

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BRAȘOV

Secția penală și pentru cauze cu minori

DECIZIA PENALĂ NR. 79/R

DOSAR NR. 15144/197/2010*

Ședința publică din data de 23 aprilie 2014

Instanța constituită din:

Complet de judecată CR3:

Președinte: Simona Franguloiu - judecător

Judecător: Cristinel Ghigheci

Judecător: Aurelia Munteanu

Grefier:

Daniela Sandu

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public procuror Sorin Benga din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție Serviciul Teritorial Brașov.

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție Serviciul Teritorial Brașov, de partea civilă Statul Român prin ANAF prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, de către partea responsabilă civilmente S.C. R.A.R. S.A. Ploiești și inculpații B.C.E.M., M.C.S., D.D.N., R.I.R., G.C.D., S.G.I., M.Ș.F., L.M., M.F.V. și S.C.L.A. împotriva deciziei penale nr. 4/Ap din data de 28 noiembrie 2013 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul penal nr. 15144/197/2010.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedură îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Dezbaterile în cauza penală de față au avut loc în ședința publică din data de 27 martie 2014, 3 aprilie 2014, 10 aprilie 2014, 17 aprilie 2014, 23 aprilie 2014.

C U R T E A

Asupra recursului penal de față:

Prin decizia penală nr. 4/28 noiembrie 2013 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. 15144/197/2010 s-a dispus:

Au fost respinse excepțiile inadmisibilității, a tardivității apelului DNA (față de partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești) și a tardivității apelului formulat de partea civilă Statul Român relativ la partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești.

A admis apelurile formulate de Parchetul de pe lângă ICCJ, DNA, Serviciul Teritorial Brașov și partea civilă Statul Român prin ANAF împotriva sentinței penale nr. 2427/19.12.2012 a Judecătorei Brașov, pe care a desființat-o sub aspectul **greșitelor soluții de achitare** pronunțate față de inculpata B.E.M. pentru infracțiunea de evaziune fiscală și asociere pentru săvârșirea de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin 1 Cod penal, față de inculpații M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. relativ la infracțiunea de complicitate la evaziune fiscală, sub aspectul **greșitelor soluții de încetare a procesului penal** pronunțate față de inculpații M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. relativ la infracțiunile de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 Cod penal, **al modului de soluționare a laturii civile și al cheltuielilor judiciare către stat** și rejudecând în aceste limite:

1. În baza art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal a condamnat pe inculpata **B.E.M., fostă B.**, la pedeapsa de 3 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată.

În baza art. 323 alin. 1 Cod penal a condamnat pe aceeași inculpată la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni.

În baza art. 33 lit. a, 34 lit. b, 35 Cod penal a contopit aceste pedepse, inculpata B.E.M. urmând a executa pedeapsa cea mai grea de **4 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).**

Cu aplicarea art. 71, 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

2. În baza art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal a condamnat pe inculpatul **M.F.** la pedeapsa de 3 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității.

În baza art. 323 alin. 1 Cod penal a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni.

În baza art. 33 lit. a, 34 lit. b, 35 Cod penal a contopit aceste pedepse, inculpatul M.F. urmând a executa pedeapsa cea mai grea de **4 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).**

Cu aplicarea art. 71, 64 lit a teza a II-a, b Cod penal.

În baza art. 88 Cod penal a dedus din durata acestei pedepse perioada reținerii și arestării preventive de la 18.07.2002 la 1.10.2003.

3. În baza art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal a condamnat pe inculpatul **M.V.** la pedeapsa de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității.

În baza art. 323 alin 1 Cod penal a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art.35 Cod penal a contopit aceste pedepse, inculpatul M.V. execută pedeapsa cea mai grea de **2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).**

Cu aplicarea art. 71, 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

În baza art. 81 Cod penal, art. 71 alin.5 Cod penal a dispus suspendarea pedepselor aplicate inculpatului.

În baza art.82 Cod penal a stabilit termen de încercare 4 ani.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal.

4. În baza art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal a condamnat pe inculpatul **M.S.** la pedeapsa de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității.

În baza art. 323 alin. 1 Cod penal a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art.35 Cod penal a contopit aceste pedepse, inculpatul M.V. execută pedeapsa cea mai grea de **2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).**

Cu aplicarea art. 71, art.64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

În baza art. 81 Cod penal, art.71 alin. 5 Cod penal a dispus suspendarea pedepselor aplicate inculpatului.

În baza art. 82 Cod penal a stabilit termen de încercare 4 ani.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal.

5. În baza art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal a condamnat pe inculpatul **S.L.A.** la pedeapsa de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității.

În baza art. 323 alin. 1 Cod penal a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art. 35 Cod penal a contopit aceste pedepse, inculpatul S.L.A. execută pedeapsa cea mai grea de **2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).**

Cu aplicarea art. 71, art. 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

În baza art. 81 Cod penal, art. 71 alin. 5 Cod penal a dispus suspendarea pedepselor aplicate inculpatului.

În baza art. 82 Cod penal a stabilit termen de încercare 4 ani.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal.

6. În baza art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal a condamnat pe inculpatul **R.R.** la pedeapsa de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității.

În baza art. 323 alin. 1 Cod penal a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art. 35 Cod penal contopește aceste pedepse, inculpatul R.R. execută pedeapsa cea mai grea de **2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).**

Cu aplicarea art. 71, 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

În baza art. 81 Cod penal, art. 71 alin. 5 Cod penal a dispus suspendarea pedepselor aplicate inculpatului.

În baza art. 82 Cod penal a stabilit termen de încercare 4 ani.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal.

7. În baza art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal a condamnat pe inculpata **B.S.**, fostă Miftode, la pedeapsa de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a,

b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității.

În baza art. 323 alin. 1 Cod penal a condamnat pe aceeași inculpată la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art.35 Cod penal a contopit aceste pedepse, inculpata B.S. execută pedeapsa cea mai grea de **2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).**

Cu aplicarea art. 71, art. 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

În baza art. 81 Cod penal, art. 71 alin. 5 Cod penal a dispus suspendarea pedepselor aplicate inculpatului.

În baza art. 82 Cod penal a stabilit termen de încercare 4 ani.

A atras atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal.

A constatat că inculpata este arestată în altă cauză.

8. În baza art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal a condamnat pe inculpatul **D.N.** la pedeapsa de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității.

În baza art. 323 alin. 1 Cod penal a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art.35 Cod penal a contopit aceste pedepse, inculpatul **D.N.** execută pedeapsa cea mai grea de **2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).**

Cu aplicarea art. 71, art. 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

În baza art. 81 Cod penal, art. 71 alin. 5 Cod penal a dispus suspendarea pedepselor aplicate inculpatului.

În baza art. 82 Cod penal a stabilit termen de încercare 4 ani.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal.

9. În baza art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal a condamnat pe inculpatul **S.I.** la pedeapsa de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității.

În baza art. 323 alin. 1 Cod penal a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b Cod penal, art. 35 Cod penal a contopit aceste pedepse, inculpatul S.I. execută pedeapsa cea mai grea de **2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).**

Cu aplicarea art. 71, art. 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

În baza art. 81 Cod penal, art. 71 alin. 5 Cod penal a dispus suspendarea pedepselor aplicate inculpatului.

În baza art. 82 Cod penal a stabilit termen de încercare 4 ani.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal.

10. În baza art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal a condamnat pe inculpatul **G.D.** la pedeapsa de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității.

În baza art. 323 alin. 1 Cod penal a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art. 35 Cod penal a contopit aceste pedepse, inculpatul G.D. execută pedeapsa cea mai grea de **2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).**

Cu aplicarea art. 71, art. 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

În baza art. 81 Cod penal, art. 71 alin. 5 Cod penal a dispus suspendarea pedepselor aplicate inculpatului.

În baza art. 82 Cod penal a stabilit termen de încercare 4 ani.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal.

În baza articol 14, art. 346 Codul de procedura penală a obligat, în solidar, pe inculpații B.E.M., M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. și aceștia în solidar cu partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești să plătească suma de 5.462.696 lei RON despăgubiri civile plus majorări și penalități de întârziere care se vor calcula în continuare până la data recuperării integrale a prejudiciului potrivit Codului de procedură Fiscală către partea civilă Statul Român prin ANAF reprezentată prin DGRFP Brașov.

În baza art. 353 Codul de procedura penală a menținut sechestrul asigurator instituit prin Ordonanța procurorului din data de 06.03.2008 (f. 244 vol. 37 dos u.p.), asupra terenului în suprafață de 51.401 mp, ce aparține părții responsabile civilmente SC R.A.R. SA Ploiești situat în Ploiești, înscris în

CF NR xxxx (prin conversia CF xxxx), nr. top cad 5602 doar până la concurența sumei de 5.462.696 lei RON.

În baza OG nr. 75/2001 și HG nr. 742/2008 a dispus comunicarea prezentei hotărâri după rămânerea definitivă la DGFP de la domiciliul inculpaților condamnați pentru efectuarea cuvenitelor mențiuni în cazierul fiscal.

În baza art. 7, art. 21 din Legea nr. 26/1990 a dispus comunicarea prezentei hotărâri după rămânerea definitivă la Oficiul Național al Registrului Comerțului pentru efectuarea cuvenitelor mențiuni.

În baza art. 191 alin. 1, 2, 3, 192 Cod procedură penală a obligat pe fiecare din inculpații B.E.M., M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. în solidar cu partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești să plătească statului suma de câte 4000 lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare, restul cheltuielilor judiciare rămânând în sarcina statului.

A menținut celelalte dispoziții ale sentinței.

A respins apelurile formulate de către inculpații M.F., M.V., M.S., S.L.A., D.N., G.D., S.I. și L.M..

În baza art. 189 Cod procedură penală onorariile avocaților din oficiu pentru inculpații M.F., R.R. și B.S., respectiv ale avocaților D.I., P.A. și M.R. în cuantum de câte 400 lei se avansează din fondurile Tribunalului Brașov și se achită Baroului Brașov.

În baza art. 192 alin. 2, art.193 Cod procedură penală a obligat apelanții inculpați M.F. să plătească statului suma de 700 lei, iar pe apelanții inculpați M.V., M.S., S.L.A., D.N., G.D., S.I. și L.M. suma de câte 300 lei, restul cheltuielilor judiciare rămân în sarcina statului.

Pentru a pronunța această decizie, Tribunalul Brașov a constatat că:

Prin sentința penală nr. 2427 din 19.12.2012 Judecătoria Brașov a dispus:

- achitarea inculpatului B.E.M., pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal, fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 al. 1 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală;

- achitarea inculpatului M.F., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală și încetarea procesului penal pentru săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 al. 1 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 lit. g Cod procedură penală;

- achitarea inculpatului M.V., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a Cod procedură penală și încetarea procesului penal pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 al. 1 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală;

- achitarea inculpatului M.S. pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a Cod procedură penală și încetarea procesului penal pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 al. 1 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală;

- achitarea inculpatului S.L.A., pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a Cod procedură penală și încetarea procesului penal pentru săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 al. 1 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală;

- achitarea inculpatului R.R., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a Cod procedură penală și încetarea procesului penal pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prev. de art. 297 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal;

- achitarea inculpatei B.S., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a Cod procedură penală și încetarea procesului penal pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prev. de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13, fals sub înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290, cu aplicarea art. 41 alin. 2 și art. 13 Cod penal și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 Cod penal;

- achitarea inculpatului D.N., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a Cod procedură penală și încetarea procesului penal pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prev. de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 Cod penal;

- achitarea inculpatului S.I., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a Cod procedură penală și încetarea procesului penal pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prev. de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 Cod penal;

- achitarea inculpatului G.D., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal, în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a Cod procedură penală și încetarea procesului penal pentru săvârșirea infracțiunilor de determinare la săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 31 rap. la art. 290, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prev. de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13, fals sub înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290, cu aplicarea art. 41 alin. 2 și art. 13 Cod penal și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 Cod penal;

- achitarea inculpatului L.M., pentru săvârșirea infracțiunilor de determinare la infracțiunea de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor prevăzută de art. 31 rap. la art. 297, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și determinare la săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 31 rap. la art. 290, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal;

- ridicarea sechestrului asigurător instituit prin Ordonanța procurorului din data de 06.03.2008, asupra terenului în suprafață de 51.401 mp, ce aparține părții responsabile civilmente SC R.A.R. SA Ploiești;

- confiscarea specială de la inculpatul D.N. a sumei de 2.224.799.999 lei ROL, în temeiul art. 118 alin. 1 lit. e Cod penal ;

- anularea înscrisurilor falsificate, respectiv facturile aflate la filele 87, 111, 113, 114, 116 119, 357 din vol. 5 dosar urmărire penală, filele 166, 206 209, 240 din vol. 30 dosar urmărire penală, filele 166 188, 191, 193 197 din vol. 27 dosar urmărire penală, filele 251, 256, 258, 276, 277, 279 281, 291 din vol. 28 dos. urmărire penală, filele 87 88 din vol. 23 dos, urmărire penală, filele 58 62 din vol. 19 dosar urmărire penală, în baza art. 348 Cod procedură penală;

- obligarea inculpaților M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. la plata cheltuielilor judiciare în sumă de câte 300 lei, în baza art. 192 alin. 1 pct. 3 lit. b Cod procedură penală, celelalte cheltuieli judiciare rămânând în sarcina statului.

În ceea ce privește istoricul cauzei Tribunalul constată că Judecătoria Brașov a fost sesizată prin declinare de competență prin sentința penală nr. 401/3.03.2009 a Judecătoriei Ploiești pronunțată în dos penal nr 5047/281/2008 invocându-se decizia nr.1211 din 2.03.2004 a Înalta Curte de Casație și Justiție care a statuat că atunci când, după strămutarea judecării unei cauze de la instanța competentă la o altă instanță egală în grad, se dispune restituirea cauzei la procuror, instanța competentă să judece cauza după trimiterea în judecată în urma restituirii este instanța la care judecarea cauzei a fost strămutată.

Anterior, în primul ciclu procesual, prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă ICCJ nr. 239/P/2002 din data de 20.03.2003 în raport cu dispozițiile art. 30 Cod procedură penală a fost stabilită competența teritorială a instanțelor din județul Prahova, respectiv, în raport de competența materială în cauză, raportat la infracțiunile reținute prin rechizitoriu, a fost sesizat cu judecarea dosarului Tribunalul Prahova.

În temeiul dispozițiilor art. 55 Cod procedură penală a fost formulată de către inculpatul L.M., o primă cerere de strămutare care, prin Încheierea penală nr. 2180/09.05.2003 pronunțată în Dosarul nr.1680/2003 al C.S.J. a fost admisă, dispunându-se strămutarea judecării cauzei în raza de competență teritorială a județului Bacău, respectiv, în raport de competența materială stabilită în cauză, față de infracțiunile reținute prin rechizitoriu, la Tribunalul Bacău.

În temeiul art. 55 Cod procedură penală, același inculpat a formulat o a doua cerere de strămutare, care prin Încheierea penală nr. 3705 din 11.09.2003 a C.S.J. a fost admisă dispunându-se strămutarea judecării cauzei în raza de competență teritorială a județului Brașov, respectiv la Tribunalul Brașov.

În primul ciclu procesual Tribunalul Brașov prin Sentința penală nr. 252 din 3 mai 2005 pronunțată în dosar nr. 2325/2003 al Tribunalului Brașov (sentință rămasă definitivă prin respingerea recursului prin dec penală nr. 146/6.03.2006 a Curții de Apel Brașov), în temeiul dispozițiilor art. 333 Cod procedură penală a dispus restituirea cauzei la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru refacerea și completarea urmăririi penale.

Procurorul după întocmirea rechizitoriului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție nr. 92/P/2006 din data de 4.04.2008 a sesizat Judecătoria Ploiești cu judecarea acestui dosar, care în condițiile descrise anterior, a invocat excepția de necompetență teritorială a Judecătoriei Ploiești și a declinat soluționarea cauzei în favoarea Judecătoriei Brașov.

Prin sentința penală nr. 1718/19.11.2009 pronunțată în dos penal nr. 6709/197/2009 Judecătoria Brașov a admis excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Brașov și în consecință în baza art. 42 Codul de procedura penală a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Ploiești, iar în baza art. 43 Codul de procedura penală a trimis dosarul la Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării conflictului negativ de competență, aceasta stabilind pe calea regulatorului de competență ca fiind competentă Judecătoria Brașov.

Pentru a pronunța această hotărâre Judecătoria Brașov a reținut în al doilea ciclu procesual că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție nr. 92/P/2006 din data de 4.04.2008 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

1. B.E.M. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- evaziune fiscală, prevăzută și pedepsită de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal ;

- fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal ;

- asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal, toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal,

constând în aceea că, în perioada 1999 - 2001, în calitate de director comercial și ulterior, director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești, după o prealabilă înțelegere cu inculpatul M.F., au valorificat cantități mari de motorină ce au fost livrate din rafinărie cu documente însoțitoare false de combustibil lichid ușor (CLU tip I, CLU tip III), prin intermediul unor rețele de societăți comerciale coordonate de inculpatul M.F., sustrăgându-se în acest mod de la plata taxelor și accizelor datorate statului, în cuantum de 56.426.959.847 lei (ROL).

2. M.F. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la evaziune fiscală, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal;

- fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal ,

- asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal , toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal,

constând în aceea că, în perioada 1999 - 2001, în urma unei înțelegeri prealabile cu inculpata B.E.M., a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești, cu documente false de combustibil lichid ușor (CLU I, CLU III), pe care le-a comercializat, trecându-le în mod fictiv prin rețeaua de societăți comerciale creată de el în acest scop (de exemplu: S.C. SPM S.R.L. Ploiești, S.C. M. S.R.L., S.C. P.A. S.R.L. Ploiești, S.C. W. SRL Ploiești, S.C. V. SRL. Ploiești, S.C. P.T. S.R.L., S.C. T. S.R.L. Ploiești, S.C. C. SRL Ploiești, S.C. R. S.R.L. O., S.C. S. SRL Onești, S.C. U.M. S.R.L., S.C. B. S.R.L. etc), înlocuind documentele de livrare ale Rafinăriei în care era trecut combustibil lichid ușor cu documente întocmite de el ori de complicității săi din care rezultă motorină, în care era inclusă taxa MTR, în scopul de a eluda plata către bugetul de stat a taxelor și accizelor aferente vânzării de motorină și obținerii de venituri ilicite.

3. M.V. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la evaziune fiscală, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal

- asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal, toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal,

constând în aceea că, în perioada 1999 -2001, în mod repetat l-a ajutat pe inculpatul M.F. să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituite, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți comerciale, inclusiv al societăților la care era administrator, respectiv S.C. P.A., S.C. V., S.C.W..

4. M.S. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la evaziune fiscală, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal

- asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal, toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal,

constând în aceea că, în perioada 1999 -2001, în mod repetat l-a ajutat pe inculpatul M.F. să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituite, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți comerciale (de exemplu: S.C. P.A., S.C. P.T., S.C. SPM etc.).

5. S.L.A. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la evaziune fiscală, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal;

- fals în înscrisuri sub semnătură privată, în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal ;

- asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal, toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal,

constând în aceea că, în calitate de asociat și administrator la societățile comerciale T. S.R.L. și C. S.R.L., în perioada 2000 - 2001, în mod repetat l-a ajutat pe inculpatul M.F. să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituite, respectiv motorină, prin întocmirea de documente false și prin intermediul societăților mai sus menționate.

6. R.R. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal;

- înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută și pedepsită de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal ;

- fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal ;

- asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal , toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal ,

constând în aceea că, în calitate de administrator al S.C. R. S R L . O. :

- în perioada septembrie 2001 - ianuarie 2002, în urma unei înțelegeri prealabile, 1-a ajutat, sprijinit pe inculpatul M.F. să valorifice produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul societății sale și a continuat să efectueze operațiuni comerciale în numele societății și după cesionarea acesteia până în luna iunie 2002

- în cursul anului 2002, în înțelegere cu inculpata B.S., a achiziționat prin S.C. R. diferite produse petroliere: combustibili tip M, tip P, MTB de la S.C. C. Onești, P. și P., pe care le-a vândut ulterior, prin falsificarea facturilor, către S.C. H. Bacău și S.C. TR. ca fiind motorină și benzină.

7. B.S. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal ;

- înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută și pedepsită de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin.2 Cod penal ;

- fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

- asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal, toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal,

constând în aceea că:

- în calitate de administrator la S.C. S. SRL Onești și împreună cu inculpatul R.R., în perioada anilor 2001 - 2002, în mod repetat l-au ajutat, sprijinit pe inculpatul M.F. să valorifice produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false prin intermediul societăților lor, respectiv S.C. S. S R L . și S.C. R. S.R.L.

- în perioada 2001 - 2002, după o prealabilă înțelegere cu inculpații R.R. și D.N., prin intermediul societăților comerciale S. S.R.L. și R. SRL O. a procurat combustibili tip M, tip P și CLU pe care i-a vândut societății TR. ca motorină cu taxă MTR inclusă în preț.

8. D.N. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la evaziune fiscală, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal;

- înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută și pedepsită de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin.2 Cod penal

- asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal, toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal,

constând în aceea că în calitate de **administrator** la S.C. TR. S.R.L.:

- în perioada anilor 2001 - 2002, în înțelegere cu inculpata B.S., în mod repetat l-au ajutat, sprijinit pe inculpatul M.F. să valorifice produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false prin intermediul societăților lor (S.C. S. SRL . și S.C. TR. SRL)

- în cursul anilor 2001 - 2002, în înțelegere cu administratorii societăților comerciale S. SRL . și R. O. S.R.L., au achiziționat produse petroliere: combustibil tip M, tip P, CLU de la SC. C. Onești, P. și P., pe care le-au vândut ca motorină, prin stațiile de distribuție carburanți proprietatea firmei sale ori altor societăți.

9. G.D. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la evaziune fiscală, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal;

- determinarea la săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 31 Cod penal raportat la art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal;

- înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută și pedepsită de art. 297 Cod penal;

- fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal;

- asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal, toate cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal,

constând în aceea că în calitate de administrator la SC. S.R.L. Brașov:

- în perioada octombrie - decembrie 2001 l-a ajutat pe inculpatul M.F. să valorifice produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false, prin intermediul mai multor societăți comerciale (de exemplu: S.C. B.I. S.R.L., S.C. A.I. SRL), totodată determinându-l pe fiul său, G.A., să întocmească facturi false, fără ca acesta din urmă să aibă reprezentarea activității sale infracționale

- în perioada noiembrie 2001 - ianuarie 2002, în înțelegere cu inculpatul L.M., au importat combustibil tip M din Ucraina, pe care l-au valorificat ca motorină, prin falsificarea actelor și prin intermediul societăților comerciale AN SRL ., B. S.R.L., L.O. S.R.L.

10. L.M. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- determinare la înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută și pedepsită de art. 31 Cod penal raportat la art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

- determinarea la săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută și pedepsită de art. 31 Cod penal raportat la art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal , toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal ,

constând în aceea că, în perioada noiembrie 2001 - ianuarie 2002, după o prealabilă înțelegere cu inc. G.D., în repetate rânduri, a importat combustibil tip M din Ucraina, pe care l-a valorificat ca motorină, prin intermediul societăților comerciale L.O., AN S.R.L., B. S.R.L., S.S. S.R.L., C. SRL ., C.O. SRL și AB. S.R.L.

11. S.I. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal rap. la art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal ;

- complicitate la evaziune fiscală, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal ;

- asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal , toate cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal ,

constând în aceea că:

- în perioada 2001 - 2002, fiind angajat la S.C. TR. Bacău, 1-a ajutat pe administratorul acestei societăți, inculpatul D.N., să comercializeze produse petroliere substituie, provenite de la S.C. S. S.R.L. și S.C. R. S.R.L.

- în cursul anului 2001, fiind angajat la S.C TR. SRL Bacău, 1-a ajutat pe administratorul acestei societăți, inculpatul D.N., să comercializeze produse petroliere provenite de la firmele controlate de inculpatul M.F. cu documente false.

S-a reținut totodată prin rechizitoriu că înțelegerea prealabilă existentă între inculpații B.E.M. și M.F. și asocierea/sprijinirea acestuia din urmă cu/de coinculpății M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I., cu durate diferite în timp, în vederea realizării unui scop infracțional comun, respectiv comercializarea în mod ilegal de produse petroliere cu documente false, constituie infracțiunea de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal.

Tribunalul a constatat că prin același rechizitoriu s-a mai dispus:

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpaților B.E.M., pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 246-248 Cod penal și M.F., pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 246-248 Cod penal;

- încetarea urmăririi penale față de învinuitul B.M.E.F., pentru infracțiunile prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 297 Cod penal și art. 290 Cod penal cu aplicarea finală a dispozițiilor art. 33 lit. a Cod penal

- neînceperea urmăririi penale față de inculpații M.V., pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal; M.S., pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal; D.N., pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal; A.I., pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 297 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, S.Ș., pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art.13 Cod penal; C.A., pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal; A.I., pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal;

Cu privire la infracțiunile de înșelăciune prevăzută și pedepsită de art. 215 alin.1, 2, 3, 4 și 5 Cod penal, spălarea banilor, prevăzută și pedepsită de art. 23 din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 13 Cod penal și delapidare, prevăzută și pedepsită de art. 215 ind.1 Cod penal săvârșite de inculpatul M.F., s-a dispus disjungerea cauzei și declinarea acesteia la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova,

ca de altfel și cu privire la infracțiunea de înșelăciune, prevăzută și pedepsită de art. 215 alin.1, 2, 3 și 5 Cod penal săvârșită de inculpatul L.M. în dauna SC SPM SRL Ploiești.

După ce prima instanță expune pe scurt relațiile comerciale având ca obiect comercializarea combustibililor CLU tip I sau III potrivit înscrierilor de pe facturile detaliate în anexă la Raportul de constatare DNA (aflat în vol. 37 dos u.p.), concluzionează în ceea ce privește infracțiunea de evaziune fiscală că aceste produse facturate de R.A.R. SA Ploiești la dispoziția directorului - inculpata B.E.M. către societățile comerciale SC P.A. SRL Ploiești administrată de inculpatul M.V., SC W.I. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.V., SC V. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.V., SC E. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.F., SC T. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.F., SC A.I.E. SRL București administrată de cetățeanul egiptean M.M.E.S.S., SC A.T. SRL Valea Cucului administrată de martorul I.I., SC P.T. SRL Ploiești administrată de inculpatul M.S., SC MGH SRL Ploiești administrată de martorul M.G., SC C.I. SRL Ploiești administrată de inculpatul S.L.A., SC C. SRL București administrată în fapt de inculpatul M.F., SC M. SRL București administrată de inculpatul M.F., SC SPM SRL Ploiești administrată de inculpatul S.L.A., SC Tr. SRL Bacău administrată de inculpatul D.N., SC U.M. SRL Bacău administrată de C.O.C., SC S. SRL Bacău administrată de inculpata B.S., SC R. SRL O. administrată de inculpatul R.R., au fost substituite în documentele fiscale cu produsul motorină auto, prin interpunerea pe lanțul de facturare a altor societăți.

În realitate R.A. livra întocmai produsul înscris pe documentele eliberate și pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a avut în vedere, în opinia sa, o probă certă administrată chiar în cursul urmăririi penale.

Astfel, în 24.12.2001 Rafinăria a emis către SC R. SRL factura nr. 8993008 pentru cantitatea de 1.984.180 kg CLU I, livrată vagonabil către destinatarul SC S.S. SRL, la stația CFR Cămara Sighet. Marfa s-a facturat pe relația SC R.A.R.- SC R. - SC M. - SC SPM SRL - SC S.S. SRL. SC SPM SRL a formulat plângere penală împotriva mai multor persoane, printre care și inculpatul S.O.S., administrator la SC S.S. SRL, susținând că filele CEC cu care i s-a făcut plata nu aveau acoperire. La data de 26.02.2002 marfa, aflată în incinta fostei platforme CIL Sighetu Marmăției, a fost pusă sub sechestru (f.265 vol.32 up). La data de 14.05.2002 s-au ridicat probe din produsul sechestrat (f.321 vol.3). Prin raportul de expertiză tehnică nr. 89/2002 (f.407-417 vol.3 up) s-a stabilit că acest produs are specificațiile de calitate corespunzătoare combustibilului lichid ușor tip I (diferențele față de parametrii aceluiși produs livrat de R.A. se datorau amestecului dintre acesta și un alt produs de același tip sau unor erori analitice). Acestea sunt de altfel singurele mostre de produs livrat de R.A. cu acte de CLU I care au fost analizate de un expert tehnic, rezultatul fiind că într-adevăr produsul era CLU I.

Declarațiile de conformitate cu nr. 2938 și 2942 din decembrie 2001, care au însoțit transportul pe calea ferată de 1.984 tone CLU tip 1 la Sighet, sunt autentice având în vedere că R.A. ținea separat evidența livrărilor auto de cele cu mijloace CF, drept dovadă fiind depuse declarațiile de conformitate cu numerele 2936, 2937, 2939, 2940, 2941, 2943, 2944 emise în 22-23.12.2001 pentru livrări CF (f.282-288 vol.4).

Au mai fost depuse la dosar un număr de 13 buletine de analiză ridicate de la SNP Petrom Sucursala Peco Covasna, verificându-se realitatea tranzacțiilor cu motorină dintre SC B.I. SRL și SC G.T. SRL, având ca obiect produse livrate de R.A. ca fiind white spirit și CLU I (f.238-251 vol.30 up). Cu excepția buletinului de analiză nr. 13/13.12.2002, celelalte nu sunt datate și nici semnate, astfel că, în ciuda susținerilor martorilor D.F., angajat la Petrom Sf. Gheorghe (f.256 vol.36 up; f. 235 vol. 2 di)

și P.S.I., administrator al SC G.T. SRL (f. 259 vol. 36; f. 179 vol. 2), buletinele de analiză nu prezintă nici un fel de garanții privind corectitudinea datelor înscrise în ele.

Cel cu nr. 13/13.12.2002 poartă mențiunea că marfa ar proveni de la SC B.I. SRL, fiind transportată cu auto având nr. AB-1762 și BN-42-CPA. Aceleași mijloace de transport sunt trecute în procesul-verbal de recepție nr.2/12.12.2001, cantitatea produsului fiind de 59.940 kg. Această cantitate corespunde facturilor de livrare a produsului white spirit emise de R.A. către SC R. nr. 27106/11.12.2001 și nr. 27090/11.12.2001 (f. 272, 277 vol. 30), facturi în care apar ca mijloace de transport auto AR-04-RBV și AR-15-FAN, diferite de cele menționate pe buletinul de analiză. Se constată totodată că auto cu nr. BN-42-CPA nu figurează pe nici una din facturile emise de R.A. către SC R. (f. 299-277 vol. 30 - numerotarea este defectuoasă, reluându-se de două ori după 299). Interpretând aceste date rezultă că marfa recepționată de Peco Covasna nu este aceeași cu cea livrată de R.A., astfel că verdictul Motorină 15din buletinul de analiză nr. 13 nu este valabil pentru produsul white spirt livrat de R.A..

După ce a analizat declarațiile martorilor M.C., C.A.S., G.M.N., M.G., S.S., B.A., C.A., J.T., L.C.G., S.B.L., R.R., I.C., prima instanță a concluzionat că nu pot servi la formularea unei concluzii certe privind livrarea de motorină cu acte pe care era înscris alt produs, marea lor majoritate bazându-se pe simple zvonuri, infirmate de cei indicați a fi sursa lor.

În declarația martorului S.Ș. de la urmărirea penală se menționează că acesta ar fi primit dispoziție de la inculpata B. să livreze motorină cu acte de CLU (f. 194 vol. 36), dar având în vedere că aceasta a rămas o depoziție singulară, ce nu poate fi coroborată cu alte mijloace de probă, iar martorul nu a mai putut fi audiat și în instanță pentru a se verifica susținerile sale, declarația de la urmărirea penală urmează a fi înlăturată.

Conducătorii auto ai unora dintre mijloacele de transport implicate în livrarea de combustibil de la R.A., martorii V.C. (f. 237 vol. 36 up; f. 43 vol. 2 di), T.V. (f. 243 vol. 36 up; f. 288 dosar nr. 4919/260/2011), I.C. (f. 235 vol. 36 up; f. 111 vol. 2 di), I.G.S. (f. 247 vol. 36; f. 112 vol. 2), C.G. (f. 300 vol. 30 up; f. 232 vol. 2 di), S.S. (f. 309 vol. 30 up), P.G. (f. 524 vol. 27; f. 154 vol. 3), P.M. (f. 515 vol. 27; f. 155 vol. 3), B.P. (f. 523 vol. 27 up), H.C. (f. 516 vol. 27; f. 156 vol. 3), R.I. (f. 514 vol. 27 up), A.V. (f. 517 vol. 27; f. 158 vol. 3), C.S. (f. 520 vol. 27; 159 vol. 3) au declarat că nu au cunoștință să fi transportat altceva decât era trecut în acte. Alți șoferi, precum M.E. (f. 239 vol. 36 up), F.V. (f. 297 vol. 30; f. 230 vol. 2), V.G. (f. 295 vol. 30; f. 234 vol. 2), C.D. (f. 522 vol. 27 up; f. 67 vol. 3 di) au arătat că ei nu știau ce se încărca în cisterne. În orice caz, nici unul dintre șoferi nu a declarat că pe traseul de la Rafinărie până la clientul final s-ar fi produs o înlocuire a produsului încărcat în mașină.

Gestionarul unui depozit de carburanți unde s-a descărcat marfă livrată de R.A., martorul B.C., a afirmat că din verificarea pe care o făcea el organoleptic și prin măsurarea densității, reieșea că produsul este motorină (f. 255 vol. 36; f. 113 vol. 2 di). La fel a declarat și A.D., șef de stație la SC Tr. SRL (f. 53 vol. 27; f. 19 vol. 4), care a arătat că el verifica densitatea. P.D., administrator la SC D. SRL, care s-a aprovizionat cu produse petroliere livrate de R.A. prin intermediul societăților SPM și M., a declarat că el nu a făcut analiza produsului, dar a avut controale și nu s-ar fi constatat probleme (f. 120 vol. 27; f. 20 vol. 4 di). R.D.I., administrator la S.C. D.N. SRL, care a cumpărat marfă de la T.O. și A.I.E. și L.M.D., asociat la SC O.G.E. SRL, care s-a aprovizionat cu motorină de la T.O. SRL, a arătat că verificarea produsului s-a făcut după culoare și aspect (f. 264 vol. 36; f. 68 vol. 3).

Astfel cum a precizat martorul G.T., cele două produse, CLU I și motorină, erau destul de apropiate din punct de vedere al caracteristicilor, astfel că verificările simpliste ale martorilor B.C.,

A.D., R.D.I. și L.M.D. nu prezintă un grad ridicat de precizie și în orice caz nu pot combate singurele analize certe de laborator, efectuate asupra mostrelor ridicate în 14.05.2002 de la Sighetu Marmăției, care au confirmat că produsul livrat de R.A. era CLU I. Aceleași argumente sunt valabile și cu privire la declarația martorului G.I., care a arătat că fratele său G.D. ar fi cumpărat motorină de la firmele lui M.F., care se aprovizionau de la R.A. (f.178 vol.2 di).

Din declarațiile martorilor N.I. și N.E., care s-au ocupat de activitatea SC Ri. SRL și s-au aprovizionat cu motorină prin intermediul inculpatului M.F. de la societățile C., E., T., au arătat că prețul era mai mic decât cel al pieței, dar nu rezultă din declarațiile lor că ar fi făcut vreo analiză a produsului (f.106-109 vol.22 up).

Potrivit raportului de expertiză de la dosar (f. 292 vol. 2 up), stocul de motorină finită la data de 01.01.2000 era de 5.874 t, în anul 2000 s-au obținut 87.372 t motorină, ceea ce înseamnă un total de 93.246 t și s-au livrat 93.251,5 t, diferența fiind așadar de doar -5,5 t, o cantitate neglijabilă în opinia instanței; în anul 2001 s-au obținut 95.450 t motorină finită și s-au livrat 94.302,1 t, stocul rămas fiind de 1147,9 t.

În cazul CLU tip I, în 2000 s-au produs 62.886 t și s-au livrat 62.885,7 t, iar în 2001 s-au produs 89.730 t și s-au livrat 88.730 t, rămânând un stoc de 999,9 t.

Situația în cazul CLU tip III se prezintă astfel: stoc la 01.01.2000 de 2815 t, producție în 2000 de 22.819 t (adunate înseamnă 25.634 t) și livrări de 25.634,1 t; în 2001 producția a fost de 9118 t, iar livrările de 8618,5 t, rămânând un stoc de 499,5 t. Per ansamblu, se constată că produsul finit se regăsește în cantitățile livrate, stocurile sunt pozitive la toate cele trei produse, iar livrările de CLU tip I și tip III nu au depășit producția realizată. În consecință, nu se poate reține din aceste date că s-ar fi făcut livrări de motorină cu acte de CLU tip I și tip III, caz în care livrările de astfel de combustibili ar fi trebuit să depășească produsul finit, iar cele de motorină să fie mult mai mici decât cantitatea produsă.

Martorul T.C., cel care a preluat funcția de director general al R.A. după plecarea inculpatei B., a arătat la rândul său că dacă motorina ar fi fost livrată sub altă denumire rafinării ar fi trebuit să rămână cu combustibil pe stoc, dar acest lucru nu s-a întreprins; a mai precizat martorul că în anii 2000 s-a practicat pe scară largă substituția de produse prin amestecul de CLU livrat de rafinării cu alte produse gen white spirit sau chiar direct cu motorină pentru a-i ridica parametrii calitativi (f. 259 vol. 4 di). Acest aspect se coroborează cu declarațiile acelor comercianți care au arătat că motorina achiziționată prin firmele lui M.F. era mai ieftină, cum ar fi spre exemplu martorul N.I. (f.108 vol.22 up).

Inculpatul G.D. a mai susținut inițial că reprezentantul SC A.I. Brașov, cu care a avut relații de colaborare, era o persoană cu numele D.S. (f. 104 vol. 30).

Potrivit datelor oficiale, SC A.I. SRL Brașov a avut ca asociat unic pe C.V., iar ca administrator pe C.F.M. (f.44-51 vol.30).

În timpul cercetărilor s-a stabilit că persoana cu numele de C.V., cu datele de stare civilă trecute în cartea de identitate, este fictivă (f. 17 vol. 30). Martorul C.F.M. a declarat că nu a avut cunoștință că între SC B.I. SRL și SC A.I. SRL să se fi derulat operațiuni comerciale și că el doar ridică bani din contul An și trimitea la București lui C.V. (f.67 vol.30 up; f.231 vol.2 di).

În realitate, prin intermediul societății An. a operat inculpatul G.D. care, fiind în înțelegere cu M.F., au derulat operațiuni de substituție produse petroliere în perioada octombrie - noiembrie

2001. Fiul inculpatului G.D., G.A., a recunoscut completarea facturilor 7099519, 7099511 și 7099512, susținând însă că i-ar fi cerut acest lucru numitul Dimitri(f.128 vol.30).

În instanță inculpatul G.D. a arătat că recunoaște toate faptele de care a fost acuzat, mai puțin pe cea de complicitate la evaziune fiscală (f. 109 dosar nr. 5178/197/2010), ceea ce implică așadar recunoașterea faptului că l-a determinat pe fiul său să completeze facturile susmenționate, care sunt false.

Din analiza tuturor acestor probe reiese că produsul livrat de R.A. era substituit în actele de facturare ulterioară, întocmite pe lanțul de societăți intermediare controlate de inculpatul M.F., pentru ca la clientul final să se factureze drept motorină cu taxă MTR, urmărindu-se astfel majorarea prețului de revânzare prin includerea de taxe și accize.

Nu se poate reține însă că din Rafinărie se livra motorină cu documente însoțitoare false de combustibil lichid ușor, în scopul sustragerii de la plata taxelor și accizelor datorate statului.

De asemenea, nu se poate concluziona pe baza probelor administrate că inculpata B.E.M., ca reprezentantă a R.A., avea cunoștință de modalitatea ulterioară de comercializare, prin intermediul lanțului de firme controlate de inculpatul M.F., a produsului livrat de rafinărie, sens în care Judecătoria a dispus achitarea inculpaților relativ la infracțiunea de evaziune fiscală.

Din probele dosarului se reține că nu reiese că inculpata B.E.M. ar fi falsificat vreun înscris aferent livrărilor de motorină efectuate de R.A., astfel că s-a dispus în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art.10 lit. a Cod procedură penală achitarea inculpatei pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.290 Cod penal, cu aplicarea art.41 al.2 Cod penal

Judecătoria a apreciat că fapta inculpatului M.F., care în perioada 2000-2001 a falsificat personal sau a determinat alte persoane să falsifice facturi fiscale de comercializare a unor produse petroliere achiziționate de la R.A.R. SA și revândute drept motorină prin intermediul unei rețele de societăți comerciale a căror activitate o controla (SPM, M., P.A., W.I., V., P.T., T., A.I.E., Ax., MGH, R. ș.a.) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal

Față de perioada de timp care a trecut de la comiterea faptei, termenul de prescripție specială a răspunderii penale, de 7 ani și 6 luni, s-a împlinit, astfel că în baza art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală s-a dispus încetarea procesului penal.

Fapta inculpatului G.D., care în perioada noiembrie-decembrie 2001 l-a determinat cu intenție pe fiul său, G.A., să completeze în fals facturile fiscale nr. 7099519, 7099511 și 7099512, emise de SC A.I. SRL către SC B.I. SRL, produsele petroliere white spirit și CLU I fiind substituite în acte drept motorină, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de determinarea la săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, prev. și ped. de art. 31 Cod penal rap. la art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

Față de perioada de timp care a trecut de la comiterea faptei, termenul de prescripție specială a răspunderii penale, de 7 ani și 6 luni, s-a împlinit, astfel că în baza art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală s-a dispus încetarea procesului penal.

Din actele de la dosar nu reiese că inculpatul S.L.A. ar fi întocmit documente false de valorificare a unor produse petroliere substituite. Prin rechizitoriu s-a reținut că inculpatul S.L.A. a declarat că au fost situații când a completat facturi de la SPM către alte firme din țară (de ex.: B., AN,

TR. etc) din dispoziția lui M.F.. Având însă în vedere tranzacțiile detaliate în starea de fapt instanța de fond a constatat că SPM factura tot CLU, white spirit sau motorină fără taxă MTR, la nivelul acestei societăți neavând loc o substituție în acte a produsului livrat de R.A., sens în care în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art.10 lit. a Cod procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului **S.L.A.** pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 Cod penal , cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal

Faptele inculpatului **R.R.**, care în perioada ianuarie-februarie 2002, în înțelegere cu inculpata B.S., a achiziționat prin SC R. SRL diferite produse petroliere (combustibili tip M, CLU I, MTBE) de la SC C. SĂ, SC B.F. SRL și P., pe care le-a vândut ulterior, prin falsificarea facturilor, drept motorină și benzină premium ÎI, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută și pedepsită de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal , art. 13 Cod penal și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

Față de perioada de timp care a trecut de la comiterea faptelor, termenul de prescripție specială a răspunderii penale, de 7 ani și 6 luni (infracțiunea prev. de art.297 Cod penal era sancționată la data săvârșirii cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 5 ani), s-a împlinit, astfel că în baza art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală s-a dispus încetarea procesului penal.

Faptele inculpatei **B.S.**, care în perioada iunie 2001 februarie 2002, după o prealabilă înțelegere cu inculpații R.R. și D.N., prin intermediul societăților comerciale S. S.R.L. și R. SRL a procurat combustibili tip M, tip P, CLU I, MTBE, petrol tip 0-200, pe care i-a vândut societății TR. drept motorină și benzină premium II, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prev. și ped. de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal , art. 13 Cod penal și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută și pedepsită de art. 290 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal

Față de perioada de timp care a trecut de la comiterea faptelor, termenul de prescripție specială a răspunderii penale, de 7 ani și 6 luni (infracțiunea prev. de art.297 Cod penal era sancționată la data săvârșirii cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 5 ani), s-a împlinit, astfel că în baza art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală s-a dispus încetarea procesului penal.

Fapta inculpatului **D.N.**, care în perioada 2001-2002, în înțelegere cu administratorii societăților comerciale S. S.R.L. și R. O. S.R.L., a achiziționat produse petroliere (combustibil tip M, tip P, CLU I, MTBE, petrol), pe care le-a revândut drept motorină și benzină, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută și pedepsită de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin.2 Cod penal și art.13 Cod penal

Față de perioada de timp care a trecut de la comiterea faptei, termenul de prescripție specială a răspunderii penale, de 7 ani și 6 luni, s-a împlinit, astfel că în baza art.11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală s-a dispus încetarea procesului penal

Fapta inculpatului **S.I.**, care în perioada 2001 - 2002, fiind angajat la SC TR. SRL Bacău, 1- a ajutat pe administratorul acestei societăți, inculpatul D.N., să comercializeze produse petroliere (combustibil tip M, tip P, CLU I, MTBE, petrol) substituite în acte drept motorină și benzină, provenite de la SC S. S.R.L. și S.C. R. S.R.L, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin.2 Cod penal și art.13 Cod penal

Față de perioada de timp care a trecut de la comiterea faptei, termenul de prescripție specială a răspunderii penale, de 7 ani și 6 luni, s-a împlinit, astfel că în baza art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală s-a dispus încetarea procesului penal.

Prima înțelegere prealabilă dintre inculpații M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I., de a comercializa printr-o rețea de mai multe societăți comerciale (SPM, M., P.A., W., V., P.T., T., C., A.I.E., Ax., MGH D, R., S. SRL ș.a.) produsele petroliere achiziționate de la R.A.R. SA - CLU, white spirit, facturându-le mai departe drept motorină, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal

Scopul acestei asocieri l-a constituit falsificarea facturilor de livrare prin care CLU și white spirit au ajuns să fie comercializate drept motorină, fiind așadar vorba doar de infracțiunea prev. de art.290 Cod penal. Activitatea infracțională a inculpaților a luat sfârșit în cursul anului 2002, astfel că, prin raportare la limitele de pedeapsă prev. de art.323 al.1 Cod penal combinat cu art.290 al.1 Cod penal, a intervenit prescripția răspunderii penale.

2. Potrivit notei de constatare a DCF Prahova nr. 1302/2003, în perioada 09.01-26.02.2002 SC R. SRL, administrată de R.R., a livrat către SC Tr. SRL cantitatea de 315.040 kg combustibil tip M și 37.710 kg CLU tip I, achiziționate de la Complexul P. SĂ și SC B.F. SRL Ploiești, înscriind în facturile fiscale emise produsul motorină Parte din contravaloarea acestor produse a fost achitată furnizorilor, în numele SC R. SRL, direct de către SC Tr. SRL. În lună martie 2002 SC R. SRL a comercializat tot către SC Tr. SRL 53.150 kg M.T.B.E. achiziționat de la SC C. SĂ, înscriind în factură produsul benzină premium Î întreaga contravaloare a produsului a fost achitată către C. SA, în numele SC R. SRL, direct de către SC Tr. SRL (f.68 vol.26).

Referitor la aceste tranzacții inculpatul R.R. a recunoscut că deși în luna ianuarie 2002 cedase părțile sociale ale SC R. SRL, la inițiativa inculpatei B.S. a continuat să desfășoare activități în numele acestei societăți, el fiind cel care substituia în acte produsele petroliere (f.10 vol.26). Pentru aceste activități inculpatul R.R. a arătat că primea de la B.S. diverse sume de bani, de 50-100 RON, modice așadar în raport cu amploarea operațiunilor.

Din declarația inculpatei B.S. reiese că adevăratul beneficiar al acestor operațiuni ilicite era inculpatul D.N., el fiind de altfel și inițiatorul lor (f. 88 vol.27). Inculpata Bogoș a confirmat prin aceeași declarație susținerile inculpatului Rusu, arătând că pentru produsele facturate în anul 2002 în numele SC R. sau SC S. SRL primea de la S.I. (angajatul Tr., administrată de inc. D.) sau de la D.N. câte 20 RON la tonă, prețul fiind stabilit de D.N., din acești bani dându-i ceva și lui R.R..

Organele fiscale de control au stabilit că suma veniturilor ilicite obținute prin comercializarea drept motorină sau benzină premium II a produselor substituite prin intermediul R. și livrate către Tr. SRL a fost de 1.499.161.345 ROL, sens în care instanța de fond a dispus *confiscarea de la inculpatul D.N.*

Potrivit notei Direcției Controlului Financiar Fiscal Prahova înregistrată sub nr. 1416/11.03.2003 (f. 122 vol.26), în perioada 14.06-13.07.2001 SC S. SRL a facturat către SC Tr. SRL drept motorină următoarele produse petroliere: 23.760 kg petrol tip 0-200 și 80.680 kg combustibil tip P achiziționate de SC S. SRL de la SNP Petrom-Sucursala P.; 28.050 kg CLU I achiziționate de la Rafinăria Vega, 32.960 kg combustibil tip P achiziționate de la SC B.F. SRL și 95.730 kg CLU I achiziționate de la SC L.T.D. SRL. Transportul acestor produse s-a efectuat de la furnizori cu mijloace

de transport aparținând SC Tr. SRL, iar plata produselor s-a făcut direct în numele SC S. SRL tot de către SC Tr. SRL.

De substituirea în acte a acestor produse, prin falsificarea facturilor de livrare emise de SC S. SRL către SC Tr. SRL, a beneficiat tot inculpatul D.N., valoarea veniturilor ilicite calculate de organele de control fiind de 384.529.881 ROL + 341.108.773 ROL (f.133 vol.26), dispunându-se *confiscarea în baza art. 118 al.1 lit. e Cod penal*. În acest sens, pe lângă constatările organelor fiscale privind transportul și plata produselor, sunt de menționat susținerile inculpatei B.S. în sensul că inculpatul D.N. i-a spus că va lua de la rafinării în numele SC S. SRL un combustibil care seamănă foarte bine cu motorina, pe care ea să 精 factureze drept motorină; conform acestei înțelegeri, ea a completat facturile potrivit notelor primite de la S.I. cu cantitățile, valoarea produselor și a taxelor (f.87 vol.27), aspecte recunoscute întocmai și de inculpatul S.I., care a arătat că 靖 dădea aceste note inculpatei B.S., care factura către Tr. doar motorină, deși SC S. SRL cumpăra combustibil tip M sau CLU (f.42 vol.27).

Inculpatul D.N. a recunoscut de altfel că în cazul ordinelor de plată pe care SC Tr. le-a emis în relațiile cu SC S. SRL și SC R., el emitea aceste ordine de plată pentru rafinăriile de unde urma a fi încărcată marfa de reprezentanții acestor societăți, ordine ce erau stampilate ulterior de banca unde avea contul și erau transmise prin fax către rafinării; se lua ulterior legătura telefonic cu S.B., căreia 靖 transmitea că s-au livrat banii, situație în care aceasta mergea la încărcat; sumele care erau trecute pe ordinele de plată trimise prin fax către rafinării 靖 erau comunicate telefonic de către S.B.; când S.B. 靖 factura lui aceste produse, valoarea trecută în facturile ei era mai mare decât plătiese el direct la rafinărie (f.22 vol.27). Nu încapе аșадar nici o îndoială că inculpatul D.N. substituia produse petroliere prin intermediul SC S. SRL și SC R. SRL, în scopul revânzării drept motorină și încasării unor profituri uriașe.

Relativ la suma de 426.343.500 lei deși s-a solicitat prin rechizitoriu *confiscarea de la inculpatul D.N.*, deoarece provine din schimbarea destinației speciale a cantității de 163.350 kg motorină achiziționată de SC S. SRL de la SNP Petrom-D.L.P.P Brazi și care a fost facturată de SC S. SRL către SC Tr. SRL drept motorină auto, înscriindu-se nelegal cota privind fondul special al drumurilor publice (f.124 vol.26), prima instanță a constatat că nici inculpatul D.N. și nici inculpata B.S. nu au fost trimiși în judecată pentru această faptă, care nu se regăsește în încadrarea juridică din rechizitoriu.

3. a). La data de 20.11.2001, SC L.O. SRL a achiziționat cantitatea de 289,336 tone combustibil tip M din Ucraina, de la W.E.C. LTD, ce a fost livrată vagonabil și recepționată cu NIR nr. 73/20.11.2001 la stația CFR Donești - Dej. De aici, combustibilul tip M a fost transportat cu cisterne auto la depozitul din Rona ce aparținea SC L.O. SRL.

Din această cantitate, SC L.O. SRL a facturat 240.000 kg combustibil tip M către SC An, cu facturile 2927595/20.11.2001 și nr. 2927598/21.11.2001 (f. 89-90 vol. 31). Marfa a fost achitată în avans cu două file cec în valoare de 3 mld. ROL emise în 22.10.2001 și 31.10.2001 de SC B.I. SRL la ordinul SC A.I. SRL.

De la SC An produsul apare facturat drept motorină către SC B.I. SRL Brașov, cu facturile nr. 7099507/16.11.2001 și nr. 7099508/ 18.11.2001 (f. 131 vol. 31), a căror dată este аșадar chiar anterioară celei de recepționare a combustibilului tip M din import, ceea ce reflectă fictivitatea livrării de motorină de la An la B..

În realitate s-a urmărit doar crearea aparenței unei aprovizionări licite de către SC B.I. SRL, pentru că în continuare această societate a livrat motorină către SC R. SRL Cluj și SC A.A.I. SRL Turda prin falsificarea facturilor nr. 1176297/20.11.2001, 7288451/21.11.2001, 7288452/ 29.11.2001, 7288454/03.12.2001, 7288455/05.12.2001 (f. 114-118 vol. 31), scrise ori semnate de inculpatul G.D., care controla ambele societăți implicate, An și B..

Aceste date reies din nota de control a organelor DCF Prahova nr. 6782/2002 (f. 193 vol. 31) și din facturile aflate la dosar. Factura nr. 3504251/26.11.2001 emisă de SC B.I. SRL către SC G.T. SRL pentru cantitatea de 150.000 kg motorină a fost în mod greșit reținută prin nota de control nr. 6782/2002 că ar avea legătură cu combustibilul tip M importat din Ucraina, întrucât prin raportul de constatare al specialiștilor DNA s-a stabilit că această factură privește o parte din cantitatea de 435.520 kg CLU I livrată de R.A. către R. SRL la data de 26.11.2001 (f. 408-409 vol.35).

S-a susținut prin rechizitoriu că inculpații G.D. și L.M. ar fi avut o înțelegere de a substitui combustibilul tip M importat din Ucraina în vederea valorificării acestuia ca motorină.

În același sens au fost și susținerile inculpatului G.D. (f. 37, 62 vol. 31 up; f. 81 vol. 4 di), dar ele nu se coroborează cu alte probe într-o asemenea măsură încât să ducă la concluzia certă a implicării inculpatului L.M. în operațiunile ilicite de comercializare a produselor petroliere.

Inculpatul L.M. a negat acest lucru, arătând că nu cunoaște nimic cu privire la valorificarea combustibilului tip M (f. 17, 33 vol. 31 up; f. 77 vol. 1 di).

Martorul G.I. a declarat că el știe că produsul importat din Ucraina era de fapt motorină, dar L.M. l-a adus sub o altă denumire, ca să nu plătească taxe (f. 71 vol. 31 up, f. 178 vol. 2 di). Atâta timp cât produsul nu a fost însă expertizat, nu se poate reține cu certitudine dacă era sau nu combustibil tip M. mai mult, rezultatul probelor de laborator pentru combustibilul tip M importat în luna ianuarie 2002 pe aceeași filieră a indicat că produsul nu era motorină, ci chiar combustibil tip M (f.259-260 vol.3 up).

Martorul P.V., șofer la societatea L.O., a declarat că a transportat motorină la Turda, unde a fost așteptat de fiul inculpatului G.I., dar nu știe că inculpatul L. să fi desfășurat activități în această societate (f. 204 vol.2 up; f. 22 vol. 4 di).

Martorul R.I., paznic la bazinele societății L.O. din Rona, a arătat că timp de două săptămâni nu a avut cheile de la trei bazine în care a fost adus combustibil tip M de la Dej, ci acestea au fost înmânate unei persoane necunoscute, care a venit împreună cu inculpatul G.I., fratele acestuia și cu B.M., director la SC L.; în acele două săptămâni a văzut că au venit și cisterne care au încărcat marfă din cele trei bazine (f. 177 vol. 4 di). Nu rezultă așadar nici din această declarație vreo implicare a inculpatului L. în valorificarea respectivului produs.

Prin raportul de constatare tehnico-științifică grafoscopică nr. 457110/18.02.2003 (f. 102 vol.31) s-a stabilit că factura nr. 1176297/20.11.2001 emisă de SC B.I. SRL pentru o livrare de motorină către SC R. SRL Cluj a fost scrisă de inculpatul G.D., care a semnat și facturile 7288451/21.11.2001, 7288452/29.11.2001, 7288454/03.12.2001, 7288455/ 05.12.2001 emise de SC B.I. SRL către SC A.A.I. SRL Turda, precum și factura nr. 7288453/29.11.2001 emisă de SC B.I. SRL către SC C.P. SRL, pentru achiziționarea unei cantități de solvent, cu privire la care inculpatul G.I. a arătat că a fost amestecat cu combustibilul importat din Ucraina, pentru că începuse să înghețe (f.81 vol.4 di).

Martorul F.C.G., administrator la SC C.P. SRL, a declarat în schimb că nu cunoaște nimic în legătură cu factura emisă de B.I., că a făcut afaceri cu inculpatul G.I., dar pe firma Intesa Impex și că solventul nu ar putea fi amestecat cu alți combustibili (f. 176 vol. 4 di). În contabilitatea SC C.P. nu s-au identificat documente care să ateste destinația acestui produs, cu toate că marfa a fost înregistrată ca vândută (f. 207 vol. 31).

Martora Z.M.D. a declarat că ea a scris facturile nr. 7288451, 7288452, 7288453, 7288454 și 7288455, care i-au fost lăsate de inculpatul G.D., fiind deja semnate și ștampilate când le-a scris. Acest lucru se coroborează cu constatarea tehnico - științifică efectuată de Serviciul Criminalistic din cadrul IPJ Prahova (f. 102 vol.31), prin care se concluzionează că facturile în litigiu sunt semnate de G.D. prin atingere directă, cu toate că ele sunt exemplarul 2, iar celelalte mențiuni de pe factură sunt făcute la indigo. Martora a mai precizat că nu mai reține dacă G.D. sau altcineva a sunat-o ulterior și i-a dat datele ce trebuiau completate pe facturi, dar a menționat că inculpatul L. nu a avut nici o implicare în acest sens (f. 175 vol.4 di).

Având în vedere starea de fapt expusă pe baza probelor anterior analizate, instanța de fond a constatat că faptele inculpatului **G.D.**, care în perioada noiembrie-decembrie 2001, a livrat prin intermediul societăților A.I. și B.I. combustibil tip M importat din Ucraina către SC R. SRL Cluj și SC A.A.I. SRL Turda ca fiind motorină, falsificând facturile de livrare, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prev. de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 13 Cod penal, fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 Cod penal.

Față de perioada de timp care a trecut de la comiterea faptelor, termenul de prescripție specială a răspunderii penale, de 7 ani și 6 luni (infracțiunea prev. de art.297 Cod penal era sancționată la data săvârșirii cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 5 ani), s-a împlinit, astfel că în baza art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală s-a dispus încetarea procesului penal.

b) Potrivit Notei de constatare a DCF Prahova nr. 1044/2003, în decembrie 2001 SC L.O. SRL a achiziționat cantitatea de 516,571 kg combustibil tip M din Ucraina, de la W.E.C. LTD, ce a fost livrată vagonabil și recepționată cu NIR 75/15.01.2002 la stația CFR Cămara Sighet. Declarația vamală de import are nr. 201/18.01.2002 (f.243 vol.31).

La data de 06.01.2002 SC S.S. SRL a livrat către SC C.P. SRL cantitatea de 247.213 l motorină, valoarea totală a facturii fiind de 3.135.649.692 ROL. SC S.S. SRL nu a prezentat documente din care să reiasă proveniența legală a cantității de 247.213 l motorină. Aceeași cantitate a fost în continuare livrată de la C.P. la SC C.O. SRL și de aici către SC Ab. SRL Craiova, contravaloarea facturilor fiind de 3.326.324.400 ROL.

SC Ab. SRL Craiova a virat în contul SC C.O. SRL suma de 2.772.000.000 ROL, din care aceasta din urmă a virat către SC L.O. SRL suma de 940.000.000 ROL, către SC S.S. SRL suma de 1.200.000.000 ROL și către SC C. SRL suma de 450.000.000 ROL. În aceeași zi, 14.01.2002, SC S.S. SRL și SC C. SRL au virat sumele încasate de la SC C.O. SRL în contul SC L.O. SRL, care a încasat așadar în total 2.590.000.000 ROL (f.231 vol.37).

Atât organele fiscale, cât și cele de urmărire au apreciat că SC L.O. SRL a livrat cei 247.213 l motorină, care erau de fapt combustibil tip M achiziționat din Ucraina.

Această concluzie nu are însă la bază nici o probă certă, simplul fapt că SC L.O. SRL a încasat 2.590.000.000 ROL din contravaloarea produsului nefiind de ajuns.

Martora B.G., administrator la SC Ab. SRL, a declarat că ea a făcut analize de laborator înainte de a cumpăra, deplasându-se la depozitele de la Sighet și a rezultat că produsul era motorină (f. 20 vol. 33; f. 177 vol.2 di).

Martorul T.G., mecanic de locomotivă pe platforma CET Sighetul Marmației, a arătat că nu știe ce era în cele 9 cisterne rusești care au sosit în 14.01.2002 (f. 252 vol.32; f. 174 vol. 4 di), depozitia să nefiind de natură să lămurească ceea ce interesează de fapt și anume dacă cei 247.213 l motorină livrați de S.S. proveneau sau nu din combustibilul tip M importat de SC L.O. SRL din Ucraina.

B.M., de profesie inginer chimist, care între timp fusese numit administrator la SC L.O. SRL, a întocmit un buletin de analiză pentru motorină cu parametrii ce erau în STAS pentru acest produs, document ce a fost anexat la facturile de emise de SC C.O. și care a fost descoperit în evidența SC Ab. SRL (f.16 vol.33).

În cauză au mai fost audiați martorii S.V., administrator la SC P. SRL, care a arătat că a cumpărat CLU I de la S.S., fără să știe de unde provenea și că nu a putut ridica marfa, fiind sechestrată de poliție (f. 205 vol. 2; f. 21 vol. 4 di) și U.I., care a arătat că S.S. s-a ocupat de recepția unor vagoane venite la Haltă Cămara Sighet de la R.A., existând și o implicare din partea lui L.M., care a discutat cu S.S., fără să dea alte detalii (f. 345 vol.32; f.82 vol.4 di).

Cel mai important lucru ce trebuie menționat este însă acela că în 24.12.2001 R.A. a emis către SC R. SRL factura nr. 8993008 pentru cantitatea de 1.984.180 kg CLU I, livrată vagonabil către destinatarul SC S.S. SRL, tot la stația CFR Cămara Sighet. Marfa s-a facturat pe relația SC R.A.R.- SC R. - SC M. - SC SPM SRL - SC S.S. SRL.

SC S.S. SRL a facturat către SC P. SRL 2.040.000 kg CLU I, iar aceasta a facturat întreaga cantitate către SC L.O. SRL, care a întocmit însă nota de recepție 77/28.01.2002 doar pentru 1.984.180 kg CLU I. Din această cantitate, 1.085.665 kg s-au facturat în perioada 29.01-25.02.2002 către diverse alte societăți.

Analizând întreaga documentație de la dosar, specialiștii DNA au arătat că nu se poate stabili cu certitudine dacă respectiva cantitate de 247.213 l motorină substituită pe relația S.S.-C.P.-C.O.-Ab. era în fapt combustibil tip M import Ucraina sau provenea din cantitatea de 1.984.180 kg CLU I (f. 295 vol.35).

În aceste condiții, constatând că nu există probe certe care să demonstreze că inculpatul L.M. a importat în repetate rânduri, în perioada noiembrie 2001 - ianuarie 2002, combustibil tip M din Ucraina pe care l-a valorificat ca motorină prin intermediul societăților comerciale L.O., AN S.R.L., B. S.R.L., S.S. S.R.L., C. SRL., C.O. SRL și AB. S.R.L. (în cazul importului din noiembrie 2001 nu reiese că ar fi fost implicat în vreun fel în comercializarea de către inculpatul G.D. a unei cantități de combustibil tip M ca fiind motorină către societățile R. SRL Cluj și A.A.I. SRL Turda, iar în cazul importului din ianuarie 2002 nu reiese cu certitudine că cei 247.213 l motorină facturată pe relația S.S. - C.P. - C.O.-Ab. proveneau din combustibilul tip M importat din Ucraina), în baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. d Cod procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului L.M. pentru săvârșirea infracțiunilor de determinare la înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prev. de art. 31 Cod penal raportat la art. 297 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și determinare la săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, prev. de art. 31 Cod penal raportat la art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal.

Față de această soluție, nefiind dovedit faptul că ar fi obținut venituri ilicite prin comercializarea de produse petroliere substituite, prima instanță a arătat în considerente că *nu se impune confiscarea de la inculpatul L.M.* a sumei de 1.609.743.149 lei ROL, astfel cum s-a solicitat prin rechizitoriu.

Pe latura civilă a cauzei, Statul Român prin Agenția Națională de Administrare Fiscală s-a constituit parte civilă cu suma de 5.642.696 lei (RON), reprezentând prejudiciu cauzat bugetului de stat prin neplata accizelor, a taxelor MTR și FPP aferente livrărilor din R.A. (adresa nr. 561.544/13.12.2007, vol. 37 filele 44, 85 86).

Având în vedere că instanța a ajuns la concluzia că în cauză nu s-a săvârșit infracțiunea de evaziune fiscală pentru care a fost trimisă în judecată inculpată B.E.M., în complicitate cu inculpații M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., S.I. și G.D., în baza art.346 al.3 Cod procedură penală s-a respins acțiunea civilă promovată de Statul Român prin Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În baza art. 357 al. 2 lit. c Cod procedură penală s-a dispus ridicarea măsurii sechestrului instituită prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție nr. 92/P/2006 din data de 06.03.2008, astfel cum a fost adusă la îndeplinire în data de 13.03.2008, asupra terenului situat în mun. Ploiești, Str. Fabricilor, în suprafață de 51.401 mp, ce aparține părții responsabile civilmente S.C. R.A.R. S.A. Ploiești.

În baza art. 348 Cod procedură penală s-a dispus anularea înscrisurilor falsificate, respectiv facturile aflate la f. 87, 111, 113, 114, 116-119, 357 din vol. 5 dup, f. 166, 206-209, 240 din vol. 30 dup, f. 166-188, 191, 193-197 din vol. 27 dup, f. 251, 256, 258, 276, 277, 279-281, 291 din vol. 28 dup, f. 87-88 din vol. 23 dup și f. 58-62 din vol. 19 dup.

Împotriva acestei hotărâri au formulat apeluri în termenul legal Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, partea civilă Statul Român prin ANAF prin DGFP Brașov și inculpații M.F., M.V., M.S., S.L.A., D.N., G.D., S.I. și L.M.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție a solicitat desființarea sentinței și în rejudecare:

- condamnarea inculpatei B.E.M. pentru săvârșirea pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal și asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 al. 1 Cod penal ,

- condamnarea inculpaților M.F., M.V., M.S., R.R., B.S., D.N., S.I., G.D. și S.L.A. pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 C. pen. și asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 al. 1 Cod penal,

- încetarea procesului penal față de inculpatul L.M., pentru săvârșirea infracțiunilor de determinare la înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prev. de art. 31 Cod penal rap. la art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și determinare la săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 31 Cod penal rap. la art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

- încetarea procesului penal față de inculpații B.E.M. și S.L.A. relative la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată

- obligarea inculpaților condamnați în solidar la recuperarea prejudiciului cauzat statului.

În dezvoltarea motivelor de recurs DNA arată că în mod netemeinic instanța de fond a dispus achitarea, în temeiul art. 10 lit. a Cod procedură penală a inculpaților B.E.M., pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal, fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 al. 1 Cod penal, a inculpaților M.F., M.V., M.S., R.R., B.S., D.N., S.I., G.D. pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal și S.L.A., pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal, urmare a stabilirii unei alte stări de fapt decât cea reținută prin actul de sesizare, respectiv că în speță s-ar fi livrat de către R.A.R. Ploiești combustibil tip CLU și nu motorină cu acte de CLU așa cum s-a reținut prin rechizitoriu.

Concluzia instanței de fond este nefondată, raportat la probele administrate în cauză: înscrisurile existente la dosar (documente contabile, facturi), declarațiile coinculpților M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N. și G.D. și ale martorilor M.C., S.B.L., S.Ș., R.C., A.S., B.S., G.M.N., J.T., S.S., M.G., D.I., D.F., C.F., B.R., B.A.T., C.A., I.G., B.C., D.F., K.M.O., R.D.I., L.M.D., P.S.I., etc., care confirmă că în perioada 1999-2002, SC R.A.R. SA Ploiești, prin directorul de atunci, inculpații B.E.M., a livrat în mod constant, societăților comerciale SC P.A. SRL Ploiești administrată de inculpații M.V., SC W.I. SRL Ploiești - administrată de inculpații M.V., SC V. SRL Ploiești - administrată de inculpații M.V., SC E. SRL Ploiești - administrată de inculpații M.F., SC T. SRL Ploiești - administrată de inculpații M.F., SC A.I.E. SRL București administrată de cetățeanul egiptean M.M.E.S.S., SC A.T. SRL Valea Cuceului administrată de martorul I.I., SC P.T. SRL Ploiești administrată de inculpații M.S., SC MGHD SRL Ploiești administrată de martorul M.G., SC C.I. SRL Ploiești administrată de inculpații S.L.A., SC C. SRL București administrată în fapt de inculpații M.F., SC M. SRL București administrată de inculpații M.F., SC SPM SRL Ploiești administrată de inculpații S.L.A., SC Tr. SRL Bacău administrată de inculpații D.N., SC U.M. SRL Bacău administrată de C.O.C., SC S. SRL Bacău administrată de inculpații B.S., SC R. SRL O. administrată de inculpații R.R., motorină, cu acte în care se arăta contrar realității că se livrează combustibil lichid ușor tip I și III.

Din rafinărie însă, combustibilul achiziționat nu pleca spre beneficiarul de drept ci spre beneficiarul de fapt, altă societate decât cea care avea relații contractuale cu rafinăria. Pentru că beneficiarul de fapt să se înregistreze cu motorină, produsul real livrat de rafinărie, acesta era înregistrat fictiv prin mai multe societăți comerciale, astfel că în final, beneficiarul de fapt achiziționa motorină de la o societate care nu avea raporturi comerciale nici cu rafinăria și nici cu societatea căreia rafinăria 靖 livrase produsul petrolier.

Scopul livrării de motorină cu documente false de combustibil lichid ușor, a fost acela de a eluda plata către bugetul de stat a taxelor și accizelor aferente vânzării de motorină și obținerea de venituri ilicite, întrucât produsele petroliere CLU I și III nu erau purtătoare de taxe și accize.

Faptul că în cursul cercetării judecătorești, o parte dintre martori nu și-au mai amintit aspectele relatate în cursul urmăririi penale nu justifică înlăturarea declarațiilor acestora date în cursul

urmăriri penale, având în vedere că cercetarea judecătorească a avut loc la o distanță de 10-11 ani de la momentul audierii acestora în fază de urmărire penală și este firesc că martorii să nu-și mai amintească cu exactitate modalitatea în care s-au desfășurat evenimentele la momentul 1999-2001. Important este că marea majoritate nu și-au retractat declarațiile precizând în fața instanței că mențin declarațiile date în cursul urmăririi penale.

Nu se justifică nici aprecierea ca pertinente și concludente în stabilirea unei alte situații de fapt a declarațiilor date în faza cercetării judecătorești de unii martori care și-au modificat declarațiile date în faza urmăririi penale, atâta timp cât aceștia sunt în continuare angajați ai rafinăriei și în contextul în care nici actuala conducere nu a recunoscut cauzarea vreunui prejudiciu bugetului de stat.

Din întreaga activitate infracțională a inculpaților B.E.M., M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. rezultă că aceștia în deplină cunoștință de cauză, s-au asociat la inițiativa inculpatului M.F. în vederea desfășurării unei activități ilicite și anume valorificarea produselor petroliere substituie prin întocmirea de documente false, în scopul obținerii de bani, prin sustragerea de la plata obligațiilor financiare către stat. Faptele inculpaților sunt cu atât mai grave, cu cât se știe că atunci când mai multe persoane își alătură eforturile, când se asociază în vederea desfășurării unei activități, șansele lor de reușită sunt mult mai mari, deoarece asocierea sporește forța lor de acțiune și 靖 face să înlăture mai ușor dificultățile pe care le-ar înt 裕 pina.

Față de toate aceste aspecte, soluția de achitare a inculpaților pentru săvârșirea infracțiunilor anterior arătate, pe considerentul că fapta nu există și stabilirea unei alte stări de fapt, care pe cale de consecință ar fi atras și alte încadrări juridice decât cele reținute în actul de sesizare, nu are justificare.

Cu ocazia dezbaterilor, DNA a solicitat în plus extinzând motivele de nelegalitate, dar și în condițiile în care instanța de apel este investită și cu apelul părții civile Statul Român, ca o consecință a condamnării inculpaților trimiși în judecată pentru infracțiunea de evaziune fiscală, solicitând obligarea acestora în solidar, dar și în solidar cu partea responsabilă civilmente SC R.A. SA la plata despăgubirilor civile și a cheltuielilor judiciare către stat.

Partea civilă Statul Român prin ANAF a formulat apel în termenul legal la data de 16.01.2013, în cererea să aflată la fila 43 dos atașat 15144/197/2010 al Curții de Apel Brașov susținându-se că este criticabilă sentința sub aspectul legalității și temeiniciei având în vedere că instanța de fond a respins acțiunea civilă formulată de către Statul Român prin ANAF.

În dezvoltarea motivelor de apel depuse la data de 30.05.2013, f. 109 din același dosar se arată că în cauză s-a făcut dovada existenței prejudiciului prin procesul verbal nr. 1239/30.05.2000, 3229/6.10.2000 și nota din 10.12.2002 întocmite de organele fiscale din cadrul DGFP Prahova cât și prin raportul de constatare din 11.06.2007 întocmit de specialiștii DNA. Se arată că atât timp cât inculpata B. în calitate de director economic și ulterior general la SC R.A.R. SA, după o înțelegere prealabilă cu inculpatul M.F. și împreună cu ceilalți inculpați arătați în rechizitoriu în calitate de complici au valorificat cantități mari de motorină ce au fost livrate din rafinărie cu documente însoțitoare false de combustibil lichid ușor, cauzând un prejudiciu la bugetul consolidate la statului în cuantum de 5.642.696 RON dispoziția instanței de achitare a acestora și respingerea acțiunii civile este total nejustificată.

În consecință, a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței pe latură penală și „admiterea constituirii de parte civilă a Statului Român prin ANAF, astfel cum a fost formulată

Inculpații M.V., M.S. și S.L.A. au criticat sentința considerând-o netemeinică și nelegală atât din punct de vedere al dispozițiilor procedurale cât și din punct de vedere al dispozițiilor dreptului material, considerând că instanța de fond le-a încălcat dreptul la apărare. Încetând procesul penal pentru infracțiunea de asociere (de altfel în mod greșit instanța a apreciat că asocierea s-a realizat în scopul săvârșirii infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată) pentru îndeplinirea termenului de prescripție, hotărârea este nelegală din punct de vedere al dispozițiilor art. 13 Cod procedură penală pentru că instanța de fond ar fi trebuit să pună în discuție o asemenea chestiune potrivit art. 302 Cpp. Dispozițiile art. 13 Cod procedură penală a creat posibilitatea ca fiecare dintre cei trei inculpați să fi avut ca poziție dreptul a fi solicita continuarea procesului penal întrucât nu se consideră vinovați și nu să se constate încetarea procesului penal. Instanța de fond a constatat intervenită prescripția răspunderii penale și pe cale de consecință a considerat că se fac vinovați pentru infracțiunea de asociere. Dacă pentru infracțiunea de complicitate la evaziune fiscală au fost achitați, asocierea care s-a făcut în vedere comiterea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală nu își mai are suport. Dacă infracțiunea de complicitate la evaziune fiscală nu există, logic nici asocierea nu mai poate fi reținută. În consecință solicită admiterea apelului, desființarea soluției atacate iar în cadrul rejudecării achitarea lor în temeiul art. 11 pct. 2 Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală.

Inculpatul L.M. a criticat hotărârea pentru netemeinicie sub aspectul temeiului de drept al achitării pentru cele două infracțiuni. Referitor la infracțiunea reținută de participație improprie la infracțiunea de înșelăciune referitoare la calitatea mărfurilor prevăzută de art. 31 raportat la art. 297 Cod penal nici în actul de sesizare al instanței dar nici în soluția pronunțată de instanța de fond cu privire la această infracțiune nu s-a precizat care este alineatul, dar nu subzistă în nici una dintre cele două variante: primul alineat are în vedere determinarea la săvârșirea infracțiunii din culpă ori în cauză nimeni nu a fost trimis în judecată pentru o infracțiune săvârșită din culpă, cu atât mai mult cu cât infracțiunea de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor nu poate fi comisă din culpă, ci doar cu intenție directă sau indirectă, iar cel de al doilea alineat prevede determinarea, înlesnirea sau ajutarea în orice mod cu intenție la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către o persoană care comită aceea faptă fără vinovăție, cu atât mai mult cu cât există autorul infracțiunii trimis în judecată pe relația AVENCOM-B.- G.D.. Raportat la reținerea din rechizitoriu referitor la faptul că inculpatul L.M. după o prealabilă înțelegere cu inculpatul Geotoiu Dan a importat în repetate rânduri combustibil și că se face vinovat de determinare la înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, achitarea ar fi trebuit pronunțată pe dispozițiile art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la dispozițiile art. 10 lit. a Cod procedură penală - fapta nu există, pentru că dacă se are în vedere relația AN 豐. din toate înscrisurile depuse la dosar și din probele analizele efectuate în cauză de către laboratoarele PETROM independente - L.O. a livrat ceea ce importat adică combustibil a importat același combustibil a livrat. Substituirea de produse așa cum recunoaște inculpatul G.D. s-a făcut pe relația ANVECOIM-B. și mai departe la beneficiarii finali, pe societatea AN fiind înregistrate facturi însoțite de certificate de calitate. De asemenea dacă s-ar fi avut în vedere de acuzare dispozițiile alineatului 2 al participației improprie în această situație există deja autorul faptei și anume inculpatul G.D. și atunci temeiul achitării ar fi fost litera c fapta a fost săvârșită de o altă persoană.

Cu privire la infracțiunea de participație improprie la infracțiunea de fals sub semnătură privată a solicitat achitarea conform art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. c Cod procedură penală raportat la probele de la dosar administrate în fața instanței de fond, în special declarația dată de martora Z.M. cea care a completat facturile și care a declarat în fața instanței că a fost abordată de inculpatul G.D. care i-a făcut prima factură ca model urmând ca ea să facă celălalte facturi, fiind

evident că determinarea la completarea acestor facturi conform declarației martorei Z.M. a provenit din partea inculpatului G.I..

Inculpații D.N. și S.I. au criticat hotărârea pentru netemeinicie sub aspectul greșitei încetări a procesului penal întrucât nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor astfel că au solicitat desființarea hotărârii sub acest aspect și achitarea în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. d Cod procedură penală relativ la această infracțiune. Pe cale de consecință au solicitat îndepărtarea mențiunilor cu privire la confiscarea specială dispusă conform art. 118 lit. e Cod penal față de inculpatul D. a sumei de peste 200.000 lei.

În dezvoltarea motivelor de apel au invocat jurisprudența ICCJ și a Curții de Apel Ploiești în care se arată că dacă cineva vinde un produs petrolier sub o denumire, deși acesta avea o altă denumire, nu sunt îndeplinite condițiile constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor. Înalta Curte de Casație a reținut că falsificarea mărfurilor presupune denaturarea lor prin contrafacere sau alterare. În speța de față, produsele petroliere nu au fost falsificate și nici alterate și nici substituite, ci au primit o altă denumire și un preț care le conferă aparența de autenticitate. În speță, inculpații au arătat cumpărătorilor că livrează benzină premium și motorină însă, în realitate au livrat produse calitativ inferioare, nu există falsificare sau substituie de produse în sensul contrafacerii sau a înlocuirii lor, ci cu o vânzare de produse sub o altă denumire, lucru care nu se încadrează în noțiunea prevăzută de dispozițiile art. 297 Cod penal. Din acest considerent al soluției de achitare este evident că și soluția aplicării art. 118 alin. 1 lit. e Cod penal cu privire la confiscarea specială nu trebuie să se aplice pentru că dacă sumele de bani de peste 200.000 lei nu sunt obținute din săvârșirea unor infracțiuni atunci ele nu pot fi confiscate. Mai mult, articolul 118 lit. e Cod penal arată că sunt supuse confiscării speciale bunurile dobândite prin săvârșirea faptei penale dacă nu sunt restituite persoanei vătămate. Sumele de bani au fost dobândite de inculpatul D.N. care nu le-a dobândit din faptul vânzării produselor petroliere. Aceste sume de bani fie au fost dobândite, fie de R.O. în care nu are nici o calitate sau SC TR. în care are calitatea de administrator. Iar administratorul nu poate să dobândească bunuri care să țină între în proprietate, bunurile fiind proprietatea societății comerciale.

Inculpatul G.D. a criticat hotărârea pentru netemeinicie sub aspectul greșitei încetări a procesului penal întrucât nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor astfel că solicită desființarea hotărârii sub acest aspect și achitarea în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, cât și sub aspectul greșitei încetări a procesului penal relativ la infracțiunea prev. de art. 31 raportat la art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin 2 Cod penal, pentru care a solicitat achitarea conform art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a, în subsidiar art.10 lit.d Cod penal.

În dezvoltarea motivelor de apel susține că a cumpărat motorină și motorină a vândut, iar în atare situație nu poate fi vorba de înșelăciune cu privire la calitatea produsului, deși există declarația sa din cursul urmăririi penale, această recunoaștere nu se coroborează cu alte probe mai ales că există analize științifice care demonstrează componența și proprietățile chimice ale produsului. În ceea ce privește infracțiunea de participație improprie la infracțiunea de fals, reținându-se că l-a determinat pe fiul său să completeze în fals fără să fie vinovat facturi, probele de la dosar dovedesc că SC AN SRL era reprezentantă de S.D. cu care a încheiat raporturi juridice. Într-adevăr acele facturi au fost scrise de fiul său însă, acele facturi au fost scrise la dictarea lui D.S. din considerente care nu au importanță în cauză, solicitând unei terțe persoane scrierea olografă a unor documente financiar contabile. Scrierea de către un terț altul decât semnatarul acestor documente nu înseamnă fals pentru că a scris realitatea, nu sunt false, nu sunt alterate, nu sunt ștersături.

Inculpatul M.F., prin apărător din oficiu, a solicitat instanței admiterea apelului declarat de către acesta și pe cale de consecință a solicitat relativ la săvârșirea infracțiunii de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni achitarea conform dispozițiilor art. 11 pct. 2 rap. la art. 10 lit. a Cod procedură penală, în condițiile în care pentru infracțiunea scop -complicitate la evaziune fiscală a fost achitat, invocând de asemenea și dispozițiile art. 13 Cod penal.

Partea responsabilă civilmente SC R.A. SA a invocat excepția tardivității apelului DNA față de partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești. În conformitate cu declarația de apel a procurorului înregistrată la prima instanță în ziua de 21.12.2012, calea de atac 靖 privește numai pe inculpați și nu se referă la partea responsabilă civilmente, iar motivele de apel vizează netemeinicia achitării tuturor inculpaților sau nelegalitatea încetării procesului penal pentru infracțiunea prev. de art. 323 Cod penal față de unii dintre aceștia. În privința laturii civile, procurorul solicita obligarea în solidar a inculpaților la recuperarea prejudiciilor cauzate statului nu și a părții responsabile civilmente.

Partea responsabilă civilmente SC R.A. SA a invocat excepția tardivității apelului părții civile Statul Român față de partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești. Se susține că partea civilă a declarat apel doar împotriva inculpatei B.E.M. și numai pentru motivul că instanța de fond a respins acțiunea civilă. Prin motivele de apel partea civilă critica hotărârea atacată numai în raport cu cele ce au fost stabilite în actele de inspecție fiscală întocmite cu privire la activitatea S.C. R.A.R. S.A. Ploiești. Latura penală este greșită, conform aceluiași motive de apel, întrucât "ea nu răspunde intereselor părții civile Statul Român" și pentru acest motiv se cere "modificarea în tot a sentinței ... și pe cale de consecință admiterea... constituiri de parte civilă a Statului Român ...". A fost invocată jurisprudența ICCJ -deciziile 167 și 2102 din 2012 și 1832 din 2009.

Urmarea directă a acestei împrejurări este aceea că hotărârea primei instanțe de înlăturare a obligării în solidar cu inculpații a părții responsabile civilmente la repararea pagubei a intrat în puterea lucrului judecat. Acțiunea civilă este guvernată de principiul disponibilității al cărui izvor 精 constituie interesul ce fixează și limitele acțiunii. S-a invocat aplicarea indirectă a principiului -*Ubi idem est ratio, eadem solutio esse debet* - în virtutea unității practicii judiciare invocată în cele ce preceda, pe de o parte, dar și în vederea conformării cu jurisprudența C.E.D.O., fiind invocate Deciziile sale date în cauzele Beian vs. România; Stefanica și alții vs. România; Tudor Tudor vs. România... s.a.

Inculpata B.M. a invocat nelegala să citare și comunicare a sentinței, cu încălcarea dispozițiilor art. 177 alin. 2, alin. 3 și alin. 8 raportat la art. 182 Cod procedură penală Conformându-se dispoziției primei instanțe, la 21.09.2010 ora 13:06, apărătorul sau ales a comunicat acesteia adresa la care trebuia să fie citată în Canada și unde trebuia să-i fie comunicată și hotărârea primei instanțe însă nu i-a fost comunicată în Canada copie după dispozitivul sentinței, aspect important pentru întregirea cadrului procesual.

Inculpata B.M. a mai invocat excepția inadmisibilității apelului procurorului, care nu justifica un interes legitim prin raportare la obiectul judecății și motivele de desființare. Nici în declarația de apel, nici în motivele de apel scrise și depuse la dosarul cauzei, procurorul nu a cerut administrarea unor probe noi sau readministrarea probelor administrate de către prima instanță și nici Tribunalul, din oficiu, nu a dispus administrarea de probe noi potrivit dispozițiilor art. 371 alin. 2 Cod procedură penală pe baza cărora, prin interpretare și coroborare, să se evidențieze o altă stare de fapt sau alte circumstanțe, diferite de cele avute în vedere la fond și pe baza cărora să se constate că achitarea inculpatei nu se justifică.

Dispozițiile articolelor 371 alin. 2, 378 alin. 1 și alin. 2, care permit instanței de apel să dea o nouă apreciere materialului probator, nu pot fi interpretate decât prin corelare cu prevederile art. 6 7

3 lit. c și lit. d din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și jurisprudenței instanței europene în această materie, care are aplicabilitate directă în ordinea juridică a statelor contractante. Se susține că în hotărârile pronunțate împotriva României de C.E.D.O., s-a statuat ca modalitatea de aplicare a art. 6 în fața instanțelor din apel sau recurs depinde de caracteristicile procedurii în căile de atac și că atunci când legislația internă permite instanței de apel sau de recurs reaprecierea probelor și a stării de fapt stabilite de instanțe inferioare, art. 6 se aplica integral și în fața acestora.

În acest sens, Curtea a constatat permanenta încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanță de apel a pronunțat o soluție de condamnare fundamentată pe o nouă interpretare a probelor administrate în fața instanțelor inferioare, invocându-se Cauzele Dănilă, Mircea, Spanu, mai recent, Popa și Tanasescu, Flueraș, Gaitanaru contra României. Mai mult decât atât, Curtea a constatat că R.terpretarea probelor fără ca acestea să fie readministrate în căile de atac, astfel încât judecătorii să poată aprecia veridicitatea lor în mod direct, reprezintă o atingere gravă a dreptului la apărare al acuzatului, fiind încălcat art. 6 C.E.D.O..

Analizând apelurile formulate sub aspectul motivelor invocate și examinând cauza sub aspect devolutiv potrivit art. 371 Codul de procedura penală Tribunalul reține următoarele:

Relativ la criticile de nelegalitate a hotărârii-nelegala citare la fond și comunicare a hotărârii invocate de inculpata B.

Citarea inculpatului în procesul penal nu este o activitate pur formală, nu reprezintă un scop în sine, ci are menirea, pe de o parte, să informeze pe acesta despre existența unei proceduri jurisdicționale penale (judecarea cauzei în fond, judecarea cauzei în apel sau în recurs), iar pe de altă parte, să asigure acestuia posibilitatea să se prezinte în instanță și, în acest fel, să-și susțină apărările, să formuleze cereri de probe etc.

Doctrina juridică este consecventă în acceptarea concepției dublului scop al citării: de încunoștințare și, respectiv, de chemare în fața organelor judiciare.

Potrivit actualei legi procesual-penale române, în cursul judecății, inculpatul aflat în stare de libertate poate fi reprezentat; în majoritatea situațiilor, această reprezentare judiciară este realizată de către apărătorul ales.

În legătură cu aspectele menționate trebuie observate și **principiile expuse în Decizia-cadru nr. 2009/299/JAI din 26 februarie 2009**, în care se arată că dreptul persoanei acuzate de a fi prezentă în persoană la proces este inclus în dreptul la un proces echitabil prevăzut la articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a fost interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Curtea a declarat, de asemenea, că dreptul persoanei acuzate de a fi prezentă în persoană la proces nu este absolut și că, în anumite condiții, persoană acuzată poate renunța, de bună voie și nesilită de nimeni, în mod expres sau tacit, dar fără echivoc, la respectivul drept. Este necesar a se constata dacă acuzatul, având cunoștință de procesul stabilit, a mandatat un avocat, care a fost numit fie de către persoana în cauză, fie de către stat pentru a o apăra la proces și că a fost într-adevăr apărată de avocatul respectiv la proces. Modul de numire a avocatului și chestiunile conexe țin de legislația națională.

De asemenea, s-a arătat că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când se analizează dacă modul în care au fost furnizate informațiile este suficient pentru a asigura informarea persoanei cu privire la proces, o atenție deosebită ar putea fi acordată, acolo unde

este cazul, și eforturilor depuse de către persoana în cauză pentru a primi informațiile ce i-au fost adresate.

În speță Tribunalul constată următoarele:

- judecarea cauzei la fond a început în 2010, fiind amânată de nenumărate ori pe parcursul a mai mult de 3 ani;

- prin memoriul de la dosar întocmit cu ocazia invocării neregularității actului de sesizare de către apărătorul ales al inculpatei de la Judecătoria Brașov - d-na. avocat R.L. aflat la f. 53 vol. I s-a solicitat comunicarea tuturor actelor de procedură **la domiciliul ales, respectiv sediul cabinetului avocațial;**

- invocându-se lipsa din țară a inculpatei, aceasta nu s-a prezentat la niciunul dintre termenele de judecată acordate în recurs. Într-adevăr inculpata prin al doilea apărător ales ȚȚ vocat Panaitescu a indicat o altă adresă pentru citare f. 47 vol. I Judecătorie, în Canada 708-195 Barrington Avenue East York, ON M4C 5 M7, însă procedura a fost viciată la adresa indicată, scrisoarea recomandată fiind returnată instanței cu mențiunea „unclimed În condițiile în care citația este restituit, iar ulterior citarea s-a făcut la ultimul domiciliu cunoscut și la consiliul local în a cărui rază teritorială s-a săvârșit infracțiunea, iar în plus la domiciliul ales procedura de citare a fost îndeplinită conform legii,

- cu ocazia judecării cauzei nu au fost invocate alte aspecte legate de citare.

- avocatul ales potrivit dispozițiilor art. 174 alin 1 Codul de procedura penală a reprezentat-o pe inculpată la judecata în fond a cauzei în al doilea ciclu procesual, apărătorul ales exercitând drepturile sale procesuale, potrivit art. 172 alin. (7) Cod procedură penală.

- la dezbateri, inculpata a lipsit, fiind însă reprezentată de către aceiași avocați aleși nefiind formulate alte cereri

- sentința a fost legal comunicată la domiciliul SEIP, prin afișare la Consiliul local Ploiești și la domiciliul ales în România, respectiv sediul apărătorului ales potrivit memoriului depus la dosar la începutul cercetării judecătorești, fără a interveni o manifestare contrară de voință a inculpatei.

Având în vedere dispozițiile art. 24 alin. (2) din Constituție și art. 6 alin. (1) și art. 4 C. proc. pen., instanța de fond a respectat dreptul inculpatului de a-și angaja un apărător ales și de a fi reprezentat de acesta, la dosar fiind depusa delegația avocațială.

Dreptul inculpatului pentru alegerea apărătorului rezultă din dispozițiile art. 24 alin. (2) din Constituție, art. 6, art. 171 și art. 174 Cod procedură penală, principiile și regulile de bază ale relației dintre avocat și client fiind reglementate prin dispozițiile art. 113, art. 116, art. 125, art. 127 și art. 131 din Statutul profesiei de avocat.

În aplicarea acestor dispoziții legale, din examinarea actelor și lucrărilor dosarului rezultă că apărătorul ales al inculpatei B. a avut posibilitatea reală și a exercitat efectiv toate drepturile procesuale ale acesteia prin depunerea unor probe la dosar (înscrieri), formularea cererilor de amânare a judecării pentru imposibilitate de prezentare, pregătirea apărării, studierea actelor dosarului, discutarea contradictorie a tuturor aspectelor cauzei la termenele de judecată, participarea la audierea nemijlocită a martorilor, punerea de concluzii orale și scrise etc.

Art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la art. 5 paragraf 4 din același act normativ, garantează drepturile acuzatului de a participa efectiv la procesul penal, care include nu numai dreptul de a fi prezent la judecată, ci și dreptul de a auzi și de a urmări efectiv procedura.

Aceste drepturi sunt incluse, de altfel, în însăși noțiunea de procedură contradictorie și rezultă și din garanțiile conținute de lit. c), d) și e) ale paragrafului 3 al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (cauza Stanford contra Regatului Unit).

În viziunea Curții Europene a Drepturilor Omului, prezența personală a inculpatului la dezbaterile procesului este întotdeauna necesară în cauzele în care instanța trebuie să facă o apreciere a personalității și a stării mentale a acestuia, fapt de natură să atragă caracterul echitabil al procedurii, acesta fiind mijlocul de asigurare a respectării egalității armelor, una din principalele garanții inerente unei instanțe (cauza Singh contra Regatul Unit), însă **persoana cercetată poate opta pentru exercitarea acestui drept personal sau prin reprezentant, respectiv un avocat ales, ceea ce s-a și întâmplat în prezenta cauză.**

În legătură cu condițiile cerute de lege pentru a opera nulitatea unui act procesual sau procedural, în doctrină se distinge între nulități absolute și nulități relative. Este de observat că una din trăsăturile nulităților absolute constă în caracterul lor de a fi exprese, în sensul că în lege să se prevadă care sunt dispozițiile a căror încălcare atrage o asemenea nulitate.

În art. 197 alin. (2) Cod procedură penală se enumără următoarele dispoziții care sunt prevăzute sub sancțiunea nulității absolute: dispozițiile relative la competența după materie și după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia, la publicitatea ședinței de judecată, la participarea procurorului, la prezența inculpatului și asistența juridică a acestuia de către apărător, când sunt obligatorii potrivit legii, la efectuarea referatului de evaluare în cauzele cu infractori minori.

În legătură cu această trăsătură a nulităților absolute, s-a pus problema dacă acestea au un caracter limitativ, mai exact dacă poate atrage nulitatea absolută și încălcarea altor dispoziții legale decât cele prevăzute în art. 197 alin. (2) Cod procedură penală.

În principiu, s-a adoptat soluția caracterului limitativ al nulităților absolute, argumentându-se că legea, prevăzând o excepție de la regula comună înscrisă în art. 197 alin. (1) Cod procedură penală, numai dispozițiile legale indicate în mod expres de lege se pot afla sub sancțiunea unei nulități absolute. Mai este de observat că o a doua trăsătură a nulităților constă în producerea, prin încălcarea legii de procedură penală, a unei vătămări procesuale.

În cazul nulităților absolute există întotdeauna o vătămare procesuală, consacrată prin dispoziția art. 197 alin. (3) Cod procedură penală, potrivit căreia nulitatea nu poate fi înlăturată în niciun mod, nici prin tăcere și nici prin voința părților, ceea ce implică, întotdeauna, existența vătămării.

O asemenea vătămare nu trebuie dovedită, după cum nu este permisă dovedirea inexistenței vătămării, ceea ce înseamnă o prezumție legală *juris et de jure*. Ca urmare, vătămarea fiind întotdeauna prezentă și față de toată lumea - *erga omnes* - nulitatea absolută poate fi invocată oricând, de orice parte din proces și de către procuror și instanță din oficiu.

În cuprinsul alin. (4) se stabilește în mod clar în ce condiții operează alte încălcări ale altor dispoziții legale decât cele prevăzute în alin. (2), atrăgând nulitatea actului în condițiile alin. (1) numai

dacă a fost invocată în cursul efectuării actului când partea este prezentă sau la primul termen de judecată cu procedura completă când partea a lipsit la efectuarea actului.”

În consecință, Tribunalul constată că apelanta - inculpată avut cunoștință de procesul stabilit, a mandatat avocați care au fost numiți de către persoana în cauză pentru a o apăra la proces și că a fost într-adevăr apărată de avocații respectivi la proces, susținerile inculpatei prin apărător ales potrivit cărora nu a fost corect citată, în condițiile în care nu s-a dovedit existența vreunei vătămări a intereselor inculpatei nu sunt întemeiate.

Tardivitatea apelului DNA și al părții civile Statul Român față de partea responsabilă civilmente SC R.A.R. S.A.

La data de 20.12.2012 Parchetul de pe lângă ICCJ, DNA, Serviciul Teritorial Brașov, în termenul legal a declarat apel împotriva sentinței penale nr. 2427/ 19.12.2012 a Judecătorei Brașov **cu privire la inculpații B.E.M., M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D., S.I. și L.M.**

La dosar, cu adresa nr. 606/III/2/2012 din 29 aprilie 2009 DNA a depus motivele de apel astfel cum au fost detaliate mai sus constând în esență criticarea laturii penale, respectiv greșita achitare, respectiv încetare a procesului penal relativ la infracțiunile de evaziune fiscală și art. 323 Cod penal - autorat sau complicitate, la greșita achitare a inculpaților B. și S. relativ la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, la greșita achitare a inculpatului L. relativ la infracțiunile prev. de art. 31 raportat la art. 297 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin 2 Cod penal și art. 31 raportat la art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin 2 Cod penal **dar și a modului de soluționare a laturii civile.**

Cu respectarea principiului contradictorialității și a dreptului la apărare, prevăzute în art. 289 și art. 294 Cod procedură penală, precum și în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, procurorul de ședință a susținut în cadrul dezbaterilor în apel motivele în mod detaliat, inclusiv și motive suplimentare de nelegalitate privind debitorul obligației de despăgubire a părții civile Statul român, respectiv inculpații a căror condamnare pentru evaziune fiscală se solicită și care sunt menționați expres în declarația de apel în solidar cu partea responsabilă civilmente, autorul infracțiunii acționând în calitate de director al acesteia în scopul sustragerii de la plata accizelor datorate statului pentru motorina în solidar cu partea responsabilă civilmente dar și pe cale de consecință obligația de plată a cheltuielilor judiciare de către inculpați în caz de condamnare în solidar cu partea responsabilă civilmente.

Nu putem achiesa la concluzia intimatei parte responsabilă civilmente în sensul tardivității apelurilor DNA și al părții civile față de partea responsabilă civilmente, care în dezvoltarea susținerilor sale pornește de la o premiză greșită.

Potrivit dispozițiilor art. 366 alin. 1 Cod procedură penală, apelul se declară prin cerere scrisă în care trebuie să se indice hotărârea apelată și numărul dosarului iar potrivit dispozițiilor art. 371 alin. 1 Cod procedură penală, judecata apelului poate avea loc "...numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces." În speță DNA a formulat apel relativ la cei 11 inculpați, cu menționarea expresă a numelui fiecăruia, cu respectarea dispozițiilor procedural penale și a jurisprudenței ICCJ, deci atât pe latura penală cât și pe latura civilă, în condițiile în care instanța e sesizată cu o infracțiune de rezultat pentru care s-a pronunțat achitarea și se solicită condamnarea. Urmează a avea în vedere și dispozițiile articol 370 Codul de procedura penală în sensul că apelul declarat în termen este suspensiv de executare atât în ce privește latura penală cât și latura civilă.

Mai mult urmează a avea în vedere și dispozițiile art. 366 alin 2 Cod procedură penală ce reglementează caracterul devolutiv al apelului în sensul că în cadrul limitelor arătate în alineatul precedent, instanța este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.

În condițiile în care prin declarația de constituire de parte civilă aflată la f 85 vol. 37 dosar u.p. partea civilă Statul Român a menționat expres că solicită obligarea inculpatei B. și a complicilor în solidar cu partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA la plata despăgubirilor civile în cuantum de 5.642.696 lei este evident că apelul vizează latura civilă în întregul ei, partea responsabilă civilmente fiind persoana juridică chemată în procesul penal să răspundă potrivit legii civile, respectiv a răspunderii civile delictuale ce reglementează răspunderea comitentului pentru pagubele produse de peșșii lor în funcțiile ce li s-au încredințat.

În consecință, Tribunalul constată că atât apelul promovat de DNA cât și de partea civilă Statul Român sunt formulate în termenul legal și privesc (și) soluționarea laturii civile cu respectarea principiului legalității și disponibilității.

Relativ la excepția inadmisibilității apelului DNA, care nu justifică un interes legitim

Este adevărat că în cauzele invocate *Mircea c. România, Spănu c. România, Dănilă c. România*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că au fost încălcate dispozițiile art. 6 alin. (1) din Convenție privind dreptul la un proces echitabil, întrucât în recurs Curtea Supremă de Justiție a condamnat inculpatul fără a-l audia și fără să readministreze probatoriul în recurs, dar urmează a face câteva precizări.

Înt 稔 plător sau nu, toate aceste condamnări vizează hotărări pronunțate în recurs de instanța supremă. Urmează însă a observa că aceste condamnări nu reprezintă o analiză a Curții de la Strasbourg cu privire la faptul dacă procesul respectiv în sine a fost sau nu unul echitabil, ci mai degrabă reflecta opinia acestora privind posibilitatea instanței de ultim grad de a agrava situația inculpatului fără a readministra probatoriul, desprinsa dintr-o viziune diferită asupra procedurii recursului în casație.

Curtea de la Strasbourg a trecut peste particularitățile pe care le prezintă soluționarea recursului în sistemul de drept românesc, obligând instanțele de recurs ca, atunci când se pronunța asupra fondului cauzei, să dispună o readministrare a probatoriului, deși legislația internă nu impune acest lucru. Situația se complica și mai mult în cazul în care Înalta Curte de Casație și Justiție este instanță de recurs, deoarece exista anumite particularități privitor la posibilitatea acestei instanțe de a administra probe. Este de precizat că după intrarea în vigoare a Legii nr. 202/2010 instanța supremă este și singura care soluționează recursuri în cauzele în care este reglementată și calea de atac a apelului.

Revenind la deciziile CEDO menționate, instanța constată că soluția pronunțată nu ține cont de particularitățile legislației române în materie procesual penală. De exemplu, în cauza Spanu contra României se constată că instanța supremă a admis recursul Parchetului și a menținut soluția primei instanțe, considerând că apelul inculpatei fusese greșit admis. Conform normelor de procedura penală, instanța de recurs putea adopta o asemenea soluție chiar fără a proceda la o rejudecare a cauzei. Cu toate acestea, a dat posibilitatea inculpatei să-și formuleze toate apărările pe care le consideră necesare, rejudecând cauza. Prin prisma raționamentelor expuse în aceste cauze de instanță de la Strasbourg ar trebui să ne punem problema dacă nu cumva și în această situație, atunci când exista

parte vătămată sau parte civilă în cauză, nu ar trebui readministrat probatoriul, pentru a nu fi încălcat dreptul acestora la un proces echitabil.

Urmează însă a observa că instanța europeană nu considera că se aduce atingere dreptului la un proces echitabil în sistemele judiciare unde nu exista apel, iar prin intermediul recursului nu se poate face decât o cenzură în drept a hotărârii atacate, reducându-se șansele ca un inculpat condamnat în mod greșit de prima instanță să fie achitat, dar stabilește reguli noi de desfășurare a procesului penal într-o legislație în care inculpatul beneficiază de două judecați în fond a cauzei (în prima instanță și în apel) și de un recurs cu o devoluțiune extrem de generoasă, atât în fapt cât și în drept. Chiar în deciziile menționate se face trimitere la spete din care rezultă că legislația altor țări este mult mai puțin permisivă în ceea ce privește posibilitatea ca inculpatul să-și poată apăra drepturile în cadrul unor căi de atac ordinare, existând situații în care apelul nici nu mai reprezintă o jurisdicție orală și contradictorie, pentru că părțile nu mai compar în fața Curții.

Deosebirea între căile de atac de fapt și căile de atac de drept se dovedește a fi pur teoretică, fiindcă practic nu exista chestiune de drept care să poată fi just soluționată fără o cunoaștere precisă a situației de fapt la care se referă. Or, de cele mai multe ori nelegalitatea soluției dată în drept provine dintr-o greșită sau insuficientă cunoaștere a situației de fapt. Din această constatare nu trebuie trasă concluzia că instanța care judecând cauza într-o cale de atac ar fi o instanță de fond, pe motiv că examinează și faptele, pentru a putea efectua controlul judecătoresc. Instanța de fond nu este decât instanța în fața căreia se efectuează cercetarea judecătorească.

Dacă ar fi să implementăm logica procesuală relevată de inculpata B. prin apărător ales ar trebui să concluzionăm că instanța de apel, întrucât se poate pronunța cu privire la fondul cauzei, ar trebui nu doar să aibă posibilitatea să administreze orice fel de probe, ci să fie obligată totdeauna să readministreze tot probatoriul efectuat în fața primei instanțe, ceea ce excede evident dispozițiilor procesual penale române dar și jurisprudenței Curții EDO. Mai mult în condițiile în care Codul de procedura penală român nu prevede obligativitatea readministrării probatoriului în fața instanței de apel, după soluția de achitare de la fond, o dispoziție a instanței în sensul readministrării probelor poate fi interpretată ca o viitoare soluție de condamnare, deci ca o antepronunțare generând evident incompatibilități.

Raportat la cele expuse instanța de apel a respins excepția inadmisibilității apelului DNA, urmând a completa concluziile cu prilejul analizării mijloacelor de probă pe fondul prezentei cauze.

Analizând critica formulată de parchet care vizează greșita achitare a inculpaților pentru infracțiunea de evaziune fiscală-autorat sau complicitate Tribunalul a constatat că aceasta este întemeiată.

Astfel, prima instanță, după descrierea relațiilor comerciale desfășurate între societățile comerciale implicate, detaliind sortimentele de marfa livrate de către rafinărie precum, circuitele comerciale ulterioare ale acesteia, cu precizarea datei și numărului facturii fiscale emise de către vânzător, a cantității și naturii produsului livrat, cu precizarea avizelor de însoțire a mărfii precum și orice alt document referitor la mijlocul de transport, identitatea delegatului sau societatea comercială cumpărătoare, a traseului comercial al produselor petroliere a reținut o greșită stare de fapt prin raportare la probele administrate, în special la cele obiective.

Pornind de la explicațiile din considerentele Deciziei în interesul legii nr. 8 din 9 februarie 2009, Tribunalul constată că în cauză există o contradicție esențială, intrinsecă, necontroversată și evidentă între cele reținute prin hotărârea recurată și conținutul probelor administrate, **starea de fapt**

reținută fiind consecința unei denaturări evidente a probelor și nu rezultatul unei analize coroborate a acestora.

Astfel, **în fapt** în perioada 2000-2001, inculpata B.E.M., în calitate de director comercial iar ulterior director general al SC R.A.R. SA Ploiești, în urma unei înțelegeri prealabile cu inculpatului M.F., a livrat mari cantități de motorină, cu documente false de combustibil lichid ușor tip I și III, mai multor societăți comerciale coordonate de inculpatul M.F. și administrate de inculpații M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N. și G.D. (SC SPM SRL, SC M. SRL, SC P.A. SRL, SC W. SRL, SC V. SRL, SC P.T. SRL, SC T. SRL, SC S. SRL, SC U.M. SRL, SC B. SRL, SC R. SRL, SC A. SRL, etc.), beneficiind și de ajutorul coinculpatului S.I., motorină trecută în mod fictiv prin mai multe societăți comerciale cu scopul înlocuirii documentelor de livrare emise de rafinărie, în care era trecut combustibil lichid ușor, cu documente false pentru motorină, în care era inclusă și taxa MTR, cauzându-se astfel un prejudiciu la bugetul de stat în valoare de 56.426.959.847 lei (ROL), urmare a sustragerii de la plata taxelor și accizelor datorate statului.

La data de 6 aprilie 2000 comisia tehnico-economică a rafinării S.C. R.A.R. S.A. Ploiești a avizat tehnologia de fabricație a produsului CLU tip I, care conform fișei tehnologice se realiza prin amestecarea următoarelor proporții: fracții provenite din DA 1 circa 80% (motorină), extract circa 10%, produse din DVA circa 10%. CLU tip I se utiliza pentru încălziri centrale și la focarele utilajelor și instalațiilor, fiind recomandat pentru utilajele de încălzire din industria alimentară și casnică. La acea dată era în vigoare standardul de stat STAS 54-81 pentru combustibili lichid ușor tip 3 și 4 ce era destinat pentru încălziri centrale la focarele utilajelor și instalațiilor industriale.

Potrivit dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 148/1999 privind regimul accizelor și a altor impozite indirecte pentru carburanții auto se datorează bugetului de stat accize, stabilite în lei pe tonă de produs finit (benzină Premium, regulă și normală, Benzină fără plumb, Motorina auto) iar prin OUG nr. 143/14.09.2000 au fost supuse accizării din grupa produselor petroliere și combustibilii pentru încălzit cu excepția păcurii.

Această modificare a fost inclusă deoarece se constata că majoritatea agenților economici care procesau țițeiul, valorificau în principal combustibili pentru încălzit. Tot ca urmare a aspectelor de natură infracțională constatate în practică s-a impus și anularea facilității de livrare către agricultură a motorinei fără taxă de drum.

Inculpata B.E.M. a deținut în cadrul S.C. R.A.R. Ploiești, mai întîm, funcția de șef al Compartimentului de Desfacere până la data de 01.05.1998, când a fost numită director comercial, iar din data de 01.05.2000 director general și președinte al Consiliului de Administrație al rafinării.

Realizarea rezoluției infracționale de eludare a prevederilor legale referitoare la achitarea taxei de drum, prin valorificarea de motorină cu documente false de combustibil lichid ușor, luată de inculpata B.E.M. în calitate de director general și, totodată, președinte al Consiliului de Administrație al R.A., în înțelegere cu inculpatul M.F., s-a materializat la scurt timp după realizarea scriptică a noului tip de combustibil denumit CLU. Conform înțelegerii cu fosta directoare a S.C. R.A.R. Ploiești, inculpata B.E.M., și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul M.F. a constituit și coordonat o rețea de societăți comerciale pentru distribuția produselor petroliere procurate de la R.A..

Astfel inculpata B.E.M., a livrat în mod constant, societăților comerciale SC P.A. SRL Ploiești administrată de inculpatul M.V., SC W.I. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.V., SC V. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.V., SC E. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.F., SC T. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.F., SC A.I.E. SRL București administrată de

cetățeanul egiptean M.M.E.S.S., SC A.T. SRL Valea Cucului administrată de martorul I.I., SC P.T. SRL Ploiești administrată de inculpatul M.S., SC MGHD SRL Ploiești administrată de martorul M.G., SC C.I. SRL Ploiești administrată de inculpatul S.L.A., SC C. SRL București administrată în fapt de inculpatul M.F., SC M. SRL București administrată de inculpatul M.F., SC SPM SRL Ploiești administrată de inculpatul S.L.A., SC Tr. SRL Bacău administrată de inculpatul D.N., SC U.M. SRL Bacău administrată de C.O.C., SC S. SRL Bacău administrată de inculpata B.S., SC R. SRL O. administrată de inculpatul R.R., motorină, cu acte în care se arăta contrar realității că se livrează produse petroliere CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt.

Conform declarațiilor administratorilor societăților anterior enumerate, acestea au fost înființate din dispoziția inculpatului M.F., el fiind și cel care încheia contractele de livrare de combustibil lichid ușor tip I și III cu R.A.R. Ploiești, documentele și ștampilele societății fiind în permanență la acesta. Tot inculpatul M.F. era și cel care hotăra momentul cesionării acestor societăți, pentru că așa cum rezultă din istoricul societăților, acestea au fost invariabil cesionate, după o scurtă perioadă de timp de la înființare, unor cetățeni străini, cu precădere arabi, tocmai pentru a nu se descoperi activitățile infracționale de valorificare a produselor petroliere substituite și evaziune fiscală.

Nu este lipsit de importanță faptul că inculpatul M.F. avea acces în orice moment la directorul general al rafinăriei, în speță la inculpata B.E.M. și obținea aprobarea pentru livrarea cantităților de produse petroliere.

Așa cum rezultă din declarațiile angajaților rafinăriei, inculpata B.E.M. dădea personal dispoziție șefilor de instalații în sensul încărcării autocisternelor societăților coordonate de inculpatul M.F. cu motorină, deși pe acte era trecut combustibil CLU, existând și situații în care aceasta asista personal la încărcarea autocisternelor.

Din rafinărie însă, combustibilul achiziționat nu pleca spre beneficiarul de drept, ci spre beneficiarul de fapt, altă societate decât cea care avea relații contractuale cu rafinăria. Pentru că beneficiarul de fapt să se înregistreze cu motorină, produsul real livrat de rafinărie, acesta era înregistrat fictiv prin mai multe societăți comerciale, astfel că în final, beneficiarul de fapt achiziționa motorină de la o societate care nu avea raporturi comerciale nici cu rafinăria și nici cu societatea căreia rafinăria 靖 livrase produsul petrolier.

Scopul livrării de motorină cu documente false de combustibil lichid ușor, a fost acela de a eluda plata către bugetul de stat a taxelor și accizelor aferente vânzării de motorină și obținerea de venituri ilicite, întrucât produsele petroliere CLU I și III nu erau purtătoare de taxe și accize.

Inculpatul M.F. a interpus în lanțul de facturare și alte societăți comerciale existente dar cu activitate nedeclarată la organele fiscale, altele decât cele anterior enumerate și care achiziționau direct produsele de la rafinărie, astfel că s-a ajuns la situația ca în aceeași zi, cu aceeași conducători auto și aceleași mijloace de transport, să fie refacturate aceleași cantități de produse petroliere livrate inițial de rafinărie, scopul fiind acela de a substitui în documente produsul CLU cu produsul motorină cu taxa MTR inclusă în preț, modalitatea de derulare a relațiilor comerciale și lanțurile de facturare fiind corect prezentate de instanța de fond, cât și în actul de sesizare astfel că nu le vom relua.

De exemplu, în perioada 09.05.2000 12.05.2000, SC E. SRL Ploiești, administrată de inculpatul M.F., achiziționează de la R.A.R. SA cantitatea de 1.175.640 kg CLU I, în valoare de 7.694.563.800 ROL, produsul fiind transportat direct către SC I. SRL Brașov, așa cum rezultă din scrisorile de trăsură nr. 538740/09.05.2000 și nr. 538741/12.05.2000. SC E. SRL nu a emis însă facturi fiscale pentru această cantitate de CLU I, SC I. SRL având însă înregistrate 38 facturi fiscale emise de

SC R.C. SRL și SC R. SRL, pentru aceeași cantitate, dar de motorină. Cu toate acestea cele două societăți nu dețin documente din care să rezulte că s-au aprovizionat cu motorina pe care au facturat-o SC I. SRL Brașov și nici înscrisuri care să ateste livrarea produsului către destinatar.

În această modalitate produsul CLU a fost substituit în documente fiscale cu motorină și prin intermediul altor societăți comerciale, pe următoarele relații:

- R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC P. SRL SC I. SRL Brașov (destinatar final);
- R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC P.NV. SRL SC I. SRL Brașov (destinatar final);
- R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC R. SRL SC I. SRL Brașov (destinatar final);
- R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC T. SRL SC D.N. SRL (destinatar final);
- R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC T. SRL SC O.G.E. SRL (destinatar final);
- R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC A.I.E. SRL SC D.N. SRL (destinatar final);
- R.A.R. SA SC A.T. SRL Valea Cucului SC A.I. Export SRL București SC D.N. SRL Arad (destinatar final);
- R.A.R. SA SC A.T. SRL Valea Cucului SC A.I. Export SRL București SC A.T.O. SRL Arad (destinatar final);
- R.A.R. SA SC P.T. SRL Ploiești SC P. SRL Botoșani (destinatar final);
- R.A.R. SA SC P.T. SRL Ploiești SC A.P. SRL Timișoara (destinatar final);
- R.A.R. SA SC P.T. SRL Ploiești SC Gedo Petrol SRL Timișoara (destinatar final);
- R.A.R. SA SC A.T. SRL Valea Cucului SC M.G.H.D. SRL Ploiești - SC A.I.E. SRL SC D.N. SRL Arad (destinatar final);
- R.A.R. SA SC C.I. SRL SC P.NV. SRL SC I. SRL Brașov (destinatar final);
- R.A.R. SA SC C. SRL SC T. SRL SC D.N. SRL (destinatar final);
- R.A.R. SA SC M. SRL SC SPM SRL SC An SRL SC B.I. SRL (destinatar final);
- R.A.R. SA SC M. SRL SC S. SRL SC Tr. SRL (destinatar final);
- R.A.R. SA SC M. SRL SC SPM SRL SC Tr. SRL SC U.M. SRL (destinatar final);
- R.A.R. SA SC C SPM SRL SC N.I. SRL SC M. SRL SC S. SRL SC S.T. SRL SC R.T. SRL (destinatar final);
- R.A.R. SA SC T. SĂ SC SPM SRL SC N.I. SRL SC M. SRL SC S. SRL SC S.T. SRL SC R.T. SRL (destinatar final);
- R.A.R. SA SC SPM SRL SC U.M. SRL SC Tr. SRL (destinatar final);
- R.A.R. SA SC M. SRL SC SPM SRL SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
- R.A.R. SA SC M. SRL SC SPM SRL SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);

R.A.R. SA SC SPM SRL SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC M. SRL SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC M. SRL SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC M. SRL SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC M. SRL SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC M. SRL SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC M. SRL SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC M. SRL SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL - SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL - SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC SPM SRL SC A. SRL SC B.I. SRL SC Romoil SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL SC N.I. SRL SC An SRL SC B.I. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL SC SPM SRL SC An SRL SC B.I. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL SC N.I. SRL SC An SRL SC B.I. SRL SC G.T. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL SC SPM SRL SC An SRL SC B.I. SRL SC G.T. SRL (destinatar final).

Din întreaga activitate infracțională a inculpaților B.E.M., M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. rezultă că aceștia în deplină cunoștință de cauză, s-au asociat la inițiativa inculpatului M.F. în vederea desfășurării unei activități ilicite și anume valorificarea produselor petroliere substituie prin întocmirea de documente false, în scopul obținerii de bani, prin sustragerea de la plata obligațiilor financiare către stat.

Aprecierea fiecărei probe trebuie realizată de către instanța de judecată în urma examinării coroborate a tuturor probelor administrate în scopul aflării adevărului. Probele nu au o valoare dinainte

stabilită, iar aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului.

Din analiza dispoziției legale menționate rezultă că probele administrate în faza de urmărire penală au aceeași valoare cu probele administrate în faza cercetării judecătorești, că probele administrate în faza de urmărire penală se analizează coroborat cu cele administrate în faza cercetării judecătorești și că scopul probelor, prevăzut în art. 62 Cod procedură penală, constând în aflarea adevărului, este identic pentru ambele faze ale procesului penal.

Prin urmare, probele administrate în faza de urmărire penală nu servesc exclusiv pentru trimiterea în judecată a inculpatului, iar faptul că instanța de judecată este obligată să verifice legalitatea probelor și să stabilească utilitatea și concludența acestora în cadrul cercetării judecătorești nu duce automat la concluzia eliminării probelor administrate în faza de urmărire penală.

Tribunalul a reținut din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în **cauzele pronunțate împotriva României (R.er și alții c. României, VB c. României)**, că în anumite situații se poate dovedi necesar pentru autorități să recurgă la declarațiile date încă din faza cercetării preliminare. Dacă inculpatul a avut o ocazie adecvată și suficientă să conteste asemenea declarații, în momentul în care au fost făcute sau mai târziu, **folosirea declarațiilor date încă din faza de urmărire penală în sine nu încalcă dispozițiile art. 6 paragraf 1 și 3 lit. d) din Convenție.**

Nu se poate reține susținerea inculpatei B. prin apărător ales în sensul că instanța de apel nu poate pronunța o soluție de condamnare în apel după achitare la fond fără administrarea nemijlocită a probelor.

Curtea EDO a arătat ca una dintre cerințele procesului echitabil este posibilitatea acuzatului de a confrunța martorii în prezența unui judecător care trebuie să decidă în cauză, deoarece observațiile judecătorului cu privire la comportamentul și credibilitatea anumitor martori poate avea consecințe pentru acuzat și că dreptul instanței de apel de reapreciere a probelor prevăzut că atare de dispozițiile art. 378 Cod procedură penală este subsumat obligației acesteia de a asigura respectarea art. 6 din C.E.D.O.

Achiesăm fără rezerve la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la art. 6 paragrafele 1 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează dreptul la un proces echitabil, în sensul că nicio condamnare nu poate fi întemeiată în mod decisiv sau exclusiv pe declarația unuia sau mai multor martori fără ca persoană acuzată să fi avut posibilitatea de a contesta declarația și de a pune întrebări martorului.

În prezența cauză martorii au fost audiați nemijlocit de o instanță de judecată - Judecătoria Brașov, inculpații personal, prin apărător ales sau din oficiu au putut contesta susținerile martorilor, au putut formula întrebări, cu respectarea art. 6 din C.E.D.O. Nu poate fi ignorată nici împrejurarea că aceștia au fost audiați pentru prima dată de un magistrat la 10 ani de la săvârșirea faptelor, în condițiile în care cauza a fost restituită pentru refacerea urmăririi penale, cu o nouă sesizare a instanței în 2008, acești martori prin trecerea timpului nu au mai putut furniza detalii cu privire la starea de fapt, însă majoritatea au declarat expres că-și mențin declarațiile date în cursul urmăririi penale.

O nouă reaudiere a acestor martori de instanță de apel la o distanță atât de mare de evenimente ar fi fost lipsită de eficacitate juridică.

Mai mult potrivit doctrinei, normelor procedural penale române dar și jurisprudenței în materie efectul devolutiv nu poate fi înțeles că o readministrare a materialului probator și ca o reluare a întregii cercetări judecătorești de către instanță de apel.

Un alt argument în plus privind respectarea art. 6 din CEDO în condițiile în care instanța de apel ar pronunța în apel o soluție de condamnare după achitare fără readministrarea probelor 精 constituie aspectul că **mijloacele de probă ce conduc indubitabil spre concluzia că inculpații au săvârșit cu vinovăție infracțiunile de evaziune fiscală și asocierea lor în vederea săvârșirii acestei infracțiuni sunt în primul rând probele obiective**, respectiv actele de inspecție fiscală efectuate pe baza unei analize de specialitate și amănunțite a documentelor financiar contabile ale R.A. și a tuturor societăți comerciale din lanțurile de comercializare a motorinei expuse mai sus astfel:

- notele de constatare întocmite de Direcția Controlului Fiscal Prahova cât și raportul de constatare întocmit de specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție la data de 16.04.2007 pe baza documentelor existente la dosar din care rezultă că R.A. Ploiești a livrat diferite produse petroliere, cum ar fi: CLU 1, CLU 3, tip M, tip P etc., iar pe traseu spre destinatarul final documentele de livrare erau înlocuite cu altele, de către inculpatul M.F. și complicii acestuia, din care rezultă motorină în care era inclusă taxa MTR (vol.35, filele 151- 285 și 287 - 443).

- caietul de analize de laborator, evidenta intrărilor și ieșirilor din gestiune, buletinele de analiza ridicate de la SNP Petrom Sucursala Peco Covasna, raportat la verificarea realității livrărilor de motorină între S.C. B.I. S.R.L. S.C. G.T. S.R.L.,

- documentele contabile ale R.A. care atestă că banii intrau în contul societății de la alți agenți economici decât cei cărora le fuseseră livrate produsele petroliere și cu care nu avea nici un fel de relații comerciale,

- documentele ce însoțeau transporturile de CLU de la R.A. către societățile inculpatului M.F.(pe care le administra în drept sau în fapt) evidențiate în starea de fapt respectiv avize de transport sau scrisoarea de trăsură în care era menționat combustibil (motorină),

- registrul de poartă al R.A. unde erau înregistrate toate persoanele ce intrau în incintă,

- raportul de expertiză tehnică privind stocurile de la R.A. care concluzionează că au fost procesate cantități mai mari de țiței decât cele înregistrate în documentele societății,

- xerocopiile de pe actele constitutive ale unor societăți comerciale la care figurau că asociați cetățeni arabi, administrate în fapt de inculpatul M.F., documente cu care se prezentă la conducerea R.A. și întocmea în numele acestora contracte, comenzi și delegații de ridicări mărfuri,

- copii ale instrumentele de plată eliberate, respectiv CEC-urgirate în favoarea anumitor agenți economici, ordine de plată cu dispoziții exprese sau chitanțe, în numerar, unde de regulă figurau ca beneficiari acele societăți prin care se substituiau doar în acte produsele petroliere.

- notele de constatare întocmite de Direcțiile județene ale Controlului Fiscal întocmite după studierea evidentelor contabile ale societăților comerciale implicate care atestă că produsul CLU I facturat de A. a fost substituit în documentele fiscale cu produsul motorină auto, prin interpunerea pe lanțul de facturare a altor societăți, facturile fiscale emise pentru cantitățile finale de motorină auto nu sunt însoțite de declarații de conformitate care să ateste calitatea și proveniența produsului dar și lipsa documentelor din câte să rezulte faptul că societățile intermediare s-au aprovizionat cu motorina pe

care au facturat-o mai departe și nici înscrisuri care să ateste că societățile intermediare au livrat efectiv și transportat produsul către destinatar .

- raportul de constatare din data de 20.08.2007, în care s-a concluzionat că prin livrarea de către S.C. R.A.R. S.A. Ploiești a cantităților de motorină cu documente însoțitoare false de combustibil lichid ușor tip 1 către societățile comerciale coordonate de M.F., s-a cauzat un prejudiciu bugetului de stat în sumă de 56.426.959.847 lei (vol. 37, filele 1 - 74).

- istoricul de la Oficiul Registrului Comerțului al SC SPM SRL, SC M. SRL, SC P.A. SRL, SC W. SRL, SC V. SRL, SC P.T. SRL, SC T. SRL, SC S. SRL, SC U.M. SRL, SC B. SRL, SC R. SRL, SC A. SRL, etc.

- materialul informativ întocmit de Oficiul Național de prevenire și combatere spălare de bani aflat în vol. 6 u.p.

- nota verificare efectuată de Direcția de supraveghere din cadrul Băncii Naționale a României,

probe obiective care se coroborează cu declarațiile martorilor.

Relevante sunt și declarațiile angajaților R.A. Ploiești, astfel:

- martorul J.T., șef de secție în cadrul R.A. Ploiești, confirmă în declarația dată la procuror livrările de motorină cu acte CLU, arătând că în laborator se cunoștea din ce rezervor se efectua încărcarea, omițându-se realizarea analizelor de laborator care ar fi durat circa o oră, eliberându-se certificatul de calitate fără întocmirea acestora (f. 269 Vol. 36 U.P.). În fața judecătorului nu și-a mai amintit evenimentele descrise în etapa urmăririi penale, însă a arătat că și menține declarația.

- declarația martorului S.Ș. șef de instalație în cadrul rafinăriei: Ținosc că erau anumite societăți comerciale, ale căror nume nu le-am știut niciodată, pe care d-na B. mi le indica, mie sau direct personalului din rampă sau maștrilor, care se prezentau la încărcat cu documente CLU I, dar în fapt, din dispoziția acesteia, trebuiau încărcate cu motorină...Uneori, directoarea B. trecea pe la rampă să vadă dacă mă conformez dispozițiilor date de ea, respectiv de a livra motorină în loc de CLU I, așa cum era trecut în documente. De obicei, directoarea B. era cea care dispunea și semnă toate comenzile...

- declarația martora M.C. șef serviciu desfacere în cadrul rafinăriei, a arătat în declarațiile date că avea cunoștință că erau anumite societăți favorizate de către d-na B.M. care se prezentau cu documente de încărcare de produs CLU, dar în fapt acestea erau încărcate cu motorină... Dintre aceste societăți favorizate îmi amintesc societățile lui M.F., SPM, E., R., C....

- martora M.C. a precizat că firmele inculpatului M.F. erau favorizate de inculpata B.E.M., exemplificând: S.C. SPM S.R.L. Ploiești, S.C. E. S.R.L. Ploiești, S.C. C. S.R.L. București, S.C. R. S.R.L. O.. Aceasta a susținut că, despre livrările de motorină cu documente CLU știau toți angajații rafinăriei, iar cisternele ce vizau firmele controlate de inculpatul M.F. erau încărcate cu prioritate, în detrimentul altora care așteptau de câteva zile în fața porților rafinăriei. (f. 190, vol. 36 u.p.)

- martorii S.Ș., A.S., G.M.N., B.S., S.S., B.I., R.R., D.F., atestă că, din dispoziția expresă a inculpatei B.E.M., se realiza încărcarea cu motorină a sistemelor coordonate de inculpatul M.F. deși aprobarea și delegația de ridicare a mărfii viza CLU. Martorul B.S. a arătat că directoarea B.E.M. se purta autoritar, nesupunerea la ordinele sale exprese având drept consecință pierderea locului de

muncă. Situația încărcării autocisternelor firmelor agreate cu motorină, deși aveau acte pentru CLU, era cunoscută de toți angajații rafinăriei. Martora S.S. a exemplificat astfel de agenți economici agreați: S.C. U.M. S.R.L. Bacău, S.C. M. S.R.L. București, S.C. B. S.R.L. (f. 193, 197, 198, 201, 207, 209, 220, 221, vol. 36 U.P.)

- martorii C.I., R.C. și B.A.T. au declarat că, prin intermediul maiștrilor din cadrul R.A., respectiv a numiților B.S., C.A., S.Ș., A.I., se primeau dispozițiile date de directorul B.E.M., de încărcare a cisternelor firmelor agreate cu motorină deși erau eliberate acte de CLU (f. 215, 219, 227, vol. 36 u.p.);

- martora R.B. a precizat că livrările din R.A. de motorină cu acte CLU vizau eludarea plății accizelor către bugetul de stat (f. 222 Vol. 36 u.p.);

- martora C.A. a susținut că întreaga producție de motorină obținută de R.A. Ploiești era trecută în acte ca CLU1, produs care era scutit de taxe și accize, mai ieftin și mai ușor vandabil. Aceasta a declarat că R.A. avea 6 rezervoare, rezervorul cu motorină fiind cel prevăzut cu nr. 308, cel cu motorină auto cu nr. 275, iar cel cu produs CLU cu nr. 349. Delegațiile de livrare a produselor petroliere erau semnate de inculpata B.E.M., cantități importante de motorină fiind vândute către S.C. SPM S.R.L. Ploiești și S.C. Tr. S.R.L. Bacău. Această martoră a susținut că era evident pentru toți angajații rafinăriei că încărcarea cisternelor de la rezervorul 308 nu putea viza decât produsul motorină, iar de la cel cu nr. 275 produsul motorină auto. (f. 231 Vol. 36 u.p.)

- declarația martorului M.G. încărcător auto produse petroliere conform căreia erau anumite cisterne care se prezentau la încărcare și prezentau delegație de ridicare de combustibil ușor tip I, dar din dispozițiile primite de la șefii de instalații, A.I. și C.A., aceste autocisterne se încărcău cu motorină. Dispozițiile primite constau în: dimineața ni se comunica de către șefii de instalații că urmează să sosească niște autocisterne care trebuie încărcate cu motorină și să-i anunțăm când sosesc în rampă. Întrebându-i ce produs trecem noi în registrul rampei ni se spunea de către aceștia să trecem ce scrie pe delegație, respectiv combustibil lichid ușor tip I, CLU 1

- martorul B.A.T. a arătat în declarația dată în fața instanței de fond (f 210 vol I), la data de 24.03.2011 că în calitate de pompagiu supravegheam claritatea motorinei livrate și au existat situații când deși mi se transmisese că se livrează CLU tip I, la pompă curgea motorină. Întrebându-l pe maistrul B.S. și C.I. de ce se întâmplă acest lucru, acesta mi-a spus că este dispoziție din partea directoarei B. ... L-am întrebat și pe inginerul A.I. dacă știe că se livrează motorină în acest fel și mi-a spus să tac din gură dacă nu vreau să mă dea directoarea B. afară

Faptul că R.A. Ploiești livra către societățile coordonate de inculpatul M.F. motorină cu documente false de CLU I rezultă și din coroborarea declarațiilor martorilor audiați în cauză, în calitate de gestionar, director, laborant, administratori în cadrul unor societăți comerciale, șoferi etc.

Din declarațiile martorilor B.C. (gestionar la S.C. R.O.), I.G. (director la S.C. I. S.R.L.), D.F. (adjunct șef Secția comercială Sfântu Gheorghe - Petrom), K.M.O. (laborant PECO - PETROM Sf. Gheorghe), P.S.I. (administrator S.C. G.T. S.R.L.), L.M.D. (șef complex O.G.E. S.R.L.) și R.D.I. (administrator la S.C. D.N. S.R.L.) reiese faptul că nu au cumpărat niciodată alt produs petrolier decât motorină de la societățile inculpaților M.F. și G.D. și că, numai după verificarea documentelor, respectiv a avizului de însoțirea mărfii și a declarației de conformitate în care se menționa produsul motorină auto" și după recepția cantitativă și calitativă (inclusiv analize de laborator din care a rezultat că produsul era motorină), au procedat la descărcarea motorinei în rezervoarele societății (vol. 36, filele 255 - 264).

Martorul P.D., administrator la S.C. D. SRL a declarat că a achiziționat motorină de la S.C. TCT M. și S.C. SPM, pe care a comercializat-o prin stația proprie (vol. 27, fila 120).

Martorul N.M.C., învinuit în dosarul nr. 239/P/2002 al Parchetului de pe lângă ICCJ. Secția de combatere a criminalității organizate și antidrog, față de care s-au disjuns cercetările, a declarat că în perioada 1998 - 2002 a lucrat la mai multe societăți coordonate de M.F., printre care își amintește de SC: P.A., S.C.W., SC. E., S.C. SPM, M., SC. N.I., în calitate de conducător auto și agent vânzări. Nu știa cine sunt administratorii acestor societăți dar a avut reprezentarea că erau conduse de M.F..

N.M.C. a mai declarat că, în perioada aprilie 2001 - mai 2002, a lucrat ca agent comercial la S.C. SPM și de regulă M.F. 靖 dădea lui sau inc. S.L. delegații semnate și ștampilate de la firmele la care era patron precum și de la alte firme (cum ar fi: C. S.R.L, S.C. R.) pe care le completeau la poarta rafinăriei cu numele șoferului, nr. mașinii și datele de pe buletin. În perioada în care a fost agent de vânzări la SPM, N.C. a emis facturi în numele acestei societăți pentru alte societăți, printre care S.C. U.M. S.R.L. Bacău.

N.C. afirmă că au fost situații în care marfa (CLU sau motorină fără taxe MTR) a fost descărcată în incinta stațiilor PECO ale beneficiarilor, iar de întocmirea facturilor, altele decât cele din timpul transportului, se ocupa M.F. sau M.G.. Tot în calitate de delegat al unor transporturi de CLU, a înțeles că **M.F. sau alți asociați de-ai lui, schimbau facturile în altele în care figura că s-a livrat motorină**, motiv pentru care a refuzat propunerea inculpatului M.F. de a-și face o societate prin care acesta din urmă să deruleze operațiuni cu produse petroliere.

Acesta precizează că în luna noiembrie 2001, M.F. l-a trimis să încarce (de la R.A.) pe firmă R., însă nu a putut să încarce deoarece nu venise R.R. să semneze contractul, deși mai înainte de asta încărcase marfa, în mai multe rânduri, pe societatea R., dar în ziua respectivă d-na M. l-a sunat pe M.F. și a spus că nu le mai dă marfă pe această societate până când nu se semnează contractul de către patronul firmei R.R.. După această discuție, M.F. a dat un telefon la cineva din rafinărie și apoi l-a sunat pe N.M.C. și i-a spus că i se va livra marfă pe R..

După câteva zile, din dispoziția lui M.F., N.M.C. l-a dus pe R.R. la R.A., la Serviciul Desfacere, la d-na M., și a semnat contractul. Martorul N.M.C. a precizat că R.R. nu a mers niciodată la R.A. pentru a ridica marfa, dar că i-a dat lui M.F. delegații ștampilate și semnate. R.R. venea la câteva zile în biroul firmei SPM și în prezența inc. M.F. întocmea facturile de la R. către M. pentru toate cantitățile de marfă livrate până în ziua respectivă.

Martorul N.C. menționează că, după ce șoferii ieșeau din rafinărie, el sau S.L. luau facturile (facturi A. - R.) și mergeau la birou predându-le lui M.F., care le factura pe firmă SPM către cei care cumpărau marfa și apoi mergeau către firmă respectivă.

Martorul a mai declarat că în mai multe rânduri, M.F. a strâns mai multe documente contabile din birourile societăților, le-a pus în pungi și le-a spus, atât lui cât și inculpatului S.L. să le dea foc, lucru pe care aceștia l-au făcut în curtea locuinței inc. M.F. de la Păulești (vol 22, fila 9; 20 - 22; 26 -29; 30).

A arătat că a observat cum inculpatul M.F. sau alți asociați ai săi schimbau facturile cu altele în care figura că s-a livrat motorină. De altfel, acesta a fost și motivul pentru care martorul a refuzat să își înființeze o societate comercială prin care inculpatul M.F. să deruleze operațiuni comerciale cu produse petroliere (vol. 22 u.p.);

Martorul I.G. a arătat că a achiziționat motorină cu taxa MTR inclusă de la N.I., marfă ce se ridică la nivelul indicatorilor prevăzuți în STASU-RI, aflând ulterior de la inculpatul M.F. că în fapt combustibilul provenea de la una din firmele sale. (f. 62 vol. 22 U.P.); în fața instanței a arătat că o mare parte din combustibilul cu care s-a aprovizionat de la societățile inculpatului M.F., a fost în continuare livrat către stațiile Moll și Sell, stații care puneau un accent deosebit pe calitatea combustibilului și care efectuau analize ale acestuia în laboratoarele proprii, neexistând nicio situație în care combustibilul livrat să nu fie motorină.

Martorii N.I. și N.E. confirmă că livrările de motorină efectuate prin firmele inculpatului M.F. erau avantajoase, prețul motorinei fiind mai mic decât cel practicat de rafinărie. În ceea ce privește modalitatea de lucru, martorul N.I. a menționat că achita contravaloarea produselor achiziționate cu file CEC pe care le ștampila și semnă, suma de bani urmând a fi completată de inculpatul M.F.. Instrumentul de plată era introdus spre decontare la R.A. de către inculpat, acesta comunicându-i după plată facturii cât mai avea de plată în numerar. (f.206 vol. 22 u.p.);

Martorul B.C., gestionar la depozitul S.C. R.O. SĂ Zărnești a menționat că a recepționat motorină de la S.C. B.I. S.R.L.; a precizat în fața Judecătorei Brașov că înainte de descărcarea mărfii la Rafinăria Zărnești se verifica densitatea produsului, realizându-se doar analiza organoleptică, în buletinul de analiză consemnându-se tipul produsului și caracteristicile lui.

Martorul D.F., adjunctul șefului de secție din cadrul Petrom Sf. Gheorghe, a declarat că, a achiziționat de la S.C. B.I. S.R.L. motorină cu 10 12 autocisterne. În urma analizelor de laborator, raportat la cele 12 probe prelevate, s-a stabilit că produsul livrat era motorină, iar în situația în care ar fi fost livrat CLU 1 marfa ar fi înghețat.

Martora K.M.O. a confirmat susținerile martorului D.F. (f. 256, 258 Vol. 36 u.p.);

Martorul P.S.I. a arătat în fața judecătorului de la fond că a achiziționat 400 de tone de motorină de la S.C. B.I. S.R.L., inculpatul G.D. spunându-i că marfa provenea de la rafinăria din Ploiești. Transportul motorinei s-a realizat cu autocisterne închiriate de inculpatul G.D.. Conform buletinului de analiză a mărfii s-a stabilit că aceasta era motorină(f. 259 vl. 36 u.p.)

Martorul R.D.I., administratorul S.C. D.N. S.R.L. Arad a precizat că inculpatul M.F. i-a propus să-i livreze motorină, plata urmând să se efectueze cu file CEC. Marfa șosea de la R.A. Ploiești, fiind vorba de motorină auto cu taxa MTR inclusă (f. 261, vol. 36 u.p.).

Martora L.M., administratorul S.C. O.G.E. S.R.L., a menționat că reprezentantul S.C. T. S.R.L. Ploiești, inculpatul M.F., i-a propus să-i livreze motorină cu plata la livrare, marfa fiind recepționată de numitul D.C. (f.264 vol. 36 u.p.)

Martorul G.I., fratele inculpatului G.D., a declarat în fața Judecătorei Brașov că în realitate produsul achiziționat de fratele său de la R.A. era motorină, că inculpatul G.I. nu dispunea de instalații prin care să modifice parametrii produsului. Martorul precizează că s-au ridicat de la R.A. peste 90.000 t „combustibil CLUconform actelor, cantitate ce ar fi ajuns dacă era vorba de combustibilul real pentru încălzirea întregii Europe, depășind cu mult necesitățile României. Un alt argument oferit că, de fapt, produsul achiziționat de la R.A. era motorină este acela că solicitări de combustibil CLU nu prea existau la alte rafinării ori la R.A. erau cozi interminabile.

Martorul Apalghici Dumitru, angajat la stația de carburanți a S.C. Tr. S.R.L., a declarat instanței de fond că a recepționat doar motorină, avizul mărfii fiind luat de inculpatul S.I..

Martorul A.I. a susținut în aceeași fază procesuală, că inculpații M.V. și M.F. i-au cerut să deschidă o firmă pe care ei să desfășoare activități comerciale, iar ulterior ultimul inculpat menționat i-a solicitat să vândă societatea comercială unor cetățeni străini.

În cursul cercetării judecătorești martorii I.G., C.S., G.M., M.G., V.C., P.S.I., R.R., L.M., P.G. și-au menținut declarațiile date în faza de urmărire penală.

Martorii M.E., I.C., S.N., I.C., T.V., I.G.S., G.M.C., M.M. - șoferi la firma O. - au declarat în cursul urmăririi penale că după ce încărcau CLU 1 de la R.A. Ploiești, erau așteptați de delegații mărfii (pe nume F., L.) care le dădeau să semneze mai multe avize de însoțire a mărfii pentru diferite firme (SC R. SRL, SC N. SRL, SC AN SRL, etc.) și le spunea destinația finală. Martorul M.M. precizează că a refuzat să semneze aceste avize deoarece la rubrica produs scria motorină". **Toți acești martori menționează că de la încărcarea mărfii din R.A. și până la destinație, cisternele erau sigilate, nici unul nu s-a abătut de la rută, iar pe durata transportului, produsul petrolier încărcat din rafinărie nu s-a schimbat, fiind transportat și descărcat direct în depozitele de carburanți.** La depozit, se rupeau sigiliile cisternelor, se luau probe din fiecare compartiment în parte, pe care le analizau în laboratorul de la PETROM (vol. 36, filele 239-250).

Acești martori dar și alți martori șoferi, audiați de instanța de fond 砲.D. (f 67 vol 3 Judecătoria Brașov), V.G. (f 234 vol 3), I.C. (f 111 vol 2), I.G.S. (f. 112 vol. 2) menționează același lucru că de la încărcarea mărfii din R.A. și până la destinație, cisternele erau sigilate, nici unul nu s-a abătut de la rută, iar pe durata transportului, produsul petrolier încărcat din rafinărie nu s-a schimbat. În plus martorul F.V. (f 233 vol. III Judecătoria Brașov) audiat de prima instanță a declarat că menține declarația dată la procuror, nu au existat constrângeri din partea organelor statului, adăugând că nu are certitudinea că ce era în cisternă era și în acte.

În același sens au declarat și martorii C.E., R.I., P.M., H.C., A.V., T.V., L.C., C.S., C.D., B.P., P.G., șoferi la Tr. (vol. 27, filele 512-524).

Martorul G.G.T., șofer a declarat în fața Judecătoriei Brașov că încărcarea în cisternă de la R.A. se făcea printr-un burlan care nu era transparent, produsul nefiind vizibil. Un necunoscător nu-și poate da seama de diferențele dintre motorină și CLU. Nici martorul deși este șofer nu le poate diferenția după miros.

Singura concluzie logică raportat la materialul probator amplu administrat atât în cursul urmăririi penale cât și al cercetării judecătorești este că din rafinărie combustibilul achiziționat era motorină, cu acte în care se arăta, contrar realității, că se livrează combustibil lichid ușor tip I și III, acesta nu pleca spre beneficiarul de drept, ci spre beneficiarul de fapt, altă societate decât cea care avea relații contractuale cu rafinăria. Pentru că beneficiarul de fapt să se înregistreze cu motorină, produsul real livrat de rafinărie, acesta era înregistrat fictiv prin mai multe societăți comerciale, astfel că în final, beneficiarul de fapt achiziționa motorină, ce avea deja doar scriptic acciza și taxele incluse de la o societate care nu avea raporturi comerciale nici cu rafinăria și nici cu societatea căreia rafinăria 靖 livrase produsul petrolier.

Scopul livrării de motorină cu documente false de combustibil lichid ușor, a fost acela de a eluda plata către bugetul de stat a taxelor și accizelor aferente vânzării de motorină și obținerea de venituri ilicite, întrucât produsele petroliere CLU I, III și celelalte produse arătate nu erau purtătoare de taxe și accize.

Faptul că în cursul cercetării judecătorești, o parte dintre martori nu și-au mai amintit aspectele relatate în cursul urmăririi penale nu justifică înlăturarea declarațiilor acestora date în cursul urmăririi penale, având în vedere că cercetarea judecătorească a avut loc la o distanță de 10-11 ani de la momentul audierii acestora în fază de urmărire penală și este firesc că martorii să nu-și mai amintească cu exactitate modalitatea în care s-au desfășurat evenimentele la momentul 1999-2001. Important este că marea majoritate nu și-au retractat declarațiile precizând în fața instanței că mențin declarațiile date în cursul urmăririi penale.

Nu se justifică nici aprecierea ca pertinente și concludente, în stabilirea unei alte situații de fapt, a declarațiilor date în faza cercetării judecătorești de unii martori care și-au modificat declarațiile date în faza urmăririi penale, atâta timp cât aceștia sunt în continuare angajați ai rafinăriei și în contextul în care nici actuala conducere nu a recunoscut cauzarea vreunui prejudiciu bugetului de stat.

Deși inculpații M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., S.I. și G.D. au avut cunoștință de activitatea infracțională desfășurată de coaculpatul M.F. prin intermediul societăților administrate de aceștia, au fost de acord cu această activitate în schimbul obținerii unor sume de bani.

Astfel, **inculpatul M.V.**, în declarațiile date în cursul u.p. a recunoscut săvârșirea faptelor arătând că, în anul 1998, la insistențele inculpatului M.F., a acceptat să fie administrator la S.C. P.A. S.R.L. Ploiești și tot la indicația și pe banii acestuia, în cursul anului 1999 a înființat S.C. W. SRL, iar la începutul anului 2000 a înființat S.C. V., toate societățile având ca obiect de activitate comercializarea produselor petroliere. Aceste societăți comerciale au fost înființate pe rând, după ce în prealabil din dispoziția inculpatului M.F., societatea veche era cesionată unor cetățeni arabi, pentru ca în final toate cele trei societăți să fie cesionate.

A mai arătat că scopul înființării acestor societăți comerciale de către inculpatul M.F. a fost de a valorifica motorină cumpărată de la R.A. Ploiești cu documente de CLU I, CLU III, combustibil tip P, însușindu-și în acest mod sumele de bani ce ar fi constituit taxa MTR, plus diferența de preț dintre produsul livrat (motorină) și produsul trecut în documentele de livrare de către rafinărie (CLU I, CLU III etc). Acest lucru a fost posibil deoarece inculpatul M.F. avea documentele societăților comerciale (actele constitutive, chitanțiere, facturiere, ștampile etc.) și era în relații strânse cu directoarea R.A. Ploiești, inculpata B.E.M., încheind contracte de livrare pentru CLU I, CLU III, combustibil tip P sau motorină fără taxă MTR, foarte ușor, pentru cantități foarte mari și livrări foarte rapide.

Inculpatul M.V. este sigur că societățile comerciale ale inculpatului M.F. încărcău motorină de la R.A. Ploiești, deși în actele de livrare era trecut CLU I sau CLU III, întrucât în repetate rânduri a asistat la încărcarea cisternelor, pe care apoi le însoțea la beneficiar unde, numai după ce efectua analiza produsului petrolier din cisternă, se permitea descărcarea în rezervoare.

Inculpatul M.V. recunoaște și faptul că în timpul cât a lucrat pentru inculpatul M.F. a fost pus de acesta să scrie facturi în numele altor societăți (de ex. S.C. A. SRL, S.C. C. SRL, S.C. E. SRL, S.C. P. SRL, S.C. A. SRL, S.C. MGH SRL) pentru substituirea produselor petroliere trecute în facturile inițiale precum și că inculpatul M.F. avea obiceiul să-i pună pe salariați săi sau pe cei care erau în relații cu el, să scrie facturile pentru alte societăți decât acelea unde erau asociați (vol. 35, filele 464 - 469, vol. 23, filele 11 -13,25-28).

R.A. întocmea documentele de livrare pentru CLU I sau CLU III, dar, în fapt, inculpatul M.F. încărcă motorină pe care o vindea mai departe, prin intermediul altor societăți (de ex: A., N.I., C., E., P., A.T. etc) tot ca motorină, numai că pe traseul spre destinatarul final, inculpatul M.F. înlocuia

documentele de livrare ale rafinăriei cu documente întocmite de el sau de inculpatul M.V. din care rezultă motorină cu taxa MTR.

Inculpatul M.V. a afirmat că inculpatul M.F. se ocupa cu plățile către R.A. și tot el încasa banii de la beneficiari, pe care 靖 știa dinainte, deoarece transportul motorinei luată de la R.A., cu autocisterne închiriate, pleca direct sigilat la beneficiar, sigiliul fiind desfăcut numai de beneficiarul mărfii. Deci, numai documentele întocmite de R.A. Ploiești pentru livrarea de CLU I, CLU III erau trecute aparent prin mai multe firme de către inculpatul M.F. în scopul de a fi înlocuite cu alte documente din care rezultă motorina cu taxa MTR.

Inculpatul M.V. a precizat că și-a desfășurat activitatea în cadrul societăților inc. M.F. în perioada 1998 - 2001 și că a folosit același procedeu, în sensul că încărca cisternele cu motorină iar documentele se întocmeau de către R.A. Ploiești pentru CLU I.

Inculpatul M.V. a recunoscut în declarațiile date faptul că deși R.A. Ploiești întocmea documente de livrare pentru produse petroliere, de exemplu CLU I, CLU III, M.F. încărca motorină de la rafinărie și o vindea mai departe prin intermediul altor societăți, cum ar fi A., O.P., N.I., V., C., E.F., P., A.T., SC MGH, tot ca motorină, numai că pe traseu, spre destinatarul final, M.F. întocmea personal sau îmi spunea mie să întocmesc documente din care rezultă că vindem motorină. Deci, înlocuiam documentele de livrare ale R.A. Ploiești cu documente întocmite de noi și în acest mod substituim doar în acte produsele petroliere. **În fapt însă nu era o substituire în adevăratul sens al cuvântului deoarece luam motorină de la R.A. Ploiești și vindeam tot motorină.**

În apel s-a prevalat de dispozițiile art. 70 alin. 2 Cod procedură penală.

Inculpatul M.S. a declarat la data de 20.02.2003 (vol. 24, filele 68 - 69) că la inițiativa inculpatului M.F. a fost de acord să fie asociat la S.C. P.A.. Împreună cu inculpatul M.V. a efectuat transporturi de produse petroliere la mai multe societăți comerciale, context în care a realizat că inculpatul M.F. substituia produsele petroliere prin societățile pe care le coordona prin falsificarea unor facturi sau prin înscrierea în documente a altor produse petroliere decât cele încărcate efectiv.

La începutul anului 2000, inculpatul M.F. i-a spus inculpatului M.S. că înființează o societate, unde să fie asociat unic și administrator, prin care să deruleze operațiuni cu produse petroliere.

Inculpatul M.S. precizează că inculpatul M.F. s-a ocupat cu înființarea S.C. P.T. precum și de încheierea contractului dintre R.A. și S.C. P., dar și că inculpatul M.F. ridicase marfa în numele acestei societăți înainte de încheierea contractului. În vara anului 2000, inculpatul M.S. menționează că inculpatul M.F. i-a cerut să cesioneze societatea unor cetățeni arabi iar după cesionare, inculpatul M.F. i-a dat o procură din partea arabilor pentru a mai efectua operațiuni în numele societății P.T..

În final inculpatul M.S. mai declară că în anul 2001, tot la propunerea inculpatului M.F. a fost de acord să fie asociat la S.C. SPM, unde erau asociați toți salariații acestuia.

Acesta a precizat că nu a beneficiat de sume de bani, altele decât salariul și a fost împrumutat de M.F. cu sume de bani când și-a cumpărat apartamentul și mașina, bani ce i-au fost opriți ulterior din salariu.

Inculpatul M.S. a mai precizat că în cisterne se încărca numai motorină, dar în actele care erau emise de Compartimentul Desfacere al R.A. era combustibil tip M sau CLU 1, precum și că în toate cazurile M.F. negocia prețul cu beneficiarul final. Inculpatul apreciază că a fost

folosit de inculpatul M.F. pentru ca acesta să poată substitui produse petroliere prin intermediul societății sale, așa cum a făcut și cu alți salariați sau colegi de-ai lui, dând exemplu pe M.V., S.L. și recunoaște că în timpul cât a fost salariat la M.F. a fost pus să completeze documente de însoțire a mărfii în numele societăților comerciale W., P.A., E., C., A., A.. În fața Judecătorei Brașov și a Tribunalului Brașov a arătat că nu dorește să dea altă declarație.

Inculpata B.S. a declarat la data de 17 iulie 2002 (vol. 3, fila 108 - 111) că prin vara anului 2001 s-a întors nit în Onești cu inculpatul M.F., care i-a spus că ar dori să lucreze cu o firmă din Onești deoarece pe firmele lui a derulat operațiuni mari cu produse petroliere și din această cauză plătește un impozit mare. Urmare acestei discuții, inculpata B.S. s-a înțeles cu inculpatul R.R. să cumpere S.C. R. S.R.L. O., firmă pe care a pus-o la dispoziția inculpatului M.F. pentru intermedierea produselor petroliere.

Inculpatul M.F. i-a chemat la Ploiești cu actele societății și le-a spus că va lua marfa din rafinărie pe firmă inculpatului R.R., pe care o va trece apoi prin firmele lui, iar ei (inculpații B.S. și R.R.) vor primi 200.000 ROL la tonă ca adaos comercial. Inculpata B.S. a mai precizat că având experiență în domeniu, a avut convingerea că este vorba de o operațiune ilicită și totuși a fost de acord cu propunerile inculpatului M.F., atât ea cât și inculpatul R.R..

Inculpatul R.R. i-a dat inculpatului M.F., la cererea acestuia din urmă, facturierul semnat și ștampilat, 2 chitanțiere semnate și ștampilate, un carnet de CEC-ursemnat și ștampilat, mai multe ordine de plată și cele două ștampile ale societății. B.S. afirmă că, împreună cu R.R. a venit, în câteva rânduri în Ploiești la solicitările inculpatului M.F., unde i se cererea lui R.R. să completeze facturi fiscale, deși în realitate acesta nu cumpărase nici o cantitate de produs petrolier de la A., toate operațiunile fiind făcute de inculpatul M.F..

După o perioadă, inculpatul M.F. i-a spus că trebuie să distrugă toate actele societății care reliefa operațiunile comerciale derulate în R.A., ceea ce inculpata a și făcut, iar în luna ianuarie 2002, inculpatul a contactat-o telefonic și i-a spus să vândă firmă și să distrugă actele societății. În luna februarie 2002, în timp ce era internată în spital la Iași, a venit la ea inculpatul M.F. și i-a cerut să-l convingă pe inculpatul R.R. să plece din țară, afirmând că se va ocupa el că acesta să aibă bani de cheltuielă în țara în care va merge. În acest scop, inculpatul M.F. i-a dat suma de 60.000.000 ROL inculpatei B.S., spunându-i că R.R. este un martor problemă și de aceea este necesar ca acesta să plece din țară.

În fața instanței de apel inculpata s-a prevalat de dispozițiile art. 70 alin 2 Cod procedură penală.

Inculpatul R.R., în depoziția din data de 29 august 2002 (vol. 26, filele 9-11) recunoaște învinuirile ce i se aduc, declarând că în luna noiembrie 2001, la inițiativa inculpatei B.S. a cumpărat S.C. R. S.R.L. O. și a acceptat ca inculpatul M.F. să vândă produse petroliere de la R.A. prin societatea să. În acest sens, la cererea acestuia i-a lăsat actele societății, ștampile, facturier, chitanțier, CEC în alb semnat și ștampilat și ordine de plată.

Inculpatul R.R. mai declară că în cursul lunilor noiembrie și decembrie 2001 a mai fost chemat de M.F. de 3 - 4 ori la Ploiești și i-a cerut să completeze diferite facturi cu datele dictate de el sau de angajații lui, și o dată a fost condus la R.A. pentru a semna un contract. Altă dată, tot din dispoziția inculpatului M.F. a fost dus de inculpatul S.L. la Agenția Robank Ploiești spunându-i-se că a fost blocat contul S.C. R. și că trebuie să semneze niște documente pentru deblocarea lui.

În luna ianuarie 2002, inculpata B.S. i-a spus inculpatului R.R. că sunt probleme cu niște livrări de produse petroliere cerându-i să cedeze societatea unei alte persoane.

A mai declarat că în lună martie 2002 inculpatul M.F. a fost la Onești și i-a spus să-și facă pașaport și să plece din țară, dându-i suma de 20.000.000 lei.

Inculpatul R.R. a mai menționat că tot la inițiativa inculpatei B.S. a completat o comandă pentru 2.000 tone combustibil tip M care a trecut prin firma lui către S.C. TR. Bacău, dar facturile către această din urmă societate le-a completat ca fiind livrări de motorină sau benzină. Bani intrau în contul inculpatului R.R., care mai departe 靖 viră către P. sau S.C. C. Onești deoarece și în relația cu S.C. C. primea combustibil MTB și întocmea facturi către S.C. H. Bacău pentru motorină și benzină.

Inculpatul Rusu nu s-a mai prezentat în fața instanței de fond sau apel, fiind reprezentat prin apărător din oficiu.

Inculpatul S.I. a declarat că a fost un simplu salariat și a dus la îndeplinire sarcinile dispuse de inculpatul D.N., administratorul S.C. TR.. În anul 2000 a cunoscut-o pe inculpata B.S. la sediul SC Tr., iar **pe parcursul derulării relațiilor comerciale cu SC S. SRL, a înțeles că aceasta aducea motorină de la R.A. Ploiești. A văzut, de asemenea, că pe actele cu care aduceau șoferii marfa și însoțeau transportul, era trecut CLU sau combustibil tip M, iar B.S. factura numai motorină.**

Procedura stabilită în cadrul TR. era următoarea: șoferii veneau cu cisternele la stația de benzină, unde se făcea recepția fizică și apoi S.I. sau D.N. o sunau pe B.S. să se prezinte la sediul societății pentru a întocmi facturi.

Apoi, B.S. se prezentă în birou la S.I. de unde ridică documentele cu care venise marfa iar S.I. 靖 scria pe o hârtie (pe un bilet) cantitățile în kg de motorină, valoarea taxei MTR, TVA și fondul special și după această notă, la scurt timp, S.B. venea cu facturi emise de SC. S. către S.C. TR. cu datele ce erau date de el.

Inculpatul S.I. nu cunoaște ce înțelegere a avut B.S. cu D.N. dar știe că pentru facturile care le emitea de motorină aceasta primea un comision în numerar, bani pe care 靖 ridica de la casierie în baza unui bon întocmit întotdeauna de D.N., deoarece numai el dispunea de bani în cadrul societății.

Aceeași procedură a fost utilizată și în cazul în care produsele petroliere erau aduse la sediul TR. pe documente emise de S.C. R.. Și în cazul acestei societăți tot S.B. se prezentă la S.I. sau la D.N. pentru a întocmi facturile de livrare motorină și tot ea! încasa sume de bani în numerar. S.I. afirmă că, de fapt, întotdeauna B.S. a vândut motorină cu taxă MTR.

Aceste operațiuni s-au derulat prin intermediul S.C. S. și S.C. R. până în toamna anului 2001 și toți cei care lucrau în cadrul S.C. TR. știau că produsele petroliere aduse prin intermediul acestor 2 societăți era motorină.

Inculpatul S.I. afirmă că din discuțiile pe care le-a avut cu șoferii care transportau produse petroliere de la S.C. S. la S.C. TR., aceștia i-au spus că de la rafinărie încărcau motorină în cisterne și la poarta rafinării primeau alte acte de la persoanele care 靖 încărcau.

A precizat că nu au existat probleme cu calitatea produsului de la S.C. S. SRL și S.C. R. SRL și că tot timpul inculpatul D.N. avea controlul tuturor operațiunilor cu produse petroliere și cunoștea traseele autocisternelor (vol. 27, filele 42 - 52).

În fața Judecătoriei Brașov și a Tribunalului Brașov a arătat că nu dorește să dea altă declarație.

Inculpatul **D.N.** a declarat că i-a sugerat inculpatei B.S. să ia motorină de la Ploiești, de unde el personal ridicase marfă de circa 2 miliarde lei de la un anume M.F.. Produsul achiziționat de la inculpata B.S. a fost numai motorină. A recunoscut că au fost situații în care produsul adus de B.S. nu era însoțit de certificate de calitate, precum și situații în care, la cererea acesteia, a completat ordine de plată în contul altor agenți economici după cum 靖 dicta aceasta și un procent din valoarea facturilor 精 plătea în numerar.

În fața instanței de fond și în apel inculpatul s-a prevalat de dispozițiile art 70 alin 2 CPP.

Deși inculpatul D.N. recunoaște numai parțial învinuirile care i se aduc apărarea acestuia este combătută de declarațiile inculpaților B.S., R.R., S.I., dar și de declarația angajatului său, martorul A.D..

Astfel, martorul A.D. a declarat că: De când sunt angajat la SC TR. procedam în felul următor: La recepția mărfii făceam următoarele: primeam un telefon de la dl. D. sau S. mă anunțau câte tone are mașina, eu trebuia să-i iau densitatea și să le comunic cantitatea în litri, tot telefonic. Precizez că actele cu care veneau șoferii nu ajungeau la mine. După ce făceam recepția procedam la descărcarea mărfii, iar după 1-2 zile mi se aducea factură cu care trebuia să mă încarc în raportul de gestiune, după care o trimiteam la sediu pentru a ajunge în contabilitate...Din motorina pe care eu o descărcăm în stație vindeam la pompă chiar dacă nu aveam factura din dispoziția lui D.. Nu aveam cunoștință că nu aveam voie să vând din marfă dacă aceasta nu este recepționată, dar dacă domnul D. mi-a dat dispoziție nu puteam să fac altfel

Inculpatul **S.L.A.** a declarat la urmărirea penală că în vara anului 2000 inculpatul M.F. i-a propus să înființeze o firmă pe numele lui și fiind de acord, a fost numit administrator la S.C. C.I. S.R.L. și asociat la S.C. T., ștampila și documentele firmei C. aflându-se în permanentă asupra inculpatului M.F.. Inculpatul a mai arătat că a efectuat transporturi de produse petroliere pentru S.C. E. SRL dar și pentru alte firme care erau înființate pe numele unor persoane din anturajul lui M.F., dar care în realitate erau folosite și coordonate de către acesta, de exemplu S.C. V. S.R.L. înființată pe numele lui M.V., S.C. AX. S.R.L. înființată pe numele lui I.I., S.C. P. S.R.L. înființată pe numele lui M.S. și altele pe care nu și le mai amintește.

Inculpatul S.L.A. menționează că nu a cunoscut că produsul petrolier CLU pe care-l transporta de la R.A. la firmele din Arad, era comercializat ca motorină. În depoziția sa din data de 20.02.2003 inculpatul S.L.A. declară că începând cu anul 2000 a început să efectueze, din dispoziția inculpatului M.F. transporturi de produse petroliere ca șofer, iar de operațiunile de încărcare și întocmire a documentelor se ocupau în principal M.G., M.S., M.V..

Inculpatul S.L.A. mai declară faptul că în situațiile în care în cisternă se încărca CLU 1, iar factura se completa cu CLU 3, M.G. ducea la laboratorul R.A. probă de CLU 3, această probă nefiind luată în timpul încărcării în cisternă, ci se luă de la stația de pompe, iar la destinație, venea M.F. care coordona activitatea de descărcare și purta discuții cu beneficiarii mărfii.

Inculpatul S.L.A. afirmă că în cursul anului 2000 s-au efectuat mai multe transporturi de produse petroliere în numele S.C. E. S.R.L., S.C. C., S.C. MGH, S.C. W., despre care știa că sunt firmele lui M.F.. La sfârșitul anului 2000, M.F. i-a cerut lui S.L.A. să cesioneze S.C. CYBAK unui cetățean arab.

Referitor la S.C. R. S.R.L. - administrator R.R., inculpatul S.L.A. cunoaște că (în anul 2001 era asociat la S.C. SPM), inculpatul M.F. a derulat mai multe operațiuni cu produse petroliere din cadrul R.A., că în fapt, marfa ieșea din R.A. în factură pentru S.C. R., factură care era dusă la biroul SC. SPM unde se refactura către S.C. M. S.R.L. sau S.C. SPM. De aici se făceau alte facturi către alte firme unde ajungea marfa.

Inculpatul S.L.A. menționează că facturile de la S.C. R. către SC. M. sau S.C. SPM erau scrise personal de R.R., fiind chemat telefonic de M.F. pentru acest lucru, dar au fost situații când și el (S.L.A.) a completat facturi de la SPM către alte firme din țară (de ex.: B., AN, TR. etc.) din dispoziția lui M.F..

Inculpatul S.L.A. știe că M.F. i-a cerut lui R.R. să semneze și să ștampileze în alb facturier, chitanțier, delegații de ridicare a mărfii și ordine de plată, toate aceste documente și ștampila rămânând la M.F..

Contractul între R.A. și firma R. s-a încheiat ca urmare a discuțiilor purtate de M.F. și directoarea rafinăriei, B..

Cu privire la livrările de produse petroliere către G.D., inculpatul S.L.A. declară că fiind trimis de M.F. la G.D., a primit de la acesta din urmă cecuri în alb semnate și ștampilate cu S.C B.I. SRL Brașov și angajamente de plată date tot în numele firmei B..

De asemenea, inculpatul S.L.A. mai declară că, de la firmele lui M.F. pleca marfa la S.C. AN, marfă ce era preluată tot de G.D.. Inculpatul S.L.A. afirmă că nu știa ce operațiuni făcea mai departe G.D..

Inculpatul Stanciu nu s-a prezentat la Judecătoria Brașov, fiind reprezentat însă prin apărător ales și s-a prevalat de dispozițiile art. 70 alin. 2 Cod procedură penală în apel.

Inculpatul G.D. a declarat că a intrat în relații comerciale cu inculpatul M.F. din septembrie 2001, de când firma S.C. SPM S.R.L. Ploiești livra produse petroliere societății A.I. S.R.L. Brașov, societate de la care cumpăra societatea sa S.C. B. S.R.L. Inculpatul G.D. a arătat că modalitatea de lucru a firmei S.C. SPM S.R.L., societate ce făcea parte dintr-un grup de firme apropiat conducerii sau patronatului R.A., era următoarea: în fiecare dimineață, începând cu luna septembrie 2001, era căutat telefonic de inculpatul S.L. (angajat al SPM) care-l întreba câte mașini trimite societății AN, deoarece G.D. făcea plățile, pentru combustibilul livrat, în numele societății AN. Marfa ieșea din rafinărie ca CLU prin intermediul a patru firme, SC O. SRL, SC N. SRL, SC M. SRL și SC SPM SRL, facturile fiind transmise de la o societate la alta, dar transportul efectiv pleca direct la ultimul cumpărător. Inculpatul G.D. afirmă că prin intermediul firmelor se spăla, în sensul de transformare a CLU în motorină, precizând că **în realitate era motorină** (vol. 132, fila 318). În fața Judecătoriei Brașov a arătat că-și menține declarațiile.

Raționamentul juridic al instanței de fond pentru soluția de achitare a inculpaților relativ la infracțiunea de evaziune fiscală bazat pe concluziile raportului de expertiză tehnică nr. 89 din 2002, pe viciile de formă ale celor 12 buletine de analiză ridicate de al SNP Petrom, Sucursala PECO Covasna, pe raportul de expertiză aflat la fila 292 vol. II dosar urmărire penală privind stocurile de combustibili, pe declarațiile martorilor T.C., actual director al părții responsabile civilmente R.A., a declarațiilor date în fața instanței de către martorii M.C., G.M.N., R.C., L.C., S.B., I.C., a declarațiilor inculpaților M.F. și G.D. dar și pe înlăturarea declarațiilor acelorași martori, a tuturor celorlalți martori detailate

mai sus, a inculpaților M.V., M.S., B.S., R.R., S.I., D.N., S.L.A. și G.D. date în cursul urmăririi penale este esențial eronat.

În ceea ce privește raportul de expertiză tehnică nr. 89/2002 R.A. Tribunalul a constatat că a fost greșit avut în vedere de prima instanță ca argument și mijloc de proba în sprijinul soluției de achitare pentru infracțiunea de evaziune fiscală, în condițiile în care furnizarea la data de 24.12.2001 de către R.A. către SC R. SRL conform facturii nr. 8993008 a cantității de 1.984.180 kg CLU I pe relația R.A. - SC R. SRL-SC M.-SC SPM-SC S.S. SRL nu face obiectul prezentului dosar, inculpații nu au fost trimiși în judecată pentru această faptă. Procurorul a făcut referire la această relație comercială la sfârșitul expozitivului rechizitoriului fila 118 și următoarele, cu precizarea că a constituit punctul de plecare al prezentului dosar, arătându-se la f. 138 din actul de sesizare că relativ la această stare de fapt prin rechizitoriul nr. 239/P/2002 întocmit la 20.03.2003 de Parchetul de pe lângă ICCJ s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului G.D. în temeiul art. 10 lit. d Cod procedură penală relativ la infracțiunea prevăzută de art. 215 alin 1, 2, 3, 4, 5 Cod penal în cauza reclamată de M.F. iar prin prezentul rechizitoriu s-a disjuns cauza față de inculpatul L.M. relativ la infracțiunea prevăzută de art. 215 alin 1, 2, 3 și 5 Cod penal, aceasta fiind declinată la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova.

Ca argument în plus că această relație comercială excede prezentului cadru procesual este faptul că această factură nu a fost avută în vedere în raportul de constatare întocmit de specialiștii DNA cu ocazia stabilirii prejudiciului cauzat statului.

În ceea ce privește cele 13 buletine de analiză ridicate de la SNP Petrom Sucursala Peco Covasna, raportat la verificarea realității livrărilor de motorină între S.C. B.I. S.R.L. S.C. G.T. S.R.L., având ca obiect produse livrate de R.A. cu acte CLU1 și white spirit, Judecătoria Brașov a înlăturat în mod greșit o parte dintre buletinele de analiză menționate că nefiind date și semnate corespunzător, deși se coroborau cu declarațiile martorilor D.F., P.S.I. și K.M.O.. Susținerile inculpatei B. prin apărător ales în sensul că sunt buletine de analiza false întocmite de către angajați ai PECO din Mun. Covasna, nefiind decât o modalitate prin care cei implicați în vânzarea C.L.U. I drept "motorina auto" încercau să dea o aparență de legalitate acestui "produs" conferindu-i o denumire cât mai "convingătoare" urmează a fi respinse ca nedovedite.

În ceea ce privește concluzia instanței de fond în sensul că a plecat combustibil CLU de la rafinărie, dar s-a produs doar o substituție în acte cu motorina, vânzându-se tot CLU de către societățile de la capătul lanțului de facturare bazată pe concluziile raportului de expertiză tehnică privind stocurile R.A. în sensul că produsul finit se regăsește în cantitățile livrate, stocurile sunt pozitive la toate cele trei produse, iar livrările de CLU tip I și tip III nu au depășit producția realizată este nesusținută de amplul material probator administrat în cauză.

Urmează a constata din actele dosarului de urmărire penală că s-a dispus disjungerea și declinarea cauzei și pentru alte fapte săvârșite de inculpata B.E.M. în calitate de director general la R.A. Ploiești referitoare la faptul că **au fost procesate cantități mai mari de țiței decât cele înregistrate în documentele societății și care au fost stabilite printr-un raport de expertiză.** Relevant în acest sens, este concluzia din același raport de expertiză tehnică care a stabilit diferențe foarte mari între datele furnizorului principal de țiței al R.A., S.C. C. S.A. Ploiești, și cantitățile evidențiate de rafinărie și stabilite de expert ca fiind procesate. Tot în raportul de expertiză tehnică menționat, se arată că în cursul anului 2000 s-a constatat o pierdere nejustificată la produsul motorină de 3.156 tone, expertul concluzionând că reducerea pierderilor la operațiile de amestecare a motorinei, în anul 2001, a fost de 6 - 7 ori, fiind însă puțin probabil că acestea să fie realizate prin măsurile

invocate de conducerea rafinăriei la acel moment. Aceste constatări ale expertului se coroborează cu declarațiile martorilor angajați ai rafinăriei detaliate anterior.

O altă concluzie a expertului a fost aceea că au existat necorelări între cantități de CLU tip I și CLU tip III produse și cele valorificate, ceea ce confirmă o dată în plus că în cadrul R.A. livrările de combustibili s-au efectuat cu documente false.

În drept

Fapta inculpatei B.E.M. constând în aceea că, în perioada 2000 decembrie 2001, în calitate de director comercial și ulterior, director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești, după o prealabilă înțelegere cu inculpatul M.F., a valorificat cantități mari de motorină ce au fost livrate din rafinărie cu documente însoțitoare false de alte produse petroliere - combustibil lichid ușor CLU tip I, CLU tip III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, (produsele pentru care a dispus facturarea fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști), prin intermediul unor rețele de societăți comerciale coordonate de inculpatul M.F., prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile sustrăgându-se de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr. 118/1996, OUG nr. 249/2000, OUG nr. 27/2000 și HG nr. 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON și obținerii de venituri ilicite întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

În legătură cu această încadrare juridică facem câteva precizări, valabile și în cazul celorlalți inculpați cercetați pentru evaziune fiscală.

Astfel, deși la încadrarea în drept procurorul de caz face referire doar la CLU nu și la celelalte produse petroliere, urmează a constata că acesta reține în starea de fapt, pe baza amplului material probator astfel cum a fost reținut și de instanța de apel, că în relațiile comerciale și pe lanțurile de facturare minuțios descrise în rechizitoriul s-au facturat și alte produse petroliere, făcându-se referire expresă la facturile evidențiate în anexele la raportul de constatare întocmit de specialiștii DNA în baza rezoluției aceluiași procuror din data de 11.06.2007, astfel că nu se poate concluziona în acest caz că instanța se pronunță extra petit, ea fiind sesizată cu starea de fapt, nefiind ținută de încadrarea în drept dată în actul de sesizare potrivit dispozițiilor art. 317 Cod procedură penală.

Urmează a observa art. 12 din Legea nr. 87 din 1994, în vigoare la data săvârșirii faptei ce reglementează o infracțiune de evaziune fiscală pentru care pedeapsa legală este închisoare de la 2 la 7 ani și pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi a suferit modificări pe parcursul procedurii prin OG nr. 61 din 2002 și Legea nr. 161 din 2003, ce prevăd o pedeapsă mai mare. Chiar dacă în prezent acest text legal e abrogat, fapta nu a fost dezincriminată, ea fiind incriminată în prezent prin dispozițiile art. 9 lit. c din Legea nr. 241 din 2005, care a agravat regimul sancționator, astfel că urmează a reține în favoarea inculpaților dispozițiile art. 13 Cod penal ce reglementează legea penală mai favorabilă sub aspectul regimului sancționator, în speță art. 12 din Legea nr. 87 din 1994.

Fapta inculpatului M.F. care în perioada 2000 decembrie 2001, în urma unei înțelegeri prealabile cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești, cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, (produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) pe care le-a comercializat, trecându-le în mod fictiv prin rețeaua de societăți comerciale creată de el în acest scop S.C. SPM S.R.L. Ploiești, S.C. M. S.R.L., S.C. P.A. S.R.L.

Ploiești, S.C. W. SRL Ploiești, S.C. V. SRL. Ploiești, S.C. P.T. S.R.L., S.C. T. S.R.L. Ploiești, S.C. C. SRL Ploiești, S.C. R. S.R.L. O., S.C. S. SRL. Onești, S.C. U.M. S.R.L., S.C. B. S.R.L., înlocuind documentele de livrare ale Rafinăriei în care era trecut combustibil lichid ușor cu documente întocmite de el ori de complicității săi din care rezultă motorină, în care era inclusă taxa MTR, în scopul de a o ajuta pe inculpata B.M. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr. 118/1996, OUG nr. 249/2000, OUG nr. 27/2000 și HG nr. 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON și obținerii de venituri ilicite întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatului M.V., administrator la S.C. P.A., S.C. V., S.C.W. constând în aceea că, în perioada 2000 -2001, în mod repetat l-a ajutat pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți comerciale, inclusiv al societăților la care era administrator, în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii 118/1996, OUG 249/2000, OUG 27/2000 și HG 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatului M.S., administrator la S.C. P.A., S.C. P.T., S.C. SPM constând în aceea că, în perioada 2000-2001, în mod repetat l-a ajutat pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și vithe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți comerciale, inclusiv al societăților la care era administrator, în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii 118/1996, OUG 249/2000, OUG 27/2000 și HG 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatului S.L.A. constând în aceea că, în calitate de asociat și administrator la societățile comerciale T. S.R.L. și C. S.R.L., în perioada 2000 - 2001, în mod repetat l-a ajutat pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți

comerciale, inclusiv al societăților la care era administrator în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr.118/1996, OUG nr.249/2000, OUG nr. 27/2000 și HG nr. 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatului R.R. constând în aceea că, în calitate de administrator al S.C. R. SRL O. în perioada septembrie 2000 decembrie 2001, în urma unei înțelegeri prealabile, l-a ajutat, sprijinit pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituite, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți comerciale, inclusiv al societăților la care era administrator în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr.118/1996, OUG nr.249/2000, OUG nr. 27/2000 și HG nr. 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatei B.S., în calitate de administrator la S.C. S. SRL Onești și în înțelegere cu R.R. în perioada 2000-2001, în mod repetat l-a ajutat, sprijinit pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituite, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți comerciale, inclusiv al societăților la care era administrator în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr.118/1996, OUG nr.249/2000, OUG nr.27/2000 și HG nr.212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatului D.N. care în perioada anilor 2000 - 2001, în înțelegere cu inculpata B.S., în mod repetat l-a ajutat, sprijinit pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituite, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul societăți comerciale S.C. S. SRL. și S.C. TR. SRL în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii

118/1996, OUG 249/2000, OUG 27/2000 și HG 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatului G.D., care în calitate de administrator la S.C. B.I. S.R.L. Brașov în perioada 2000-decembrie 2001 l-a ajutat pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și with spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false, prin intermediul mai multor societăți comerciale de exemplu: S.C. B.I. S.R.L., S.C. A.I. SRL în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr.118/1996, OUG nr.249/2000, OUG nr.27/2000 și HG nr.212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpaților B.E.M. și M.F. de a se asocia în vederea desfășurării unei activități ilicite și fapta inculpaților M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. de a adera și sprijini această asociere având ca scop valorificarea produselor petroliere substituie respectiv motorină, cu documente false de CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și with spirt, motorina fiind ridicată de la R.A. și facturată prin intermediul mai multor societăți comerciale în scopul obținerii de venituri ilicite prin ascunderea obiectului sau a sursei impozabile în scopul de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr.118/1996, OUG nr.249/2000, OUG nr.27/2000 și HG nr.212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON, deci în scopul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată prin întocmirea de documente false întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 323 alin 1 Cod penal.

Faptele inculpaților sunt cu atât mai grave, cu cât se știe că atunci când mai multe persoane își alătură eforturile, când se asociază în vederea desfășurării unei activități, care a produs consecințe economice deosebite, respectiv un prejudiciu statului de peste 1.000.000 Euro șansele lor de reușită sunt mult mai mari, deoarece asocierea sporește forța lor de acțiune și 靖 face să înlăture mai ușor dificultățile pe care le-ar înt 裕 pina.

Scopul asocierii inculpaților prin comercializarea de motorină cu documente false de combustibil lichid ușor, a fost acela de a eluda plata către bugetul de stat a taxelor și accizelor aferente vânzării de motorină și obținerea de venituri ilicite, întrucât produsele petroliere individualizate mai sus nu erau purtătoare de taxe și accize. Infracțiunile de fals în înscrisuri sub semnătură private au fost infracțiunile mijloc prin care membrii grupării au urmărit a eluda plata către bugetul de stat a taxelor și accizelor aferente vânzării de motorină și obținerea de venituri ilicite.

Concluzia instanței de fond în sensul că scopul asocierii l-a constituit falsificarea facturilor de livrare de produse petroliere, care au ajuns să fie comercializate drept motorină, deci infracțiunea prevăzută de art.290 Cod penal este total eronată contrar dispozițiilor art. 317 Codul de procedura penală și pe cale de consecință, este nelegală soluția de încetare a procesului penal întrucât a

intervenit prescripția răspunderii penale, critica apelanților DNA și a inculpaților M.S., M.V. și S.L. sub acest aspect fiind întemeiată.

La individualizarea judiciară a pedepselor ce urmează a le fi aplicate inculpaților se vor avea în vedere dispozițiile art. 72 Cod penal respectiv pericolul social relativ ridicat al faptelor, împrejurările săvârșirii acestora, modul organizat în cadrul grupării dar și contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunilor, urmând a stabili un regim sancționator mai sever inculpaților B. și Mihai - inițiatorii și organizatorii asociației, data săvârșirii faptelor, valoarea prejudiciului produs statului, respectiv peste 1.000.000 Euro dar și circumstanțele personale ale inculpaților - vârsta, lipsa sau nu a antecedentelor penale, poziția procesuală, dar și gradul fiecăruia de contribuție la săvârșirea infracțiunilor.

În ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 323 Cod penal legiuitorul a instituit o limitare a pedepsei aplicate în concret prin raportare la tratamentul sancționator prevăzut de lege pentru infracțiunea sau, după caz, pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul asocierii - tratament sancționator care privește atât limita minimă, cât și limita maximă, stabilite de lege pentru această infracțiune, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere a pedepsei. În cuprinsul art. 323 Cod penal, legiuitorul folosește termenul aedeapsaprevăzută de lege, iar nu maximul special al pedepsei prevăzute de lege și, prin urmare, pedeapsa aplicată în concret pentru infracțiunea prevăzută de art. 323 Cod penal se raportează la ambele limite ale sancțiunii, iar nu numai la limita maximă specială.

În consecință, în cazul în care limita minimă specială a pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea sau pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat este inferioară limitei minime de 3 ani închisoare prevăzută în art.323 CP, instanța poate aplica o pedeapsă mai mică de 3 ani închisoare, raportându-se la minimul special al pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea care intră în scopul grupului infracțional organizat, respectiv în prezența cauzei o pedeapsă cuprinsă între 2 ani și 7 ani închisoare.

Față de aceste considerente Tribunalul a dispus condamnarea:

- inculpatei B.E.M. la pedeapsă de 3 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată și 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 323 alin. 1 Cod penal. În baza art. 33 lit. a, 34 lit. b, art. 35 Cod penal va contopi aceste pedepse, inculpata B.E.M. va executa în regim de detenție pedeapsa cea mai grea de 4 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).

Cu aplicarea art. 71, art. 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

Urmează a constata că deși prin ordonanța procurorului din 25.07.2002 s-a dispus arestarea preventivă în lipsă relative la infracțiunile prev. de art 248/1 și art. 290 Cod penal, prin încheierea Judecătorei Brașov aflată în vol. I dos nr. 5178/197/2010 în baza art. 140 alin. 1 lit. b Cod procedură penală s-a constatat încetată de drept această măsură.

- inculpatului M.F. la pedeapsă de 3 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității și 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 323 alin. 1 Cod penal.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art. 35 Cod penal va contopi aceste pedepse, inculpatul M.F. va executa în regim de detenție pedeapsa cea mai grea de 4 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).

Cu aplicarea art. 71, art. 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

În baza art. 88 Cod penal va deduce din durata acestei pedepse perioada reținerii și arestării preventive de la 18.07.2002 la 1.10.2003.

- inculpatului M.V. la pedeapsă de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității și 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 323 alin. 1 Cod penal. În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art. 35 Cod penal va contopi aceste pedepse, inculpatul M.V. va executa pedeapsa cea mai grea de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).

Cu aplicarea art. 71, art. 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

Apreciind că scopul aflictiv și moralizator al pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia în regim de detenție în baza art. 81 Cod penal, art. 71 al. 5 Cod penal va dispune suspendarea pedepselor aplicate inculpatului. În baza art. 82 Cod penal va stabili termen de încercare 4 ani. Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal în sensul că dacă în cursul termenului de încercare va săvârși o nouă infracțiune intenționată sau nu va achita despăgubirile civile instanța va revoca suspendarea și va dispune executarea acestei pedepse în regim de detenție, ce urmează a fi cumulată aritmetic cu noua pedeapsă.

- inculpatului M.S. la pedeapsă de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității și 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 323 alin. 1 Cod penal. În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art. 35 Cod penal va contopi aceste pedepse, inculpatul M.S. va executa pedeapsa cea mai grea de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).

Cu aplicarea art. 71, art. 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

Apreciind că scopul aflictiv și moralizator al pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia în regim de detenție în baza art. 81 Cod penal, art. 71 al. 5 Cod penal va dispune suspendarea pedepselor aplicate inculpatului. În baza art. 82 Cod penal va stabili termen de încercare 4 ani. Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal în sensul că dacă în cursul termenului de încercare va săvârși o nouă infracțiune intenționată sau nu va achita despăgubirile civile instanța va revoca suspendarea și va dispune executarea acestei pedepse în regim de detenție, ce urmează a fi cumulată aritmetic cu noua pedeapsă.

- inculpatului S.L.A. la pedeapsă de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității și 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 323 alin. 1 Cod penal. În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art. 35 Cod penal va contopi aceste pedepse, inculpatul S.L.A. va executa pedeapsa cea

mai grea de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).

Cu aplicarea art. 71, 64 lit. a teza a II-a, b Cod penal.

Apreciind că scopul aflictiv și moralizator al pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia în regim de detenție în baza art. 81 Cod penal, 71 al. 5 Cod penal va dispune suspendarea pedepselor aplicate inculpatului. În baza art. 82 Cod penal va stabili termen de încercare 4 ani. Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal în sensul că dacă în cursul termenului de încercare va săvârși o nouă infracțiune intenționată sau nu va achita despăgubirile civile instanța va revoca suspendarea și va dispune executarea acestei pedepse în regim de detenție, ce urmează a fi cumulată aritmetic cu noua pedeapsă.

- inculpatului R.R. la pedeapsă de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității și 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 323 alin. 1 Cod penal. În baza art. 33 lit a, art. 34 lit b, art. 35 Cod penal va contopi aceste pedepse, inculpatul R.R. va executa pedeapsa cea mai grea de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).

Cu aplicarea art 71, art. 64 lit a teza a II-a, b Cod penal.

Apreciind că scopul aflictiv și moralizator al pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia în regim de detenție în baza art. 81 Cod penal, 71 al. 5 Cod penal va dispune suspendarea pedepselor aplicate inculpatului. În baza art. 82 Cod penal va stabili termen de încercare 4 ani. Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal în sensul că dacă în cursul termenului de încercare va săvârși o nouă infracțiune intenționată sau nu va achita despăgubirile civile instanța va revoca suspendarea și va dispune executarea acestei pedepse în regim de detenție, ce urmează a fi cumulată aritmetic cu noua pedeapsă.

- inculpatei B.S. la pedeapsă de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității și 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev de art. 323 alin 1 Cod penal. În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b, art. 35 Cod penal va contopi aceste pedepse, inculpata B.S. va executa pedeapsa cea mai grea de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).

Cu aplicarea art. 71, 64 lit a teza a II-a, b Cod penal.

Apreciind că scopul aflictiv și moralizator al pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia în regim de detenție în baza art. 81 Cod penal, art. 71 al. 5 Cod penal va dispune suspendarea pedepselor aplicate inculpatului. În baza art. 82 Cod penal va stabili termen de încercare 4 ani. Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal în sensul că dacă în cursul termenului de încercare va săvârși o nouă infracțiune intenționată sau nu va achita despăgubirile civile instanța va revoca suspendarea și va dispune executarea acestei pedepse în regim de detenție, ce urmează a fi cumulată aritmetic cu noua pedeapsă.

- inculpatului D.N. la pedeapsă de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al

unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității și 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 323 alin. 1 Cod penal. În baza art. 33 lit a, art. 34 lit b, art. 35 Cod penal va contopi aceste pedepse, inculpatul D.N. va executa pedeapsa cea mai grea de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).

Cu aplicarea art. 71, art. 64 lit a teza a II-a, b Cod penal.

Apreciind că scopul aflictiv și moralizator al pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia în regim de detenție în baza art. 81 Cod penal, art. 71 al. 5 Cod penal va dispune suspendarea pedepselor aplicate inculpatului. În baza art. 82 Cod penal va stabili termen de încercare 4 ani. Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal în sensul că dacă în cursul termenului de încercare va săvârși o nouă infracțiune intenționată sau nu va achita despăgubirile civile instanța va revoca suspendarea și va dispune executarea acestei pedepse în regim de detenție, ce urmează a fi cumulată aritmetic cu noua pedeapsă.

- inculpatului G.D. la pedeapsă de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității și 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 323 alin. 1 Cod penal. În baza art. 33 lit a, art. 34 lit b, art. 35 Cod penal va contopi aceste pedepse, inculpatul G.D. va executa pedeapsa cea mai grea de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).

Cu aplicarea art 71, art. 64 lit a teza a II-a, b Cod penal.

Apreciind că scopul aflictiv și moralizator al pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia în regim de detenție în baza art. 81 Cod penal, art. 71 al. 5 Cod penal va dispune suspendarea pedepselor aplicate inculpatului. În baza art. 82 Cod penal va stabili termen de încercare 4 ani. Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal în sensul că dacă în cursul termenului de încercare va săvârși o nouă infracțiune intenționată sau nu va achita despăgubirile civile instanța va revoca suspendarea și va dispune executarea acestei pedepse în regim de detenție, ce urmează a fi cumulată aritmetic cu noua pedeapsă.

- inculpatului S.I. la pedeapsă de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității și 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 323 alin. 1 Cod penal. În baza art. 33 lit a, art. 34 lit b, art. 35 Cod penal va contopi aceste pedepse, inculpatul S.I. va executa pedeapsa cea mai grea de 2 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II a, b, c (dreptul de a fi asociat sau administrator al unei societăți comerciale).

Cu aplicarea art. 71, art. 64 lit a teza a II-a, b Cod penal.

Apreciind că scopul aflictiv și moralizator al pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia în regim de detenție în baza art. 81 Cod penal, art. 71 al. 5 Cod penal va dispune suspendarea pedepselor aplicate inculpatului. În baza art. 82 Cod penal va stabili termen de încercare 4 ani. Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal în sensul că dacă în cursul termenului de încercare va săvârși o nouă infracțiune intenționată sau nu va achita despăgubirile civile

instanța va revoca suspendarea și va dispune executarea acestei pedepse în regim de detenție, ce urmează a fi cumulată aritmetic cu noua pedeapsă.

Latura civilă

Prin adresa nr. 561.544/13.12.2007 aflată la f 85 vol. 37 de urmărire penală partea vătămată Statul Român prin ANAF a comunicat în baza articol 15 Codul de procedura penală că se constituie parte civilă în dosar cu suma de 5.642.696 RON plus obligații fiscale accesorii-majorări, penalități și dobânzi potrivit Cod procedură fiscală, obligații fiscale ce urmează a fi calculate de la data când obligația a devenit scadentă și până la data executării integrale a plății.

În baza articol 16 Cod procedură penală partea civilă a solicitat introducerea ca părți responsabile civilmente a tuturor societăților comerciale din cauză.

În baza articol 163 Codul de procedura penală a solicitat înființarea sau menținerea măsurilor asigurătorii.

După sesizarea instanței, respectiv a Judecătorei Ploiești în dos penal atașat nr. 5047/281/2008 (vezi istoricul cauzei) în termen legal înainte de citirea actului de sesizare partea civilă Statul Român prin consilier juridic a depus (f. 192) la termenul de judecată din 19.06.2008 o notă de ședință prin care a menționat că își menține constituirea de parte civilă de 5.642.696 RON plus obligații fiscale accesorii - majorări, penalități și dobânzi potrivit Cod procedură fiscală, precum și solicitarea de introducere în cauză că parte responsabilă civilmente potrivit art. 16 alin 1 Codul de procedura penală doar a SC R.A. SA, solicitând instanței să dispună obligarea tuturor inculpaților trimiși în judecată pentru infracțiune fiscală și enumerați în nota de ședință în solidar cu partea responsabilă civilmente la plata sumei de 5.642.696 RON plus obligații fiscale accesorii - majorări, penalități și dobânzi potrivit Cod procedură fiscală. A mai precizat că menține cererea formulată în temeiul art. 163 alin 2, art. 165 Codul de procedura penală prin care solicită instanței să dispună măsura sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților și părții responsabilă civilmente.

Sub aspectul laturii civile, fundamentarea acțiunii civile exercitată în cadrul procesului penal se realizează pe dispozițiile art. 14 Cod Procedura Penală și art. 998 și eventual 1003 Cod civil, respectiv pe răspunderea civilă delictuală solidară în cazul participației penale. Aceasta presupune că prejudiciul să fie cert și nerecuperat, comiterea unei fapte ilicite și legătura de cauzalitate între prejudiciu și fapta ilicită. Prejudiciul cert presupune că este sigur în ceea ce privește existența să și în privința posibilităților de evaluare.

Văzând concluziile raportului de constatare întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA, Serviciul specialiști aflată la f. 1 și următoarele din vol. 37 u.p., întocmit conform art. 11 alin. 2 și 3 din OUG nr. 43/2002, cu modificările și completările ulterioare în baza rezoluției procurorului din data de 11.06.2007 pe baza actelor contabile ridicate de la societățile din lanțul de facturare, ale notelor de constatare întocmite de organele fiscale, pe baza documentelor contabile ale fiecăreia din societățile din același lanț de facturare, astfel cum s-a stabilit corect de instanța de fond, dar și în rechizitoriu, ale celorlalte înscrisuri contabile depuse în dosar urmărire penală, dar și declarațiile martorilor și ale inculpaților astfel cum au fost reținute în apel Tribunalul constată că prejudiciul cauzat bugetului de stat prin livrările de motorină cu documente însoțitoare false de alte produse petroliere - combustibil lichid ușor tip I, combustibil lichid ușor tip III, petrol distilat, motorină cu destinație specială și white spirt constă în valoarea accizelor, a contribuțiilor la fondul special al drumurilor publice (cota MTR) și la fondul special pentru produse petroliere.

În perioada mai 2000-decembrie 2001 când s-au derulat operațiunile de comercializare a produselor petroliere obligația de a calcula și vărsa sumele privind Fondul special al drumurilor publice revenea producătorului respectiv R.A.R. SA. Obligația calculării și virării sumelor datorate cu titlu de accize precum și cota privind Fondul special pentru produse petroliere era tot în sarcina producătorului respectiv a R.A.R. SA.

Cota MTR datorată a fost stabilită evaluându-se tranzacțiile comerciale amplu detaliate în anexele 1-15 la Raportul de constatare în urma aplicării prevederilor Legii nr. 118/1996 modificate prin OUG nr. 35/2000 și Legea nr. 264/2001 ca fiind în cuantum de 39.095.259.321 ROL.

Sumele datorate pentru constituirea Fondul special pentru produse petroliere au fost stabilite în baza prevederilor OUG nr. 249/2000 ca fiind în cuantum de 2.172.179.610 ROL.

Valoarea accizelor s-a determinat în baza OUG nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, HG nr. 212/2000 privind aprobarea normelor metodologice privind tehnica de calcul și formularistica necesară pentru accize la țițeiul și gazele naturale din producția internă și prevederile OUG nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor dar și a prețurilor unitare de vânzare pentru produsul motorină 15 valabile în perioada 1999-2002 comunicate de R.A. ca fiind în cuantum de 15.159.520.916 ROL.

Inculpata B.E.M. a deținut în cadrul S.C. R.A.R. Ploiești, mai înt 稱, funcția de șef al Compartimentului de Desfacere până la data de 01.05.1998, când a fost numită director comercial, iar din data de 01.05.2000 director general și președinte al Consiliului de Administrație al rafinăriei. Realizarea rezoluției infraționale de eludare a prevederilor legale referitoare la achitarea taxei de drum, prin valorificarea de motorină cu documente false de combustibil lichid ușor, luată de inculpata B.E.M. în calitate de director general și, totodată, președinte al Consiliului de Administrație al R.A., în înțelegere cu inculpatul M.F., s-a materializat la scurt timp după realizarea scriptică a noului tip de combustibil denumit CLU tip

Conform înțelegerii cu fosta directoare a S.C. R.A.R. Ploiești, inculpata B.E.M., și în realizarea aceleiași rezoluții infraționale, inculpatul M.F. a constituit și coordonat o rețea de societăți comerciale pentru distribuția produselor petroliere procurate de la R.A..

Astfel inculpata B.E.M., a livrat în mod constant, societăților comerciale SC P.A. SRL Ploiești administrată de inculpatul M.V., SC W.I. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.V., SC V. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.V., SC E. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.F., SC T. SRL Ploiești - administrată de inculpatul M.F., SC A.I.E. SRL București administrată de cetățeanul egiptean M.M.E.S.S., SC A.T. SRL Valea Cucului administrată de martorul I.I., SC P.T. SRL Ploiești administrată de inculpatul M.S., SC MGHD SRL Ploiești administrată de martorul M.G., SC C.I. SRL Ploiești administrată de inculpatul S.L.A., SC C. SRL București administrată în fapt de inculpatul M.F., SC M. SRL București administrată de inculpatul M.F., SC SPM SRL Ploiești administrată de inculpatul S.L.A., SC Tr. SRL Bacău administrată de inculpatul D.N., SC U.M. SRL Bacău administrată de C.O.C., SC S. SRL Bacău administrată de inculpata B.S., SC R. SRL O. administrată de inculpatul R.R., motorină, cu acte în care se arăta contrar realității că se livrează combustibil lichid ușor tip I și III.

În aceste condiții se pune problema dacă inculpata a acționat în calitate de prepus al comitentului S.C. R.A.R. Ploiești, în exercitarea funcției și a însărcinărilor primite de la comitent.

Potrivit dispozițiilor art. 1000 alin 3 Cod civil comitenții sunt responsabili de prejudiciile cauzate de prepușii lor în funcțiile ce li s-au încredințat. Definitiv este existența raportului subiectiv care își are temeiul în împrejurarea că pe baza acordului o persoană fizică sau juridică a încredințat persoanei fizice o anumită însărcinare iar fapta să fie comisă de prepus în cadrul acestei însărcinări. De esența raportului de prepușenie este ca la momentul comiterii faptei ilicite comitentul să fi avut posibilitatea și autoritatea de a da instrucțiuni, de a supraveghea și controla activitatea prepusului.

În prezența cauză analizând actele dosarului-fișa postului inculpatei B.M., schemele de comercializare a motorinei provenite de la S.C. R.A.R. Ploiești prin intermediul dispozițiilor date de inculpata B.E.M. care în asociere cu inculpatul M.F. a constituit și coordonat o rețea de societăți comerciale pentru distribuția produselor petroliere procurate de la R.A., atrăgându-i în grupare și pe ceilalți inculpați condamnați pentru complicitate la evaziune fiscală, care se coroborează cu declarațiile martorilor detaliate mai sus, Tribunalul apreciază că însărcinarea dată de partea responsabilă civilmente inculpatei B. îmbracă natura unui raport de prepușenie de natură să atragă în sensul art. 1000 alin. 3 răspunderea solidară a R.A. față de partea civilă Statul Român.

Văzând soluția pronunțată pe latură penală pentru infracțiunea de evaziune fiscală inculpații și fiind îndeplinite condițiile răspunderii delictuale prevăzute de art. 998, 1003 Cod civil, dar și ale art. 1000 alin 3 Cod civil, incidente la data săvârșirii faptei, urmează a-i obliga în solidar pe inculpații B.E.M., M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. și aceștia în solidar cu partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești să plătească suma de 5.642.696 lei RON despăgubiri civile plus majorări și penalități de întârziere care se vor calcula în continuare până la data recuperării integrale a prejudiciului potrivit Cod procedură fiscală către partea civilă Statul Român prin ANAF reprezentată prin DGRFP Brașov.

În ceea ce privește critica DNA privind soluția de achitare a inculpatei B.E.M. relativ la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în forma continuată Tribunalul constată că aceasta este nefondată însă pentru alte motive decât cele reținute de instanța de fond. Astfel văzând considerentele deciziei nr. 4 din 21 ianuarie 2008 a ICCJ pronunțată în recurs în interesul legii dar și jurisprudența ICCJ, instanța constată că fapta inculpatei de a dispune valorificarea unor cantități mari de motorină ce au fost livrate din rafinare cu documente însoțitoare false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt este parte componentă a laturii obiective a infracțiunii complexe de evaziune fiscală prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994 care sancționează „sustragerea de la plata obligațiilor fiscale prin nedeclararea veniturilor impozabile, **ascunderea obiectului sau a sursei impozabile sau taxabile**, sau efectuarea oricăror alte operațiuni în acest scop sens în care soluția corectă este achitare conform art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a Cod procedură penală.

Critica DNA privind greșita achitare a inculpatului S.L.A. pe temeiul art. 10 lit. a Cod procedură penală pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal este, de asemenea, neîntemeiată. Prin rechizitoriu s-a reținut că inculpatul S.L.A. a declarat că au fost situații când a completat facturi de la SPM către alte firme din țară (de ex.: B., AN, TR. etc.) din dispoziția lui M.F.. Din actele de la dosar însă, nu reiese că inculpatul S.L.A. ar fi întocmit documente false de valorificare a unor produse petroliere substituie, declarația acestuia nu se coroborează cu nici un alt mijloc de probă, în cauză neexistând o probă științifică care să confirme scrisul sau semnătura sa pe documente care nu corespund adevărului.

Criticile formulate de către inculpații M.S., M.V. și S. Mihai relativ la greșita încetare a procesului penal în temeiul art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală relativ la

infracțiunea prevăzută de art. 323 Cod penal pentru primul motiv respectiv faptul că asocierea s-a realizat nu în scopul falsurilor, ci în scopul evaziunii fiscale (cu argumentele arătate de tribunal mai sus cu ocazia analizării infracțiunii prevăzută de art. 323 alin 1 Cod penal) deși fondat, nu poate produce consecințe juridice în condițiile care s-a admis apelul DNA și s-a dispus condamnarea după achitare a celor trei apelanți inculpați relativ la această infracțiune, ori apelanții vizau practic achitarea ca și pentru infracțiunea scop.

Apelurile inculpaților D.N. și S.I. ce vizează greșita încadrare juridică dată faptei prevăzute de art. 297 Cod penal deși fondate, nu pot produce consecințe juridice în condițiile în care s-ar încălca principiul non reformatio în pejus prin condamnarea lor în apelul inculpaților pentru o faptă mai gravă, cu un regim sancționator mai sever, principiu prevăzut de art. 372 Codul de procedura penală și în condițiile în care apelul DNA nu vizează această infracțiune.

Judecătoria Brașov a dispus prin sentința apelată în baza art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală încetarea procesului penal față de inculpați relativ la infracțiunea de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor prevăzută de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art.13 Cod penal, autorat pentru inculpatul D., respectiv complicitate pentru inculpatul S., constatând că deși există probe certe de vinovăție privind săvârșirea de către inculpați a infracțiunii, aceștia nu mai pot fi trași la răspundere penală în condițiile în care a intervenit prescripția răspunderii penale.

S-a reținut că fapta inculpatului D.N., care în perioada 2001-2002, în înțelegere cu administratorii societăților comerciale S. SRL și R. O. S.R.L., a achiziționat produse petroliere (combustibil tip M, tip P, CLU I, MTBE, petrol) de la SC C. SA, SC B.F. SRL și P., pe care le-a revândut drept motorină și benzină, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută și ped. de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin.2 Cod penal și art.13 Cod penal

De asemenea Judecătoria a reținut că fapta inculpatului S.I., care în perioada 2001 - 2002, fiind angajat la SC TR. SRL Bacău, l-a ajutat pe administratorul acestei societăți, inculpatul D.N., să comercializeze produse petroliere (combustibil tip M, tip P, CLU I, MTBE, petrol) de la SC C. SA, SC B.F. SRL și P. substituite în acte drept motorină și benzină, provenite de la SC S. S.R.L. și S.C. R. S.R.L, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal rap. la art. 297 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal

Tribunalul constată potrivit doctrinei și jurisprudenței ICCJ că în sarcina inculpaților nu se poate reține săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, neexistând o falsificare și nici substituție de mărfuri sau produse. Falsificarea mărfurilor înseamnă denaturarea lor prin contrafacere sau alterare; în cazul contrafacerii, mărfurile sau produsele sunt falsificate ori sunt preparate din alte materiale decât cele din care ele trebuie fabricate, iar în cel al alterării se schimbă conținutul acestora prin adăugarea de componente străine. Substituția constă în înlocuirea unor mărfuri sau produse cu altele asemănătoare, dar de calitate inferioară.

În speță produsele petroliere nu au fost falsificate, nici alterate și nici substituite, ci au primit o altă denumire și un preț care le conferea aparență de autenticitate.

Inculpații, prin faptele lor au înșelat societățile cumpărătoare care, fiind convinse că li se livrează motorină, au achiziționat, în realitate, produse calitativ inferioare.

Întrucât eticheta sub care s-au vândut aceste produse petroliere inferioare, scutite de taxa FSDP și accize, a fost aceea de motorină, produse purtătoare de taxe și accize, prețul plătit de cumpărători a inclus și aceste diferențe suplimentare nejustificate, ei fiind induși în eroare cu privire la calitatea și costul produsului cumpărat. Valoarea taxelor și accizelor nedatorate inclusă în prețul plătit, nu reprezintă obligații către bugetul de stat, ci constituie prejudiciul cauzat cumpărătorilor și folosul material injust dobândit de inculpați în mod fraudulos.

Faptele, așa cum au fost descrise de instanța de fond întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune prevăzută în art. 215 alin. (1), (2), (3) cu aplicarea art. 41 alin. (2) Cod penal, încadrarea juridică greșită neputând fi remediată în apelul inculpaților.

Pe cale de consecință nu poate fi primită nici critica adusă măsurii de siguranță a confiscării speciale dispuse față de inculpatul D.N., suma fiind confiscată în temeiul art. 118 lit. e Codul de procedura penală, ea provenind dintr-o infracțiune.

Apelul formulat de către inculpatul G.D. ce vizează netemeinicia hotărârii sub aspectul greșitei încetări a procesului penal întrucât nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor cât și sub aspectul greșitei încetări a procesului penal relativ la infracțiunea prevăzută de art. 31 rap. la art. 290 Cod penal, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, pentru ambele infracțiuni solicitând achitarea este nefondat.

Reanalizând materialul probator administrat în cauză respectiv nota de control a organelor DCF Prahova nr. 6782/2002 (f. 193 vol. 31), facturile aflate la dosar, factura nr. 7288453/29.11.2001 emisă de SC B.I. SRL către SC C.P. SRL, pentru achiziționarea unei cantități de solvent, declarațiile martorilor P.V., R.I., F.C.G., Z.M.D. care se coroborează cu declarațiile date de inculpatul G.D. în cursul urmăririi penale dar și în fața instanței de fond Tribunalul reține că fapta inculpatului **G.D.**, care în perioada noiembrie-decembrie 2001, a livrat prin intermediul societăților A.I. și B.I. combustibil tip M importat din Ucraina amestecat cu solvent pentru că începuse să înghețe către SC R. SRL Cluj și SC A.A.I. SRL Turda ca fiind motorină, falsificând facturile de livrare, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută de art. 297 Cod penal cu aplic. art. 13 Cod penal.

Nu este întemeiată nici critica inculpatului G.I. privind infracțiunea prevăzută de art. 31 Cod penal rap. la art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal raportat la materialul probator aflat la dosar u.p. 沒 ol. 31,32, noile susțineri din apel în sensul că facturile au fost scrise de fiul său însă acele facturi au fost scrise la dictarea lui D.S. sunt nedovedite.

Apelul formulat de către DNA privindu-l pe inculpatul L.M. ce vizează stabilirea vinovăției sale și încetarea procesului penal ca urmare a prescripției răspunderii penale dar și cel formulat de către acest inculpat prin care solicită schimbarea temeiului achitării relativ la cele două infracțiuni pentru care a fost trimis în judecată urmează a fi respinse ca nefondate.

Reanalizând starea de fapt prin prisma materialului probator administrat în cauză, respectiv Nota de constatare a DCF Prahova nr. 1044/2003; concluziile specialiștilor DNA care au arătat că nu se poate stabili cu certitudine dacă respectiva cantitate de 247.213 l motorină substituită pe relația S.S.-C.P.-C.O.-Ab. era în fapt combustibil tip M import Ucraina sau provenea din cantitatea de 1.984.180 kg CLU I (f.295 vol.35); declarațiile martorilor martorii S.V., administrator la SC P. SRL, care a arătat că a cumpărat CLU I de la S.S., fără să știe de unde provenea și că nu a putut ridica marfa, fiind sechestrată de poliție (f.205 vol.2; f.21 vol.4 di), U.I., B.G., T.G., B.M., Tribunalul constată că în mod corect prima instanță a concluzionat că nu există probe certe care să demonstreze

că inculpatul L.M. a importat în repetate rânduri, în perioada noiembrie 2001 - ianuarie 2002, combustibil tip M din Ucraina pe care l-a valorificat ca motorină prin intermediul societăților comerciale L.O., AN S.R.L., B. S.R.L., S.S. S.R.L., C. SRL., C.O. SRL și AB. S.R.L și a pronunțat o soluție de achitare întemeiată pe dispozițiile art. 10 lit. d Codul de procedura penală, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 297 cu aplicarea art. 41 al.2 Cod penal și art. 31 Cod penal rap. la art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal

Apelul declarat de DNA în defavoarea inculpatului L. se bazează pe declarația interesată, subiectivă și contradictorie în timp a coindicatului G.D., pe declarația interesată, subiectivă și contradictorie în timp a fratelui acestuia, martorul G.I.I., declarații care între ele, cele ale coindicatului G.D. și ale martorului G.I.I. sunt la rândul lor, în timp, contradictorii. Mai mult apare în dosarul Parchetului ICCJ o declarație a martorului B.M., înregistrată la 13.02.2008 - fila 181-186 din vol. 36 d.u.p. - în condițiile în care acesta decedase, potrivit Certificatului de deces de la fila 197 vol. 36 d.u.p. - la data de 6 decembrie 2007 .

În raportul de constatare tehnico-științifică, întocmit de către specialiștii DNA, acesta nu se referă la persoana inculpatului L.M., care nu a avut vreo calitate de asociat sau administrator la niciuna dintre societățile comerciale, cu privire la care s-au pronunțat. De asemenea acest Raport prezintă unele neconcordanțe, confundând cantitatea de combustibili constatată ca existând la un moment dat în cele două rezervoare de la Sighet, cu capacitatea intrinsecă a rezervoarelor în care respectivii combustibili au fost depozitați, concluzionând în sensul depășirii capacității de depozitare. Capacitatea rezervoarelor de la Sighet este: un rezervor are capacitatea de 3.150 m.c, iar cel de-al doilea o capacitate de 1.000 m.c. Acest Raport este superficial, pentru că, deși din actele dosarului de urmărire penală reiese că au fost utilizate capacități de depozitare situate și în Rona de Sus, Raportul ignora acest aspect și nu face corelațiile necesare.

În ceea ce privește acuzația de substituire de produse petroliere prin intermediul S.C. "L.O." S.R.L. și S.C. S. S.R.L. se reține în actul de acuzare că înțelegerea pentru substituirea de produse petroliere a fost perfectată între G.D. și L.M. fără ca A.I. (administratorul S.C. L.O. S.R.L. și cumnata inculpatului L.M.) să aibă vreo contribuție și fără ca G.D. să cunoască rolul acesteia în societate, afirmație care este contrară probelor administrate la dosarul cauzei, respectiv contractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de 20 octombrie 2001- după la dosarul instanței de fond în care S.C. L.O. SRL apare ca fiind reprezentată de A.I., în calitate de administrator, care l-a și semnat, în baza căruia, în conformitate cu clauzele contractuale au fost emise cele 2 file CEC; declarația asociatului-unic și administrator al S.C. L.O. S.R.L. -A.I., data la data de 11.12.2002, f. 147-149 din vol. 31 dosar u.p.; Procesul verbal de confruntare dintre A.I. și G.I.I. datat 11.12.2002 aflat la filele 74-80 din vol. 31 d.u.p.; facturile fiscale nr. 2027595 din 20.11.2001 și nr. 2027598 din 21.11 2001, fila 89 vol. 31 d.u.p. din care rezultă că L.O. reprezentată de A.I. a livrat la AN conform contractului combustibil tip M; înscrisurile de la filele 145-147, 148-264, fila 173 și 187 din vol. 30 d.u.p, reprezentând facturi, care demonstrează aceeași practică și metoda de operare din partea lui G.D. privind substituirea de produse petroliere pe relația SPM-AN-B.I.- G.T. SRL. cu mult înainte de a-l cunoaște pe L.M..

Din înscrisurile de la filele 127, 133, 134 vol. 32 d.u.p. - O.P 2210/22.11.2001 emis de R. Cluj pentru B. și borderourile de încasare a banilor de către B. de la A.A.T., rezulta că banii proveniți din vânzarea de către G.D. a Combustibilului tip M, ca motorină, au fost încasați de acesta, profitându-i în exclusivitate.

Din actele dosarului de urmărire penală rezulta împrejurarea ca atât din rezervoarele de la Sighet, cât și din rezervoarele de la Rona de Sus, în timpul cercetării penale s-au prelevat, în repetate

rânduri, probe din produsele depozitate, aceste probe fiind expertizate în rețeaua laboratoarelor PETROM, nici una dintre analizele efectuate la solicitarea organelor de urmărire penală nu constată existența în rezervoare a vreunui amestec.

Este adevărat că în declarația sa din data de 15.09.2011 dată în fața Judecătorei Brașov, dar și în declarația dată în data de 03.05.2012, inculpatul G.D. arată că a dat telefon la A. și a cerut o cisternă de solvent pe care el a plătit-o, solventul fiind amestecat cu combustibilul, ca a luat de la inculpatul L. 5 vagoane cu combustibil și un vagon cu spirt pe care le-a amestecat rezultând motorina și că inculpatul L. nu aducea motorină, ci acesta aducea combustibil pentru sobe pe care în depozitele sale 精 îmbina cu spirt alb adus de la rafinărie, iar această declarație se coroborează în parte cu declarațiile martorului G.I. în sensul că fratele sau a achiziționat motorina de la L. pe care acesta o adusese din Ucraina cu acte de combustibil lichid ușor pentru nu plăti taxa de drum și a inculpatului S. dar este infirmată de multe alte declarații:

- declarația martorului P.V. dată în data de 20 martie 2012 care a arătat că a fost angajat al SC L.O.; de L. nu știe să fi desfășurat activități în această societate, cei care administrau societatea erau A.I. și mai apoi B.M.; în privința mărfii pe care a transportat-o la Turda, a fost încărcat de un bărbat care nu era din localitate; că trimiterea lui în cursa la Turda s-a făcut de către B., administratorul societății L.O. iar factura și avizul i-au fost predate de către o fată M. N.; ca la descărcarea mărfii la Turda a fost așteptat de băiatul lui G.I. care a luat Cec-urile și facturile, după ce cei de la stație i-au semnat de primire factura;

- declarația martorei Z.M.D. (fosta N.) dată la data de 28.06.2012 din care rezultă că aceasta a fost determinată, în schimbul unei sume de bani, de G.D. să 靖 completeze facturile de la filele 115-118 vol. 31 d.u.p., facturi prin care SC B. livra la SC A.A.T. combustibilul substituit de G.D., prin înscrisurile falsificate și că "inculpatul L. nu a avut vreo implicare în completarea facturilor menționate";

- declarația martorului R.I. dată în data de 28.06.2012 din care rezultă că inculpatul G.D. și fratele acestuia G.I., împreună cu B.M., administratorul S.C. L.O. S.R.L., i-au solicitat cheile de la trei bazine din depozitul de la Rona; că "persoană necunoscută mie a rămas paznic la acele bazine, în zilele următoare, când am văzut că au venit mai multe cisterne și au încărcat ori au descărcat de la cele trei bazine, cei doi frați au lăsat o persoană care nu era din zonă, să le gestioneze marfa din acele rezervoare

- declarația martorului T.G. dată în data de 28.06.2012 care a arătat că: „De manevrarea vagoanelor din Ucraina se ocupa inginerul B.M. și o doamnă A.L., iar de cele românești S.S." și ca "în această calitate (responsabil cu siguranța circulației și mecanic de locomotivă pe platforma fostului combinat de prelucrare a lemnului din Sighet) nu am avut tangență cu inculpatul L.M.";

- declarația martorului F.C.G. dată în data de 28 iunie 2012- care a declarat că a fost administrator la S.C. C. S.R.L., ca a avut relații comerciale directe cu G.D. și fratele acestuia; i-a vândut Combustibil tip M și a cumpărat de la acesta solvent, precum și că "Nu am derulat tranzacții economice cu inculpatul L. și nu știu nici dacă între acesta și inculpatul G.I. au existat astfel de relații.";

- declarația martorului S.V. dată în data de 29.03.2012 care a arătat că a avut relații comerciale cu SC S.S. SRL reprezentată de S. și cu L.O., administrată de A.I.: "Nu îmi aduc aminte să fi discutat ceva cu L.M. și nu știu ce calitate avea acesta în societatea L.O. sau dacă avea vreo

calitate";- "Nu am alte relații cu inculpatul L. în afară de cele prilejuite de competițiile sportive de box la care ne mai înt 稷 nim.";

- declarația martorului U.I. dată în data de 03.05.2012 care a relatat despre îndeplinirea unor formalități privind transportul pe cale ferată a unor produse petroliere de către S.S., care a recepționat vagoanele pentru S.S. precum și că "Nu rețin ca inculpatul L. să fi avut vreo legătura cu acest transport și nici să fi cerut magazionerului să 稷 anunțe că au sosit vagoanele".

Din factura fiscala nr. 5207304 din 20.11.2011 emisă de Rafinăria P.R.V. către S.C. B. aflată la fila 153 din vol. 31 d.u.p. rezultă că acest solvent a fost cumpărat de societatea coinculpatului G.D. - B.I. S.R.L. Din factura fiscala nr. 7288453 din 29.11.2001 fila 120 din vol. 31 d.u.p. 稷 ezultă că acest produs a fost livrat de SC B.I. SRL către SC C. SRL.

Cu privire la acest produs, administratorul S.C. C. SRL - martorul F.C.G. în declarația dată în data de 28.06.2012 a declarat că: "Achiziționasem solvent pentru a curat rezervoarele pe care le dețineam la Baia Mare și la Vișeu...Nu cunosc dacă solventul poate fi combinat cu un alt tip de produs petrolier pentru a rezulta un tip de combustibil care să poată fi folosit pe mijloacele auto. Din experiența mea solventul nu se amesteca cu alți combustibili, rămâne deasupra. Are un miros foarte înțepător și nu se poate lucra decât cu masca de gaze. Când am curățat acele bazine am amestecat solventul cu rumeguș, altfel se evaporă foarte repede."

Se mai reține în actul de sesizare că pentru a putea substitui produsele petroliere, inculpatul L.M. se folosea de mai multe societăți comerciale la care, în drept, figurau că asociați sau administratori persoane fără pregătire sau cu experiență redusă în lumea afacerilor, societăți care își aveau sediul în mai multe localități din țară pentru a îngreuna eventualele controale ale organelor de specialitate. Dintre acestea se exemplifică: SC C. SRL Timiș, unde L.M. a figurat pentru o anumită perioadă asociat cu S.D.; SC S.S. Sighet, unde administratori au fost B.G. iar în ultima perioadă S.O.S.; SC C.O. SRL Sighet, la care asociat și administrator figura Cristina Pop (cele două societăți, de fapt, funcționau în cadrul SC L.O.); SC C. Baia Mare, al cărei asociat F.C., era un apropiat lin lumea boxului sau SC P. Margita, unde de asemenea, era asociat și administrator, o persoană din lumea boxului.

Având la dispoziție și rezervoarele din Sighet și Rona, inculpatul L.M. avea posibilitatea alimbării produselor petroliere" de la o societate la altă, inclusiv prin așa numitele lăsări în custodie, ce de fapt constituiau modalități concrete de substituire a acestora.

Se mai reține în rechizitoriu că având în vedere că celelalte societăți care au intervenit scriptic în această rețea, nu aveau depozite, nu aveau mijloace de transport (de regulă erau folosite vehiculele proprietatea lui L.M.) iar toate sumele de bani intrau în posesia lui SC L. Oil, ar rezulta, în mod indubitabil, că această filieră era organizată și coordonată de L.M.. Aceste afirmații sunt nedovedite, nici unul dintre administratorii societăților nu a fost cercetat și trimis în judecată.

Mai mult, SC S.S. nu avea în mod teoretic cum să livreze motorină, deoarece avea intrări numai de CLU, motiv pentru care, în luna septembrie 2001, când i s-a solicitat să fie prezent la sediul societății în vederea efectuării unei verificări, S.O.S. ce figura ca administrator, a dispărut de la domiciliu, iar ulterior s-a prezentat la sediul IPJ Maramureș, unde a depus o plângere, în sensul că i-au fost sustrate din autoturismul personal geanta în care se afla actele societății.

Se arată în rechizitoriu că starea de fapt s-a bazat și pe Nota nr. 6.182 din 10.12.2002 a D.G.F.PH și Nota nr. 1044/21.02.2003 a DCFP PH în care se consemnează " SC. L.O. a achiziționat

din Ucraina cantitatea de 515 tone combustibil tip M ce a fost recepționată în luna decembrie 2001..." ..."în prima parte a lunii ianuarie 2001 combustibilul a fost valorificat ca motorina direct din rezervorul de la Rona de către S.C. Ab. Teleorman prin administratorul acesteia R.G., actele fiind întocmite fictiv pentru livrări pe relația SC S.S. SRL, S.C. C. - S.C. C.O. SRL."

Nota nr. 6.182 din 10.12.2002 a D.G.F.PH face trimitere și considera necesară corelarea cu Actul de control încheiat la data de 24.02.2002 de Gardă Financiară Maramureș prin care s-a stabilit un plus de 338.287 litri pentru care s-a luat măsura confiscării. Însă acel act de control, respectiv procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor Seria C nr. 003722 încheiat la 24.02.2002 de către comisarii G.F. MM împreună cu ofițerii din cadrul I.P.J. MM a fost contestat în instanță. Prin sentința civilă nr. 1.776 din 25.06.2002 pronunțată în Dosar nr. 1.692/2002 al Judecătoriei Sighetu Marmăției, rămasa definitivă și irevocabilă prin respingerea recursului prin decizia civilă nr. 179/R/2002 pronunțată la data de 19. 09.2002 în dosar nr. 5.457/2002 al Tribunalului Maramureș, hotărâri care au avut în vedere o expertiza contabilă judiciară efectuată în cauza:

- a fost anulat în întregime Procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției; s-a înlăturat sancțiunea amenzii contravenționale; s-a desființat măsura confiscării cantității de 338.287 Combustibil tip M Ț ;

- a fost exonerată S.C. Ț L.O. Ț de la plata către bugetul statului a sumei de 3.545.930.100 lei reprezentând contravaloarea cantității de 288.287 l Combustibil tip M Ț și

- s-a dispus restituirea, de îndată, a cantității de Combustibil tip Ț M Ț sigilată de organele de constatare a contravenției, celui în drept, respectiv S.C. Ț C.O.Ț SRL.- aceste înscrisuri găsindu-se în vol. 37 d.u.p.

Referitor la nota nr. 1.044/21.02.2003 a D.G.F.PH aflată la filele 68-71, vol. 33 d.u.p. după ce la pct. a) reține că S.C. L.O. S.R.L. a achiziționat din import Combustibilul lichid tip M în data de 18 ianuarie 2002 cantitatea totală de 516,571 tone (Combustibil tip M ce există în materialitatea lui 338.287 litri la 24.02.2002 când s-a instituit sechestrul de către Garda Financiară Maramureș) la pct. c).

Referitor la modul de comercializare a cantității de 247.213 litri combustibil tip M concluzionează că a rezultat valorificarea cantității de 247.213 litri Combustibil tip M achiziționat din import de S.C. L.O. SRL drept motorină după următorul circuit de comercializare: S.C. S.S. SRL Sighet - S.C. C.P. SRL Sabisa - S.C. C.O. S.R.L. Sighet și S.C. AB. SRL Craiova fără a explica și cum s-a realizat acest lucru) reținând ca S.C. C.O. SRL a livrat cantitatea de 247.213 litri motorina la S.C. AB. S.R.L. Craiova cu cele 2 facturi din data de 14 ianuarie 2002.

Concluzia care se desprinde este că combustibilul tip M din import - importat de SC L.O. S.R.L. la 18 ianuarie 2002 ar fi fost comercializat ca motorină pe relația S.C. S.S. SRL - C.P. SRL - C.O. SRL - S.C. AB. SRL Craiova, anterior acestei date, respectiv la 14 ianuarie 2002, în condițiile în care prima livrare de Combustibil tip M din import făcută de S.C. "L.O." S.R.L către S.C. C.O. SRL este la data de 23.02.2002 (rezulta din Fișele de magazie, Avizele de expediție, etc. și Expertiza contabilă judiciară). Cu toate acestea, relativ la aceasta operațiune D.G.F.PH stabilește "venituri ilicite" în suma de 937.709.069 lei că "diferența între valoarea totală a mărfii livrate (247.213 litri motorină) de SC S.S. către C.P... și valoarea totală a cantității de 247.213 litri combustibil tip M achiziționat de S.C. L.O. SRL din import (DVI 201/18.01.2002).

Astfel, s-a făcut abstracție de înscrisurile existente în vol. 33 și vol. 37 dosar u.p., respectiv: procesul verbal de percheziție din 05.03.2002 când se preleva și probe de produs; nota de constatare din 14.03.2002 prin care se constată existența faptică a unui stoc de 438.900 litri din Combustibilul tip M importat de S.C. Ț L.O. Ț S.R.L., iar la data de 31 ianuarie 2002 S.C. Ț L.O. Ț S.R.L. avea în stoc o cantitate de 549.473 litri combustibil tip M - aspect ce rezulta din fișele de magazie ale S.C. Ț L.O. Ț S.R.L. și apare menționat și în Raportul de Expertiză contabilă judiciară; Raportul de Expertiză contabilă judiciară; nota de constatare întocmit în data de 29 ianuarie 2002 de către Garda Financiară Maramureș, constatând că în rezervorul de 1.000 m.c. aparținând S.C. Ț L.O. S.R.L. se găsea, faptic, o cantitate de Ț aproximativ Ț 500.000 litri.

În consecință nu se poate susține că una și aceeași cantitate de produs a fost vândută: atât ca și combustibil tip M - pentru că exista ieșirile de Combustibil tip M, livrări verificate la cumpărători de către organele de cercetare penală și nu s-a stabilit ca livrările ar fi fost fictive, deci au fost reale - și, în același timp, să se susțină că același produs a fost vândut ca și motorină.

Din declarațiile martorei R.G. (fosta B.), fila 19, 20 din vol. 33 d.u.p. - și declarația acesteia dată în fața instanței de fond în data de 15.09.2011 rezultă că a cumpărat motorină de la S.C. C.O. S.R.L., reprezentată de P.G.C., ca a făcut transportul mărfii cu propriile autocisterne și că a prelevat probe din produsul cumpărat, pe care l-a expertizat, constatând că este motorină, precum și faptul că nu a avut reclamații cu privire la produsul vândut.

Urmează a avea în vedere și faptul că combustibilul tip M din import a fost depozitat în depozitele proprietatea inculpatului L.M., proprietar al acestora în calitate de persoană fizică, iar G.D. a realizat livrările de motorină către S.C. A.A. S.R.L. TURDA cu o autocisternă proprietatea inculpatului L., în calitate de persoană fizică, deoarece atât depozitele cât și autocisterna au fost închiriate mai multor societăți comerciale. Cisternele au fost utilizate cu precădere de S.C. L.O. S.R.L., fapt ce rezulta din multitudinea de facturi fiscale existente în dosarul de urmărire penală, S.C. L.O. SRL efectuând multiple transporturi de produse petroliere cu aceste cisterne, închirierea fiind o operațiune juridică legală, iar modul de gestionare al activității în depozitele de carburanți și a autocisternelor privesc societățile comerciale care le-au închiriat.

În ceea ce privește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătura privată în forma participăției impropriei prevăzută și pedepsită de art. 31 Cod penal rap. la art. 290 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal la fila 114 din rechizitoriu se reține că SC L.O. a facturat combustibil M către SC AN, după care produsul respective apare facturat scriptic, ca motorină, către SC B.I. BRAȘOV, acesta rămânând în realitate în același depozit din Rona de unde a fost livrat...către SC R. SRL Cluj... Despre această operațiune inculpatul G.D. a declarat că la cererea lui L.M. i-a lăsat facturi în alb, semnate și ștampilate, ce au fost completate ulterior de persoane din anturajul acestuia...împrejurarea ca în timpul urmăririi penale nu a putut fi stabilită persoana care a completat efectiv dată pe factura nu este de natură a înlătura susținerile lui G.D., atât timp cât acesta nu putea semna direct exemplarele 2 sau 3 ale facturilor.

Declarațiile coinculpatului G.D. urmează a fi privite cu rezerve raportat la celelalte probe administrate în cauza respectiv declarațiile martorilor Z.M.D. (fosta N.), dată în dosarul instanței la data de 28 iunie 2012, în sensul că inculpatul L. nu a avut nici o implicare în completarea facturilor menționate, dar într-adevăr indicațiile în legătură cu completarea acestor facturi le-a primit și din partea unor băieți de la Rona de Sus cu care nu a vorbit decât telefonic (???)...nu a avut reprezentarea în ceea ce 靖 privește pe cei din Rona de Sus că ar fi angajați ai inculpatului L.M., declarația data de 28 iunie 2012, de martorul R.I., declarația dată în dosarul de urmărire penală, de martorul G.I.I.

(fratele inculpatului G.D.), la data de 13 februarie 2003- d.u.p. vol. 31 pag. 71-73) în sensul că G.D. i-a lăsat unei angajate a S.C. L.O.(M.) o blondă de 20-25 ani, un facturier întreg și un chitanțier.

Față de argumentele expuse în ceea ce 精 privește pe inculpatul L.M. Tribunalul constată că acesta nu a fost asociat sau administrator la niciuna dintre societățile comerciale la care se face referire în dosarul de urmărire penală, chiar dacă rezultă săvârșirea de către acesta a unor acțiuni comerciale și o implicare în administrarea în fapt a S.C. ㊦ L.O.㊦ S.R.L există un mare dubiu că acesta ar fi determinat pe reprezentanții vreuneia dintre societățile comerciale la care se referă rechizitoriul să substituie din culpă sau fără vinovăție produse petroliere și nici nu s-a dovedit fără dubiu că ar fi determinat pe reprezentanții vreuneia dintre societățile comerciale la care se referă rechizitoriul să falsifice înscrisuri în vederea substituirii de produse, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, dubiul urmează să-i profite potrivit principiului „în dubio pro reosens în care soluția primei instanțe de achitare în temeiul art. 10 lit. d CPP relativ la ambele infracțiuni este la adăpost de orice critică, apelurile formulate de DNA și inculpatul L. urmând a fi respinse ca nefondate.

Pentru aceste considerente, Tribunalul Brașov a pronunțat soluția anterior expusă.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA, Serviciul teritorial Brașov, partea civilă Statul Român prin ANAF, DGFP Brașov, partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești și inculpații B.E.M., M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. și L.M..

I.

Ministerul Public a criticat hotărârea pentru nelegalitate în ce privește: -
modalitatea de soluționare a laturii civile;

- modalitatea de repartizare a cheltuielilor judiciare;

- greșita interpretare a materialului probatoriu administrat în cauză raportat la soluțiile de achitare adoptate de Judecătoria Brașov și menținute de Tribunalul Brașov față de inculpații B.E.M. și S.L.A. pentru comiterea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290 Cod penal. cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, respectiv față de inculpatul L.M. raportat la săvârșirea infracțiunilor de determinare la înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor prevăzută de art. 31 Cod penal. rap. la art. 297 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și determinare la săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată prev. de art. 31 Cod penal rap. la art. 290 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, în contextul îndeplinirii termenului de prescripție specială a răspunderii penale.

Cu prilejul susținerii recursului, Ministerul Public a precizat că raportat la motivele de recurs care au stat la baza declarării acestei căi de atac a intervenit o modificare datorită timpului care a trecut, care a fost în favoarea inculpaților și având în vedere limitele pedepselor pentru faptele reținute în sarcina acestora, raportat cu data la care au săvârșit faptele prezentate în actul de sesizare și în hotărârea de apel, se constată că a intervenit prescripția răspunderii penale.

În acest sens, solicită instanței, în ceea ce privește punctul 3 al motivelor de recurs, a constata că față de inculpații B.E.M., S.L. și L.M., raportat la toate infracțiunile care s-au reținut în sarcina acestora, datorită intervenției termenului prescripției răspunderii penale, a dispune încetarea

procesului penal, în conformitate cu dispozițiile art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. g Cod procedură penală anterior.

Suplimentar motivelor de recurs s-a arătat că și raportat la inculpații M.F., M.V., M.S., D.N., S.G.I., G.D. și B.S. a intervenit termenul de prescripție și a solicitat procesului penal.

Sub aspectul laturii civile, având în vedere dispozițiile art. 346 alin. 1 Cod procedură penală, Ministerul Public a solicitat admiterea recursului, casarea în parte a deciziei penale atacate și rejudecând, obligarea inculpatei B.E.M., în solidar cu partea responsabilă civilmente R.A.R. S.A. Ploiești și pe ceilalți inculpați, în solidar, la plata despăgubirilor civile către Statul Român, respectiv la plata sumei de 5.462.696 lei despăgubiri civile, plus majorări și penalități de întârziere către partea civilă Statul Român prin ANAF, reprezentată prin DGRFP Brașov și la obligarea în solidar la plata cheltuielilor judiciare.

II.

Partea civilă Ministerul Finanțelor Publice, ANAF, prin DGRFP Brașov (filele 75-76 vol. I dosar) a criticat hotărârea în ce privește modalitatea soluționării acțiunii civile prin raportare la modalitatea de soluționare a cererii de instituire a măsurilor asigurătorii asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatei B.E.M. pentru a se asigura recuperarea prejudiciului cauzat bugetului consolidat al statului în sumă de 5.462.696 lei, la care urmează a se calcula majorări și penalități de întârziere de la data comiterii faptelor și până la data plății efective.

În fapt, parte civilă a criticat menținerea sechestrului asigurător până la concurența sumei reprezentând prejudiciul, nu și a penalităților de întârziere și majorărilor, dar și faptul că cererea de instituire a sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile a inculpaților nu a fost soluționată de instanța de apel.

De asemenea, parte civilă ANAF a mai arătat că obligația de identificare a bunurilor revine unui executor judecătoresc sau unor organe proprii de executare a părții civile păgubite, acestea nefiindu-i imputabilă lipsa indicării în mod expres a bunurilor mobile și imobile ce urmează a fi sechestrate, pe considerentul că iar fi imposibil să le identifice și că punerea în executare a acestor măsuri revine unui organ sau persoane autorizate în acest scop.

III.

Partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA a criticat hotărârea pe considerentul că este contrară legii întrucât apelurile procurorului și al părții civile au fost greșit admise atât în privința inculpatei B.E., cât și în privința părții responsabile civilmente cu toate că aceasta nu a fost indicată în niciuna dintre declarațiile de apel și nici în motivele căii de atac formulate după expirarea termenului de exercitare a acesteia precizând că în drept, este incident cazul de casare prevăzut de art. 385 ind. 9 alin. 1 pct. 172 Cod procedură penală, astfel că a solicitat admiterea recursului în baza art. 385 ind. 15 pct. 2 lit. a Cod procedură penală, casarea deciziei date în apel întrucât apelul a fost greșit admis, fiind scutit de a invoca vreun caz de casare, întrucât apelul poate fi greșit admis pentru foarte multe motive, iar hotărârea instanței de fond era definitivă pentru partea responsabilă civilmente.

În dezvoltarea motivelor de recurs (filele 197-217 vol. II dosar) partea responsabilă civilmente a arătat, în primul rând, că împotriva sentinței pronunțate de Judecătoria Brașov au declarat apel Ministerul Public și partea civilă, astfel încât calea de atac nu privește și parte responsabilă civilmente, iar motivele de apel vizează netemeinicia soluției de achitare sau nelegalitatea încetării procesului penal, iar în privința acțiunii civile procurorul a solicitat obligarea, în solidar, exclusiv a inculpaților la recuperarea prejudiciului. Parte civilă a declarat apel doar împotriva inculpatei B.E., fără a se solicita obligarea acesteia în solidar cu parte responsabilă civilmente la plata prejudiciului. Cu toate acestea, Tribunalul Brașov a admis apelurile (deși apelurile DNA și părții civile erau tardive) și extinzând, contrar art. 373 C. proc. pen. efectele apelurilor asupra părții responsabile civilmente, a admis acțiunea civilă și a dispus obligarea R.A. SA, în solidar cu această inculpată, la repararea pagubei, soluție nelegală, deși declarația de constituire de parte civilă este univocă în sensul că ANAF să fie despăgubită de inculpată în solidar cu partea responsabilă civilmente.

De asemenea, în esență, se susține că inculpata B. E.M. nu se face vinovată de comiterea infracțiunilor imputate, pe considerentul că procurorul repetă obsesiv în materialul probatoriu și în dezvoltarea motivelor de recurs că: " S.C. R.A.R. SA Ploiești, prin directorul de atunci inculpata B.E.M., a livrat în mod constant, societăților comerciale, motorină, cu acte în care se arată contrar realității că se livrează combustibil lichid ușor tip I și III". "Scopul livrării de motorină cu documente false de Combustibil lichid ușor a fost acela de a eluda plata către bugetul de stat a taxelor și accizelor aferente vânzării de motorină și obținerea de venituri ilicite, întrucât produsele petroliere CLU I și III nu erau purtătoare de taxe și accize".

Față de cele afirmate de procuror apare întrebarea: care a fost venitul ilicit obținut de rafinărie, cum a fost încasat și cum și cine a beneficiat de el?

Prin intimidare și cu nerespectarea drepturilor la apărare, procurorul a obținut câteva declarații ale unor foști salariați care au susținut că rafinăria a făcut livrări de motorină cu acte false de CLU I sau III, în mijloace de transport auto.

Dacă a reușit să aducă probe (declarații) că au fost livrări în cisterne auto de motorină cu acte false de CLU tip I și CLU tip III, atunci trebuie refăcut Raportul de constatare din 20.08.2007 întocmit de specialiștii DNA în sensul eliminării din calcul a livrărilor nedovedite a fi " frauduloase" și anume:

- livrările de produse în cisterne CF - transportate pe calea ferată;
- livrările de Motorină -15 scutită de plata MTR conform L 118/16.10.1996 (motorină pentru agricultură) care se făceau în baza declarației pe proprie răspundere a cumpărătorului, folosirea în alte scopuri fiind imputabilă acestuia;
- livrările de White-Spirit și Petrol Distilat deoarece nu există nici o declarație de martor în acest sens și nici alte probe.

Prin eliminarea acestor livrări mai rămâne aproximativ o treime din cantitatea de produse luate în calculul presupusului prejudiciu.

Din această cauză, parte responsabilă civilmente a solicitat o expertiză care să stabilească valoarea certă, lichidă și exigibilă a sumei pentru care ANAF s-a constituit parte civilă în proces.

Notele cuprinse în rechizitoriu și anume: 888/17.02.2003, 1011/20.02.2003, 633/05.02.2003, 1139/26.02.2003, 440/29.01.2003, 962/19.02.2003, 865.14.02.2003, 771/11.02.2003, 683/07.02.2003, 1524/17.03.2003, 212/21.01.2003, 1416/11.03.2003, 4966/13.09.2002, 1302/06.03.2003, 1044/21.02.2003, au fost întocmite de Direcția Controlului Financiar Fiscal Prahova și se referă la activitatea de comercializare a produselor petroliere desfășurate de firmele prezente în prezentul dosar (excepția o constituie S.C. R.A.R. SA) și au calculat "valoarea veniturilor ilicite obținute prin substituirea cantităților de produse achiziționate de la S.C. R.A.R. SA și vândute ca motorină" (p. 19 din Rechizitoriu)

În consecință, partea responsabilă civilmente a precizat că dacă este deja calculat prejudiciul, dacă sunt identificate firmele care au obținut venituri ilicite în urma vânzării produselor drept motorină, nu mai era nevoie de un alt Raport de constatare pe care ANAF să și-l însușească.

Parte responsabilă civilmente a arătat că dorește ca ANAF să facă precizarea dacă Notele mai sus menționate, extrase din rechizitoriu, au fost anulate și înlocuite cu Concluziile Raportului specialiștilor DNA din 20.08.2007 privind întinderea prejudiciului.

Referitor la Raportul specialiștilor DNA din 20.08.2007 acesta nu face dovada existenței prejudiciului, ci face un calcul al prejudiciului aferent livrărilor puse la dispoziție de procuror, sub rezerva expresă că evaziunea trebuie probată.

Partea responsabilă civilmente a mai arătat că singurele analize credibile și deplin legale referitor la modul de prelevare și efectuare din dosar sunt cele prelevate la data de 14.05.2002 din rezervorul din Sighetul Marmației unde a fost depozitată Cantitatea de 1984,18 tone CLU tip I livrat de S.C. R.A.R. SA pe relația A. ROMANA - SC R. - SC M. - SC SPM - SC S.S..

Prelevarea a fost făcută de către poliția Maramureș, iar analizele au fost efectuate la un laborator independent, în speță, cel al SC P. SA, iar rezultatul a fost că produsul prelevat este CLU tip I.

În mod greșit aceste buletine de analiză nu au fost luate în considerare și în schimb se aduc drept probe un număr de 12 buletine de analiză nesemnate și neștampilate produse de laboratorul PECO Covasna în scopul de a da o aparență de legalitate a operațiilor desfășurate în acel depozit de către SC G.T. SRL.

Conform expertizei extrajudiciare efectuate asupra acestor Buletine de analiză a rezultat că valorile înscrise la parametrii, "indice Diesel" , "congelare", "vâscozitate", și "densitate", plasează produsul analizat în afara limitelor prevăzute de STAS 240 -80 pentru "Motorina -15".

În realitate în aceste rezervoare se făceau amestecuri de CLU I, White-Spirit, motorină obținându-se "Motorină-15" ce era comercializată în rețelele de benzinării.

De asemenea, partea responsabilă civilmente a mai susținut că s-au măsurat probele la urmărirea penală. Astfel, martora S.S., care era încărcător la rampă, potrivit rechizitoriului, se arată că 兎 rau situații în care alte societăți se aflau la încărcare 2-3 zile, cărora li se spunea că nu este marfă, dar societățile doamnei B. intrau și erau încărcate urgent cu motorină

Audiată în instanță, martora a relatat: 田 ând am fost întrebată la DNA care erau societățile care încăreau în modul descris, am afirmat că nu știu și mi s-a spus că ceilalți colegi care au dat mărturie știau și dacă eu am bani să umblu prin tribunale

IV. Inculpați.

1. Inculpata B.M. Elena a criticat hotărârea pe considerentul că este **contrară legii** întrucât apelurile procurorului și al părții civile au fost greșit admise atât în privința sus-numitei inculpate cât și în privința părții responsabile civilmente cu toate că **aceasta nu a fost indicată în niciuna dintre declarațiile de apel și nici în motivele căii de atac formulate după expirarea termenului de exercitare a acesteia** precizând că în drept, este incident cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² Cod procedură penală.

De asemenea, inculpata a mai arătat că nu poate fi sancționată cu neluarea în calcul a cazurilor de casare incidente în această cauză pentru motivul că nu s-au depus motivele de recurs cu 5 zile înainte de primul termen de judecată conform art. 385¹⁰ Cod procedură penală.

Inculpata a solicitat adoptarea soluției în baza art. 385¹⁵ pct. 2 lit. a Cod procedură penală deoarece soluțiile celor două instanțe sunt diametral opuse și ireconciliabile, arătând că instanța de recurs, cu privire la inculpata B.E.M., nu trebuie să facă altceva decât să compare cele două hotărâri și să statueze că hotărârea instanței de fond este corectă, legală și temeinică și că apelul a fost greșit admis.

Inculpata B. a mai arătat că tot contrară textului de lege invocat în cele ce precedă este Decizia atacată și pentru că, în apel, contrar art. 378 alin. 1 Cod procedură penală care prevede că: "Instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei precum și a oricăror probe noi, administrate în apel" fără a mai face vreo probă, judecătorii au schimbat soluția de achitare a inculpatei cu toate că, în afara precitatului art. 378 alin 1 și jurisprudența constantă a C.E.D.O., - parte a ordinii de drept interne - interzice acest mod de soluționare a apelului.

S-a mai arătat că inculpatei nu i-au fost comunicate, conform art. 360 alin 1, rap. la art. 182 cu aplic. art. 177 alin 8 teza I, în rE. la art. 177 alin 2 Cod procedură penală și art. 1 alin. și comb. cu art. 5 din Tratatul de asistență judiciară în materie penală dintre România și Canada ratificat prin Legea nr. 106/1999, nici sentința, nici decizia date în acest dosar și că nu poate părăsi teritoriul canadian din cauza unor proceduri ce privesc statutul său în această țară.

Inculpata a mai precizat că urmărirea penală a început în lipsa ei, fără a fi citată ca învinuit sau inculpat în străinătate unde se afla la acea dată, dar nici măcar la domiciliul din țară, că familia a aflat de la televizor că este cercetată în lipsă. Urmărirea penală s-a desfășurat fără a beneficia de asistența efectivă a vreunui apărător, acesta nefiind lăsat să-și exercite drepturile. Aceeași situație s-a întâmplat și în a doua fază de urmărire penală, după restituirea rechizitoriului, când nu a fost citată în țară sau în străinătate, nu i s-au adus la cunoștință învinuirile, iar avocatul angajat de către familie nu a fost lăsat să-și exercite drepturile de apărător prevăzute în Cod procedură penală.

În notele scrise pe care le-a depus la dosar (filele 127-129 și 237-239 vol. II dos. instanță, trimise de către inculpată din Canada – plic fila 240 dosar) inculpata a mai arătat că nu a săvârșit niciuna din

faptele imputate, că la absolut toate controalele planificate sau inopinate efectuate de către autoritățile statului în perioada cât a fost director general dar și prin auditul efectuat cu ocazia predării funcției nu s-a descoperit niciun aspect incriminabil prin legea penală.

A mai arătat inculpata că în perioada cât a fost la conducere, rafinăria s-a confruntat cu furtul de produse petroliere efectuat de persoane neidentificate, în principal din sectorul de unde s-au recrutat, peste ani, unii din martorii care, la dictare sau din răzbunare, au declarat în fals împotriva ei. Acolo au fost descoperite instalații cu conducte pentru sustragerea de produse, cu ieșire în afara rafinăriei. Deși poliția nu a găsit probe suficiente pentru acuzarea suspectilor, la propunerea unor șefi ierarhici s-a luat măsura desfacerii contractului de muncă sau mutarea unora în alte sectoare de activitate, așa cum a fost cea a martorului S.I. decedat. Acesta, deși în 2002 a declarat oficial organelor de ancheta că nu a avut cunoștință de substituire de produse, în 2007 și 2008" și-a amintit la DNA" ca ar fi primit câteva dispoziții de la aceasta să livreze motorină în loc de CLU. Mai este printre alții și un alt martor din același sector care declara că asista personal la încărcarea de produse, în rampă, că-l înjura sau că 精 amenința că-l dă afară din rafinărie. Inculpata a precizat că, într-adevăr, a atenționat că sustragerea de produse poate avea ca efect imediat pierderea locului de muncă și în aceste condiții s-au luat măsuri operative, organizatorice tehnice și supravegherea 7/24 cu camere video în punctele cheie prin care s-ar fi putut desfășura sustrageri de produse, fapt care a creat nemulțumiri printre cei implicați.

Se mai arată că fapta pe care s-a construit întregul edificiu de acuzații este aceea ca la dispoziția sa s-ar fi livrat cantități importante de motorină cu acte întocmite pentru CLU sau pentru alte categorii de combustibili și aceasta pentru a face evaziune fiscală "așa cum susțin la dictare" și niște martori a căror calificare era de a manevra robinete la instalațiile de încărcare; în realitate nu s-au făcut astfel de substituiți și nu a dat astfel de dispoziții, dar mai mult decât atât nu era posibil să se facă aceste substituiți, că nu înțelege în ce context ar fi putut trece peste cele 4-5 trepte ierarhice ca să dea în secret, chiar și o singură dispoziție de livrare ilegală la rampele de încărcare. Chiar dacă ar fi dat aceste dispoziții, acestea nu puteau fi executate și ținute ascunse, atât timp cât existau gestiuni și gestionari, evidențe contabile, controlul computerizat al calității, procese tehnologice sincronizate și foarte strâns interconectate, laborator și în final peste 1500 angajați din care cu siguranță, cel puțin unul, ar fi anunțat procuratura sau poliția. În plus, autoritățile competente au făcut controale, iar o perioadă importantă de timp din cea în care sunt acuzată, absolut nicio livrare nu era posibilă fără controlul direct și nemijlocit al unui funcționar al Ministerului Finanțelor care autentifica personal corectitudinea livrării, emițând și un document oficial și că nici un astfel de funcționar nu a fost audiat.

Inculpata a mai precizat că se susține existența formei continuate a acțiunii de substituie, dar nu se identifică și probează cap-coadă și în mod autentic, nici prin acte, dar nici prin mărturii, cel puțin o singură acțiune concretă din cele câteva sute reținute în calculul așa zisului prejudiciu, deoarece nu este posibil să probezi o faptă care nu s-a produs. Lipsa de probe autentice care a fost constatată explicit și de către instanța de fond care a achitat-o este atât de acută încât a trebuit să se citeze în decizia de apel ca argument pentru condamnare chiar și faptul că burlanele de la rampa de încărcare nu erau transparente ca d-1. șofer să poată "vedea" ce se încarcă sau că rafinăria a produs atâta combustibil că întreaga Europa ar fi putut fi încălzită.

În viziunea instanței de apel niște așa-zise buletine de analiză neoficiale și nesolicitate de nimeni "elaborate" la Petrom Sf. Gheorghe, nedatate, neștamplate și fără nici o legătura dovedită cu marfa din rafinărie sunt probe autentice. Mai mult însă, deși aceste buletine sunt numite ca fiind de "motorina -15"

ele, în realitate, prezintă parametrii specifici CLU1 așa cum rezultă și dintr-o expertiză extrajudiciară aflată la dosar, dar și cum oricine poate constata doar comparându-i cu cei din STAS-ul pentru motorine. Mai mult, singura analiză efectuată în condițiile legii asupra unei cantități importante de CLU 1 livrat către unele din firmele implicate în această cauză este eliminată ca probă de către instanța de apel, deoarece această livrare nu ar fi fost inclusă în calculul prejudiciului care însă, după cum rezultă și din afirmațiile specialiștilor DNA se bazează doar pe o ipoteza neprobata nicăieri și anume că toate livrările ar fi fost de motorină și nu de acele produse înscrise în actele de livrare emise de către rafinărie.

Inculpata a mai arătat că mai este un aspect pe care, de asemenea, oricine îl poate cerceta și anume luarea în considerare a densității produselor, ceea ce demonstrează suplimentar că produsele trecute în declarațiile de conformitate emise de către rafinărie erau identice cu cele livrate de către aceasta. Mai mult, exista o corelație între densitate și greutatea maximă care putea fi transportată pe fiecare tip de mijloc în parte. De exemplu, o aceeași cisternă umplută cu whitespirit avea o greutate mai mica decât dacă ar fi fost cu CLU. Astfel, se poate aduce un argument suplimentar și obiectiv că rafinăria a livrat exact ce era scris în declarația de conformitate.

Inculpata mai arătată că nu se poate ajunge la concluzia că dacă s-a descoperit în trafic că era motorină îmbunătățită din CLU, marfă provenind de la A., înseamnă că A. a vândut motorină pe post de CLU să se sustragă de la plata taxelor și accizelor, astfel că faptele reținute în sarcina inculpatei B. nu există și că hotărârea instanței de fond este absolut corectă.

În legătură cu infracțiunea prevăzută de art. 323 Cod penal, inculpata, prin avocat ales, a precizat că aceasta, în funcție de descrierile parchetului, în raport de noua încredințare de la 367 Noul Cod penal, fie s-a dezincriminat, fie poate să poarte această încadrare. Inculpata este acuzată de săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea comiterii de infracțiuni potrivit art. 323 din vechiul Cod penal, reținându-se în sarcina acesteia că ar fi fost de conivență cu inculpatul M.F. să vândă motorină pe post de CLU și că ar fi constituit, s-ar fi asociat în mod criminal cu acesta pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală. S-a mai reținut de către parchet că ulterior acestei date când inculpata s-a asociat cu inculpatul M.F., au aderat pe rând, toți ceilalți inculpați la această grupare de două persoane. În consecință, două persoane se pot asocia în vederea săvârșirii de infracțiuni în vechea reglementare a art. 323 Cod penal, dar nu se poate admite niciodată că poate fi translatată această faptă în dispozițiile art. 367 din Noul Cod penal, care consacră grupul organizat a cărui definiție este dată tot de lege și care spune că un grup organizat este format din cel puțin 3 persoane. Dacă la data la care s-a constituit așa-zisul grup de 2 persoane, erau numai două, înseamnă că niciodată nu poate fi translatată fapta inculpatei B. în dispozițiile art. 367 Noul Cod penal pentru că el prevede un grup format din cel puțin 3 persoane. Aderările la această grupare se fac ulterior și nu privește situația inculpatei B. și în consecință, fapta pentru care inculpata a fost trimisă în judecată s-a dezincriminat, iar cazul de achitare este cel prevăzut de art. 396 al. 5 prin raportare la art. 16 lit. b din noul Cod procedură penală, fapta nu mai este prevăzută de legea penală.

În suplimentarea motivelor și împrejurarea că din anul 2003 când a intrat în vigoare Legea nr. 39/2003 cu privire la combaterea criminalității organizate au coexistat în mod pașnic patru infracțiuni care atestau grupul, prima art. 167 avea obiectiv infracțiuni contra siguranței naționale, a doua grup organizat prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003, a treia grup organizat prevăzută de art. 8 din Legea nr. 39/2003 și în fine art. 323 din 1969. Prin urmare, dacă era suficient 323 Cod penal, de ce mai trebuia să mai existe infracțiunile prevăzute în art. 7 din Legea nr. 39/2003? Sigur legiuitorul a avut în vedere că între ele sunt diferențe semnificative și cea mai importantă dintre ele, dincolo de scop și dincolo de elementul material în variantele lui inițiere, constituire, aderare și sprijinire, fie că era o

grupare de la art. 323 avea caracter organizat adică formată din 3 sau mai multe persoane, pe de o parte. Pe de altă parte, dacă este așa, de plano, ar trebui ca art. 323 Cod penal să fie dezincriminat și a se lua în calcul dispozițiile art. 3 din Legea nr. 187/2013 de punere în aplicare a codului în care arată ce se întâmplă cu legea de dezincriminare, atunci când o faptă nu mai e prevăzută, se au în vedere sau nu elementele constitutive și mai ales forma de vinovăție, iar unul din elementele constitutive era condiția cerută să fie 3 sau mai multe persoane în grupul organizat, altfel este dezincriminat.

În subsidiar, inculpata a solicitat încetarea procesului penal întemeiat pe dispozițiile art. 16 lit. f din Noul Cod procedură penală și cu privire la latura civilă a invocat dispozițiile art. 25 al. 5 din Noul Cod de procedură penală în care se arată că în caz de încetare a procesului penal, latura civilă rămâne nesoluționată.

2. Inculpatul D.N. a solicitat achitarea în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală întrucât fapta nu există și menținerea soluției primei instanțe.

În subsidiar, a solicitat a lua act că a intervenit prescripția răspunderii penale și a constata încetarea procesului penal.

În concluziile scrise (filele 226-229 dosar) inculpatul a precizat că în mod greșit a fost condamnat, iar soluția de achitare trebuia menținută, deoarece produsul livrat de R.A. era substituit în acte ulterior, de către lanțul de societăți intermediare controlate de inculpatul M.F., pentru ca la clientul final să se factureze drept motorină cu taxă MTR, urmărindu-se astfel, majorarea prețului de revânzare prin includerea de taxe și accize și că nu s-a putut stabili că din R.A. se livra motorină cu documente însoțitoare false de combustibil lichid ușor, în scopul sustragerii de la plata taxelor și accizelor datorate statului, astfel încât trebuia respinsă și acțiunea civilă promovată de ANAF.

Inculpatul a mai precizat că a mai fost cercetat de DNA pentru activități asemănătoare, dar în final, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală, soluție comunicată la data de 5.02.2014, fără a cunoaște dacă este vorba de aceleași fapte pentru care a fost condamnat de Tribunalul Brașov.

Inculpatul a mai arătat că este nelegală confiscarea specială de la el a sumei totale reprezentând prejudiciu, deoarece această măsură are la bază doar notele de constatare ale DGFP Prahova, fiind respinse solicitările sale de efectuare a unei expertize contabile din care să rezulte dacă acele sume au fost dobândite de el sau nu.

3. Inculpatul S.G.I. a invocat temeiul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 12 și 17² Cod procedură penală, instanța de apel a făcut o greșită aplicare a legii admitând apelul și fără a administra probe, arătând că instanța de apel nu a analizat corect probele și nu a administrat un nou probatoriu pentru a demonstra existența faptelor, iar acestea nu există. Din toate actele depuse rezultă că R.A. a produs o cantitate de motorină și în acte a fost vândută aceeași cantitate de motorină.

În dezvoltarea motivelor de recurs (filele 171-174 vol. II dosar) inculpatul a arătat că Direcția de control financiar fiscal a județului Prahova a apreciat că produsele petroliere cumpărate de la A. erau combustibili CLU ME, combustibil nesupus taxelor de drum. Pe de altă parte, nici în prima instanță, nici în faza de urmărire penală, în ceea ce-l privește nu s-a făcut dovada, fără niciun dubiu a complicității, sub forma intenției, prevăzută de Codul penal, art. 26 din vechea reglementare și art. 48 din Noul Cod penal.

Acest inculpat a lucrat în acest timp ca angajat al unei societăți comerciale, controlată de un alt inculpat, iar toate acțiunile s-au desfășurat pe fondul unor relații de prepușenie, astfel că vinovăția în această cauză relative la complicitatea la evaziune fiscală nu se poate regăsi, lipsind intenția specifică activității de complice la comiterea unei infracțiuni

În ceea ce privește infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, Tribunalul Brașov a admis apelul fără a administra alte probe, din toate actele dosarului nu rezultă că s-ar fi vândut alți combustibili decât ceea ce exista în actele contabile, că nu este clar în care dintre cele 4 modalități, asociere sau inițiere a unui grup infracțional ori aderare sau sprijinire a grupului existent ar fi comis fapta și că indiferent de modalitatea comiterii, apartenența la asociere se realizează prin exprimarea consimțământului expres al unei persoane de a face parte din structura infracțională, care în speță nu există.

Prejudiciul și obligarea în solidar a inculpatului S.G.I. este netemeinică față de participarea acestuia la săvârșirea presupuselor fapte, ar fi trebuit stabilit un prejudiciu eventual rezultat ca urmare a activității fiecărui inculpat, în funcție de participarea fiecăruia la săvârșirea acestei infracțiuni și în funcție de relația firmelor intermediare.

Având în vedere că a intervenit prescripția, potrivit dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, inculpatul S. a solicitat a fi avute în vedere dispozițiile art. 25 din Noul Cod de procedură penală, respectiv a lăsa nesoluționată latura civilă.

3. Inculpatul R.R. a invocat ca temei de casare dispozițiile art. 385⁹ pct. 13 Cod procedură penală, respectiv a fost condamnat pentru o faptă neprevăzută de legea penală.

Cu privire la fapta de asocierea în vederea săvârșirii de infracțiuni, a susținut că la acest moment, nefiind administrate probe, modalitatea în care s-a comis infracțiunea, față de acest inculpat există o dezincriminare a faptei și a solicitat achitarea.

4. Inculpatul G.D. a solicitat, în principal, pentru infracțiunea de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 Cod penal, în baza art. 385¹⁵ pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 385⁹ pct. 13 Cod procedură penală, admiterea recursului, casarea hotărârii având în vedere că a fost condamnat pentru o faptă neprevăzută de legea penală. Acesta a precizat că argumentul este unul matematic, din modul în care a fost trimis în judecată, în sensul că ar fi aderat la un grup infracțional format din inculpata B. și M.F. și că l-ar fi ajutat pe acesta din urmă să valorifice produse petroliere, rezultă clar că sunt doar două persoane, astfel încât elementul material nu subzistă.

Dispozițiile art. 367 alin. 6 din Noul Cod penal, îndepărtează orice dubiu cu privire la definiția grupului infracțional, deoarece B.E. și M.F. sunt doar două persoane, astfel încât elementul material nu subzistă.

Pentru infracțiunea de evaziune fiscală pe relația R.A., a arătat că sunt incidente dispozițiile art. 385¹⁵ pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 385⁹ pct. 17² Cod procedură penală, sens în care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii și menținerea hotărârii de achitare, întrucât fapta nu există, dincolo de argumentele instanței de fond care sunt corecte.

Inculpatul a precizat că dacă s-a destructurat grupul infracțional, nu se poate afirma că inculpatul G.D. a aderat la o înțelegere prealabilă dintre B.E. și M.F., înțelegere care chiar dacă ar fi existat, achitarea este corectă. Inculpatul G.D. a cumpărat motorină și a vândut motorină, iar intervenția sa în acest lanț apare mult ulterior scoaterii combustibilului din rafinărie. Această motorină depozitată a fost transportată cu 12 transporturi auto la depozitul Peco din Sf. Gheorghe și s-au efectuat analize chimice și concluziile au fost elocvente, combustibilul transportat de G.D. fiind de motorină și în consecință nu există o faptă ilicită, a cumpărat motorină și a vândut motorină, nu s-a sustras de la plata taxelor reprezentând acciza pe acest combustibil.

În ceea ce privește infracțiunea de evaziune fiscală este legată de infracțiunea de fals cu participarea fiului inculpatului G.A.. Probele administrate la dosar sunt facturile privind operațiunile financiar-contabile de vindere/cumpărare, care au fost scrise de G.A. la dictarea reprezentantului societății, S., o persoană care pe parcursul urmăririi penale și nici al judecății nu a fost de găsit și nimeni nu a contestat. Facturile reflectă calitatea produselor.

Pentru infracțiunea de fals a invocat temeiul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 17² Cod procedură penală, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și achitarea în baza art. 16 lit. c Cod procedură penală, arătând că relativ la celelalte infracțiuni de evaziune fiscală, în relația cu inculpatul L.M. și referitor la combustibilul cumpărat din Ucraina, a solicitat în baza art. 385¹⁵ pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 385⁹ pct. 17² Cod procedură penală, achitarea, deoarece din toate probele de la dosar nu rezultă elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

În subsidiar, inculpatul a solicitat încetarea procesului penal ca efect al intervenirii prescripției speciale a răspunderii penale.

Cu referire la recursul parchetului, sub aspectul laturii civile, raportat la art. 25 alin. 5 din Noul Cod de procedură penală, a solicitat lăsarea ca nesoluționată a laturii civile, în ipoteza în care nu se va adopta soluția de achitare.

5. Inculpatul M.F. a solicitat admiterea recursului, iar în subsidiar încetarea procesului penal conform art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, iar sub aspectul laturii civile, aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. 5 din Noul Cod de procedură penală și a lăsa ca nesoluționată latura civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs (filele 134-163 vol. I dosar, inclusiv acte medicale, filele 118-125 vol. II dosar) acesta a arătat că nu a avut nici o înțelegere prealabilă cu directorul R.A.R., B.E. să procure cantități de motorină cu documente false de combustibil lichid ușor tip 1 sau tip 3. Relațiile au fost strict comerciale în baza unui contract de livrare încheiat între furnizor pe de o parte, R.A.R. și distribuitor, respectiv societatea reprezentată de el ca administrator.

Inculpatul a mai arătat că nu a trecut fictiv printr-o rețea de societăți marfa achiziționată și nu a înlocuit documentele de livrare ale Rafinăriei în care era trecut combustibil lichid ușor cu documente din care rezulta motorină, în care era inclusă taxa MTR, nu a eludat plata către bugetul de stat a taxelor și accizelor aferente vânzării ca motorina și nu a obținut venituri ilicite.

Societățile pe care le reprezintă se numesc SC SPM SRL Ploiești și SC M. SRL București devenită SC D.G. SRL Ploiești, la ambele fiind administrator și nu 靖 poate fi imputată în mod legal activitatea altor societăți.

Prin facturarea succesivă de la R.A. către SC M. SRL București și SC SPM SRL Ploiești a realizat profit pentru care a virat impozitele către stat; a urmărit ca ambele societăți să aibă rulaj pentru a putea avea o performanță și a obține mai multe credite bancare necesare în derularea activității de distribuitor al R.A.R.. Atât societatea SC SPM SRL Ploiești cât și societatea SC M. SRL București au încheiat cu R.A.R. contracte de livrare și ambele societăți au fost creditate de către Banca ROBANK dar și de către furnizor în limitele unor plafoane.

Întreaga arhivă a societăților a fost ridicată în timpul cercetărilor penale și nu s-a constatat că firmele pe care le reprezintă, SC SPM SRL și SC M. SRL București au vândut combustibilul lichid ușor tip 1 sau 3 ca motorină ori motorină destinată agriculturii ca motorină destinată drumurilor publice. În schimb arhiva societăților sale a constituit probatoriu pentru alți agenți economici care au întreprins aceste infracțiuni. Nu a cunoscut acest lucru, nu l-a încurajat și nu a încasat nici un leu din aceste operațiuni de substituire a mărfii și evaziune fiscală.

Potrivit rechizitoriului, fișa tehnologică a produsului CLU tip 1 cuprinde următoarele proporții: fracții provenite din DA 1 circa 80 la suta (motorină), extract circa 10 la suta și produse din DVA circa 10 la suta. Acest combustibil este destinat pentru încălziri centrale, pentru utilajele de încălzire din industria alimentară și casnică.

Niciodată nu a intrat în R.A.R. la rampa de încărcare, a avut întotdeauna reprezentarea că produsul încărcat în autocisterne este același produs cu cel comandat și nu știe dacă în autocisternele auto sau cisternele CFR au fost încărcate alte produse decât cele comandate prin nota de comandă în baza contractului de livrare; nu a înlocuit probele de produs petrolier, după cum niciodată nu a fost la laboratorul R.A., nici nu a fost vreodată la rampa de încărcare. Consideră că beneficiarii livrărilor au profitat material de această situație dar fără ca el să contribuie vreun fel anume, s-a limitat la livrarea combustibilului tip 1 și obținerea unui adaos în jur de 310 lei/Kg față de prețul rafinăriei, după cum reiese din arhiva societăților SC SPM SRL PLOIEȘTI, SC N.I. SRL, SC M. SRL BUCUREȘTI ale căror arhive au fost ridicate pentru control în timpul cercetării penale - în acest scop a depus și un contract de livrare încheiat cu firma O. SA București ori cu firmele SC S.S. Sighet ori A.I. Brașov.

Inculpatul a mai precizat că nu a avut reprezentarea că produsul achiziționat ar fi motorină și nici în acest moment nu este convins, deși a citit unele declarații, a fost informat de subalterni că livrarea s-a efectuat de la o rampă de unde se încărcău și autocisternele altor clienți în mod normal, aceeași rampă de încărcare.

Contractele de livrare încheiate între societățile sale și R.A. s-au încheiat cu concursul directorului B.E., directorului M.P., directorului B.S., șefei desfacerii M.C. și după pensionarea directorului B.E., contractele dintre societățile sale și R.A. au fost încheiate cu concursul directorului general Corneliu Tanase, director M.P., director B.S., șefa desfacerii M.C..

Pentru a încheia aceste contracte a prezentat certificatul de înmatriculare, codul fiscal, actul de constituire al societății și alte acte adiționale, a întocmit note de comandă și delegații de ridicare mărfuri. Cu aceasta ocazie, conducerea R.A. a constatat că reprezintă în mod legal aceste societăți și că societățile 靖 aparțin, dacă nu ar fi prezentat aceste documente furnizorul nu ar fi avut încredere să 靖 livreze marfa la termen.

Referitor la livrările către SC D.N. Arad sau O.G.E. a arătat că firma sa, E., nu a comis nicio infracțiune, a livrat ceea ce a aprovizionat, dacă a vândut motorină s-a aprovizionat cu motorina. Plata mărfurilor s-a efectuat cu file CEC.

Referitor la SC T. SRL Ploiești a arătat că a fost administrator până la data de 19.09.2000 când a cesionat firma, i-a predat arhiva, activul și pasivul, a cesionat firma prin autentificare la notar public și înregistrare la Registrul Comerțului, i s-a eliberat o procură specială prin care îl obliga la recuperarea creanțelor. Prin cesiunea efectuată, noul administrator a dorit să intre în posesia contractelor firmei cu furnizori și beneficiari. La încetarea termenului procurii speciale i-a înapoiat-o împreună cu alte documente și creanțele respective.

În data de 27.02.2001 a înființat societatea SC M. SRL București, care ulterior a devenit SC D.G. SRL Ploiești, societatea este și azi cu asociat unic și administrator M.F.. Tot la începutul anului 2001 a înființat și societatea SC SPM SRL Ploiești. Întreaga arhivă a societăților a fost ridicată de procurori și polițiștii de la IPJ Prahova, în iulie 2002 și a mai fost pus în posesia acesteia după 01.10.2003 când a fost pus în libertate, multe documente au dispărut.

Inculpatul a mai arătat că nu s-au constatat infracțiuni în activitatea societăților SC M. SRL devenită SC D.G. Ploiești, SC SPM SRL Ploiești.

Referitor la relația R.A.R.-SC M.-SC SPM SRL-SC A.I.-SC B.I. SRL a arătat următoarele: sumele 198.374.022 lei reprezentând contribuția la fondul special al drumurilor publice, respectiv suma de 23.428.430 lei reprezentând contribuția privind fondul produselor petroliere nu sunt imputabile R.A. sau lui personal ori societăților sale SC SPM SRL și M. SRL. Nu se constată existența unei fapte ilicite, un prejudiciu și legătura de cauzalitate între aceste elemente. Din dosar rezultă fără putință de tăgadă livrarea către beneficiar a întregii cantități de produs corespunzătoare cantitativ și calitativ, de asemenea lipsește elementul material, nici societățile sale SC SPM SRL ori SC M. SRL sau R.A. nu și-au însușit vreun profit din aceste eludări ale fondului special al drumurilor publice și din contribuția la fondul produselor petroliere.

Referitor la relația R.A.R. SA-SC M. SRL-SC S. SRL-SC Tr. SRL Bacău a arătat următoarele: sumele de 1.488.960.500 ROL reprezentând cota MTR înscrisă în facturile fiscale de către SC S. SRL către SC Tr. SRL Bacău nu sunt imputabile R.A. sau lui personal ori societăților sale SC SPM SRL și M. SRL. Nu se constată existența unei fapte ilicite, un prejudiciu și legătura de cauzalitate între aceste elemente, formulând aceleași precizări ca și în cazul relației precedente.

Referitor la relația R.A.R.-SC M. SRL-SC SPM SRL-SC Tr. SRL-SC U.M. a arătat următoarele: sumele 437.038.074 lei reprezentând contribuția la fondul special al drumurilor publice, respectiv suma de 49.980.767 lei reprezentând contribuția privind fondul produselor petroliere nu sunt imputabile R.A. sau lui personal ori societăților sale SC SPM SRL și M. SRL. Nu se constată existența unei fapte ilicite, un prejudiciu și legătura de cauzalitate între aceste elemente, formulând aceleași precizări ca și în cazul relației precedente.

Referitor la relația R.A.R.-SC T. SA-SC SPM SRL-SC N.I. SRL-SC M. SRL-SC S. SRL-SC S.T. SRL-SC R.T. a arătat următoarele: sumele de 299.696.400 Lei, 417.873.600 lei, 1.442.116.799 lei, reprezentând contribuția la drumurile publice Taxa MTR nu sunt imputabile R.A. sau lui personal ori societăților mele SC SPM SRL, M. srl, N.I.. Nu se constată existența unei fapte ilicite, un prejudiciu și legătura de cauzalitate între aceste elemente, formulând aceleași precizări ca și în cazul relației precedente.

Referitor la relația R.A.-SC SPM SRL-SC M. srl-SC U.M.-SC Tr. SRL a arătat următoarele: sumele de 103.734.000 lei, 103.581.000 lei, 137.700.000 lei, 1 98.061.408 lei, 96.158.855 lei, 371.464.630 lei, 740.455.461 lei, 407.304.106 lei, 657.209.175 lei, 442.102.817 lei, 336.917.384 lei, 417.744.624 lei, 48.058.112 lei, 381.812.798 lei, 43.885.731 lei, 94.723.237 lei, 10.899.139 lei, 1.131.274.624 lei, 161.686.013 lei, 691.392.339 lei, 82.260.976 lei, 462.694.804 lei, 54.845.307 lei, 773.321.164 lei, 89.257.940 lei, 704.252.694 lei, 80.853.530 lei, 257.633.004 lei, 29.705.484 lei, 135.923.579 lei, 141.753.581 lei, 16.398.502 lei, 96.093.734 lei, 1 1.106.837 lei, 594.114.655 lei, 68.805.795 lei, 2.634.605.043 lei, 299.773.333 lei, 34.742.470 lei , 483.221.172 lei, 1.247.880.349 lei, 263.157.919 lei, 31.079.558 lei, 2.045.153.706 lei, 426.014.696 lei reprezentând accize, contribuția la fondul special pentru produse petroliere, contribuția la fondul special al drumurilor publice, nu sunt imputabile R.A. ori societăților sale SC SPM SRL Ploiesti, SC N.I. SRL, SC M. SRL București. Nu se constată existența unei fapte ilicite, un prejudiciu și legătura de cauzalitate între aceste element, formulând aceleași precizări ca și în cazul relației precedente, arătând, în plus, că a livrat combustibil tip 1 cu prețul aferent combustibilului tip 1.

Referitor la relația R.A.R.-SC SPM SRL-SC An SRL-SC B.I. SRL a arătat următoarele: sumele de 315.702.219 lei, 36.729.733 lei, 190.859.011 lei, 22.643.884 lei, 264.888.085 lei, 31.129.942 lei, 176.343.180 lei, 183.223.993 lei, 21.965.919 lei, 594.114.655 lei, 68.805.795 lei, 473.876.007 lei, reprezentând contribuția la fondul special al drumurilor publice, respective contribuția la fondul special pentru produse petroliere nu sunt imputabile R.A. ori societăților sale SC SPM SRL, SC M. SRL, SC N.I. Nu se constată existența unei fapte ilicite, un prejudiciu și legătura de cauzalitate între aceste element, formulând aceleași precizări ca și în cazul relației precedente.

De asemenea, a arătat că inculpatul G.D. nu a însoțit marfa cu nici o declarație de conformitate ceea ce probează afirmația sa că nu a eliberat niciodată declarații de conformitate false, G.D. a primit declarații de conformitate pentru produsul achiziționat, respectiv CLU tip 1.

Inculpatul a mai precizat că modul de calcul al prejudiciilor este eronat deoarece se raportează prețul combustibilului la prețul motorinei la data respectivă și diferența este considerată prejudiciu și pus pe seama R.A.R..

Inculpatul a mai precizat că este bolnav, sens în care a depus cate medicale din care rezultă că din 2011 suferă de sindrom discordant și din 2012 de schizofrenie paranoidă, fiind internat de mai multe ori, inculpatul precizând că această boală nu-i afectează discernământul.

Inculpatul a afirmat că toate acuzațiile aduse împotriva lui sunt o făcătură că este absolut nevinovat, depunând la dosar copii ale unor articole din presă cu privire la diverse personalități ale politicului și justiției.

6. Inculpatul L.M. a susținut că recursul (motivat la filele 66-67, 200-201 vol. I dosar) vizează temeiul achitării de la instanța de fond și menținut prin hotărârea instanței de apel, în sensul că temeiul art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală este greșit și în baza art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d Cod procedură penală a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor din apel și de la instanța de fond cu privire la temeiul greșit al achitării și rejudecând cauza, să se rețină că în raport de probele administrate în fața instanței de fond temeiul legal al achitării:

- pentru infracțiunea de determinare la înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor prevăzută de art. 31 Cod penal raportat la art. 297 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, temeiul achitării este cel prevăzut de art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală, fapta nu există, sau litera c fapta nu a fost săvârșită de inculpat, arătând că încă de la început inculpatul a avut această poziție că nu a săvârșit fapta, cu toate că în cursul urmăririi penale s-a luat măsura arestării față de acesta, în mod nelegal, astfel cum rezultă din hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, depusă la dosar.

După 12 ani de la începerea cercetărilor în acest dosar, în care nici prin actul de sesizare nu i s-a spus inculpatului care dintre tezele art. 31 Cod penal au fost avute în vedere cu privire la faptul de determinare ce i s-a imputat cu privire la infracțiunea de înșelăciune cu privire la calitatea mărfii, în condițiile în care această infracțiune poate fi săvârșită doar cu intenție., însă a determinat o persoană săvârșind fapta fără vinovăție.

- Pe relația cu combustibilul importat din Ucraina de S.C. A.O., s-a reținut că ceea ce s-a importat aceea s-a și livrat; dacă o societate a importat un produs și l-a vândut ca atare, nu poate exista înșelăciunea, astfel încât temeiul achitării este cel prevăzut de art. 10 lit. a Cod procedură penală.

Raportat la coinculpatul G.D. a solicitat a se observa că în cauză există un autor și raportat la acest aspect și la încadrarea juridică, art. 31 Cod penal fără a se indica alin. 1 sau alin. 2, având autor a săvârșit fapta cu vinovăție, nu din culpă, temeiul achitării este cel prevăzut de art. 10 lit. c, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, cu atât mai mult cu cât noile dispoziții ale Codului de procedură penală prevăd lipsa probelor, respectiv art. 16 lit. c Cod procedură penală, nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea.

- În ceea ce privește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată prevăzută de art. 31 Cod penal raportat la art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, temeiul corect al achitării este art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. c Cod procedură penală.

Inculpatul a invocat declarația martorei Z.M.D., dată în dosarul instanței de fond la data de 28 iunie 2012, prin care aceasta arată că: 斗 a parterul clădirii funcționa un restaurant administrat de A.I. și în care l-am cunoscut pe G.D., care mi-a lăsat un facturier și în schimbul unei sume de bani mi-a cerut să 靖 completez facturile, facturi pe care îmi recunosc scrisul. La momentul completării facturile erau semnate și ștampilate de inculpatul G.D. și că a fost plătită pentru această activitate Determinarea a fost săvârșită de coinculpatul G.D., astfel încât inculpatul L.M. nu este vinovat de această infracțiune și se impune achitarea în baza art. 10 lit. c Cod procedură penală .

Inculpatul L.M. a mai solicitat instanței ca în hotărârea ce se va pronunța, într-o frază, să se constate, raportat la măsura arestării preventive, fapt ce a fost constatat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, încălcarea art. 3 și 5 paragraf 4 și 5 din Convenție, așa cum au fost reținute în decizia unanimă pronunțată de CEDO, cu privire la măsura arestării preventive care a fost luată în cursul cercetării penale.

Inculpatul a mai subliniat faptul că infracțiunea de înșelăciune cu privire la calitatea mărfii nu mai există în Noul Cod penal și astfel o astfel de soluție nu poate fi pronunțată, eventual pe dispozițiile art. 16 pct. b Cod procedură penală, fapta nu este prevăzută de legea penală.

7, 8, 9. Inculpații M.S., M.V. și S.L.A. au solicitat admiterea recursului, în temeiul art. 385⁹ pct. 12, 17² Cod procedură penală, întrucât inculpații au fost condamnați de Tribunalul Brașov, fără a fi întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor și instanța a făcut o greșită aplicare a legii în speța de față.

În dezvoltarea motivelor de recurs (filele 191-194 vol. I dosar) au arătat că instanța de apel făcând o aplicare greșită a legii, au dispus condamnarea lor, astfel că se impune casarea hotărârii și a dispune achitarea, evident pe temeiurile din Noul Cod de procedură penală, fapta nu există, respectiv art. 16 lit. b Cod procedură penală și fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege. Aceste temeiuri se referă la cele două capete de acuzare, respectiv asocierea în vederea săvârșirii de infracțiuni și pentru fapta de complicitate la fapta de evaziune fiscală, prevăzută de legea specială.

Nu se poate considera că a fost vorba despre o asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, pe considerentul că prin actul de sesizare nu s-a specificat în care dintre modalitățile alternative ar fi fost comisă această infracțiune, că în expozitivul actului de sesizare nu apare această faptă, ci doar în dispozitivul rechizitoriului, iar condamnarea pentru aceasta înseamnă încălcarea de către instanță a dispozițiilor art. 317 Cod procedură penală anterior, alegând drept modalitate de comitere a faptei aderarea și sprijinirea sub orice formă a asocierii, acesta fiind atributul exclusiv al organului de urmărire penală și nici nu a pus în discuția părților acest aspect. În plus, s-a arătat că instanța de apel a procedat la o confuzie între existența unui grup de persoane ca infractori, ce echivalează cu participația penală, cu asocierea unor persoane în vederea săvârșirii de infracțiuni.

În consecință, nu s-a realizat o investire legală a instanței, deoarece fapta nu a fost determinată în concret prin modalitate, ceea ce echivalează cu o neîncadrare în drept a faptei. Nu s-a demonstrat cum a fost format acest grup și dacă a avut o structură organizată, iar simplele acte de participație nu înseamnă automat constituire de grup infracțional.

În ceea ce privește poziția inculpaților, aceștia sunt simpli cărauși, în timp ce instanța de fond a reținut că sunt persoane interpușe, care au acționat transportând ca șoferi niște cantități de produse petroliere despre calitatea cărora nu puteau avea cunoștință. Nici sub aspectul laturii subiective nu ar fi avut o participație cu caracter infracțional, dacă ceea ce s-a transportat cu aceste cisterne era motorină sau combustibil lichid ușor se pune întrebarea dacă s-a substituit un produs cu altul, iar CLU nu poartă acciza.

Inculpații au mai precizat că fapta lor de a-l fi ajutat pe inculpatul M.F. să valorifice în mod fraudulos produse petroliere, prin intermediul societăților la care erau administratori, nu probează complicitatea lor la infracțiunea de evaziune fiscală.

În privința acțiunii civile inculpații au precizat că în mod greșit au fost obligați în solidar cu parte responsabilă civilmente la plata despăgubirilor civile și mai mult, din moment ce faptele nu există, nu pot fi obligați la plata acestor despăgubiri.

10. Intimata inculpată B.S. a susținut că recursul Ministerului Public este în interesul inculpatei și a solicitat a constata că a fost obligată în solidar la plata despăgubirilor.

Verificând hotărârea atacată în raport cu motivele de recurs, potrivit art. 385/6 alin. 1, 2 Cod procedură penală, luând în considerare pentru părțile care nu au depus motivele de recurs în termenul prevăzut de art. 385/10 alin. 1 și 2 Cod procedură penală anterior, numai cazurile de casare care se iau în considerare din oficiu, în conformitate cu art. 385/10 alin. 3 Cod procedură penală anterior [partea

responsabilă civilmente SC R.A. SA a invocat numai greșita citare și inadmisibilitatea apelurilor Ministerului Public și părții civile MFP prin ANAF, DGFP Brașov (filele 59-61 vol. I dosar) și inculpata B.E.M. a invocat în termenul legal numai citarea sa, care ar fi trebuit să se facă în Canada, (fila 125 vol. I dosar)], se constată că recursurile Ministerului Public și inculpaților B.E.M., M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. sunt fondate, în timp ce recursurile părții civile Statul Român prin ANAF, DGFP Brașov, partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești și inculpatul L.M. sunt nefondate, pentru următoarele considerente:

Cu titlu prealabil, Curtea are a formula câteva precizări:

În primul rând, trebuie observat că această cauză a intrat pe rolul instanței la data de 3 decembrie 2014, primul termen de judecată fiind sorocit pentru data de 17 decembrie 2013, ca recurs, potrivit dispozițiilor art. 385/1 și urm. Cod procedură penală anterior.

Potrivit art. 12 din legea nr. 255/2013 privind punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Cod procedură penală, recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, declarate împotriva hotărârilor care au fost supuse apelului potrivit legii vechi, rămân în competența aceleiași instanțe și se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi privitoare la recurs.

În consecință, instanța a procedat la soluționarea prezentului recurs în condițiile Cod procedură penală anterior.

În al doilea rând, instanța are a constata că prezenta cauză a fost soluționată anterior pronunțării Deciziei nr. 265/2014 de către Curtea Constituțională, precum și a Deciziei nr. 12/2 iunie 2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, completul pentru dezlegarea nr. chestiuni de drept, publicată în MO nr. 507 din 8 iulie 2014.

1. Recursul promovat de Ministerul Public și inculpații recurenți sunt întemeiate, deși din perspective diferite, așa cum instanța va analiza în continuare. Instanța are a observa că motivul de netemeinicie privind achitarea inculpaților nu a mai fost susținut, solicitându-se, cu prilejul susținerii recursului, aplicarea dispozițiilor referitoare la prescripția răspunderii penale și încetarea procesului penal potrivit art. 11 pct. 2 lit. b rap. la art. 10 lit. g Cod procedură penală anterior.

Au fost susținute motivele de recurs referitoare la acțiunea civilă subsecventă acțiunii penale, obligarea inculpatei B.E.M., în solidar cu partea responsabilă civilmente R.A.R. S.A. Ploiești și pe ceilalți inculpați, în solidar, la plata despăgubirilor civile către Statul Român și la obligarea în solidar la plata cheltuielilor judiciare.

Inculpații au fost întrebați de instanța de recurs dacă în raport de împlinirea termenului de prescripție doresc continuarea procesului și toți inculpații, prezenți în fața instanței (cu excepția inculpatei B.E.) au precizat că nu doresc să dea declarații și doresc continuarea procesului penal, astfel încât, odată cu recursul Ministerului Public, instanța va analiza și recursurile promovate de inculpați prin prisma existenței infracțiunilor, respectiv a soluțiilor de achitare/condamnare dispuse.

Curtea va proceda la analizarea motivelor de recurs în ordinea logică, firească, a existenței condițiilor de existență ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților, apoi la analiza prescripției răspunderii penale, urmând acțiunea civilă subsecventă acțiunii penale, inclusiv măsurile de siguranță.

Instanța va avea în vedere și faptul că inculpații M.V., M.S., B.S., R.R., G.D., S.L.A. și S.I. au recunoscut, unii integral, alții parțial, acuzațiile încă din cursul urmăririi penale.

De asemenea, instanța va avea în vedere și faptul că inculpații, în subsidiar, au formulat concluzii de încetare a procesului penal prin împlinirea termenului de prescripție.

1.a. Modul de citare a inculpatei B.E. Se constată că permanent inculpata a beneficiat de serviciile unui avocat ales, începând cu urmărirea penală și în toate etapele procesuale aferente judecății, fiind reprezentată de avocat ales conform art. 174 Cod procedură penală anterior.

Așa cum judicios a observat Tribunalul Brașov, citarea inculpatului în procesul penal nu este o activitate pur formală, nu reprezintă un scop în sine, ci are menirea principală, să informeze pe acesta despre existența unei proceduri jurisdicționale penale (judecarea cauzei în fond, judecarea cauzei în apel sau în recurs), iar pe de altă parte, să asigure acestuia posibilitatea să se prezinte în instanță și, în acest fel, să-și susțină apărările, să formuleze cereri de probe, etc.

Doctrina și practica judiciară este consecventă în acceptarea concepției dublului scop al citării: de încunoștințare și, respectiv, de chemare în fața organelor judiciare.

Potrivit actualei legi procesual-penale române, în cursul judecății, inculpatul aflat în stare de libertate poate fi reprezentat; în majoritatea situațiilor, această reprezentare judiciară este realizată de către apărătorul ales.

În legătură cu aspectele menționate trebuie observate și **principiile expuse în Decizia-cadru 2009/299/JAI din 26 februarie 2009** (care nu este aplicabilă în speță, deoarece reglementează relațiile specifice directivei între Statele Membre ale Uniunii Europene) în care se arată că dreptul persoanei acuzate de a fi prezentă în persoană la proces este inclus în dreptul la un proces echitabil prevăzut la articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a fost interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Curtea a declarat, de asemenea, că dreptul persoanei acuzate de a fi prezentă în persoană la proces nu este absolut și că, în anumite condiții, persoană acuzată poate renunța, de bună voie și nesilită de nimeni, în mod expres sau tacit, dar fără echivoc, la respectivul drept. Este necesar a se constata dacă acuzatul, având cunoștință de procesul stabilit, a mandatat un avocat, care a fost numit fie de către persoana în cauză, fie de către stat pentru a o apăra la proces și că a fost într-adevăr apărată de avocatul respectiv la proces. Modul de numire a avocatului și chestiunile conexe țin de legislația națională.

De asemenea, s-a arătat că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când se analizează dacă modul în care au fost furnizate informațiile este suficient pentru a asigura informarea persoanei cu privire la proces, o atenție deosebită ar putea fi acordată, acolo unde este cazul, și eforturilor depuse de către persoana în cauză pentru a primi informațiile ce i-au fost adresate.

Inculpata, prin al doilea apărător ales ȳ vocat Panaitescu a indicat o altă adresă pentru citare 質. 47 vol. I Judecătorie, în Canada 708-195 Barrington Avenue East York, ON M4C 5 M7, (apoi la Tribunalul Brașov și la Curtea de Apel Brașov) însă procedura a fost viciată la adresa indicată, scrisoarea recomandată fiind returnată instanței cu mențiunea „unclaimed” În condițiile în care citația este restituită, iar ulterior citarea s-a făcut la ultimul domiciliu cunoscut și la consiliul local în a cărui rază teritorială s-a săvârșit infracțiunea, iar în plus la domiciliul ales procedura de citare a fost îndeplinită conform legii, iar avocatul ales potrivit dispozițiilor art. 174 alin 1 Codul de procedură penală a reprezentat-o pe inculpată la judecata în fond a cauzei în al doilea ciclu procesual, apărătorul

ales exercită drepturile sale procesuale, potrivit art. 172 alin. (7) Cod procedură penală, în toate etapele jurisdicționale.

Câtă vreme citarea efectuată la adresa indicată de inculpată în Canada s-a întors cu mențiunea enclamed(adică nerevendicat) ceea ce înseamnă că inculpata nu a ridicat ori nu s-a prezentat pentru ridicarea corespondenței, echivalează cu refuzul acesteia de a primi citația și o nouă citare la această adresă nu ar avea altă consecință decât tergiversarea cauzei, aceasta trenând pe rolul instanțelor și parchetelor de mulți ani (prima sesizare a instanței a avut loc în 2003 și după restituirea cauzei la procuror, în 2008).

Instanța are a menționa că este dreptul inculpatei de a nu-și ridica corespondența, dar acest drept nu poate împiedica ori tergiversa soluționarea cauzei, din moment ce în permanență a avut avocat ales care să exercite toate drepturile procesuale în numele său, în condițiile reprezentării.

Așa cum corect a constatat și Tribunalul Brașov, cu o motivare pe care Curtea și-o însușește integral, având în vedere dispozițiile art. 24 alin. (2) din Constituție și art. 6 alin. (1) și art. 4 Cod procedură penală, instanța de fond, precum și cea de apel și recurs, a respectat dreptul inculpatului de a-și angaja un apărător ales și de a fi reprezentat de acesta, la dosar fiind depusa delegația avocațială.

Dreptul inculpatului pentru alegerea apărătorului rezultă din dispozițiile art. 24 alin. (2) din Constituție, art. 6, art. 171 și art. 174 Cod procedură penală, principiile și regulile de bază ale relației dintre avocat și client fiind reglementate prin dispozițiile art. 113, art. 116, art. 125, art. 127 și art. 131 din Statutul profesiei de avocat.

În aplicarea acestor dispoziții legale, din examinarea actelor și lucrărilor dosarului rezultă că apărătorul ales al inculpatei B.E. a avut posibilitatea reală și a exercitat efectiv toate drepturile procesuale ale acesteia prin depunerea unor probe la dosar (înscrisuri), formularea cererilor de amânare a judecării pentru imposibilitate de prezentare, pregătirea apărării, studierea actelor dosarului, discutarea contradictorie a tuturor aspectelor cauzei la termenele de judecată, participarea la audierea nemijlocită a martorilor, punerea de concluzii orale și scrise etc.

Art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la art. 5 paragraf 4 din același act normativ, garantează drepturile acuzatului de a participa efectiv la procesul penal, care include nu numai dreptul de a fi prezent la judecată, ci și dreptul de a auzi și de a urmări efectiv procedura.

Aceste drepturi sunt incluse, de altfel, în însăși noțiunea de procedură contradictorie și rezultă și din garanțiile conținute de lit. c), d) și e) ale paragrafului 3 al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (cauza Stanford contra Regatului Unit).

În viziunea Curții Europene a Drepturilor Omului, prezența personală a inculpatului la dezbaterile procesului este întotdeauna necesară în cauzele în care instanța trebuie să facă o apreciere a personalității și a stării mentale a acestuia, fapt de natură să atragă caracterul echitabil al procedurii, acesta fiind mijlocul de asigurare a respectării egalității armelor, una din principalele garanții inerente unei instanțe (cauza Singh contra Regatul Unit), însă **persoana cercetată poate opta pentru exercitarea acestui drept personal sau prin reprezentant, respectiv un avocat ales, ceea ce s-a și înt 稭 plat în prezenta cauză.**

Rezultă că în condițiile în care inculpata nu a ridicat corespondența, respectiv citația comunicată în Canada, are un avocat ales care o reprezintă, a comunicat personal memorii la dosarul cauzei (filele 127-129 și 237-239 vol. II dos. instanță, trimise de către inculpată din Canada – plic fila

240 dosar, aspect ce demonstrează cu prisosință că știe de prezentul proces, inclusiv termenul sorocit și mai mult, prin intermediul aplicației portal.just are posibilitatea de a se informa prin Internet de mersul cauzei), citarea potrivit legii nr. 106/1999 de ratificare a tratatului de Asistență Judiciară între România și Canada este inutilă și nu ar duce decât la tergiversarea soluționării cauzei, iar cerințele legii procesuale sunt respectate conform textelor anterior menționate, cu atât mai mult cu cât avocatul ales al inculpatului primește termen în cunoștință, ceea ce conduce la omisiunea emiterii unei noi citații, așa cum a prevăzut Legea nr. 202/2010 pentru accelerarea soluționării proceselor.

În plus, Curtea mai are a nota că inculpata este cetățean român și legea penală 靖 urmărește pe români oriunde s-ar afla, potrivit principiului personalității legii penale.

În legătură cu condițiile cerute de lege pentru a opera nulitatea unui act procesual sau procedural, ce ar atrage consecința casării hotărârii și trimiterea cauzei spre rejudicare, așa cum a solicitat avocatul ales al inculpatei B., dar și al părții responsabile civilmente, instanța are a observa, similar instanței de apel, că în doctrină, se distinge între nulități absolute și nulități relative. Una din trăsăturile nulităților absolute constă în caracterul lor de a fi exprese, în sensul că în lege să se prevadă care sunt dispozițiile a căror încălcare atrage o asemenea nulitate.

În art. 197 alin. (2) Cod procedură penală se enumără următoarele dispoziții care sunt prevăzute sub sancțiunea nulității absolute: dispozițiile relative la competența după materie și după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia, la publicitatea ședinței de judecată, la participarea procurorului, la prezența inculpatului și asistența juridică a acestuia de către apărător, când sunt obligatorii potrivit legii, la efectuarea referatului de evaluare în cauzele cu infractori minori.

În legătură cu această trăsătură a nulităților absolute, s-a pus problema dacă acestea au un caracter limitativ, mai exact dacă poate atrage nulitatea absolută și încălcarea altor dispoziții legale decât cele prevăzute în art. 197 alin. (2) Cod procedură penală.

În principiu, s-a adoptat soluția caracterului limitativ al nulităților absolute, argumentându-se că legea, prevăzând o excepție de la regula comună înscrisă în art. 197 alin. (1) Cod procedură penală, numai dispozițiile legale indicate în mod expres de lege se pot afla sub sancțiunea unei nulități absolute. Mai este de observat că o a doua trăsătură a nulităților constă în producerea, prin încălcarea legii de procedură penală, a unei vătămări procesuale.

În cazul nulităților absolute există întotdeauna o vătămare procesuală, consacrată prin dispoziția art. 197 alin. (3) Cod procedură penală, potrivit căreia nulitatea nu poate fi înlăturată în niciun mod, nici prin tăcere și nici prin voința părților, ceea ce implică, întotdeauna, existența vătămării.

O asemenea vătămare nu trebuie dovedită, după cum nu este permisă dovedirea inexistenței vătămării, ceea ce înseamnă o prezumție legală *juris et de jure*. Ca urmare, vătămarea fiind întotdeauna prezentă și față de toată lumea - *erga omnes* - nulitatea absolută poate fi invocată oricând, de orice parte din proces și de către procuror și instanță din oficiu.

În cuprinsul alin. (4) se stabilește în mod clar în ce condiții operează alte încălcări ale altor dispoziții legale decât cele prevăzute în alin. (2), atrăgând nulitatea actului în condițiile alin. (1) numai dacă a fost invocată în cursul efectuării actului când partea este prezentă sau la primul termen de judecată cu procedura completă când partea a lipsit la efectuarea actului.”

În consecință, se constată că inculpata recurentă a avut cunoștință de procesul stabilit, a trimis memorii instanței de recurs, a mandatat avocați care au fost numiți de către persoana în cauză

pentru a o apăra la proces și că a fost într-adevăr apărată de avocații respectivi la proces, susținerile inculpatei prin apărător ales potrivit cărora nu a fost corect citată, în condițiile în care nu s-a dovedit existența vreunei vătămări a intereselor inculpatei nu sunt întemeiate, astfel că această solicitare de casare cu trimitere spre rejudecare formulată de inculpata B.E. și parte responsabilă civilmente SC R.A. sunt lipsite de temei și se vor respinge.

1.b. Cu privire la tardivitatea apelului DNA și al părții civile Statul Român față de partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA, invocată în recurs (și în apel).

La data de 20.12.2012 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA, Serviciul Teritorial Brașov, în termenul legal a declarat apel împotriva sentinței penale nr. 2427/ 19.12.2012 a Judecătorei Brașov **cu privire la inculpații** B.E.M., M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D., S.I. și L.M..

La dosar, cu adresa nr. 606/III/2/2012 din 29 aprilie 2009 DNA a depus motivele de apel, constând, în esență, criticarea laturii penale, respectiv greșita achitare, respectiv încetare a procesului penal relativ la infracțiunile de evaziune fiscală și art. 323 Cod penal - autorat sau complicitate, la greșita achitare a inculpaților B. și S. relativ la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, la greșita achitare a inculpatului L. relativ la infracțiunile prevăzute de art. 31 rap. la art. 297 Cod penal, cu aplic. art. 41 alin 2 Cod penal și art. 31 rap. la art. 290 Cod penal, cu aplic. art. 290 Cod penal, cu aplic. art. 41 alin 2 Cod penal, dar și a modului de soluționare a laturii civile.

Cu respectarea principiului contradictorialității și a dreptului la apărare, prevăzute în art. 289 și art. 294 Cod procedură penală, precum și în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, procurorul de ședință a susținut în cadrul dezbaterilor în apel motivele, inclusiv motive suplimentare de nelegalitate privind debitorul obligației de despăgubire a părții civile Statul român, respectiv inculpații a căror condamnare pentru evaziune fiscală se solicită și care sunt menționați expres în declarația de apel în solidar cu partea responsabilă civilmente, autorul infracțiunii acționând în calitate de director al acesteia în scopul sustragerii de la plata accizelor datorate statului pentru motorina în solidar cu partea responsabilă civilmente, dar și pe cale de consecință obligația de plată a cheltuielilor judiciare de către inculpați în caz de condamnare în solidar cu partea responsabilă civilmente.

Nu se poate primi concluzia intimitei parte responsabilă civilmente în sensul tardivității apelurilor DNA și al părții civile față de partea responsabilă civilmente, care în dezvoltarea susținerilor sale pornește de la o premiză greșită, așa cum corect a observat și Tribunalul Brașov.

Potrivit art. 366 alin. 1 Cod procedură penală, apelul se declară prin cerere scrisă în care trebuie să se indice hotărârea apelată și numărul dosarului iar potrivit art. 371 alin. 1 Cod procedură penală, judecata apelului poate avea loc "...numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.", explicând în acest mod limitele devoluției apelului. În speță, DNA a formulat apel relativ inculpați, cu menționarea expresă a numelui fiecăruia, cu respectarea dispozițiilor procedural penale și a jurisprudenței ÎCCJ, adică atât acțiunea penală cât și acțiunea civilă, în condițiile în care instanța este sesizată cu o infracțiune de rezultat pentru care s-a pronunțat achitarea și se solicită condamnarea. Urmează a avea în vedere și dispozițiile art. 370 Codul de procedura penală în sensul că apelul declarat în termen este suspensiv de executare atât în ce privește latura penală cât și latura civilă.

Mai mult urmează a avea în vedere și dispozițiile art. 366 alin 2 Cod procedură penală ce reglementează caracterul devolutiv al apelului în sensul că în cadrul limitelor arătate în alineatul

precedent, instanța este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.

În condițiile în care prin declarația de constituire de parte civilă aflată la f. 85 vol. 37 dosar u.p., partea civilă Statul Român a menționat expres că solicită obligarea inculpatei B. și a complicilor în solidar cu partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA la plata despăgubirilor civile în cuantum de 5.642.696 lei, plus majorări și penalități, este evident că apelul vizează latura civilă în întregul ei, partea responsabilă civilmente fiind persoana juridică chemată în procesul penal să răspundă potrivit legii civile, respectiv a răspunderii civile delictuale ce reglementează răspunderea comitentului pentru pagubele produse de prepușii lor în funcțiile ce li s-au încredințat.

În consecință, Curtea constată că Tribunalul a respins în mod corect această solicitare, urmând a constata că atât apelul promovat de DNA cât și de partea civilă Statul Român au fost formulate în termenul legal și privesc și soluționarea acțiunii civile subsecvente acțiunii penale, cu respectarea principiului legalității și disponibilității.

1.c. Cu privire la împrejurarea că a fost greșit admis apelul și astfel ar exista două hotărâri contradictorii, ce ar atrage casarea cu trimitere spre rejudecare, fiind invocat cazul de casare care nu se ia din oficiu, respectiv art. 385/9 pct. 12 Cod procedură penală, respectiv nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, invocate de inculpata B.E. și parte responsabilă civilmente SC R.A.R. SA, ultima invocând art. 385/9 pct. 17/2 Cod procedură penală întrucât hotărârea pronunțată în apel este contrară legii și dată cu aplicarea greșită a legii penale, instanța are a observa că susținerile sunt total eronate și pornesc, cel puțin, de la o confuzie între noțiuni.

Prima precizare este aceea că, în mod evident, o hotărâre de condamnare și una de achitare reprezintă două hotărâri contradictorii, în esență, dar nu în sensul invocat, ci având în vedere schimbarea soluției esențiale de către instanța de control judiciar, ce a dispus condamnarea după ce prima instanță a pronunțat o soluție de achitare, ce reprezintă, în fapt, caracteristica esențială a unei hotărâri ce nu este definitivă și atributul instanței de control judiciar de a modifica hotărârile instanțelor inferioare.

Existența acestor hotărâri contradictorii nu reprezintă un caz de casare în recurs, ci un **caz de revizuire, potrivit art. 394 lit. e Cod procedură penală, dar numai în cazul existenței a două hotărâri definitive contradictorii**, astfel că acest motiv nu poate fi invocat în recurs, Curtea urmând a respinge această solicitare ca inadmisibilă.

Cu privire la împrejurarea că hotărârea dată în apel este contrară legii, instanța are a constata că în această ipoteză hotărârea ar trebui să fie inversă față de soluția legală și presupune ipoteza în care încălcarea unei dispoziții privind judecata, derularea procesului penal atrage casarea hotărâri atacate numai în condițiile în care operează nulitatea prevăzută în art. 197 Cod procedură penală, atunci când încălcarea se referă la legea materială (penală sau civilă) în mod necesar trebuie să se caseze hotărârea, deoarece nu este permis să nu se respecte legea materială penală, fie în favoarea, fie în defavoarea inculpatului, după cum nu este permis să se încalce legea civilă, ce aduce prejudicii materiale părții civile sau inculpatului și părții responsabile civilmente. Acest caz este echivalentul eiolării legii penale sau civile sau greșitei aplicări ori greșitei neaplicări a legii penale).

Pentru a fi incident cazul de casare prevăzut de art. 385/9 pct. 17/2 Cod procedură penală este necesar să existe una din următoarele trei modalități principale de încălcare a legii: neaplicarea de către instanța de fond a unei prevederi legale ce trebuia aplicată; aplicarea unei prevederi legale care nu trebuia aplicată; aplicarea greșită a dispoziției legale care trebuia aplicată. Aceste modalități de

încălcarea a legii materiale se constată, în primul rând, atunci când soluția este inversă, în sensul că s-a dat o soluție contrară celei legale, cum ar fi condamnarea inculpatului în loc de încetarea procesului ori încetarea procesului urmare a prescripției răspunderii penale, dar termenul de prescripție nu era împlinit. Soluția poate fi greșită atunci când condamnarea nu este conformă cu prevederile legii penale prin greșita încadrare juridică a faptei sau prin depășirea limitelor pedepselor prevăzute de lege ori prin acordarea unor despăgubiri civile atunci când infracțiunea nu este susceptibilă de a produce o pagubă materială (cum ar, de exemplu, anumite infracțiuni de pericol).

Pronunțarea unei soluții de achitare/condamnare nu ține în mod necesar (în anumite ipoteze, cum ar fi interpretarea probelor sau aplicarea principiului *in dubio pro reo*), de aplicarea corectă sau greșită a legii, ci de interpretarea probelor de la dosarul cauzei, adică de temeinicia soluției, nu de legalitatea acesteia; în acest sens, exemplificativ, Ministerul Public a motivat în mod corect greșita achitare invocând netemeinicia soluției și nu legalitatea acesteia.

În acest condiții, Curtea are a observa că acest caz de casare, astfel cum a fost justificat de către recurenți, nu este aplicabil în speță.

1.d. Cu privire la împrejurarea că instanța de apel a dispus condamnarea inculpaților după achitare fără a proceda la readministrarea probelor, contrar deciziilor pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, invocată de mai mulți inculpați (B., Spuber) Curtea își însușește integral motivarea Tribunalului Brașov.

Astfel, trebuie precizat, cu titlu prioritar, că în dovedirea acestor infracțiuni, cele mai importante sunt probele obiective și apoi declarațiile martorilor și ale inculpaților, cu precizarea că ultimele pot fi folosite și împotriva lor sau ca dovezi în favoarea/defavoarea altor inculpați.

Este adevărat că în cauzele invocate *Mircea c. România, Spănu c. România, Dănilă c. România*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că au fost încălcate dispozițiile art. 6 alin. (1) din Convenție privind dreptul la un proces echitabil, întrucât în recurs, Curtea Supremă de Justiție a condamnat inculpatul fără a-l audia și fără să readministreze probatoriul în recurs, dar urmează a face câteva precizări.

Între plătore sau nu, toate aceste condamnări vizează hotărâri pronunțate în recurs de instanța supremă. Urmează însă a observa că aceste condamnări nu reprezintă o analiză a Curții de la Strasbourg cu privire la faptul dacă procesul respectiv în sine a fost sau nu unul echitabil, ci, mai degrabă, reflectă opinia acesteia privind posibilitatea instanței de ultim grad de a agrava situația inculpatului fără a readministra probatoriul, desprinsă dintr-o viziune diferită asupra procedurii recursului în casație.

Curtea de la Strasbourg a trecut peste particularitățile pe care le prezintă soluționarea recursului în sistemul de drept românesc, obligând instanțele de recurs ca, atunci când se pronunță asupra fondului cauzei, să dispună o readministrare a probatoriului, deși legislația internă nu impune acest lucru. Situația se complică și mai mult în cazul în care Înalta Curte de Casație și Justiție este instanță de recurs, deoarece exista anumite particularități privitor la posibilitatea acestei instanțe de a administra probe. Este de precizat că după intrarea în vigoare a Legii nr. 202/2010 instanța supremă este și singura care soluționează recursuri în cauzele în care este reglementată și calea de atac a apelului.

Revenind la deciziile menționate ale instanței de contencios european, instanța constată că soluția pronunțată nu ține cont de particularitățile legislației române în materie procesual penală. De exemplu, în cauza Spânu contra României se constată că instanța supremă a admis recursul Parchetului și a menținut soluția primei instanțe, considerând că apelul inculpatei fusese greșit admis. Conform normelor de procedură penală, instanță de recurs putea adopta o asemenea soluție chiar fără a proceda la o rejudecare a cauzei. Cu toate acestea, a dat posibilitatea inculpatei să-și formuleze toate apărările pe care le consideră necesare, rejudecând cauza. Prin prisma raționamentelor expuse în aceste cauze de instanță de la Strasbourg ar trebui să ne punem problema dacă nu cumva și în această situație, atunci când exista parte vătămată sau parte civilă în cauză, nu ar trebui readministrat probatoriul, pentru a nu fi încălcat dreptul acestora la un proces echitabil.

Urmează însă a observa că instanța europeană nu considera că se aduce atingere dreptului la un proces echitabil în sistemele judiciare unde nu exista apel, iar prin intermediul recursului nu se poate face decât o cenzură în drept a hotărârii atacate, reducându-se șansele ca un inculpat condamnat în mod greșit de prima instanță să fie achitat, dar stabilește reguli noi de desfășurare a procesului penal într-o legislație în care inculpatul beneficiază de două judecați în fond a cauzei (în prima instanță și în apel) și de un recurs cu o devoluțiune extrem de generoasă, atât în fapt cât și în drept. Chiar în deciziile menționate se face trimitere la spete din care rezultă că legislația altor țări este mult mai puțin permisivă în ceea ce privește posibilitatea ca inculpatul să-și poată apăra drepturile în cadrul unor căi de atac ordinare, existând situații în care apelul nici nu mai reprezintă o jurisdicție orală și contradictorie, pentru că părțile nu mai compar în fața Curții.

Deosebirea între căile de atac de fapt și căile de atac de drept se dovedește a fi pur teoretică, fiindcă practic nu exista chestiune de drept care să poată fi just soluționată fără o cunoaștere precisă a situației de fapt la care se referă. Or, de cele mai multe ori nelegalitatea soluției dată în drept provine dintr-o greșită sau insuficientă cunoaștere a situației de fapt. Din această constatare nu trebuie trasă concluzia că instanța care judecând cauza într-o cale de atac ar fi o instanță de fond, pe motiv că examinează și faptele, pentru a putea efectua controlul judecătoresc. Instanța de fond nu este decât instanța în fața căreia se efectuează cercetarea judecătorească.

Dacă ar fi să implementăm logica procesuală relevantă de inculpata B. prin apărător ales ar trebui să concluzionăm că instanța de apel ori cea de recurs, întrucât se poate pronunța cu privire la fondul cauzei, ar trebui nu doar să aibă posibilitatea să administreze orice fel de probe, ci să fie obligată totdeauna să readministreze tot probatoriul efectuat în fața primei instanțe, ceea ce excede evident dispozițiilor procesual penale române, dar și jurisprudenței Curții Europene. Mai mult în condițiile în care Codul de procedura penală român nu prevede obligativitatea readministrării probatoriului în fața instanței de apel, după soluția de achitare de la fond, o dispoziție a instanței în sensul readministrării probelor poate fi interpretată ca o viitoare soluție de condamnare, deci că o antepronunțare generând evident incompatibilități.

În plus, Curtea are a nota că inculpații nu au dat declarații, prevalându-se de dispozițiile art. 70 Cod procedură penală, nu au solicitat administrarea altor probe, astfel că drepturile și garanțiile procesuale ale acestora au fost respectate.

2. Cu privire la fondul cauzei, respectiv la solicitarea inculpaților de achitare pentru infracțiunile pentru care instanța de apel a dispus condamnarea acestora.

Curtea precizează că va analiza această solicitare cu prioritate, deoarece soluția de achitare prevalează celei de încetare a procesului penal urmare a împlinirii termenului de prescripție, astfel că vor fi analizate apărările inculpaților privind fondul cauzei, respectiv al îndeplinirii condițiilor de existență pentru infracțiunile pentru care au fost condamnați de instanța de apel, ce se subsumează cazurilor de casare prevăzute de art. 385/9 pct. 12 și 18 Cod procedură penală anterior, cazuri ce se iau în considerare din oficiu numai când au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.

De asemenea, Curtea nu va relua descrierea stării de fapt pentru fiecare inculpat în parte, deoarece activitatea acestora este unitară, iar o reluare pentru fiecare inculpat ar fi excesivă și ar echivala tautologiei; în consecință, se va proceda la o descriere a acestei situații de fapt și desprinderea concluziilor pentru fiecare inculpat, cu precizările formulate, cu titlu particular, în recurs, de aceștia.

În fapt, din analiza întregului material probator administrat în cursul procesului penal, Curtea constată că în perioada 2000-2001, inculpata B.E.M., în calitate de director comercial iar ulterior director general al SC R.A.R. SA Ploiești, în urma unei înțelegeri prealabile cu inculpatului M.F., a livrat mari cantități de motorină, cu documente false de combustibil lichid ușor tip I și III, mai multor societăți comerciale coordonate de inculpatul M.F. și administrate de inculpații M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N. și G.D. (SC SPM SRL, SC M. SRL, SC P.A. SRL, SC W. SRL, SC V. SRL, SC P.T. SRL, SC T. SRL, SC S. SRL, SC U.M. SRL, SC B. SRL, SC R. SRL, SC A. SRL, etc.), beneficiind și de ajutorul coinculpatului S.I., motorină trecută în mod fictiv prin mai multe societăți comerciale cu scopul înlocuirii documentelor de livrare emise de rafinărie, în care era trecut combustibil lichid ușor, cu documente false pentru motorină, în care era inclusă și taxa MTR, cauzându-se astfel un prejudiciu la bugetul de stat în valoare de 56.426.959.847 lei (ROL), urmare a sustragerii de la plata taxelor și accizelor datorate statului.

La data de 6 aprilie 2000 comisia tehnico-economică a rafinării S.C. R.A.R. S.A. Ploiești a avizat tehnologia de fabricație a produsului CLU tip I, care conform fișei tehnologice se realiza prin amestecarea următoarelor proporții: fracții provenite din DA 1 circa 80% (motorină), extract circa 10%, produse din DVA circa 10%.CLU tip I se utiliza pentru încălziri centrale și la focarele utilajelor și instalațiilor, fiind recomandat pentru utilajele de încălzire din industria alimentară și casnică. La acea dată era în vigoare standardul de stat STAS 54-81 pentru combustibili lichid ușor tip 3 și 4 ce era destinat pentru încălziri centrale la focarele utilajelor și instalațiilor industriale.

Potrivit dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 148/1999 privind regimul accizelor și a altor impozite indirecte pentru carburanții auto se datorează bugetului de stat accize, stabilite în lei pe tonă de produs finit (benzină Premium, regulat și normală, Benzină fără plumb, Motorina auto) iar prin OUG nr. 143/14.09.2000 au fost supuse accizării din grupa produselor petroliere și combustibilii pentru încălzit cu excepția păcurii.

Această modificare a fost inclusă deoarece se constatare că majoritatea agenților economici care procesau țițeiul, valorificau, în principal, combustibili pentru încălzit. Tot ca urmare a aspectelor de natură infracțională constatate în practică s-a impus și anularea facilității de livrare către agricultură a motorinei fără taxă de drum.

Aceste dispoziții legale sunt speculate de inculpați în recurs, arătând că în fapt, nu se substituia nici un produs în mod real, dar substituirea, așa cum corect a constatat Tribunalul Brașov, nu avea loc în mod real, cum încearcă inculpații să acrediteze, ci doar scriptic.

Partea responsabilă civilmente a încercat să acrediteze ideea că potrivit expertizei extrajudiciare efectuate asupra Buletinelor de analiză a rezultat că valorile înscrise la parametrii," indice

Diesel", "congelare", "vâscozitate", și "densitate", plasează produsul analizat în afara limitelor prevăzute de STAS 240 -80 pentru "Motorina -15" și că în realitate în aceste rezervoare se făceau amestecuri de CLU I, White-Spirit, motorină obținându-se "Motorină-15" ce era comercializată în rețelele de benzinării.

Curtea are a constata că raportul de expertiză este extrajudiciar și nu poate fi avut în vedere în sensul art. 116 și urm. Cod procedură penală, iar relevanța și corectitudinea raportului de constatare efectuat de specialiștii DNA nu a putut fi combătut; afirmațiile efectuate de inculpați în sensul că anumite declarații de martor ar fi fost luate prin intimidare nu a fost dovedită de aceștia cu nimic, la dosar nu există nici un început de probă care să ateste că asupra martorilor s-ar fi exercitat presiuni de către organul de urmărire penală, fiind doar simple afirmații.

De asemenea, nu au fost dovedite nici împrejurările invocate în sensul că unii martori s-ar fi aflat în relații de dușmănie cu inculpata B. sau că ar fi dat declarațiile din răzbunare, nefiind clar nici motivul răzbunării sau al dușmăniei invocat.

Inculpata B. a afirmat în motivele de recurs că în perioada cât a fost la conducere, rafinăria s-a confruntat cu furtul de produse petroliere efectuat de persoane neidentificate, în principal din sectorul de unde s-au recrutat, peste ani, unii din martorii care, la dictare sau din răzbunare, au declarat în fals împotriva ei; că acolo au fost descoperite instalații cu conducte pentru sustragerea de produse, cu ieșire în afara rafinăriei. Deși poliția nu a găsit probe suficiente pentru acuzarea suspectilor, la propunerea unor șefi ierarhici s-a luat măsura desfacerii contractului de muncă sau mutarea unora în alte sectoare de activitate, așa cum a fost cea a martorului S.I. decedat. Acesta, deși în 2002 a declarat oficial organelor de ancheta că nu a avut cunoștință de substituire de produse, în 2007 și 2008" și-a amintit la DNA" ca ar fi primit câteva dispoziții de la aceasta să livreze motorină în loc de CLU.

Din probe nu rezultă că martorul ar fi formulat aceste afirmații pentru a se răzbuna pe inculpată, apărarea inculpatei rămânând la stadiul de afirmații fără nicio acoperire, câtă vreme și alți martori au confirmat spusele acestuia; totuși, cea mai mare relevanță în această cauză o prezintă actele și probele ? tiin?ifice și acestea nu au putut fi combătute în nici un mod.

A mai arătat inculpata că mai este printre alții și un alt martor din același sector care declara că asista personal la încărcarea de produse, în rampă, că-l înjura sau că 精 amenința că-l dă afară din rafinărie; apărarea sa s-a rezumat doar la afirmația că ea niciodată nu înjură și nu vorbește urât, aspect ce nu poate fi reținut de instanță în apărare, declarația martorului nu poate fi combătută cu simpla afirmație a martorei, care s-a mărginit doar la modul de adresare și nu la esența activității derulate.

A mai afirmat inculpata B.C. nu înțelege în ce context ar fi putut trece peste cele 4-5 trepte ierarhice ca să dea în secret, chiar și o singură dispoziție de livrare ilegală la rampele de încărcare și că chiar dacă ar fi dat aceste dispoziții, acestea nu puteau fi executate și ținute ascunse, atât timp cât existau gestiuni și gestionari, evidențe contabile, controlul computerizat al calității, procese tehnologice sincronizate și foarte strâns interconectate, laborator și în final peste 1500 angajați din care cu siguranță, cel puțin unul, ar fi anunțat procuratura sau poliția. În plus, autoritățile competente au făcut controale, iar o perioadă importantă de timp din cea în care sunt este acuzată, absolut nicio livrare nu era posibilă fără controlul direct și nemijlocit al unui funcționar al Ministerului Finanțelor care autentifica personal corectitudinea livrării, emițând și un document oficial și că nici un astfel de funcționar nu a fost audiat.

Nici această apărare nu este relevantă, câtă vreme la activitatea derulată de aceasta nu aveau acces toți angajații rafinăriei, ci doar câteva persoane, respectiv cei care încărcau la rampe; inculpata dădea personal dispoziție șefilor de instalații în sensul încărcării autocisternelor cu motorină, deși pe acte era trecut combustibil CLU, or, persoanele respective nu cunoșteau întotdeauna ce era trecut în acte, cu atât mai mult cu cât combustibilul de tip CLU a fost realizat scriptic.

Lanțul necesar în vederea derulării activității infracționale a fost creat de inculpata B.E. și inculpatul M.F. astfel:

Inculpata B.E.M. a deținut în cadrul S.C. R.A.R. Ploiești, mai întâi în funcția de șef al Compartimentului de Desfacere până la data de 01.05.1998, când a fost numită director comercial, iar din data de 01.05.2000 director general și președinte al Consiliului de Administrație al rafinăriei.

Realizarea rezoluției infracționale de eludare a prevederilor legale referitoare la achitarea taxei de drum, prin valorificarea de motorină cu documente false de combustibil lichid ușor, luată de inculpata B.E.M. în calitate de director general și, totodată, președinte al Consiliului de Administrație al R.A., în înțelegere cu inculpatul M.F., s-a materializat la scurt timp după realizarea scriptică a noului tip de combustibil denumit CLU. Conform înțelegerii cu fosta directoare a S.C. R.A.R. Ploiești, inculpata B.E.M., și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul M.F. a constituit și coordonat o rețea de societăți comerciale pentru distribuția produselor petroliere procurate de la R.A..

Astfel **inculpata B.E.M., a livrat în mod constant**, societăților comerciale SC P.A. SRL Ploiești **administrată de inculpatul M.V.**, SC W.I. SRL Ploiești - **administrată de inculpatul M.V.**, SC V. SRL Ploiești - **administrată de inculpatul M.V.**, SC E. SRL Ploiești - **administrată de inculpatul M.F.**, SC T. SRL Ploiești - **administrată de inculpatul M.F.**, SC A.I.E. SRL București administrată de cetățeanul egiptean M.M.E.S.S., SC A.T. SRL Valea Cucului administrată de martorul I.I., SC P.T. SRL Ploiești **administrată de inculpatul M.S.**, SC MGH SRL Ploiești administrată de martorul M.G., SC C.I. SRL Ploiești **administrată de inculpatul S.L.A.**, SC C. SRL București **administrată în fapt de inculpatul M.F.**, SC M. SRL București **administrată de inculpatul M.F.**, SC SPM SRL Ploiești **administrată de inculpatul S.L.A.**, SC Tr. SRL Bacău **administrată de inculpatul D.N.**, SC U.M. SRL Bacău administrată de C.O.C., SC S. SRL Bacău **administrată de inculpata B.S.**, SC R. SRL O. **administrată de inculpatul R.R.**, motorină, cu acte în care se arăta contrar realității că se livrează produse petroliere CLU I, CLU III, petrol distilat, motorină cu destinație specială și with the spirt.

Conform declarațiilor administratorilor societăților anterior enumerate, acestea au fost înființate din dispoziția inculpatului M.F., el fiind și cel care încheia contractele de livrare de combustibil lichid ușor tip I și III cu R.A.R. Ploiești, documentele și ștampilele societății fiind în permanență la acesta. Tot inculpatul M.F. era și cel care hotărâ momentul cesionării acestor societăți, pentru că așa cum rezultă din istoricul societăților, acestea au fost invariabil cesionate, după o scurtă perioadă de timp de la înființare, unor cetățeni străini, cu precădere arabi, tocmai pentru a nu se descoperi activitățile infracționale de valorificare a produselor petroliere substituie și evaziune fiscală.

Nu este lipsit de importanță faptul că inculpatul M.F. avea acces în orice moment la directorul general al rafinăriei, în speță la inculpata B.E.M. și obținea aprobarea pentru livrarea cantităților de produse petroliere.

Așa cum rezultă din declarațiile angajaților rafinăriei, inculpata B.E.M. dădea personal dispoziție șefilor de instalații în sensul încărcării autocisternelor societăților coordonate de inculpatul

M.F. cu motorină, deși pe acte era trecut combustibil CLU, existând și situații în care aceasta asista personal la încărcarea autocisternelor.

Din rafinărie însă, combustibilul achiziționat nu pleca spre beneficiarul de drept, ci spre beneficiarul de fapt, altă societate decât cea care avea relații contractuale cu rafinăria. Pentru că beneficiarul de fapt să se înregistreze cu motorină, produsul real livrat de rafinărie, acesta era înregistrat fictiv prin mai multe societăți comerciale, astfel că în final, beneficiarul de fapt achiziționa motorină de la o societate care nu avea raporturi comerciale nici cu rafinăria și nici cu societatea căreia rafinăria 靖 livrase produsul petrolier.

Scopul livrării de motorină cu documente false de combustibil lichid ușor, a fost acela de a eluda plata către bugetul de stat a taxelor și accizelor aferente vânzării de motorină și obținerea de venituri ilicite, întrucât produsele petroliere CLU I și III nu erau purtătoare de taxe și accize.

Inculpatul M.F. a interpus în lanțul de facturare și alte societăți comerciale existente, dar cu activitate nedeclarată la organele fiscale, altele decât cele anterior enumerate și care achiziționau direct produsele de la rafinărie, astfel că s-a ajuns la situația ca în aceeași zi, cu aceeași conducători auto și aceleași mijloace de transport, să fie refacturate aceleași cantități de produse petroliere livrate inițial de rafinărie, scopul fiind acela de a substitui în documente produsul CLU cu produsul motorină cu taxa MTR inclusă în preț, modalitatea de derulare a relațiilor comerciale și lanțurile de facturare fiind corect prezentate de instanța de fond și cea de apel, cât și în actul de sesizare astfel că nu le vom relua.

De exemplu, în perioada 09.05.2000 - 12.05.2000, SC E. SRL Ploiești, administrată de inculpatul M.F., achiziționează de la R.A.R. SA cantitatea de 1.175.640 kg CLU I, în valoare de 7.694.563.800 ROL, produsul fiind transportat direct către SC I. SRL Brașov, așa cum rezultă din scrisorile de trăsură nr. 538740/09.05.2000 și nr. 538741/12.05.2000. SC E. SRL nu a emis însă facturi fiscale pentru această cantitate de CLU I, SC I. SRL având însă înregistrate 38 facturi fiscale emise de SC R.C. SRL și SC R. SRL, pentru aceeași cantitate, dar de motorină. Cu toate acestea cele două societăți nu dețin documente din care să rezulte că s-au aprovizionat cu motorina pe care au facturat-o SC I. SRL Brașov și nici înscrisuri care să ateste livrarea produsului către destinatar.

În această modalitate produsul CLU a fost substituit în documente fiscale cu motorină și prin intermediul altor societăți comerciale, pe următoarele relații:

R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC P. SRL SC I. SRL Brașov (destinatar final);

R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC P.NV. SRL SC I. SRL Brașov (destinatar final);

R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC R. SRL SC I. SRL Brașov (destinatar final);

R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC T. SRL SC D.N. SRL (destinatar final);

R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC T. SRL SC O.G.E. SRL (destinatar final);

R.A.R. SA SC E. SRL Ploiești SC A.I.E. SRL SC D.N. SRL (destinatar final);

R.A.R. SA SC A.T. SRL Valea Cucului SC A.I. Export SRL București SC D.N. SRL Arad (destinatar final);

R.A.R. SA SC A.T. SRL Valea Cucului SC A.I. Export SRL București SC A.T.O. SRL Arad (destinatar final);

R.A.R. SA SC M. SRL SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC M. SRL SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL - SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL - SC SPM SRL - SC U.M. SĂ SC Tr. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC SPM SRL SC A. SRL SC B.I. SRL SC Romoil SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL SC N.I. SRL SC An SRL SC B.I. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL SC SPM SRL SC An SRL SC B.I. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL SC N.I. SRL SC An SRL SC B.I. SRL SC G.T. SRL (destinatar final);
R.A.R. SA SC R. SRL SC SPM SRL SC An SRL SC B.I. SRL SC G.T. SRL (destinatar final).

Din întreaga activitate infracțională a inculpaților B.E.M., M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. rezultă că aceștia în deplină cunoștință de cauză, s-au asociat la inițiativa inculpatului M.F. în vederea desfășurării unei activități ilicite și anume valorificarea produselor petroliere substituie prin întocmirea de documente false, în scopul obținerii de bani, prin sustragerea de la plata obligațiilor financiare către stat.

Aprecierea fiecărei probe trebuie realizată de către instanța de judecată în urma examinării coroborate a tuturor probelor administrate în scopul aflării adevărului. Probele nu au o valoare dinainte stabilită, iar aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului.

Din această perspectivă, luarea în considerare în mod separat, a unei anumite probe, ce nu se coroborează cu altele, așa cum au solicitat inculpații, nu poate fi primită, deoarece probele trebuie să se coroboreze și să conducă la constatarea unei stări de fapt care să reprezinte adevărul judiciar, cu respectarea dispozițiilor legii procesual penale.

Din analiza dispoziției legale menționate rezultă că probele administrate în faza de urmărire penală au aceeași valoare cu probele administrate în faza cercetării judecătorești, că probele administrate în faza de urmărire penală se analizează coroborat cu cele administrate în faza cercetării judecătorești și că scopul probelor, prevăzut în art. 62 Cod procedură penală, constând în aflarea adevărului, este identic pentru ambele faze ale procesului penal.

Prin urmare, probele administrate în faza de urmărire penală nu servesc exclusiv pentru trimiterea în judecată a inculpatului, iar faptul că instanța de judecată este obligată să verifice legalitatea probelor și să stabilească utilitatea și concludența acestora în cadrul cercetării judecătorești nu duce automat la concluzia eliminării probelor administrate în faza de urmărire penală.

Curtea constată, similar instanței de apel, că din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauzele pronunțate împotriva României (R.er și alții c. României, VB c. României), că în anumite situații se poate dovedi necesar pentru autorități să recurgă la declarațiile date încă din faza cercetării preliminare. Dacă inculpatul a avut o ocazie adecvată și suficientă să conteste asemenea declarații, în momentul în care au fost făcute sau mai târziu, folosirea

declarațiilor date încă din faza de urmărire penală în sine nu încalcă dispozițiile art. 6 paragraf 1 și 3 lit. d) din Convenție.

Nu se poate reține susținerea inculpatei B. prin apărător ales în sensul că instanța de apel nu poate pronunța o soluție de condamnare în apel după achitare la fond fără administrarea nemijlocită a probelor.

Curtea EDO a arătat ca una dintre cerințele procesului echitabil este posibilitatea acuzatului de a confrunța martorii în prezența unui judecător care trebuie să decidă în cauză, deoarece observațiile judecătorului cu privire la comportamentul și credibilitatea anumitor martori poate avea consecințe pentru acuzat și că dreptul instanței de apel de reapreciere a probelor prevăzut că atare de dispozițiile art. 378 Cod procedură penală este subsumat obligației acesteia de a asigura respectarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților sale Fundamentale.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la art. 6 paragrafele 1 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, garantează dreptul la un proces echitabil, în sensul că nicio condamnare nu poate fi întemeiată în mod decisiv sau exclusiv pe declarația unuia sau mai multor martori fără ca persoană acuzată să fi avut posibilitatea de a contesta declarația și de a pune întrebări martorului.

În prezenta cauză martorii au fost audiați nemijlocit de o instanță de judecată - Judecătoria Brașov, inculpații personal, prin apărător ales sau din oficiu au putut contesta susținerile martorilor, au putut formula întrebări, cu respectarea art. 6 din C.E.D.O. Nu poate fi ignorată nici împrejurarea că aceștia au fost audiați pentru prima dată de un magistrat la 10 ani de la săvârșirea faptelor, în condițiile în care cauza a fost restituită pentru refacerea urmăririi penale, cu o nouă sesizare a instanței în 2008, acești martori prin trecerea timpului nu au mai putut furniza detalii cu privire la starea de fapt, însă majoritatea au declarat expres că-și mențin declarațiile date în cursul urmăririi penale.

O nouă reaudiere a acestor martori de instanța de apel și chiar de recurs, la o distanță atât de mare de evenimente, ar fi fost lipsită de eficacitate juridică, iar în recurs inculpații nu au dorit să dea declarații.

Mai mult potrivit doctrinei, normelor procedural penale române dar și jurisprudenței în materie, efectul devolutiv nu poate fi înțeles că o readministrare a materialului probator și ca o reluare a întregii cercetări judecătorești de către instanța de apel sau de recurs, deoarece nu ar conduce decât la tergiversarea inutilă a cauzei, cunoscut fiind faptul că după trecerea unei perioade mari de timp, intervine uitarea. În plus, schimbarea declarațiilor date anterior trebuie să fie justificată, altfel nu poate fi luată în considerare.

În plus, în fața Curții de Apel, inculpații s-au prevalat de dispozițiile art. 70 Cod procedură penală, precizând că nu doresc să dea declarații în cauză.

Un alt argument în plus privind respectarea art. 6 din CEDO în condițiile în care instanța de apel a pronunțat o soluție de condamnare după achitare, fără readministrarea probelor, 精 constituie aspectul că **mijloacele de probă ce conduc indubitabil spre concluzia că inculpații au săvârșit cu vinovăție infracțiunile de evaziune fiscală și asocierea lor în vederea săvârșirii acestei infracțiuni sunt în primul rând probele obiective**, respectiv actele de inspecție fiscală efectuate pe baza unei analize de specialitate și amănunțite a documentelor financiar contabile ale R.A. și a tuturor societăți comerciale din lanțurile de comercializare a motorinei expuse mai sus astfel:

- notele de constatare întocmite de Direcția Controlului Fiscal Prahova cât și raportul de constatare întocmit de specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție la data de 16.04.2007 pe baza documentelor existente la dosar din care rezultă că R.A. Ploiești a livrat diferite produse petroliere, cum ar fi: CLU 1, CLU 3, tip M, tip P, etc., iar pe traseu spre destinatarul final documentele de livrare erau înlocuite cu altele, de către inculpatul M.F. și complicii acestuia, din care rezultă motorină în care era inclusă taxa MTR (vol.35, filele 151- 285 și 287 - 443).

- caietul de analize de laborator, evidenta intrărilor și ieșirilor din gestiune, buletinele de analiza ridicate de la SNP Petrom Sucursala Peco Covasna, raportat la verificarea realității livrărilor de motorină între S.C. B.I. S.R.L. S.C. G.T. S.R.L.,

- documentele contabile ale R.A. care atestă că banii intrau în contul societății de la alți agenți economici decât cei cărora le fuseseră livrate produsele petroliere și cu care nu avea nici un fel de relații comerciale,

- documentele ce însoțeau transporturile de CLU de la R.A. către societățile inculpatului M.F.(pe care le administra în drept sau în fapt) evidențiate în starea de fapt respectiv avize de transport sau scrisoarea de trăsură în care era menționat combustibil (motorină),

- registrul de poartă al R.A. unde erau înregistrate toate persoanele ce intrau în incintă,

- raportul de expertiză tehnică privind stocurile de la R.A. care concluzionează că au fost procesate cantități mai mari de țiței decât cele înregistrate în documentele societății,

- xerocopiile de pe actele constitutive ale unor societăți comerciale la care figurau că asociați cetățeni arabi, administrate în fapt de inculpatul M.F., documente cu care se prezentă la conducerea R.A. și întocmea în numele acestora contracte, comenzi și delegații de ridicări mărfuri,

- copii ale instrumentele de plată eliberate, respectiv CEC-uri girate în favoarea anumitor agenți economici, ordine de plată cu dispoziții exprese sau chitanțe, în numerar, unde de regulă figurau ca beneficiari acele societăți prin care se substituiau doar în acte produsele petroliere.

- notele de constatare întocmite de Direcțiile județene ale Controlului Fiscal întocmite după studierea evidentelor contabile ale societăților comerciale implicate care atestă că produsul CLU I facturat de A. a fost substituit în documentele fiscale cu produsul motorină auto, prin interpunerea pe lanțul de facturare a altor societăți, facturile fiscale emise pentru cantitățile finale de motorină auto nu sunt însoțite de declarații de conformitate care să ateste calitatea și proveniența produsului dar și lipsa documentelor din câte să rezulte faptul că societățile intermediare s-au aprovizionat cu motorina pe care au facturat-o mai departe și nici înscrisuri care să ateste că societățile intermediare au livrat efectiv și transportat produsul către destinatar .

- raportul de constatare din data de 20.08.2007, în care s-a concluzionat că prin livrarea de către S.C. R.A.R. S.A. Ploiești a cantităților de motorină cu documente însoțitoare false de combustibil lichid ușor tip 1 către societățile comerciale coordonate de M.F., s-a cauzat un prejudiciu bugetului de stat în sumă de 56.426.959.847 lei (vol. 37, filele 1 - 74).

- istoricul de la Oficiul Registrului Comerțului al SC SPM SRL, SC M. SRL, SC P.A. SRL, SC W. SRL, SC V. SRL, SC P.T. SRL, SC T. SRL, SC S. SRL, SC U.M. SRL, SC B. SRL, SC R. SRL, SC A. SRL, etc.,

- materialul informativ întocmit de Oficiul Național de prevenire și combatere spălare de bani aflat în vol. 6 u.p.

- nota verificare efectuată de Direcția de supraveghere din cadrul Băncii Naționale a României,

probe obiective care se coroborează cu declarațiile martorilor.

Relevante sunt și declarațiile angajaților R.A. Ploiești, astfel:

- martorul J.T., șef de secție în cadrul R.A. Ploiești, confirmă în declarația dată la procuror livrările de motorină cu acte CLU, arătând că în laborator se cunoștea din ce rezervor se efectua încărcarea, omițându-se realizarea analizelor de laborator care ar fi durat circa o oră, eliberându-se certificatul de calitate fără întocmirea acestora (f. 269 Vol. 36 U.P.). În fața judecătorului nu și-a mai amintit evenimentele descrise în etapa urmăririi penale, însă a arătat că și menține declarația.

- declarația martorului S.Ș. șef de instalație în cadrul rafinăriei: Tuncă că erau anumite societăți comerciale, ale căror nume nu le-am știut niciodată, pe care d-na B. mi le indica, mie sau direct personalului din rampă sau maiștrilor, care se prezentau la încărcat cu documente CLU I, dar în fapt, din dispoziția acesteia, trebuiau încărcate cu motorină...**Uneori, directoarea B. trecea pe la rampă să vadă dacă mă conformez dispozițiilor date de ea, respectiv de a livra motorină în loc de CLU I, așa cum era trecut în documente. De obicei, directoarea B. era cea care dispunea și semnă toate comenzile...**, declarație înlăturată în mod greșit de prima instanță, așa cum corect a precizat instanța de apel;

- declarația martora M.C. șef serviciu desfacere în cadrul rafinăriei, a arătat în declarațiile date că avea cunoștință că erau anumite societăți favorizate de către d-na B.M. care se prezentau cu documente de încărcare de produs CLU, dar în fapt acestea erau încărcate cu motorină... Dintre aceste societăți favorizate îmi amintesc societățile lui M.F., SPM, E., R., C....

- martora M.C. a precizat că firmele inculpatului M.F. erau favorizate de inculpata B.E.M., exemplificând: S.C. SPM S.R.L. Ploiești, S.C. E. S.R.L. Ploiești, S.C. C. S.R.L. București, S.C. R. S.R.L. O.. Aceasta a susținut că, despre livrările de motorină cu documente CLU știau toți angajații rafinăriei, iar cisternele ce vizau firmele controlate de inculpatul M.F. erau încărcate cu prioritate, în detrimentul altora care așteptau de câteva zile în fața porților rafinăriei. (f. 190, vol 36 U.P.)

- martorii S.Ș., A.S., G.M.N., B.S., S.S., B.I., R.R., D.F., atestă că, **din dispoziția expresă a inculpatei B.E.M., se realiza încărcarea cu motorină a sistemelor coordonate de inculpatul M.F. deși aprobarea și delegația de ridicare a mărfii viza CLU.** Martorul B.S. a arătat că directoarea B.E.M. se purta autoritar, nesupunerea la ordinele sale exprese având drept consecință pierderea locului de muncă. Situația încărcării autocisternelor firmelor agreeate cu motorină, deși aveau acte pentru CLU, era cunoscută de toți angajații rafinăriei. Martora S.S. a exemplificat astfel de agenți economici agreeați: S.C. U.M. S.R.L. Bacău, S.C. M. S.R.L. București, S.C. B. S.R.L. (f. 193, 197, 198, 201, 207, 209, 220, 221, vol. 36 U.P.)

- martorii C.I., R.C. și B.A.T. au declarat că, **prin intermediul maiștrilor din cadrul R.A., respectiv a numiților B.S., C.A., S.Ș., A.I., se primeau dispozițiile date de directorul B.E.M., de încărcare a cisternelor firmelor agreeate cu motorină deși erau eliberate acte de CLU** (f. 215, 219, 227, vol. 36 U.P.);

- martora R.B. a precizat că livrările din R.A. de motorină cu acte CLU vizau eludarea plății accizelor către bugetul de stat (f. 222 Vol. 36 U.P.);

- martora C.A. a susținut că întreaga producție de motorină obținută de R.A. Ploiești era trecută în acte ca CLU1, produs care era scutit de taxe și accize, mai ieftin și mai ușor vandabil. Aceasta a declarat că R.A. avea 6 rezervoare, rezervorul cu motorină fiind cel prevăzut cu nr. 308, cel cu motorină auto cu nr. 275, iar cel cu produs CLU cu nr. 349. Delegațiile de livrare a produselor petroliere erau semnate de inculpata B.E.M., cantități importante de motorină fiind vândute către S.C. SPM S.R.L. Ploiești și S.C. Tr. S.R.L. Bacău. Această martoră a susținut că era evident pentru toți angajații rafinării că încărcarea cisternelor de la rezervorul 308 nu putea viza decât produsul motorină, iar de la cel cu nr. 275 produsul motorină auto. (f. 231 Vol. 36 U.P.)

- declarația martorului M.G. încărcător auto produse petroliere conform căreia erau anumite cisterne care se prezentau la încărcare și prezentau delegație de ridicare de combustibil ușor tip I, dar din dispozițiile primite de la șefii de instalații, A.I. și C.A., aceste autocisterne se încărcau cu motorină. Dispozițiile primite constau în: dimineața ni se comunica de către șefii de instalații că urmează să sosească niște autocisterne care trebuie încărcate cu motorină și să-i anunțăm când sosesc în rampă. Întrebându-i ce produs trecem noi în registrul rampei ni se spunea de către aceștia să trecem ce scrie pe delegație, respectiv combustibil lichid ușor tip I, CLU1.

- martorul B.A.T. a arătat în declarația dată în fața instanței de fond (f 210 vol I), la data de 24.03.2011 că în calitate de pompagiu supravegheam claritatea motorinei livrate și au existat situații când deși mi se transmisese că se livrează CLU tip I, la pompă curgea motorină. Întrebându-l pe maestrul B.S. și C.I. de ce se întâmplă acest lucru, acesta mi-a spus că este dispoziție din partea directoarei B. ... L-am întrebat și pe inginerul A.I. dacă știe că se livrează motorină în acest fel și mi-a spus să tac din gură dacă nu vreau să mă dea directoarea B. afară

Faptul că R.A. Ploiești livra către societățile coordonate de inculpatul M.F. motorină cu documente false de CLU I rezultă și din coroborarea declarațiilor martorilor audiați în cauză, în calitate de gestionar, director, laborant, administratori în cadrul unor societăți comerciale, șoferi etc.

Din declarațiile martorilor B.C. (gestionar la S.C. R.O.), I.G. (director la S.C. I. S.R.L.), D.F. (adjunct șef Secția comercială Sfântu Gheorghe - P.), K.M.O. (laborant PECO - P. Sf. Gheorghe), P.S.I. (administrator S.C. G.T. S.R.L.), L.M.D. (șef complex O.G.E. S.R.L.) și R.D.I. (administrator la S.C. D.N. S.R.L.) reiese faptul că nu au cumpărat niciodată alt produs petrolier decât motorină de la societățile inculpaților M.F. și G.D. și că, numai după verificarea documentelor, respectiv a avizului de însoțirea mărfii și a declarației de conformitate în care se menționa produsul motorină auto" și după recepția cantitativă și calitativă (inclusiv analize de laborator din care a rezultat că produsul era motorină), au procedat la descărcarea motorinei în rezervoarele societății (vol. 36, filele 255 - 264).

Martorul P.D., administrator la S.C. D. SRL a declarat că a achiziționat motorină de la S.C. TCT M. și S.C. SPM, pe care a comercializat-o prin stația proprie (vol. 27, fila 120).

Martorul N.M.C., învinuit în dosarul nr. 239/P/2002 al Parchetului de pe lângă ICCJ. Secția de combatere a criminalității organizate și antidrog, față de care s-au disjuns cercetările, a declarat că în perioada 1998 - 2002 a lucrat la mai multe societăți coordonate de M.F., printre care își amintește de SC: P.A., S.C.W., SC. E., S.C. SPM, M., SC. N.I., în calitate de conducător auto și agent vânzări. Nu știa cine sunt administratorii acestor societăți dar a avut reprezentarea că erau conduse de M.F..

N.M.C. a mai declarat că, în perioada aprilie 2001 - mai 2002, a lucrat ca agent comercial la S.C. SPM și de regulă M.F. 靖 dădea lui sau inculpatului S.L. delegații semnate și ștampilate de la firmele la care era patron precum și de la alte firme (cum ar fi: C. S.R.L, S.C. R.) pe care le completau la poarta rafinăriei cu numele șoferului, nr. mașinii și datele de pe buletin. În perioada în care a fost agent de vânzări la SPM, N.C. a emis facturi în numele acestei societăți pentru alte societăți, printre care S.C. U.M. S.R.L. Bacău.

N.C. afirmă că au fost situații în care marfa (CLU sau motorină fără taxe MTR) a fost descărcată în incinta stațiilor PECO ale beneficiarilor, iar de întocmirea facturilor, altele decât cele din timpul transportului, se ocupa M.F. sau M.G.. Tot în calitate de delegat al unor transporturi de CLU, a înțeles că **M.F. sau alți asociați de-ai lui, schimbau facturile în altele în care figura că s-a livrat motorină**, motiv pentru care a refuzat propunerea inculpatului M.F. de a-și face o societate prin care acesta din urmă să deruleze operațiuni cu produse petroliere.

Acesta precizează că în luna noiembrie 2001, M.F. l-a trimis să încarce (de la R.A.) pe firmă R., însă nu a putut să încarce deoarece nu venise R.R. să semneze contractul, deși mai înainte de asta încărcase marfa, în mai multe rânduri, pe societatea R., dar în ziua respectivă d-na M. l-a sunat pe M.F. și a spus că nu le mai dă marfă pe această societate până când nu se semnează contractul de către patronul firmei R.R.. După această discuție, M.F. a dat un telefon la cineva din rafinărie și apoi l-a sunat pe N.M.C. și i-a spus că i se va livra marfă pe R..

După câteva zile, din dispoziția lui M.F., N.M.C. l-a dus pe R.R. la R.A., la Serviciul Desfacere, la d-na M., și a semnat contractul. Martorul N.M.C. a precizat că R.R. nu a mers niciodată la R.A. pentru a ridica marfa, dar că i-a dat lui M.F. delegații ștampilate și semnate. R.R. venea la câteva zile în biroul firmei SPM și în prezența inc. M.F. întocmea facturile de la R. către M. pentru toate cantitățile de marfa livrate până în ziua respectivă.

Martorul N.C. menționează că, după ce șoferii ieșeau din rafinărie, el sau S.L. luau facturile (facturi A. R.) și mergeau la birou, predându-le lui M.F., care le factura pe firma SPM către cei care cumpărau marfa și apoi mergeau către firma respectivă.

Martorul a mai declarat că în mai multe rânduri, **M.F. a strâns mai multe documente contabile din birourile societăților, le-a pus în pungi și le-a spus, atât lui cât și inculpatului S.L. să le dea foc, lucru pe care aceștia l-au făcut în curtea locuinței inc. M.F. de la Păulești (vol 22, fila 9; 20 - 22; 26 -29; 30).**

A arătat că a observat cum inculpatul M.F. sau alți asociați ai săi schimbau facturile cu altele în care figura că s-a livrat motorină. De altfel, acesta a fost și motivul pentru care martorul a refuzat să își înființeze o societate comercială prin care inculpatul M.F. să deruleze operațiuni comerciale cu produse petroliere (vol. 22 U.P.);

Martorul I.G. a arătat că a achiziționat motorină cu taxa MTR inclusă de la N.I., marfă ce se ridica la nivelul indicatorilor prevăzuți în STASU-RI, aflând ulterior de la inculpatul M.F. că în fapt combustibilul provenea de la una din firmele sale. (f. 62 vol. 22 U.P.); în fața instanței a arătat că o mare parte din combustibilul cu care s-a aprovizionat de la societățile inculpatului M.F., a fost în continuare livrat către stațiile Moll și Sell, stații care puneau un accent deosebit pe calitatea combustibilului și care efectuau analize ale acestuia în laboratoarele proprii, neexistând nicio situație în care combustibilul livrat să nu fie motorină.

Martorii N.I. și N.E. confirmă că livrările de motorină efectuate prin firmele inculpatului M.F. erau avantajoase, prețul motorinei fiind mai mic decât cel practicat de rafinărie. În ceea ce privește modalitatea de lucru, martorul N.I. a menționat că achita contravaloarea produselor achiziționate cu file CEC pe care le ștampila și semnă, suma de bani urmând a fi completată de inculpatul M.F.. Instrumentul de plată era introdus spre decontare la R.A. de către inculpat, acesta comunicându-i după plată facturii cât mai avea de plată în numerar. (f. 206 vol. 22 U.P.);

Martorul B.C., gestionar la depozitul S.C. R.O. SA Zărnești a menționat că a recepționat motorină de la S.C. B.I. S.R.L.; a precizat în fața Judecătoriei Brașov că înainte de descărcarea mărfii la Rafinăria Zărnești se verifica densitatea produsului, realizându-se doar analiza organoleptică, în buletinul de analiză consemnându-se tipul produsului și caracteristicile lui.

Martorul D.F., adjunctul șefului de secție din cadrul Petrom Sf. Gheorghe, a declarat că, a achiziționat de la S.C. B.I. S.R.L. motorină cu 10 12 autocisterne. În urma analizelor de laborator, raportat la cele 12 probe prelevate, s-a stabilit că produsul livrat era motorină, iar în situația în care ar fi fost livrat CLU 1 marfa ar fi înghețat.

Martora K.M.O. a confirmat susținerile martorului D.F. (f. 256, 258 Vol. 36 U.P.);

Martorul P.S.I. a arătat în fața judecătorului de la fond că a achiziționat 400 de tone de motorină de la S.C. B.I. S.R.L., inculpatul G.D. spunându-i că marfa provenea de la rafinăria din Ploiești. Transportul motorinei s-a realizat cu autocisterne închiriate de inculpatul G.D.. Conform buletinului de analiză a mărfii s-a stabilit că aceasta era motorină(f. 259 vl. 36 U.P.)

Martorul R.D.I., administratorul S.C. D.N. S.R.L. Arad a precizat că inculpatul M.F. i-a propus să-i livreze motorină, plata urmând să se efectueze cu file CEC. Marfa șosea de la R.A. Ploiești, fiind vorba de motorină auto cu taxa MTR inclusă (f. 261, vol. 36 UP).

Martora L.M., administratorul S.C. O.G.E. S.R.L., a menționat că reprezentantul S.C. T. S.R.L. Ploiești, inculpatul M.F., i-a propus să-i livreze motorină cu plata la livrare, marfa fiind recepționată de numitul D.C. (f.264 vol. 36 U.P.)

Martorul G.I., fratele inculpatului G.D., a declarat în fața Judecătoriei Brașov că în realitate produsul achiziționat de fratele său de la R.A. era motorină, că inculpatul G.I. nu dispunea de instalații prin care să modifice parametrii produsului. Martorul precizează că s-au ridicat de la R.A. peste 90.000 t „combustibil CLUconform actelor, cantitate ce ar fi ajuns dacă era vorba de combustibilul real pentru încălzirea întregii Europe, depășind cu mult necesitățile României. Un alt argument oferit că, de fapt, produsul achiziționat de la R.A. era motorină este acela că solicitări de combustibil CLU nu prea existau la alte rafinării ori la R.A. erau cozi interminabile.

Martorul A.D., angajat la stația de carburanți a S.C. Tr. S.R.L., a declarat instanței de fond că a recepționat doar motorină, avizul mărfii fiind luat de inculpatul S.I.

Martorul A.I. a susținut în aceeași fază procesuală, că inculpații M.V. și M.F. i-au cerut să deschidă o firmă pe care ei să desfășoare activități comerciale, iar ulterior ultimul inculpat menționat i-a solicitat să vândă societatea comercială unor cetățeni străini.

În cursul cercetării judecătorești martorii I.G., C.S., G.M., M.G., V.C., P.S.I., R.R., L.M., P.G. și-au menținut declarațiile date în faza de urmărire penală.

Martorii M.E., I.C., S.N., I.C., T.V., I.G.S., G.M.C., M.M. - șoferi la firma O. - au declarat în cursul urmăririi penale că după ce încărcău CLU 1 de la R.A. Ploiești, erau așteptați de delegații mărfii (pe nume F., L.) care le dădeau să semneze mai multe avize de însoțire a mărfii pentru diferite firme (SC R. SRL, SC N. SRL, SC AN SRL, etc.) și le spunea destinația finală. Martorul M.M. precizează că a refuzat să semneze aceste avize deoarece la rubrica produs scria motorină". **Toți acești martori menționează că de la încărcarea mărfii din R.A. și până la destinație, cisternele erau sigilate, nici unul nu s-a abătut de la rută, iar pe durata transportului, produsul petrolier încărcat din rafinărie nu s-a schimbat, fiind transportat și descărcat direct în depozitele de carburanți.** La depozit, se rupeau sigiliile cisternelor, se luau probe din fiecare compartiment în parte, pe care le analizau în laboratorul de la PETROM (vol. 36, filele 239-250).

Acești martori dar și alți martori șoferi, audiați de instanța de fond 砲.D. (f. 67 vol. 3 Judecătoria Brașov), V.G. (f. 234 vol. 3), I.C. (f. 111 vol 2), I.G.S. (f. 112 vol 2) menționează același lucru, că de la încărcarea mărfii din R.A. și până la destinație, cisternele erau sigilate, nici unul nu s-a abătut de la rută, iar pe durata transportului, produsul petrolier încărcat din rafinărie nu s-a schimbat. În plus martorul F.V. (f. 233 vol. III Judecătoria Brașov) audiat de prima instanță a declarat că menține declarația dată la procuror, nu au existat constrângeri din partea organelor statului, adăugând că nu are certitudinea că ce era în cisternă era și în acte.

În același sens au declarat și martorii C.E., R.I., P.M., H.C., A.V., T.V., L.C., C.S., C.D., B.P., P.G., șoferi la Tr. (vol. 27, filele 512-524).

Martorul G.G.T., șofer a declarat în fața Judecătoriei Brașov că încărcarea în cisternă de la R.A. se făcea printr-un burlan care nu era transparent, produsul nefiind vizibil. Un necunoscător nu-și poate da seama de diferențele dintre motorină și CLU. Nici martorul, deși este șofer, nu le poate diferenția după miros.

Curtea are a preciza că soluția de condamnare dispusă de Tribunalul Brașov nu este întemeiată pe faptul că acel burlan nu era transparent, așa cum a susținut inculpata B.E., ci doar în susținerea ideii că nu toți șoferii cunoșteau natura substanțelor transportate, în sensul dacă era vorba de CLU sau motorină.

Singura concluzie logică raportat la materialul probator amplu administrat atât în cursul urmăririi penale cât și al cercetării judecătorești este că din rafinărie combustibilul achiziționat era motorină, cu acte în care se arăta, contrar realității, că se livrează combustibil lichid ușor tip I și III, acesta nu pleca spre beneficiarul de drept, ci spre beneficiarul de fapt, altă societate decât cea care avea relații contractuale cu rafinăria. Pentru că beneficiarul de fapt să se înregistreze cu motorină, produsul real livrat de rafinărie, acesta era înregistrat fictiv prin mai multe societăți comerciale, astfel că în final, beneficiarul de fapt achiziționa motorină, ce avea deja doar scriptic acciza și taxele incluse de la o societate care nu avea raporturi comerciale nici cu rafinăria și nici cu societatea căreia rafinăria 靖 livrase produsul petrolier, așa cum corect a precizat Tribunalul Brașov.

Scopul livrării de motorină cu documente false de combustibil lichid ușor, a fost acela de a eluda plata către bugetul de stat a taxelor și accizelor aferente vânzării de motorină și obținerea de venituri ilicite, întrucât produsele petroliere CLU I, III și celelalte produse arătate nu erau purtătoare de taxe și accize.

Faptul că în cursul cercetării judecătorești, o parte dintre martori nu și-au mai amintit aspectele relatate în cursul urmăririi penale nu justifică înlăturarea declarațiilor acestora date în cursul urmăririi penale, având în vedere că cercetarea judecătorească a avut loc la o distanță de 10-11 ani de la

momentul audierii acestora în fază de urmărire penală și este firesc că martorii să nu-și mai amintească cu exactitate modalitatea în care s-au desfășurat evenimentele la momentul 1999-2001. Important este că marea majoritate nu și-au retractat declarațiile precizând în fața instanței că mențin declarațiile date în cursul urmăririi penale.

Nu se justifică nici aprecierea ca pertinente și concludente, în stabilirea unei alte situații de fapt, a declarațiilor date în faza cercetării judecătorești de unii martori care și-au modificat declarațiile date în faza urmăririi penale, atâta timp cât aceștia sunt în continuare angajați ai rafinăriei și în contextul în care nici actuala conducere nu a recunoscut cauzarea vreunui prejudiciu bugetului de stat. În plus, martorii nu au justificat în niciun fel această modificare a declarațiilor date anterior, astfel că nu pot fi avute în vedere, din moment ce nu se coroborează cu alte probe administrate în cauză.

Din această perspectivă, susținerile unor inculpați, în sensul că niciodată nu ar fi fost prezenți la rampele de încărcare ori în alte locuri ale rafinăriei (exemplificativ, inculpatul M.F., G.I.) sunt lipsite de substanță, pentru că infracțiunea, în modalitatea descrisă anterior, nu presupunea prezența acestora la rampele de încărcare, substituția fiind efectuată doar scriptic și din acest motiv lanțul de societăți era necesar, pentru a se putea ascunde adevărata operațiune efectuată și evident, în scopul anterior menționat, de a majora prețul la destinatarul final al produselor respective și de a evita plata cuvenitelor accize și să rezulte că este vorba de motorină cu taxa MTR.

De altfel, cisternele erau sigilate și șoferii nu se abăteau de la rutele stabilite prin foaia de parcurs, astfel că substituția produsului opera doar în acte, prin intermediul lanțului de firme interpus de la preluarea mărfii până la beneficiarul final.

Deși inculpații M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., S.I. și G.D. au avut cunoștință de activitatea infracțională desfășurată de coinculpatul M.F. prin intermediul societăților administrate de aceștia, au fost de acord cu această activitate în schimbul obținerii unor sume de bani.

Astfel, **inculpatul M.V.**, în declarațiile date în cursul u.p. a recunoscut săvârșirea faptelor arătând că, în anul 1998, la insistențele inculpatului M.F., a acceptat să fie administrator la S.C. P.A. S.R.L. Ploiești și tot la indicația și pe banii acestuia, în cursul anului 1999 a înființat S.C. W. SRL, iar la începutul anului 2000 a înființat S.C. V., toate societățile având ca obiect de activitate comercializarea produselor petroliere. Aceste societăți comerciale au fost înființate pe rând, după ce în prealabil din dispoziția inculpatului M.F., societatea veche era cesionată unor cetățeni arabi, pentru ca în final toate cele trei societăți să fie cesionate.

A mai arătat că scopul înființării acestor societăți comerciale de către inculpatul M.F. a fost de a valorifica motorină cumpărată de la R.A. Ploiești cu documente de CLU I, CLU III, combustibil tip P, însușindu-și în acest mod sumele de bani ce ar fi constituit taxa MTR, plus diferența de preț dintre produsul livrat (motorină) și produsul trecut în documentele de livrare de către rafinărie (CLU I, CLU III etc.). Acest lucru a fost posibil deoarece inculpatul M.F. avea documentele societăților comerciale (actele constitutive, chitanțiere, facturiere, ștampile etc.) și era în relații strânse cu directoarea R.A. Ploiești, inculpata B.E.M., încheind contracte de livrare pentru CLU I, CLU III, combustibil tip P sau motorină fără taxă MTR, foarte ușor, pentru cantități foarte mari și livrări foarte rapide.

Inculpatul M.V. este sigur că societățile comerciale ale inculpatului M.F. încărcau motorină de la R.A. Ploiești, deși în actele de livrare era trecut CLU I sau CLU III, întrucât în repetate rânduri a asistat la încărcarea cisternelor, pe care apoi le însoțea la beneficiar unde, numai după ce efectua analiza produsului petrolier din cisternă, se permitea descărcarea în rezervoare.

Inculpatul M.V. recunoaște și faptul că în timpul cât a lucrat pentru inculpatul M.F. a fost pus de acesta să scrie facturi în numele altor societăți (de ex. S.C. A. SRL, SC C. SRL, SC E. SRL, SC P. SRL, SC A. SRL, SC MGH SRL) pentru substituirea produselor petroliere trecute în facturile inițiale precum și că inculpatul M.F. avea obiceiul să-i pună pe salariați săi sau pe cei care erau în relații cu el, să scrie facturile pentru alte societăți decât acelea unde erau asociați (vol. 35, filele 464 - 469, vol. 23, filele 11 -13, 25-28).

R.A. întocmea documentele de livrare pentru CLU I sau CLU III, dar, în fapt, inculpatul M.F. încărca motorină pe care o vindea mai departe, prin intermediul altor societăți (de ex: A., N.I., C., E., P., A.T. etc) tot ca motorină, numai că pe traseul spre destinatarul final, inculpatul M.F. înlocuia documentele de livrare ale rafinării cu documente întocmite de el sau de inculpatul M.V. din care rezultă motorină cu taxa MTR.

Inculpatul M.V. a afirmat că inculpatul M.F. se ocupa cu plățile către R.A. și tot el încasa banii de la beneficiari, pe care 靖 știa dinainte, deoarece transportul motorinei luată de la R.A., cu autocisterne închiriate, pleca direct sigilat la beneficiar, sigiliul fiind desfăcut numai de beneficiarul mărfii. Deci, numai documentele întocmite de R.A. Ploiești pentru livrarea de CLU I, CLU III erau trecute aparent prin mai multe firme de către inculpatul M.F. în scopul de a fi înlocuite cu alte documente din care rezultă motorina cu taxa MTR.

Inculpatul M.V. a precizat că și-a desfășurat activitatea în cadrul societăților inc. M.F. în perioada 1998 - 2001 și că a folosit același procedeu, în sensul că încărca cisternele cu motorină iar documentele se întocmeau de către R.A. Ploiești pentru CLU I.

Inculpatul M.V. a recunoscut în declarațiile date faptul că deși R.A. Ploiești întocmea documente de livrare pentru produse petroliere, de exemplu CLU I, CLU III, M.F. încărca motorină de la rafinărie și o vindea mai departe prin intermediul altor societăți, cum ar fi A., O.P., N.I., V., C., E.F., P., A.T., SC MGH, tot ca motorină, numai că pe traseu, spre destinatarul final, M.F. întocmea personal sau îmi spunea mie să întocmesc documente din care rezultă că vindem motorină. Deci, înlocuiam documentele de livrare ale R.A. Ploiești cu documente întocmite de noi și în acest mod substituiau doar în acte produsele petroliere. **În fapt însă nu era o substituire în adevăratul sens al cuvântului deoarece luam motorină de la R.A. Ploiești și vindeam tot motorină.**”

În acest context, apărările inculpatului M.F. sunt lipsite de substanță; inculpatul a arătat că prin facturarea succesivă de la R.A. către SC M. SRL București și SC SPM SRL Ploiești a realizat profit pentru care a virat impozitele către stat; a urmărit ca ambele societăți să aibă rulaj pentru a putea avea o performanță și a obține mai multe credite bancare necesare în derularea activității de distribuitor al R.A.R.. Atât societatea SC SPM SRL Ploiești cât și societatea SC M. SRL București au încheiat cu R.A.R. contracte de livrare și ambele societăți au fost creditate de către Banca ROBANK dar și de către furnizor în limitele unor plafoane.

Instanța are a observa că nimeni nu a imputat inculpatului că nu ar fi plătit impozitele aferente activității acestor societăți astfel cum au rezultat din evidența contabilă, ci modul în care acesta a acționat pentru disimularea traseului motorinei și eludării altor taxe, în principal taxa MTR, apărarea sa nu are legătură cu modul de derulare a activității infracționale, reprezentând doar o încercare de disimulare a adevăratei activități.

Apărarea sa în sensul că nu a intrat în R.A.R. la rampa de încărcare, a avut întotdeauna reprezentarea că produsul încărcat în autocisterne este același produs cu cel comandat și nu știe dacă în autocisternele auto sau cisternele CFR au fost încărcate alte produse decât cele comandate prin

nota de comandă în baza contractului de livrare; nu a înlocuit probele de produs petrolier, după cum niciodată nu a fost la laboratorul R.A., nici nu a fost vreodată la rampa de încărcare ori în laboratoare, este lipsită de relevanță, în condițiile în care, pentru săvârșirea acestor fapte, nici nu era necesară prezența sa la rampele de încărcare, deoarece de această activitate se ocupa inculpata B.; aceasta dădea dispoziții șefilor de instalații să umple cisternele cu motorină, aspect confirmat și cu martorii audiați în cauză, ale căror depoziții au fost anterior analizate.

Cele relevate de inculpat în motivele de recurs cu privire la activitatea pe relația cu mai multe firme, astfel cum au fost descrise în expunerea acestor motive, sunt, de asemenea, lipsite de substanță, din perspectiva comiterii faptelor penale, deoarece activitatea infracțională a acestuia este demonstrată, în special și în principal, de acte, așa cum s-a arătat anterior, lanțul fiind demonstrat prin raportul de constatare tehnico-științifică, dar și cu declarațiile inculpatului M.V., dar și a altor inculpați și martori, așa cum se va demonstra în continuare.

Inculpatul M.S. a declarat la data de 20.02.2003 (vol. 24, filele 68 - 69) că la inițiativa inculpatului M.F. a fost de acord să fie asociat la S.C. P.A.. Împreună cu inculpatul M.V. a efectuat transporturi de produse petroliere la mai multe societăți comerciale, context în care a realizat că inculpatul M.F. substituia produsele petroliere prin societățile pe care le coordona prin falsificarea unor facturi sau prin înscrierea în documente a altor produse petroliere decât cele încărcate efectiv.

La începutul anului 2000, inculpatul M.F. i-a spus inculpatului M.S. că înființează o societate, unde să fie asociat unic și administrator, prin care să deruleze operațiuni cu produse petroliere.

Inculpatul M.S. precizează că inculpatul M.F. s-a ocupat cu înființarea S.C. P.T. precum și de încheierea contractului dintre R.A. și S.C. P., dar și că inculpatul M.F. ridicase marfă în numele acestei societăți înainte de încheierea contractului. În vara anului 2000, inculpatul M.S. menționează că inculpatul M.F. i-a cerut să cesioneze societatea unor cetățeni arabi iar după cesionare, inculpatul M.F. i-a dat o procură din partea arabilor pentru a mai efectua operațiuni în numele societății P.T..

În final inculpatul M.S. mai declară că în anul 2001, tot la propunerea inculpatului M.F. a fost de acord să fie asociat la S.C. SPM, unde erau asociați toți salariații acestuia.

Acesta a precizat că nu a beneficiat de sume de bani, altele decât salariul și a fost împrumutat de M.F. cu sume de bani când și-a cumpărat apartamentul și mașina, bani ce i-au fost opriți ulterior din salariu.

Inculpatul M.S. a mai precizat că în cisterne se încărca numai motorină, dar în actele care erau emise de Compartimentul Desfacere al R.A. era combustibil tip M sau CLU 1, precum și că în toate cazurile M.F. negocia prețul cu beneficiarul final. Inculpatul apreciază că a fost folosit de inculpatul M.F. pentru ca acesta să poată substitui produse petroliere prin intermediul societății sale, așa cum a făcut și cu alți salariați sau colegi de-ai lui, dând exemplu pe M.V., S.L. și recunoaște că în timpul cât a fost salariat la M.F. a fost pus să completeze documente de însoțire a mărfii în numele societăților comerciale W., P.A., E., C., A., A.. În fața Judecătoriei Brașov și a Tribunalului Brașov a arătat că nu dorește să dea altă declarație.

Inculpata B.S. a declarat la data de 17 iulie 2002 (vol. 3, fila 108 - 111) că prin vara anului 2001 s-a întors în Onești cu inculpatul M.F., care i-a spus că ar dori să lucreze cu o firmă din Onești, deoarece pe firmele lui a derulat operațiuni mari cu produse petroliere și din această cauză plătește un impozit mare. Urmare acestei discuții, inculpata B.S. s-a înțeles cu inculpatul R.R. să

cumpere S.C. R. S.R.L. O., firmă pe care a pus-o la dispoziția inculpatului M.F. pentru intermedierea produselor petroliere.

Inculpatul M.F. i-a chemat la Ploiești cu actele societății și le-a spus că va lua marfa din rafinărie pe firma inculpatului R.R., pe care o va trece apoi prin firmele lui, iar ei (inculpații B.S. și R.R.) vor primi 200.000 ROL la tonă, ca adaos comercial. Inculpata B.S. a mai precizat că având experiență în domeniu, a avut convingerea că este vorba de o operațiune ilicită și totuși a fost de acord cu propunerile inculpatului M.F., atât ea cât și inculpatul R.R..

Inculpatul R.R. i-a dat inculpatului M.F., la cererea acestuia din urmă, facturierul semnat și ștampilat, 2 chitanțiere semnate și ștampilate, un carnet de CEC-uri semnat și ștampilat, mai multe ordine de plată și cele două ștampile ale societății. B.S. afirmă că, împreună cu R.R. a venit, în câteva rânduri în Ploiești la solicitările inculpatului M.F., unde i se cererea lui R.R. să completeze facturi fiscale, deși în realitate acesta nu cumpărase nici o cantitate de produs petrolier de la A., toate operațiunile fiind făcute de inculpatul M.F..

După o perioadă, inculpatul M.F. i-a spus că trebuie să distrugă toate actele societății care reliefau operațiunile comerciale derulate în R.A., ceea ce inculpata a și făcut, iar în luna ianuarie 2002, inculpatul a contactat-o telefonic și i-a spus să vândă firma și să distrugă actele societății. În luna februarie 2002, în timp ce era internată în spital la Iași, a venit la ea inculpatul M.F. și i-a cerut să-l convingă pe inculpatul R.R. să plece din țară, afirmând că se va ocupa el că acesta să aibă bani de cheltuielă în țara în care va merge. În acest scop, inculpatul M.F. i-a dat suma de 60.000.000 ROL inculpatei B.S., spunându-i că R.R. este un martor problemă și de aceea este necesar ca acesta să plece din țară.

În fața instanței de apel inculpata s-a prevalat de dispozițiile art. 70 alin 2 Cod procedură penală.

Inculpatul R.R., în depoziția din data de 29 august 2002 (vol. 26, filele 9 -11) recunoaște învinuirile ce i se aduc, declarând că în luna noiembrie 2001, la inițiativa inculpatei B.S. a cumpărat S.C. R. S.R.L. O. și a acceptat ca inculpatul M.F. să vândă produse petroliere de la R.A. prin societatea să. În acest sens, la cererea acestuia i-a lăsat actele societății, ștampile, facturier, chitanțier, CEC în alb semnat și ștampilat și ordine de plată.

Inculpatul R.R. mai declară că în cursul lunilor noiembrie și decembrie 2001 a mai fost chemat de M.F. de 3 - 4 ori la Ploiești și i-a cerut să completeze diferite facturi cu datele dictate de el sau de angajații lui, și o dată a fost condus la R.A. pentru a semna un contract. Altă dată, tot din dispoziția inculpatului M.F. a fost dus de inculpatul S.L. la Agenția Robank Ploiești spunându-i-se că a fost blocat contul S.C. R. și că trebuie să semneze niște documente pentru deblocarea lui.

În luna ianuarie 2002, inculpata B.S. i-a spus inculpatului R.R. că sunt probleme cu niște livrări de produse petroliere cerându-i să cedeze societatea unei alte persoane.

A mai declarat că în lună martie 2002 inculpatul M.F. a fost la Onești și i-a spus să-și facă pașaport și să plece din țară, dându-i suma de 20.000.000 lei.

Inculpatul R.R. a mai menționat că tot la inițiativa inculpatei B.S. a completat o comandă pentru 2.000 tone combustibil tip M care a trecut prin firma lui către S.C. TR. Bacău, dar facturile către această din urmă societate le-a completat ca fiind livrări de motorină sau benzină. Bani intrau în contul inculpatului R.R., care mai departe 靖 viră către P. sau S.C. C. Onești deoarece și în relația cu S.C. C. primea combustibil MTB și întocmea facturi către S.C. H. Bacău pentru motorină și benzină.

Din această perspectivă și apărarea acestui inculpat, formulată în recurs, este lipsită de substanță, câtă vreme acesta s-a prevalat de dezincriminarea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni.

Inculpatul S.I. a declarat că a fost un simplu salariat și a dus la îndeplinire sarcinile dispuse de inculpatul D.N., administratorul S.C. TR.. În anul 2000 a cunoscut-o pe inculpata B.S. la sediul SC Tr., iar **pe parcursul derulării relațiilor comerciale cu SC S. SRL, a înțeles că aceasta aducea motorină de la R.A. Ploiești. A văzut, de asemenea, că pe actele cu care aduceau șoferii marfa și însoțeau transportul, era trecut CLU sau combustibil tip M, iar B.S. factura numai motorină.**

Procedura stabilită în cadrul TR. era următoarea: șoferii veneau cu cisternele la stația de benzină, unde se făcea recepția fizică și apoi S.I. sau D.N. o sunau pe B.S. să se prezinte la sediul societății pentru a întocmi facturi.

Apoi, B.S. se prezentă în birou la S.I. de unde ridică documentele cu care venise marfa iar S.I. 靖 scria pe o hârtie (pe un bilet) cantitățile în kg de motorină, valoarea taxei MTR, TVA și fondul special și după această notă, la scurt timp, S.B. venea cu facturi emise de SC. S. către S.C. TR. cu datele ce erau date de el.

Inculpatul S.I. nu cunoaște ce înțelegere a avut B.S. cu D.N. dar știe că pentru facturile pe care le emitea de motorină aceasta primea un comision în numerar, bani pe care 靖 ridică de la casierie în baza unui bon întocmit întotdeauna de D.N., deoarece numai el dispunea de bani în cadrul societății.

Aceeași procedură a fost utilizată și în cazul în care produsele petroliere erau aduse la sediul TR. pe documente emise de S.C. R.. Și în cazul acestei societăți tot S.B. se prezentă la S.I. sau la D.N. pentru a întocmi facturile de livrare motorină și tot ea încasa sume de bani în numerar. S.I. afirmă că, de fapt, întotdeauna B.S. a vândut motorină cu taxă MTR.

Aceste operațiuni s-au derulat prin intermediul S.C. S. și S.C. R. până în toamna anului 2001 și toți cei care lucrau în cadrul S.C. TR. știau că produsele petroliere aduse prin intermediul acestor 2 societăți era motorină.

Inculpatul S.I. afirmă că din discuțiile pe care le-a avut cu șoferii care transportau produse petroliere de la S.C. S. la S.C. TR., aceștia i-au spus că de la rafinărie încărcău motorină în cisterne și la poarta rafinării primeau alte acte de la persoanele care 靖 încărcău.

A precizat că nu au existat probleme cu calitatea produsului de la S.C. S. SRL și S.C. R. SRL și că tot timpul inculpatul D.N. avea controlul tuturor operațiunilor cu produse petroliere și cunoștea traseele autocisternelor (vol. 27, filele 42 - 52).

În fața Judecătoriei Brașov, Tribunalului Brașov și Curții de Apel a arătat că nu dorește să dea altă declarație.

Apărarea acestui inculpat în sensul că a lucrat în acest timp ca angajat al unei societăți comerciale, controlată de un alt inculpat, iar toate acțiunile s-au desfășurat pe fondul unor relații de prepușenie, astfel că vinovăția în această cauză relative la complicitatea la evaziune fiscală nu se poate regăsi, lipsind intenția specifică activității de complice la comiterea unei infracțiuni, nu poate fi primită, câtă vreme, din activitatea sa materială, intenția rezultă cu prisosință; de altfel, în cazul acestei infracțiuni, dar și din modalitatea concretă de comitere a faptelor, intenția rezultă ex re.

A susținut inculpatul că nu rezultă în ce modalitate s-ar fi realizat elementul material al infracțiunii de asociere în vederea comiterii de infracțiuni, deși în speță, această modalitate este evidentă și a fost demonstrată; în plus, apărarea sa că în cuprinsul actului de sesizare nu este indicată această modalitate, instanța are a constata că pentru toți inculpații s-a precizat în expozitivul rechizitoriului această modalitate, chiar dacă nu este trecută la încadrarea în drept. Această lipsă a precizării la rubrica încadrarea în drept nu echivalează cu faptul că instanța nu ar fi fost sesizată cu această infracțiune, deoarece dispozitivul rechizitoriului este cel care oferă limitele sesizării instanței, cu atât mai mult cu cât fapta a fost descrisă în expozitiv, această soluție fiind confirmată de nenumărate ori de instanța supremă, practica judiciară fiind constantă în acest sens.

Acest raționament este valabil și pentru ceilalți inculpați care au invocat în recurs acest aspect, respectiv M.S., M.V. și S.L.A..

Inculpatul **D.N.** a declarat că i-a sugerat inculpatei B.S. să ia motorină de la Ploiești, de unde el personal ridicase marfă de circa 2 miliarde lei de la un anume M.F.. Produsul achiziționat de la inculpata B.S. a fost numai motorină. A recunoscut că au fost situații în care produsul adus de B.S. nu era însoțit de certificate de calitate, precum și situații în care, la cererea acesteia, a completat ordine de plată în contul altor agenți economici după cum 靖 dicta aceasta și un procent din valoarea facturilor 精 plătea în numerar.

În fața tuturor instanțelor inculpatul s-a prevalat de dispozițiile art. 70 alin 2 C. proc. pen.

Deși inculpatul D.N. recunoaște numai parțial învinuirile care i se aduc însă, apărarea acestuia este combătută de declarațiile inculpaților B.S., R.R., S.L., dar și de declarația angajatului său, martorul A.D..

Astfel, martorul A.D. a declarat că: De când sunt angajat la SC TR. procedam în felul următor: La recepția mărfii făceam următoarele: primeam un telefon de la dl. D. sau S. mă anunțau câte tone are mașina, eu trebuia să-i iau densitatea și să le comunic cantitatea în litri, tot telefonic. Precizez că actele cu care veneau șoferii nu ajungeau la mine. După ce făceam recepția procedam la descărcarea mărfii, iar după 1-2 zile mi se aducea factură cu care trebuia să mă încarc în raportul de gestiune, după care o trimiteam la sediu pentru a ajunge în contabilitate...Din motorina pe care eu o descărcam în stație vindeam la pompă chiar dacă nu aveam factura din dispoziția lui D.. Nu aveam cunoștință că nu aveam voie să vând din marfă dacă aceasta nu este recepționată, dar dacă domnul D. mi-a dat dispoziție nu puteam să fac altfel

Inculpatul **S.L.A.** a declarat la u.p. că în vara anului 2000 inculpatul M.F. i-a propus să înființeze o firmă pe numele lui și fiind de acord, a fost numit administrator la S.C. C.I. S.R.L. și asociat la S.C. T., ștampila și documentele firmei C. aflându-se în permanență asupra inculpatului M.F.. Inculpatul a mai arătat că a efectuat transporturi de produse petroliere pentru S.C. E. SRL dar și pentru alte firme care erau înființate pe numele unor persoane din anturajul lui M.F., dar care în realitate erau folosite și coordonate de către acesta, de exemplu S.C. V. S.R.L. înființată pe numele lui M.V., S.C. AX. S.R.L. înființată pe numele lui I.I., S.C. P. S.R.L. înființată pe numele lui M.S. și altele pe care nu și le mai amintește.

Inculpatul S.L.A. menționează că nu a cunoscut că produsul petrolier CLU pe care-l transporta de la R.A. la firmele din Arad, era comercializat ca motorină. În depoziția sa din data de 20.02.2003 inculpatul S.L.A. declară că începând cu anul 2000 a început să efectueze, din dispoziția inculpatului M.F. transporturi de produse petroliere ca șofer, iar de operațiunile de încărcare și întocmire a documentelor se ocupau în principal M.G., M.S., M.V..

Inculpatul S.L.A. mai declară faptul că în situațiile în care în cisternă se încărca CLU 1, iar factura se completa cu CLU 3, M.G. ducea la laboratorul R.A. probă de CLU 3, această probă nefiind luată în timpul încărcării în cisternă, ci se luă de la stația de pompe, iar la destinație, venea M.F. care coordona activitatea de descărcare și purta discuții cu beneficiarii mărfii.

Inculpatul S.L.A. afirmă că în cursul anului 2000 s-au efectuat mai multe transporturi de produse petroliere în numele S.C. E. S.R.L., S.C. C., S.C. MGH, S.C. W., despre care știa că sunt firmele lui M.F.. La sfârșitul anului 2000, M.F. i-a cerut lui S.L.A. să cesioneze S.C. CYBAK unui cetățean arab.

Referitor la S.C. R. S.R.L. - administrator R.R., inculpatul S.L.A. cunoaște că (în anul 2001 era asociat la S.C. SPM), inculpatul M.F. a derulat mai multe operațiuni cu produse petroliere din cadrul R.A., că în fapt, marfa ieșea din R.A. în factură pentru S.C. R., factură care era dusă la biroul SC. SPM unde se refactura către S.C. M. S.R.L. sau S.C. SPM. De aici se făceau alte facturi către alte firme unde ajungea marfa.

Inculpatul S.L.A. menționează că facturile de la S.C. R. către SC. M. sau S.C. SPM erau scrise personal de R.R., fiind chemat telefonic de M.F. pentru acest lucru, dar au fost situații când și el (S.L.A.) a completat facturi de la SPM către alte firme din țară (de ex.: B., AN, TR. etc.) din dispoziția lui M.F..

Inculpatul S.L.A. știe că M.F. i-a cerut lui R.R. să semneze și să ștampileze în alb facturier, chitanțier, delegații de ridicare a mărfii și ordine de plată, toate aceste documente și ștampila rămânând la M.F..

Contractul între R.A. și firma R. s-a încheiat ca urmare a discuțiilor purtate de M.F. și directoarea rafinăriei, B..

Cu privire la livrările de produse petroliere către G.D., inculpatul S.L.A. declară că fiind trimis de M.F. la G.D., a primit de la acesta din urmă cecuri în alb semnate și ștampilate cu S.C. B.I. SRL Brașov și angajamente de plată date tot în numele firmei B..

De asemenea, inculpatul S.L.A. mai declară că, de la firmele lui M.F. pleca marfa la S.C. AN, marfă ce era preluată tot de G.D.. Inculpatul S.L.A. afirmă că nu știa ce operațiuni făcea mai departe G.D..

Inculpatul S. nu s-a prezentat la Judecătoria Brașov, fiind reprezentat însă prin apărător ales și s-a prevalat de dispozițiile art. 70 alin 2 C. proc. pen. în apel.

Inculpatul **G.D.** a declarat că a intrat în relații comerciale cu inculpatul M.F. din septembrie 2001, de când firma S.C. SPM S.R.L. Ploiești livra produse petroliere societății A.I. S.R.L. Brașov, societate de la care cumpăra societatea să S.C. B. S.R.L. Inculpatul G.D. a arătat că modalitatea de lucru a firmei S.C. SPM S.R.L., societate ce făcea parte dintr-un grup de firme apropiat conducerii sau patronatului R.A., era următoarea: în fiecare dimineață, începând cu luna septembrie 2001, era căutat telefonic de inculpatul S.L. (angajat al SPM) care-l întreba câte mașini trimite societății AN, deoarece G.D. făcea plățile, pentru combustibilul livrat, în numele societății AN. Marfa ieșea din rafinărie ca CLU prin intermediul a patru firme, SC O. SRL, SC N. SRL, SC M. SRL și SC SPM SRL, facturile fiind transmise de la o societate la alta, dar transportul efectiv pleca direct la ultimul cumpărător. Inculpatul G.D. afirmă că prin intermediul firmelor se spăla, în sensul de transformare a CLU în motorină, precizând că **în realitate era motorină** (vol. 132, fila 318). În fața Judecătoriei Brașov a arătat că-și menține declarațiile.

Raționamentul juridic al instanței de fond pentru soluția de achitare a inculpaților relativ la infrațiunea de evaziune fiscală bazat pe concluziile raportului de expertiză tehnică nr. 89 din 2002, pe viciile de formă ale celor 12 buletine de analiză ridicate de al SNP Petrom, Sucursala PECO Covasna, pe raportul de expertiză aflat la f. 292 vol. II u.p privind stocurile de combustibili, pe declarațiile martorilor T.C., actual director al părții responsabile civilmente R.A., a declarațiilor date în fața instanței de către martorii M.C., G.M.N., R.C., L.C., S.B., I.C., a declarațiilor inculpaților M.F. și G.D. dar și pe înlăturarea declarațiilor acelorași martori, a tuturor celorlalți martori detaliate mai sus, a inculpaților M.V., M.S., B.S., R.R., S.I., D.N., S.L.A. și G.D. date în cursul urmăririi penale și invocate de inculpați și parte responsabilă civilmente ca motive de recurs, în susținerea menținerii acestei soluții, este esențial eronat, așa cum corect a demonstrat Tribunalul Brașov, cu o motivare pe care Curtea și-o însușește integral.

În plus, inculpatul G.D. a mai susținut inițial că reprezentantul SC A.I. Brașov, cu care a avut relații de colaborare, era o persoană cu numele D.S. (f. 104 vol. 30), apărare pe care a reiterat-o în motivele de recurs, care sunt diferite față de motivele de apel, ceea ce demonstrează poziția inegală și lipsită de consecvență a inculpatului față de faptele imputate.

Potrivit datelor oficiale, SC A.I. SRL Brașov a avut ca asociat unic pe C.V., iar ca administrator pe C.F.M. (f.44-51 vol.30).

În timpul cercetărilor s-a stabilit că **persoana cu numele de C.V., cu datele de stare civilă trecute în cartea de identitate, este fictivă (f. 17 vol. 30)**. Martorul C.F.M. a declarat că nu a avut cunoștință că între SC B.I. SRL și SC A.I. SRL să se fi derulat operațiuni comerciale și că el doar ridică bani din contul An și 靖 trimitea la București lui C.V. (f.67 vol.30 up; f.231 vol.2 di).

În realitate, prin intermediul societății An a operat inculpatul G.D. care, fiind în înțelegere cu M.F., au derulat operațiuni de substituie produse petroliere în perioada octombrie - noiembrie 2001. Fiul inculpatului G.D., G.A., a recunoscut completarea facturilor nr. 7099519, 7099511 și 7099512, susținând însă că i-ar fi cerut acest lucru numitul Dimitri(f.128 vol.30).

În instanță, inculpatul G.D. a arătat că recunoaște toate faptele de care a fost acuzat, mai puțin pe cea de complicitate la evaziune fiscală (f. 109 dosar nr. 5178/197/2010), ceea ce implică așadar recunoașterea faptului că l-a determinat pe fiul său să completeze facturile susmenționate, care sunt false.

Din analiza tuturor acestor probe reiese că produsul livrat de R.A. era substituit în actele de facturare ulterioară, întocmite pe lanțul de societăți intermediare controlate de inculpatul M.F., pentru ca la clientul final să se factureze drept motorină cu taxă MTR, urmărindu-se astfel majorarea prețului de revânzare prin includerea de taxe și accize.

În ceea ce privește raportul de expertiză tehnică nr. 89/2002 R.A. Tribunalul a constatat că a fost greșit avut în vedere de prima instanță ca argument și mijloc de proba în sprijinul soluției de achitare pentru infrațiunea de evaziune fiscală, în condițiile în care furnizarea la data de 24.12.2001 de către R.A. către SC R. SRL conform facturii nr. 8993008 a cantității de 1.984.180 kg CLU I pe relația R.A. - SC R. SRL-SC M.-SC SPM-SC S.S. SRL nu face obiectul prezentului dosar, inculpații nu au fost trimiși în judecată pentru această faptă. Procurorul a făcut referire la această relație comercială la sfârșitul expozitivului rechizitoriului f. 118 și următoarele, cu precizarea că a constituit punctul de plecare al prezentului dosar, arătându-se la f. 138 din actul de sesizare că relativ la această stare de fapt prin rechizitoriul nr. 239/P/2002 întocmit la 20.03.2003 de Parchetul de pe lângă ICCJ s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului G.D. în temeiul art. 10 lit. d Cod procedură

penală relativ la infracțiunea prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 3, 4, 5 Cod penal în cauza reclamată de M.F., iar prin rechizitoriul s-a disjuns cauza față de inculpatul L.M. relativ la infracțiunea prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 3 și 5 Cod penal, aceasta fiind declinată la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova.

Ca argument în plus că această relație comercială excede prezentului cadru procesual este faptul că această factură nu a fost avută în vedere în raportul de constatare întocmit de specialiștii DNA cu ocazia stabilirii prejudiciului cauzat statului.

În ceea ce privește cele 13 buletine de analiză ridicate de la SNP Petrom Sucursala Peco Covasna, raportat la verificarea realității livrărilor de motorină între S.C. B.I. S.R.L. S.C. G.T. S.R.L., având ca obiect produse livrate de R.A. cu acte CLU1 și white spirt, Judecătoria Brașov a înlăturat în mod greșit o parte dintre buletinele de analiză menționate că nefiind date și semnate corespunzător, deși se coroborau cu declarațiile martorilor D.F., P.S.I. și K.M.O.. Susținerile inculpatei B. prin apărător ales și însușite și de parte responsabilă civilmente în recurs, în sensul că sunt buletine de analiza false întocmite de către angajați ai PECO din Mun. Covasna, nefiind decât o modalitate prin care cei implicați în vânzarea C.L.U. I drept "motorina auto" încercau să dea o aparență de legalitate acestui "produs" conferindu-i o denumire cât mai "convingătoare" urmează a fi respinse ca nedovedite, cu atât mai mult cu cât nu există niciun indiciu că aceste buletine ar fi false, iar datele înscrise pe acestea nu ar corespunde adevărului.

În ceea ce privește concluzia instanței de fond în sensul că a plecat combustibil CLU de la rafinărie, dar s-a produs doar o substituție în acte cu motorină, vânzându-se tot CLU de către societățile de la capătul lanțului de facturare bazată pe concluziile raportului de expertiză tehnică privind stocurile R.A. în sensul că produsul finit se regăsește în cantitățile livrate, stocurile sunt pozitive la toate cele trei produse, iar livrările de CLU tip I și tip III nu au depășit producția realizată, așa cum a susținut și inculpata B. în motivele de recurs, este nesusținută de amplul material probator administrat în cauză.

Din această perspectivă este important a preciza că din actele dosarului de urmărire penală rezultă că s-a dispus disjungerea și declinarea cauzei și pentru alte fapte săvârșite de inculpata B.E.M. în calitate de director general la R.A. Ploiești referitoare la faptul că **au fost procesate cantități mai mari de țiței decât cele înregistrate în documentele societății și care au fost stabilite printr-un raport de expertiză.**

Relevant în acest sens, este concluzia din același raport de expertiză tehnică care a stabilit diferențe foarte mari între datele furnizorului principal de țiței al R.A., S.C. C. S.A. Ploiești, și cantitățile evidențiate de rafinărie și stabilite de expert ca fiind procesate. Tot în raportul de expertiză tehnică menționat, se arată că în cursul anului 2000 s-a constatat o pierdere nejustificată la produsul motorină de 3.156 tone, expertul concluzionând că reducerea pierderilor la operațiile de amestecare a motorinei, în anul 2001, a fost de 6-7 ori, fiind însă puțin probabil că acestea să fie realizate prin măsurile invocate de conducerea rafinăriei la acel moment. Aceste constatări ale expertului se coroborează cu declarațiile martorilor angajați ai rafinăriei detaliate anterior.

O altă concluzie a expertului a fost aceea că au existat necorelări între cantități de CLU tip I și CLU tip III produse și cele valorificate, ceea ce confirmă o dată în plus că în cadrul R.A. livrările de combustibili s-au efectuat cu documente false.

Față de cele anterior stabilite, Curtea constată că solicitările inculpaților de achitare sunt lipsite de substanță, că faptele acestora, în maniera descrisă întrunesc elementele constitutive ale

infracțiunilor pentru care au fost condamnați de Tribunalul Brașov și pe care instanța de recurs nu le va mai relua, fiind descrise în amănunt, precum și încadrarea juridică a acestora.

Urmează a observa art. 12 din Legea nr. 87 din 1994, în vigoare la data săvârșirii faptei ce reglementează o infracțiune de evaziune fiscală pentru care pedeapsa legală este închisoare de la 2 la 7 ani și pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi a suferit modificări pe parcursul procedurii prin OG nr. 61 din 2002 și Legea nr. 161 din 2003, ce prevăd o pedeapsă mai mare. Chiar dacă în prezent acest text legal e abrogat, fapta nu a fost dezincriminată, ea fiind incriminată în prezent prin dispozițiile art. 9 lit. c din Legea nr. 241 din 2005, care a agravat regimul sancționator, astfel că urmează a reține în favoarea inculpaților dispozițiile art. 13 Cod penal ce reglementează legea penală mai favorabilă sub aspectul regimului sancționator, în speță art. 12 din Legea nr. 87 din 1994.

Se impune și precizarea că Legea nr. 87/1994 reprezintă legea mai favorabilă, deoarece spre deosebire de aceasta, prin noua lege a fost lărgită sfera expresiei "contribuabil", extinzându-se totodată și aria faptelor incriminate ca "infracțiuni de evaziune fiscală" sau ca "infracțiuni aflate în legătură cu acestea", s-a realizat o altă clasificare a infracțiunilor (probabil după modelul Legii nr. 78/2000, respectiv categoria de infracțiuni în legătură cu infracțiunile de evaziune fiscală (art. 3-8) și categoria de infracțiuni de evaziune fiscală (art. 9 alin.(1) lit. a)-g).

În plus, infracțiunea se regăsește în dispoziția art. 9 din noua lege și se mai impune precizarea că activitatea concertată a inculpaților de ascundere și disimulare a sursei impozabile se suprapune cu precizie pe norma de incriminare.

Astfel, acțiunile de ascundere sau disimulare se referă la:

- proveniența bunului (sursa, originea, geneza acestuia)
- situația bunului (cui aparține în realitate bunul,
- cine este proprietarul real);- dispoziția bunului (locul unde se află efectiv bunul);
- circulația bunului (circuitele, traseele pe care le parcurge bunul);
- proprietarul bunului (persoana care l-a dobândit, care deține dreptul de proprietate asupra acestuia).

Acțiunile de ascundere sau disimulare se pot realiza în fapt prin întocmirea sau obținerea, de documente false privind proveniența, apartenența, dispoziția, circulația sau proprietatea bunului, cu precizarea că acțiunea de ascundere poate fi săvârșită atât în interesul propriu, cât și în interesul altei persoane.

Din această perspectivă, apărarea inculpaților astfel cum a fost precizată în recurs, pornește de la o premisă eronată, generată de confuzia de interpretare a textelor din legea nouă. Astfel, într-o primă interpretare, s-au făcut următoarele observații: textul incriminează rustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale ca și cum aceasta ar fi fapta ilicită ce caracterizează latura obiectivă a infracțiunii, când, în realitate, fapta ilicită ce caracterizează latura obiectivă a acestei infracțiuni constă în ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile (în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale); sustragerea de la plata obligațiilor fiscale este scopul urmărit prin comiterea faptei, iar nu însăși fapta, cu alte cuvinte, noțiunea de rustragere este folosită în acest text nu ca verb (care exprimă o acțiune a sustrage, sustragere) ci, ca substantiv o sustragere, două sustrageri, mai

multe sustrageri, toate prin evidențierea unor operațiuni fictive în actele contabile, cu consecința diminuării obligațiilor fiscale către stat, infracțiune complexă.

Apărarea unor inculpați a mai avut la bază și unele critici formulate cu prilejul invocării unei excepții de neconstituționalitate a legii noi: prin Decizia nr.1089/8 septembrie 2009 Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a art. 9 alin. 1 lit. c din Lege, statuând că aceste prevederi sunt conforme cu art. 45 din legea fundamentală care statuează dreptul la libertatea economică deoarece pe de o parte, autorul excepției, prin criticile formulate, a tins la completarea textului de lege prin adăugarea altor elemente, iar pe de altă parte, a indicat anumite aspecte legate de interpretarea textului de incriminare, ceea ce nu poate face obiectul excepției de neconstituționalitate.

Din întreaga activitate infracțională a inculpaților se constată că inculpata B.E.M., în calitate de director comercial iar ulterior director general al SC R.A.R. SA Ploiești, în urma unei înțelegeri prealabile cu inculpatului M.F., a livrat mari cantități de motorină, cu documente false de combustibil lichid ușor tip I și III, mai multor societăți comerciale coordonate de inculpatul M.F. și administrate de inculpații M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N. și G.D. (SC SPM SRL, SC M. SRL, SC P.A. SRL, SC W. SRL, SC V. SRL, SC P.T. SRL, SC T. SRL, SC S. SRL, SC U.M. SRL, SC B. SRL, SC R. SRL, SC A. SRL, etc.), beneficiind și de ajutorul coinculpatului S.I., motorină trecută în mod fictiv prin mai multe societăți comerciale cu scopul înlocuirii documentelor de livrare emise de rafinărie, în care era trecut combustibil lichid ușor, cu documente false pentru motorină, în care era inclusă și taxa MTR, cauzându-se astfel un prejudiciu la bugetul de stat în valoare de 56.426.959.847 lei (ROL), urmare a sustragerii de la plata taxelor și accizelor datorate statului, activitate ce întrunește elementele constitutive (sau trăsăturile de tipicitate, antijuridicitate și imputabilitate) ale infracțiunii de evaziune fiscală, în forma autoratului și complicității pentru ceilalți inculpați și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, astfel:

- pentru inculpata B.E.M. infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal și art. 5 Noul Cod penal și infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290 vechiul Cod penal și art. 5 noul Cod penal;

- pentru inculpații M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. infracțiunea de complicitate la infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 26 vechiul Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal și art. 5 Noul Cod penal.

- pentru inculpații B.E.M., M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. și B.S. infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 noul Cod penal.

Astfel, în drept, fapta inculpatei B.E.M. constând în aceea că, în perioada 2000 decembrie 2001, în calitate de director comercial și ulterior, director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești, după o prealabilă înțelegere cu inculpatul M.F., a valorificat cantități mari de motorină ce au fost livrate din rafinărie cu documente însoțitoare false de alte produse petroliere - combustibil lichid ușor CLU tip I, CLU tip III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, (produsele pentru care a dispus facturarea fiind prezentate în amănunt în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști), prin intermediul unor rețele de societăți comerciale coordonate de inculpatul M.F., prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile sustrăgându-se de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii 118/1996, OUG 249/2000, OUG 27/2000 și HG 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON și obținerii

de venituri ilicite întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

În legătură cu această încadrare juridică sunt corecte precizările formulate de instanța de apel, valabile și în cazul celorlalți inculpați cercetați pentru evaziune fiscală.

Astfel, deși la încadrarea în drept procurorul de caz face referire doar la CLU nu și la celelalte produse petroliere, urmează a constata că acesta reține în starea de fapt, pe baza amplului material probator astfel cum a fost reținut și de instanță de apel, ca și de instanța de recurs, că în relațiile comerciale și pe lanțurile de facturare minuțios descrise în rechizitoriul s-au facturat și alte produse petroliere, făcându-se referire expresă la facturile evidențiate în anexele la raportul de constatare întocmit de specialiștii DNA în baza rezoluției aceluiași procuror din data de 11.06.2007, astfel că nu se poate concluziona în acest caz că instanța se pronunță extra petit, ea fiind sesizată cu starea de fapt, nefiind ținută de încadrarea în drept dată în actul de sesizare potrivit dispozițiilor art. 317 Cod procedură penală.

Fapta inculpatului M.F. care în perioada 2000 decembrie 2001, în urma unei înțelegeri prealabile cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești, cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, (produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) pe care le-a comercializat, trecându-le în mod fictiv prin rețeaua de societăți comerciale creată de el în acest scop S.C. SPM S.R.L. Ploiești, S.C. M. S.R.L., S.C. P.A. S.R.L. Ploiești, S.C. W. SRL Ploiești, S.C. V. SRL Ploiești, S.C.P.T. S.R.L., S.C. T. S.R.L. Ploiești, S.C. C. SRL Ploiești, S.C. R. S.R.L. O., S.C. S. SRL. Onești, S.C. U.M. S.R.L., S.C. B. S.R.L., înlocuind documentele de livrare ale Rafinăriei în care era trecut combustibil lichid ușor cu documente întocmite de el ori de complicității săi din care rezultă motorină, în care era inclusă taxa MTR, în scopul de a o ajuta pe inculpata B.M. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii 118/1996, OUG 249/2000, OUG 27/2000 și HG 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON și obținerii de venituri ilicite întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatului M.V., administrator la S.C. P.A., S.C. V., S.C.W. constând în aceea că, în perioada 2000 -2001, în mod repetat l-a ajutat pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți comerciale, inclusiv al societăților la care era administrator, în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr.118/1996, OUG nr.249/2000, OUG nr. 27/2000 și HG nr. 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsit de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatului M.S., administrator la S.C. P.A., S.C. P.T., S.C. SPM constând în aceea că, în perioada 2000-2001, în mod repetat l-a ajutat pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detailat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți comerciale, inclusiv al societăților la care era administrator, în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr.118/1996, OUG nr.249/2000, OUG nr.27/2000 și HG nr.212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal.

Fapta inculpatului S.L.A. constând în aceea că, în calitate de asociat și administrator la societățile comerciale T. S.R.L. și C. S.R.L., în perioada 2000 - 2001, în mod repetat l-a ajutat pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detailat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți comerciale, inclusiv al societăților la care era administrator în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr.118/1996, OUG nr.249/2000, OUG nr. 27/2000 și HG nr. 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și ped. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatului R.R. constând în aceea că, în calitate de administrator al S.C. R. S R L . O. în perioada septembrie 2000 decembrie 2001, în urma unei înțelegeri prealabile, l-a ajutat, sprijinit pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detailat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituie, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți comerciale, inclusiv al societăților la care era administrator în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr.118/1996, OUG nr.249/2000, OUG nr. 27/2000 și HG nr. 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și ped. de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal.

Faptele inculpatului S.I. care în perioada 2001 - 2002, fiind angajat la S.C. TR. Bacău, l-a ajutat pe administratorul acestei societăți, inculpatul D.N., să comercializeze produse petroliere

substituite, provenite de la S.C. S. S.R.L. și S.C. R. S.R.L. și în cursul anului 2001, fiind angajat la S.C TR. SRL Bacău, l-a ajutat pe administratorul acestei societăți, inculpatul D.N., să comercializeze produse petroliere provenite de la firmele controlate de inculpatul M.F. cu documente false întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală, prevăzută de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 13 Cod penal și asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323 alin. 1 Cod penal, toate cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal.

Fapta inculpatei B.S., în calitate de administrator la S.C. S. SRL Onești și în înțelegere cu R.R. în perioada 2000-2001, în mod repetat l-a ajutat, sprijinit pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituite, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul mai multor societăți comerciale, inclusiv al societăților la care era administrator în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii 118/1996, OUG 249/2000, OUG 27/2000 și HG 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatului D.N. în perioada anilor 2000 - 2001, în înțelegere cu inculpata B.S., în mod repetat l-a ajutat, sprijinit pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice în mod fraudulos produse petroliere substituite, respectiv motorină, cu documente false și prin intermediul societăți comerciale S.C. S. SRL. și S.C. TR. SRL în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr. 118/1996, OUG nr. 249/2000, OUG nr. 27/2000 și HG nr. 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

Fapta inculpatului G.D., care în calitate de administrator la S.C. B.I. S.R.L. Brașov în perioada 2000-decembrie 2001 l-a ajutat pe inculpatul M.F. (care a procurat cantități mari de motorină de la R.A.R. S.A. Ploiești după prealabila înțelegere cu inculpata B.E.M., director general al S.C. R.A.R. S.A. Ploiești cu documente false de combustibil lichid ușor CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, produsele ridicate de la R.A. fiind prezentate detaliat în anexele 1-15 din Raportul de constatare întocmit la data de 20.08.2007 de DNA, Serviciul specialiști) să valorifice produse petroliere substituite, respectiv motorină, cu documente false, prin intermediul mai multor societăți comerciale de exemplu: S.C. B.I. S.R.L., S.C. A.I. SRL în scopul obținerii de venituri ilicite dar și de a a-i ajuta pe inculpații B.M. și M.F. prin această ascundere a obiectului sau a sursei impozabile de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr. 118/1996, OUG nr. 249/2000, OUG nr. 27/2000 și HG nr. 212/2000 în cuantum de

56.426.959 RON întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată în forma complicității, prevăzută și pedepsită de art. 26 Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal

Nu este întemeiată critica inculpatului G.I. privind infracțiunea prevăzută de art. 31 Cod penal rap. la art. 290 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal raportat la materialul probator aflat la dosarul de urmărire penală 沒 ol. 31, 32, noile susțineri din recurs în sensul că facturile au fost scrise de fiul său însă acele facturi au fost scrise la dictarea lui D.S. sunt nedovedite, așa cum s-a arătat anterior.

Fapta inculpaților B.E.M. și M.F. de a se asocia în vederea desfășurării unei activități ilicite și fapta inculpaților M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. de a adera și sprijini această asociere având ca scop valorificarea produselor petroliere substituie respectiv motorină, cu documente false de CLU I, CLU III, petrol distilat, motorina cu destinație specială și withe spirt, motorina fiind ridicată de la R.A. și facturată prin intermediul mai multor societăți comerciale în scopul obținerii de venituri ilicite prin ascunderea obiectului sau a sursei impozabile în scopul de a se sustrage de la plata taxelor și accizelor datorate statului potrivit dispozițiilor Legii nr. 118/1996, OUG nr. 249/2000, OUG nr. 27/2000 și HG nr. 212/2000 în cuantum de 56.426.959 RON, deci în scopul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată prin întocmirea de documente false întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 323 alin 1 Cod penal.

Cu privire la infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 Cod penal anterior, instanța are a constata că acest text a fost dezincriminat parțial, în măsura în care starea de fapt nu se suprapune peste norma de incriminare prevăzută de art. 367 Cod penal în vigoare, astfel că solicitarea de achitare pe considerentul că fapta nu mai este prevăzută de legea penală este corectă.

Cu titlu preliminar, instanța are a preciza că decizia a fost pronunțată anterior Deciziei nr. 12/2 iunie 2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în MO nr. 507 din 8 iulie 2014.

În primul rând, cerința comiterii faptei de cel puțin 3 persoane nu era prevăzută în textul art. 323 Cod penal anterior, ci a fost introdusă prin Legea nr. 39, menținută prin dispoziția înscrisă în art. 367 Cod penal, alin. 3 al acestui text definește noțiunea de grup infracțional și prevede în mod expres grupul trebui să fie format din trei sau mai multe persoane. C

În varianta inițială a textului prevăzut de art. 323 Cod penal, era suficientă constituirea grupului din două persoane, așa cum este cazul în speță, respectiv inculpații B.E. și M.F., grup la care au aderat sau care a fost sprijinit de alți inculpați, astfel că la acel moment cerința legii pentru existența acestei infracțiuni era îndeplinită însă, nu mai este îndeplinită la acest moment față de intrarea în vigoare a unei legi nou, ce definește exhaustiv noțiunea de grup infracțional organizat.

Noul art. 367 Cod penal reprezintă o reglementare simplificată a infracțiunilor cuprinse în art. 7 și 8 din Legea nr. 39 și a fostului art. 323 Cod penal anterior, dar numai în măsura în care grupul constituit potrivit acestui ultim text era constituit din cel puțin 3 persoane, ceea ce nu este cazul în speță.

Este adevărat că noua lege a mărit în mod evident sfera de aplicare a normei de incriminare, având în vedere și considerațiile făcute anterior în analiza infracțiunilor art. 323 din Codul penal

anterior și acestea fiind dată chiar de elementele la care legiuitorul a înțeles să renunțe prin modificările operate în definiția noțiunii de grup infracțional organizat, rezultă că noua dispoziție a art. 367 din Codul penal a preluat atât prevederile art. 7 (aspect necontroversat în practică), cât și pe cele ale art. 323 din Codul penal anterior (numai în măsura în care elementele constitutive se regăsesc în noua reglementare) și ale art. 8 din Legea nr. 39/2003 (aspecte controversate în doctrină și practica judiciară), faptele prevăzute de aceste texte de lege nefiind dezincriminate, dar numai în măsura în care starea de fapt se suprapune noii norme de incriminare.

Cum până la pronunțarea hotărârii a intervenit o lege penală mai favorabilă, se constată că față de noua reglementare, având în vedere starea de fapt reținută nu se regăsește în conținutul art. 367 Cod penal în vigoare, situație în care este incidentă norma de dezincriminare prevăzută de art. 4 Cod penal.

În plus, pentru majoritatea inculpaților s-a reținut forma complicității la infracțiunea de evaziune fiscală, adică o formă a participației penale; dacă s-ar considera că în toate ipotezele faptice infracțiunea prevăzută de art. 8 din legea specială și art. 323 Cod penal anterior se regăsește în norma art. 367 Cod penal în vigoare, atunci practic, nu ar mai exista pluralitate ocazională, ci doar constituită, ceea ce este inadmisibil.

În practică, s-a observat tendința organelor judiciare de a încadra în textul art. 7 din legea nr. 39/2003 aproape orice faptă comisă de 3 sau mai multe persoane împreună, dacă făcea parte dintre cele prevăzute la art. 2 alin. 1 lit. b și care era considerată în reglementarea anterioară o infracțiune gravă. Aceasta, deși în concret, nici gravitatea faptei, nici modalitatea de asociere a făptuitorilor nu corespundea exigențelor a ceea ce în mod obișnuit se apreciază ca fiind crima organizată.

Pentru a elimina această deficiență a suprapunerii de reglementare și a interpretării noțiunii de grup infracțional organizat, legiuitorul a modificat textul ce definește această noțiune.

În consecință, infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 Cod penal anterior se regăsește în forma tip prevăzută de art. 367 Cod penal în vigoare, respectiv în cerința legii noi ce nu mai impune ca acțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat să fie realizată în scopul comiterii unor infracțiuni grave, dar numai cu condiția ca grupul să fie constituit din cel puțin 3 persoane, ceea ce nu este cazul în speță, astfel încât se constată că operează o dezincriminare parțială.

Argumentul invocat de inculpați în sensul că grupul ar fi fost constituit de două persoane, respectiv inculpații B. și M. est est valabil.

În consecință, solicitarea inculpaților de achitare pentru infracțiunea prevăzută de art. 323 Cod penal anterior va fi admisă, deoarece fapta de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni a fost dezincriminată numai în măsura în care aceasta nu se regăsește în textul art. 367 Cod penal și cum grupul nu a fost constituit din cel puțin 3 persoane, ci numai de două, se constată că nu se poate vorbi de existența unui grup infracțional organizat așa cum cere art. 367 alin. ultim Cod penal, soluția care se impune fiind aceea a achitării potrivit art. 10 lit. b C. proc. pen. anterior, fapta nu mai este prevăzută de legea penală, inclusiv pentru inculpații B.S., în privința căreia se impune extinderea efectelor recursului potrivit art. 385/7 Cod procedură penală, fiind incident cazul de casare prevăzut de art. 385/9 pct. 13 C. proc. pen. care se ia în considerare întotdeauna din oficiu.

Va fi primită, de asemenea, și solicitarea subsidiară a tuturor inculpaților recurenți și cea formulată de Ministerul Public de încetare a procesului penal urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale, calculat potrivit legii mai favorabile pentru inculpați, pentru celelalte

infracțiuni, respectiv evaziune fiscală și complicitate la evaziune fiscală și fals în înscrisuri sub semnătură privată.

Astfel, pentru infracțiunile de evaziune fiscală și complicitate la infracțiunea de evaziune fiscală reținute în sarcina inculpaților și pentru care instanța de apel a dispus condamnarea, termenul de prescripție specială este de 12 ani, potrivit art. 122 lit. c și art. 124 Cod penal anterior, raportat la limitele de pedeapsă pentru infracțiunea de evaziune fiscală (inclusiv în forma complicității) și la data epuizării activității infracționale.

Cum perioada infracțională a fost în perioada anilor 2000-2001 (ultimul act fiind reținut în rechizitoriu în decembrie 2001) rezultă că termenul de prescripție s-a împlinit în decembrie 2013, ceea ce atrage soluția încetării procesului penal pentru toți inculpații recurenți, mai puțin pentru inculpatul L..

II. Cu privire la inculpatul L.M., Ministerul Public a solicitat încetarea procesului penal față de împlinirea termenului de prescripție, în timp ce acesta a solicitat schimbarea temeiului achitării pentru infracțiunea de determinare la înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor prevăzută de art. 31 Cod penal raportat la art. 297 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, temeiul achitării este cel prevăzut de art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală, fapta nu există, sau litera c, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, arătând că încă de la început inculpatul a avut această poziție că nu a săvârșit fapta, cu toate că în cursul urmăririi penale s-a luat măsura arestării față de acesta, în mod nelegal, astfel cum rezultă din hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, depusă la dosar și pentru infracțiunea de determinare la săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 31 rap. la art. 290, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal în temeiul prevăzut de art. 10 lit. c Cod procedură penală anterior.

Curtea are a observa că acest recurs este lipsit de temei.

În primul rând, chiar dacă temeiul achitării ar fi fost greșit reținut, acest motiv nu se încadrează în niciunul din cazurile de casare prevăzute în mod limitativ de art. 385/9 Cod procedură penală; de altfel, nici inculpatul, prin avocat ales, nu a indicat cazul de casare, așa cum era obligat potrivit art. 385/10 alin. 1 și 2 Cod procedură penală.

Pe fond, admitând că s-ar putea încadra în cazul prevăzut de art. 385/9 pct. 17/1 Cod procedură penală în sensul că s-ar fi făcut o greșită aplicare a legii, care se ia în considerare numai când a influențat hotărârea în defavoarea inculpatului, analizând starea de fapt prin prisma materialului probator administrat în cauză, respectiv Nota de constatare a DCF Prahova nr. 1044/2003; concluziile specialiștilor DNA care au arătat că nu se poate stabili cu certitudine dacă respectiva cantitate de 247.213 l motorină substituită pe relația S.S.-C.P.-C.O.-Ab. era în fapt combustibil tip M import Ucraina sau provenea din cantitatea de 1.984.180 kg CLU I (f.295 vol.35); declarațiile martorilor martorii S.V., administrator la SC P. SRL, care a arătat că a cumpărat CLU I de la S.S., fără să știe de unde provenea și că nu a putut ridica marfa, fiind sechestrată de poliție (f.205 vol.2; f.21 vol.4 di), U.I., B.G., T.G., B.M., Tribunalul constată că în mod corect prima instanță a concluzionat că nu există probe certe care să demonstreze că inculpatul L.M. a importat în repetate rânduri, în perioada noiembrie 2001 - ianuarie 2002, combustibil tip M din Ucraina pe care l-a valorificat ca motorină prin intermediul societăților comerciale L.O., AN S.R.L., B. S.R.L., S.S. S.R.L., C. SRL., C.O. SRL și AB. S.R.L și a pronunțat o soluție de achitare întemeiată pe dispozițiile art. 10 lit. d Codul de procedura penală, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor

prevăzute de art. 297 cu aplicarea art. 41 al.2 Cod penal și art. 31 Cod penal rap. la art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal

Recursul declarat de Ministerul Public în defavoarea inculpatului L. (în sensul de a se dispune încetarea procesului penal în locul achitării) se bazează pe declarația interesată, subiectivă și contradictorie în timp a coindicatului G.D., pe declarația interesată, subiectivă și contradictorie în timp a fratelui acestuia, martorul G.I.I., declarații care între ele, cele ale coindicatului G.D. și ale martorului G.I.I. sunt la rândul lor, în timp, contradictorii. Mai mult apare în dosarul Parchetului ICCJ o declarație a martorului B.M., înregistrată la 13.02.2008 - fila 181-186 din vol. 36 d.u.p. - în condițiile în care acesta decedase, potrivit Certificatului de deces de la fila 197 vol. 36 d.u.p. - la data de 6 decembrie 2007.

În raportul de constatare tehnico-științifică, întocmit de către specialiștii DNA, acesta nu se referă la persoana inculpatului L.M., care nu a avut vreo calitate de asociat sau administrator la niciuna dintre societățile comerciale, cu privire la care s-au pronunțat.

De asemenea, acest Raport prezintă unele neconcordanțe, confundând cantitatea de combustibili constatată ca existând la un moment dat în cele două rezervoare de la Sighet, cu capacitatea intrinsecă a rezervoarelor în care respectivii combustibili au fost depozitați, concluzionând în sensul depășirii capacității de depozitare. Capacitatea rezervoarelor de la Sighet este: un rezervor are capacitatea de 3.150 m.c, iar cel de-al doilea o capacitate de 1.000 m.c. Acest Raport este superficial, pentru că, deși din actele dosarului de urmărire penală reiese că au fost utilizate capacități de depozitare situate și în Rona de Sus, Raportul ignoră acest aspect și nu face corelațiile necesare.

În ceea ce privește acuzația de substituție de produse petroliere prin intermediul S.C. "L.O." S.R.L. și S.C. S. S.R.L. se reține în actul de acuzare că înțelegerea pentru substituția de produse petroliere a fost perfectată între G.D. și L.M. fără ca A.I. (administratorul S.C. L.O. S.R.L. și cumnata inculpatului L.M.) să aibă vreo contribuție și fără ca G.D. să cunoască rolul acesteia în societate, afirmație care este contrară probelor administrate la dosarul cauzei, respectiv contractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de 20 octombrie 2001- după la dosarul instanței de fond în care S.C. L.O. SRL apare ca fiind reprezentată de A.I., în calitate de administrator, care l-a și semnat, în baza căruia, în conformitate cu clauzele contractuale au fost emise cele 2 file CEC; declarația asociatului-unic și administrator al S.C. L.O. S.R.L. -A.I., dată la data de 11.12.2002, f. 147-149 din vol. 31 dosar u.p.; Procesul verbal de confruntare dintre A.I. și G.I.I. datat 11.12.2002 aflat la filele 74-80 din vol. 31 d.u.p.; facturile fiscale nr. 2027595 din 20.11.2001 și nr. 2027598 din 21.11 2001, fila 89 vol. 31 d.u.p. din care rezultă că L.O. reprezentată de A.I. a livrat la AN conform contractului combustibil tip M; înscrisurile de la filele 145-147, 148-264, fila 173 și 187 din vol. 30 d.u.p, reprezentând facturi, care demonstrează aceeași practică și metoda de operare din partea lui G.D. privind substituția de produse petroliere pe relația SPM-AN-B.I.- G.T. SRL. cu mult înainte de a-l cunoaște pe L.M..

Din înscrisurile de la filele 127, 133, 134 vol. 32 d.u.p. - O.P 2210/22.11.2001 emis de R. Cluj pentru B. și borderourile de încasare a banilor de către B. de la A.A.T., rezultă că banii proveniți din vânzarea de către G.D. a Combustibilului tip M, ca motorină, au fost încasați de acesta, profitându-i în exclusivitate.

Din actele de urmărire penală rezultă împrejurarea că atât din rezervoarele de la Sighet, cât și din rezervoarele de la Rona de Sus, în timpul cercetării penale s-au prelevat, în repetate rânduri, probe din produsele depozitate, aceste probe fiind expertizate în rețeaua laboratoarelor PETROM, nici una dintre analizele efectuate la solicitarea organelor de urmărire penală nu constată existența în rezervoare a vreunui amestec.

Este adevărat că în declarația sa din data de 15.09.2011 dată în fața Judecătorei Brașov, dar și în declarația dată în data de 03.05.2012, inculpatul G.D. arată că a dat telefon la A. și a cerut o cisternă de solvent pe care el a plătit-o, solventul fiind amestecat cu combustibilul, că a luat de la inculpatul L. 5 vagoane cu combustibil și un vagon cu spirt pe care le-a amestecat rezultând motorina și că inculpatul L. nu aducea motorină, ci acesta aducea combustibil pentru sobe pe care în depozitele sale 精 îmbina cu spirt alb adus de la rafinărie, iar această declarație se coroborează în parte cu declarațiile martorului G.I., în sensul că fratele sau a achiziționat motorina de la L. pe care acesta o aduse din Ucraina cu acte de combustibil lichid ușor pentru nu plăti taxa de drum și a inculpatului S., dar este infirmată de multe alte declarații:

- declarația martorului P.V. dată în data de 20 martie 2012 care a arătat că a fost angajat al SC L.O.; de L. nu știe să fi desfășurat activități în această societate, cei care administrau societatea erau A.I. și mai apoi B.M.; în privința mărfii pe care a transportat-o la Turda, a fost încărcat de un bărbat care nu era din localitate; că trimiterea lui în cursa la Turda s-a făcut de către B., administratorul societății L.O. iar factura și avizul i-au fost predate de către o fată M. N.; ca la descărcarea mărfii la Turda a fost așteptat de băiatul lui G.I. care a luat Cec-urile și facturile, după ce cei de la stație i-au semnat de primire factura;

- declarația martorei Z.M.D. (fosta N.) dată la data de 28.06.2012 din care rezultă că aceasta a fost determinată, în schimbul unei sume de bani, de G.D. să 精 completeze facturile de la filele 115-118 vol. 31 d.u.p., facturi prin care SC B. livra la SC A.A.T. combustibilul substituit de G.D., prin înscrisurile falsificate și că "inculpatul L. nu a avut vreo implicare în completarea facturilor menționate";

- declarația martorului R.I. dată în data de 28.06.2012 din care rezultă că inculpatul G.D. și fratele acestuia G.I., împreună cu B.M., administratorul S.C. L.O. S.R.L., i-au solicitat cheile de la trei bazine din depozitul de la Rona; ca "persoană necunoscută mie a rămas paznic la acele bazine, în zilele următoare, când am văzut că au venit mai multe cisterne și au încărcat ori au descărcat de la cele trei bazine, cei doi frați au lăsat o persoană care nu era din zonă, să le gestioneze marfa din acele rezervoare

- declarația martorului T.G. dată în data de 28.06.2012 care a arătat că: „De manevrarea vagoanelor din Ucraina se ocupa inginerul B.M. și o doamnă A.L., iar de cele românești S.S.” și ca "în această calitate (responsabil cu siguranța circulației și mecanic de locomotivă pe platforma fostului combinat de prelucrare a lemnului din Sighet) nu am avut tangență cu inculpatul L.M.";

- declarația martorului F.C.G. dată în data de 28 iunie 2012- care a declarat că a fost administrator la S.C. C. S.R.L., ca a avut relații comerciale directe cu G.D. și fratele acestuia; i-a vândut Combustibil tip M și a cumpărat de la acesta solvent, precum și că "Nu am derulat tranzacții economice cu inculpatul L. și nu știu nici dacă între acesta și inculpatul G.I. au existat astfel de relații.";

- declarația martorului S.V. dată în data de 29.03.2012 care a arătat că a avut relații comerciale cu SC S.S. SRL reprezentată de S. și cu L.O., administrată de A.I.: "Nu îmi aduc aminte să fi discutat ceva cu L.M. și nu știu ce calitate avea acesta în societatea L.O. sau dacă avea vreo calitate";- "Nu am alte relații cu inculpatul L. în afară de cele prilejuite de competițiile sportive de box la care ne mai înt 稷 nim.";

- declarația martorului U.I. dată în data de 03.05.2012 care a relatat despre îndeplinirea unor formalități privind transportul pe cale ferată a unor produse petroliere de către S.S., care a recepționat

vagoanele pentru S.S. precum și că "Nu rețin ca inculpatul L. să fi avut vreo legătura cu acest transport și nici să fi cerut magazionerului să 精 anunțe că au sosit vagoanele".

Din factura fiscală nr. 5207304 din 20.11.2011 emisă de Rafinăria P.R.V. către S.C. B. aflată la fila 153 din vol. 31 d.u.p. rezultă că acest solvent a fost cumpărat de societatea coinculpatului G.D. - B.I. S.R.L. Din factura fiscală nr. 7288453 din 29.11.2001 fila 120 din vol. 31 d.u.p. 睦 ezultă că acest produs a fost livrat de SC B.I. SRL către SC C. SRL.

Cu privire la acest produs, administratorul S.C. C. SRL - martorul F.C.G. în declarația dată în data de 28.06.2012 a declarat că: "Achiziționasem solvent pentru a curat rezervoarele pe care le dețineam la Baia Mare și la Vișeu...Nu cunosc dacă solventul poate fi combinat cu un alt tip de produs petrolier pentru a rezulta un tip de combustibil care să poată fi folosit pe mijloacele auto. Din experiența mea solventul nu se amesteca cu alți combustibili, rămâne deasupra. Are un miros foarte înțepător și nu se poate lucra decât cu masca de gaze. Când am curățat acele bazine am amestecat solventul cu rumeguș, altfel se evaporă foarte repede."

Se mai reține în actul de sesizare că pentru a putea substitui produsele petroliere, inculpatul L.M. se folosea de mai multe societăți comerciale la care, în drept, figurau ca asociați sau administratori persoane fără pregătire sau cu experiență redusă în lumea afacerilor, societăți care își aveau sediul în mai multe localități din țară pentru a îngreuna eventualele controale ale organelor de specialitate. Dintre acestea se exemplifică: SC C. SRL Timiș, unde L.M. a figurat pentru o anumită perioadă asociat cu S.D.; SC S.S. Sighet, unde administratorii au fost B.G. iar în ultima perioadă S.O.S.; SC C.O. SRL Sighet, la care asociat și administrator figura Cristina Pop (cele două societăți, de fapt, funcționau în cadrul SC L.O.); SC C. Baia Mare, al cărei asociat F.C., era un apropiat din lumea boxului sau SC P. Margita, unde de asemenea, era asociat și administrator, o persoană din lumea boxului.

Având la dispoziție și rezervoarele din Sighet și Rona, inculpatul L.M. avea posibilitatea alimbării produselor petroliere" de la o societate la alta, inclusiv prin așa numitele lăsări în custodie, ce de fapt constituiau modalități concrete de substituire a acestora.

Se mai reține în rechizitoriu că având în vedere că celelalte societăți care au intervenit scriptic în această rețea, nu aveau depozite, nu aveau mijloace de transport (de regulă erau folosite vehiculele proprietatea lui L.M.) iar toate sumele de bani intrau în posesia lui SC L.O., ar rezulta, în mod indubitabil, că această filieră era organizată și coordonată de L.M.. Aceste afirmații sunt nedovedite, nici unul dintre administratorii societăților nu a fost cercetat și trimis în judecată.

Mai mult, SC S.S. nu avea, în mod teoretic, cum să livreze motorină, deoarece avea intrări numai de CLU, motiv pentru care, în luna septembrie 2001, când i s-a solicitat să fie prezent la sediul societății în vederea efectuării unei verificări, S.O.S. ce figura ca administrator, a dispărut de la domiciliu, iar ulterior s-a prezentat la sediul IPJ Maramureș, unde a depus o plângere, în sensul că i-au fost sustrate din autoturismul personal geanta în care se aflau actele societății.

Se arată în rechizitoriu că starea de fapt s-a bazat și pe Nota nr. 6.182 din 10.12.2002 a D.G.F.PH și Nota nr. 1044/21.02.2003 a DCFP PH în care se consemnează " SC. L.O. a achiziționat din Ucraina cantitatea de 515 tone combustibil tip M ce a fost recepționată în luna decembrie 2001..." "...în prima parte a lunii ianuarie 2001 combustibilul a fost valorificat ca motorina direct din rezervorul de la Rona de către S.C. Ab. Teleorman prin administratorul acesteia R.G., actele fiind întocmite fictiv pentru livrări pe relația SC S.S. SRL, S.C. C. - S.C. C.O. SRL."

Nota nr. 6.182 din 10.12.2002 a D.G.F.PH face trimitere și considera necesară corelarea cu Actul de control încheiat la data de 24.02.2002 de Gardă Financiară Maramureș prin care s-a stabilit un plus de 338.287 litri pentru care s-a luat măsura confiscării. Însă acel act de control, respectiv procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor Seria C nr. 003722 încheiat la 24.02.2002 de către comisarii G.F. MM împreună cu ofițerii din cadrul I.P.J. MM a fost contestat în instanță. Prin sentința civilă nr. 1.776 din 25.06.2002 pronunțată în Dosar nr. 1.692/2002 al Judecătoriei Sighetu Marmăției, rămasa definitivă și irevocabilă prin respingerea recursului prin decizia civilă nr. 179/R/2002 pronunțată la data de 19. 09.2002 în dosar nr. 5.457/2002 al Tribunalului Maramureș, hotărâri care au avut în vedere o expertiza contabilă judiciară efectuată în cauza:

- a fost anulat în întregime Procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției; s-a înlăturat sancțiunea amenzii contravenționale; s-a desființat măsura confiscării cantității de 338.287 Combustibil tip M ʘ ;

- a fost exonerată S.C. ʘ L.O. ʘ de la plata către bugetul statului a sumei de 3.545.930.100 lei reprezentând contravaloarea cantității de 288.287 l Combustibil tip M ʘ și

- s-a dispus restituirea, de îndată, a cantității de Combustibil tip M ʘ sigilată de organele de constatare a contravenției, celui în drept, respectiv S.C. ʘ C.O. ʘ SRL.- aceste înscrisuri găsiindu-se în vol. 37 d.u.p.

Referitor la nota nr. 1.044/21.02.2003 a D.G.F.PH aflată la filele 68-71, vol. 33 d.u.p. după ce la pct. a) reține că S.C. L.O. S.R.L. a achiziționat din import Combustibilul lichid tip M în data de 18 ianuarie 2002 cantitatea totală de 516,571 tone (Combustibil tip M ce există în materialitatea lui 338.287 litri la 24.02.2002 când s-a instituit sechestrul de către Garda Financiară Maramureș) la pct. c).

Referitor la modul de comercializare a cantității de 247.213 litri combustibil tip M concluzionează că a rezultat valorificarea cantității de 247.213 litri Combustibil tip M achiziționat din import de S.C. L.O. SRL drept motorină după următorul circuit de comercializare: S.C. S.S. SRL Sighet - S.C. C.P. SRL Sabisa - S.C. C.O. S.R.L. Sighet și S.C. AB. SRL Craiova fără a explica și cum s-a realizat acest lucru) reținând ca S.C. C.O. SRL a livrat cantitatea de 247.213 litri motorina la S.C. AB. S.R.L. Craiova cu cele 2 facturi din data de 14 ianuarie 2002.

Concluzia care se desprinde este că combustibilul tip M din import - importat de SC L.O. S.R.L. la 18 ianuarie 2002 ar fi fost comercializat ca motorină pe relația S.C. S.S. SRL - C.P. SRL - C.O. SRL - S.C. AB. SRL Craiova, anterior acestei date, respectiv la 14 ianuarie 2002, în condițiile în care prima livrare de Combustibil tip M din import făcuta de S.C. "L.O." S.R.L către S.C. C.O. SRL este la data de 23.02.2002 (rezulta din Fișele de magazie, Avizele de expediție, etc. și Expertiza contabilă judiciară). Cu toate acestea, relativ la aceasta operațiune D.G.F.PH stabilește "venituri ilicite" în suma de 937.709.069 lei că "diferența între valoarea totală a mărfii livrate (247.213 litri motorină) de SC S.S. către C.P... și valoarea totală a cantității de 247.213 litri combustibil tip M achiziționat de S.C. L.O. SRL din import (DVI 201/18.01.2002).

Astfel, s-a făcut abstracție de înscrisurile existente în vol. 33 și vol. 37 dosar u.p., respectiv: procesul verbal de percheziție din 05.03.2002 când se preleva și probe de produs; nota de constatare din 14.03.2002 prin care se constată existența faptică a unui stoc de 438.900 litri din Combustibilul tip M importat de S.C. ʘ L.O. ʘ S.R.L., iar la data de 31 ianuarie 2002 S.C. ʘ L.O. ʘ S.R.L. avea în stoc o cantitate de 549.473 litri combustibil tip M - aspect ce rezulta din fișele de magazie ale S.C. ʘ L.O. ʘ S.R.L. și apare menționat și în Raportul de Expertiză contabilă judiciară; Raportul de Expertiză

contabilă judiciară; nota de constatare întocmit în data de 29 ianuarie 2002 de către Garda Financiară Maramureș, constatând că în rezervorul de 1.000 m.c. aparținând S.C. † L.O. S.R.L. se găsea, faptic, o cantitate de † aproximativ † 500.000 litri.

În consecință nu se poate susține că una și aceeași cantitate de produs a fost vândută: atât ca și combustibil tip M - pentru că exista ieșirile de Combustibil tip M, livrări verificate la cumpărători de către organele de cercetare penală și nu s-a stabilit ca livrările ar fi fost fictive, deci au fost reale - și, în același timp, să se susțină că același produs a fost vândut ca și motorină.

Din declarațiile martorei R.G. (fosta B.), fila 19, 20 din vol. 33 d.u.p. - și declarația acesteia dată în fața instanței de fond în data de 15.09.2011 rezultă că a cumpărat motorina de la S.C. C.O. S.R.L., reprezentată de P.G.C., ca a făcut transportul mărfii cu propriile autocisterne și că a prelevat probe din produsul cumpărat, pe care l-a expertizat, constatând că este motorină, precum și faptul că nu a avut reclamații cu privire la produsul vândut.

Urmează a avea în vedere și faptul că combustibilul tip M din import a fost depozitat în depozitele proprietatea inculpatului L.M., proprietar al acestora în calitate de persoană fizică, iar G.D. a realizat livrările de motorină către S.C. A.A. S.R.L. TURDA cu o autocisternă proprietatea inculpatului L., în calitate de persoană fizică, deoarece atât depozitele cât și autocisterna au fost închiriate mai multor societăți comerciale. Cisternele au fost utilizate cu precădere de S.C. L.O. S.R.L., fapt ce rezultă din multitudinea de facturi fiscale existente în dosarul de urmărire penală, S.C. L.O. SRL efectuând multiple transporturi de produse petroliere cu aceste cisterne, închirierea fiind o operațiune juridică legală, iar modul de gestionare al activității în depozitele de carburanți și a autocisternelor privesc societățile comerciale care le-au închiriat.

În ceea ce privește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în forma participăției improprie prevăzută și pedepsită de art. 31 Cod penal rap. la art. 290 Cod penal cu aplic, art. 41 alin. 2 Cod penal la fila 114 din rechizitoriul se reține că SC L.O. a facturat combustibil M către SC AN, după care produsul respectiv apare facturat scriptic, ca motorină, către SC B.I. BRAȘOV, acesta rămânând în realitate în același depozit din Rona de unde a fost livrat...către SC R. SRL Cluj... Despre această operațiune inculpatul G.D. a declarat că la cererea lui L.M. i-a lăsat facturi în alb, semnate și ștampilate, ce au fost completate ulterior de persoane din anturajul acestuia...împrejurarea ca în timpul urmăririi penale nu a putut fi stabilită persoana care a completat efectiv dată pe factura nu este de natură a înlătura susținerile lui G.D., atât timp cât acesta nu putea semna direct exemplarele 2 sau 3 ale facturilor.

Declarațiile coinalpatului G.D. urmează a fi privite cu rezerve raportat la celelalte probe administrate în cauza respectiv declarațiile martorilor Z.M.D. (fosta N.), dată în dosarul instanței la data de 28 iunie 2012, în sensul că inculpatul L. nu a avut nici o implicare în completarea facturilor menționate, dar într-adevăr indicațiile în legătură cu completarea acestor facturi le-a primit și din partea unor băieți de la Rona de Sus cu care nu a vorbit decât telefonic (???)...nu a avut reprezentarea în ceea ce 靖 privește pe cei din Rona de Sus că ar fi angajați ai inculpatului L.M.. Declarația data de 28 iunie 2012, de martorul R.I., declarația dată în d.u.p., de martorul G.I.I. (fratele inculpatului G.D.), la data de 13 februarie 2003- d.u.p. vol. 31 pag. 71-73) în sensul că G.D. i-a lăsat unei angajate a S.C. L.O. (M.) o blondă de 20-25 ani, un facturier întreg și un chitanțier.

Față de argumentele expuse în ceea ce 精 privește pe inculpatul L.M. se constată, similar instanței de apel, că acesta nu a fost asociat sau administrator la niciuna dintre societățile comerciale la care se face referire în dosarul de urmărire penală, chiar dacă rezultă săvârșirea de către acesta a unor

acțiuni comerciale și o implicare în administrarea în fapt a S.C. † L.O. ‡ S.R.L există un mare dubiu că acesta ar fi determinat pe reprezentanții vreuneia dintre societățile comerciale la care se referă rechizitoriul să substituie din culpă sau fără vinovăție produse petroliere și nici nu s-a dovedit fără dubiu că ar fi determinat pe reprezentanții vreuneia dintre societățile comerciale la care se referă rechizitoriul să falsifice înscrisuri în vederea substituirii de produse, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, dubiul urmează să-i profite potrivit principiului „*in dubio pro reosens*” în care soluția de achitare în temeiul art. 10 lit. d Cod procedură penală relativ la ambele infracțiuni este la adăpost de orice critică, recursurile formulate de DNA și inculpatul L. urmând a fi respinse ca nefondate.

Nu poate fi primită nici solicitarea inculpatului de a schimba temeiul achitării din art. 10 lit. d în art. 10 lit. a și c C. proc. pen.; pentru a se putea dispune achitarea pe considerentul că fapta nu există este necesar ca în realitatea obiectivă să nu se producă nicio modificare, fapta trebuie să fie imaginară (de exemplu, se reclamă comiterea unei infracțiuni de furt însă, bunul se află în continuare, în posesia persoanei vătămate și nu a ieșit niciun moment din sfera posesiei acesteia.

Nu este întemeiată nici critica privind schimbarea acestui temei în dispoziția înscrisă în art. 10 lit. c Cod procedură penală fapta nu a fost comisă de inculpat, deoarece în speță, așa cum corect a constatat instanța de apel, fapta există, ar putea fi comisă de inculpat, în special participația improprie la fals în înscrisuri sub semnătură privată, dar nu sunt probe suficiente care să contureze vinovăția acestuia, fiind corectă aplicarea *principiului in dubio pro reo*.

Cu privire la solicitarea acestui inculpat de a se constata prin decizia pronunțată în recurs că acesta a fost arestat nelegal și că i s-ar fi încălcat drepturile înscrise în art. 3 și 5 paragraf 4 și 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, Curtea constată că această solicitare este inadmisibilă.

Decizia pronunțată de instanța penală în recurs nu este decizie care privește o acțiune în constatare și solicitarea nici nu poate face obiectul unei decizii pronunțate în recurs împotriva unei hotărâri supuse apelului; nu există nici un caz de casare care să conțină o asemenea cerință, instanța penală națională neavând nicio competență de a pronunța o asemenea constatare a încălcării vreunui text din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților sale Fundamentale, acesta fiind atributul exclusiv al instanței europene.

Este dreptul inculpatului de a folosi hotărârea pronunțată de instanța europeană în orice mod dorește, dar încălcarea constatată de instanța de la Strasbourg nu poate face obiectul acestei cauze.

III. Față de considerentele mai sus expuse se constată că și recursurile promovate de partea civilă Statul Român prin ANAF, DGFP Brașov și partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești sunt lipsite de temei.

Curtea are a nota că referitor la motivele de recurs invocate de partea responsabilă civilmente instanța a arătat motivele pentru care nu este întemeiat la începutul hotărârii, odată cu analiza motivelor de recurs formulate de inculpata B.E., acestea fiind aproape identice.

Cu privire la recursul părții civile, Curtea are a observa că aceasta a criticat menținerea sechestrului asigurător până la concurența sumei reprezentând prejudiciul, nu și a penalităților de întârziere și majorărilor, dar și faptul că cererea de instituire a sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile a inculpaților nu a fost soluționată de instanța de apel.

Se impune precizarea că inculpații și partea responsabilă civilmente au solicitat lăsarea nesoluționată a acțiunii civile consecutiv soluției de încetare a procesului penal, urmare a prescripției răspunderii penale.

În opinie majoritară, (opinia separată vizând doar acțiunea civilă care ar trebui lăsată nesoluționată) Curtea constată că această soluție nu poate fi adoptată, pentru următoarele considerente:

În primul rând, instanța a procedat la soluționarea prezentului recurs în condițiile Cod procedură penală anterior, față de dispoziția înscrisă în art. 12 din Legea nr. 255/2013 privind punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Cod procedură penală, recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, declarate împotriva hotărârilor care au fost supuse apelului potrivit legii vechi, rămân în competența aceleiași instanțe și se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi privitoare la recurs.

Din moment ce această cauză a fost soluționată potrivit Cod procedură penală anterior, (și a Codului penal anterior, inclusiv prescripția răspunderii penale) este firesc ca și soluția privitoare la acțiunea civilă să fie adoptată tot potrivit acestuia, respectiv art. 346 și 14 Cod procedură penală anterior.

Art. 346 alin. 4 Cod procedură penală anterior prevedea că acțiunea civilă se lăsa nesoluționată numai atunci când achitarea se pronunța în temeiul art. 10 lit. b Cod procedură penală (fapta nu este prevăzută de legea penală) sau când încetarea procesului penal s-a dispus în temeiul art. 10 lit. f și j Cod procedură penală (lipsește plângerea prealabilă a persoanei vătămate, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale și respectiv, când există autoritate de lucru judecată, caz în care împiedicarea produce efecte chiar dacă faptei i s-ar da o altă încadrare juridică).

În consecință, în ipoteza încetării procesului penal ca efect al împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale potrivit legii anterioare, instanța poate soluționa acțiunea civilă subsecventă acțiunii penale, soluție confirmată unanim în teorie și în practica judiciară.

În speța de față, nu se poate susține că instanța ar trebui să lase nesoluționată acțiunea civilă, deoarece, așa cum s-a arătat, cauza este soluționată potrivit Cod procedură penală anterior.

Susținerea că dispozițiile C. proc. pen. în vigoare de la 1 februarie 2014 ar trebui să guverneze soluționarea acțiunii civile, pe considerentul că normele de procedură sunt de imediată aplicare, nu are fundament, câtă vreme cauza este guvernată de dispozițiile procesuale anterioare; în caz contrar, ar însemna a soluționa cauza în recurs, potrivit ambelor legi procesuale, respectiv art. 385 și urm. Cod procedură penală anterior și art. 25 alin. 5 Cod procedură penală în vigoare, ceea ce este inadmisibil, deoarece o cauză poate fi soluționată numai în baza unei legi procesuale.

Este adevărat că normele de procedură sunt de imediată aplicare, dar trebuie observat că această aplicare se poate face în toate cauzele ce sunt supuse legii procesuale în vigoare; or, prezenta cauză, prin excepție de la acest principiu, prin voința legiuitorului, care a prevăzut în art. 12 din Legea nr. 255/2013 privind punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, că recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, declarate împotriva hotărârilor care au fost supuse apelului potrivit legii vechi, **rămân în competența aceleiași instanțe și se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi privitoare la recurs.**

În consecință, în soluționarea acestei/oricărei cauze nu se pot combina dispozițiile celor două legi procesuale, iar prezenta cauză, prin excepție, se soluționează potrivit legii procesuale anterioare în întregul ei.

În plus, instituția prescripției răspunderii penale este o instituție de drept substanțial, numai efectul acesteia cu privire la acțiunea civilă fiind prevăzut în legea procesuală, dar aceasta nu înseamnă că instituția prescripției răspunderii penale își pierde caracterul de instituție de drept penal.

De altfel, instanța de contencios constituțional a confirmat această teorie, prin decizia nr. 78/11 februarie 2014, în care s-a statuat (cu privire la măsurile de siguranță) că incidența aplicării lor nu este determinată de existența răspunderii penale pentru fapta săvârșită, ci de existența stării de pericol relevată de acea faptă, în speță, de existența necesității soluționării acțiunii civile. În esență, din moment ce infracțiunea există, a fost comisă de inculpat, cu forma de vinovăție cerută de lege, împrejurarea că acesta este apărat de răspunderea penală ca efect al trecerii timpului, prin împlinirea termenului de prescripție, nu înseamnă că este apărat și de răspunderea civilă.

Curtea Constituțională a constatat că sub incidența reglementării constituționale consacrate de art.15 alin.(2) referitor la retroactivitatea legii penale sau contravenționale mai favorabile pot intra numai normele de drept penal material (substanțial) și nicidecum cele de drept penal procedural care sunt de imediată aplicare. Dreptul penal cuprinde ansamblul normelor juridice prin care se stabilesc ce fapte constituie infracțiuni, sancțiunea ce urmează a fi adoptată (aplicată) în cazul săvârșirii infracțiunii, condițiile în care statul poate trage la răspundere penală persoanele care săvârșesc infracțiuni, precum și condițiile în care urmează să fie executate pedepsele și măsurile ce se pot lua în cazul săvârșirii unor fapte penale.

Prin *lege penală* se înțelege o normă de drept substanțial sau material cu un conținut normativ propriu-zis, adică o normă care stabilește conduite, fapte, acțiuni ale subiecților într-un raport juridic, în timp ce prin expresia referitoare la dreptul procesual ori procedural se exprimă categoria normelor juridice care cuprind în conținutul lor proceduri, modalități sau mijloace prin care se aplică normele dreptului substanțial.

Prin Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.853 din 2 decembrie 2011, Curtea Constituțională, referindu-se la criteriile de delimitare ale normelor de drept penal de cele de procedură penală, a constatat că „așezarea acestor norme în Codul penal sau în Codul de procedură penală nu constituie un criteriu pentru deosebirea lor.”

Drept urmare, ceea ce prevalează în stabilirea acestui caracter constă în obiectul de reglementare, scopul și rezultatul la care conduce norma pusă în discuție. Astfel, dacă se ia în considerare criteriul obiectului de reglementare al normei, se constată că art. 122 din Codul penal din 1969 este o normă referitoare la prescripția răspunderii penale, putând fi încadrată în categoria normelor de drept substanțial și nu în categoria celor de procedură penală, deoarece în art. 2 din Codul penal din 1969 se arată că legea penală prevede și măsurile ce se pot lua în cazul săvârșirii de infracțiuni (decizia se referă la măsura de siguranță a confiscării extinse care este una dintre acestea, dar se aplică perfect și instituției prescripției răspunderii penale). Totodată, nu poate fi înlăturat nici criteriul rezultatului la care conduce norma cu privire la

înlăturarea unei stări de pericol și la preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală.

În consecință, prescripția răspunderii penale este o normă de drept penal material și numai consecința acesteia în ce privește acțiunea civilă este reglementată de legea procesuală.

Se mai poate susține că ar fi nedrept față de partea civilă, care a suferit un prejudiciu material, ca după aproape 13 ani de la comiterea faptelor, să fie obligată să procedeze la inițierea unei noi acțiuni civile, în fața instanței civile, ce ar putea dura cel puțin încă un an.

De altfel, din analiza principiilor procesului penal, se constată că acestea au drept corolar echitatea.

Principiile procesului penal reprezintă fundamentul pe care este construit întregul edificiu al normelor de procedură penală. Ele nu constituie simple idei teoretice, fără relevanță practică, ci își fac simțită prezența până și în cele mai nesemnificative acte ale organelor judiciare. Practic, nu există dispoziție din Codul de procedură penală în care să nu fie reflectat unul sau mai multe principii fundamentale ale procesului penal.

Din acest motiv, fiecare dispoziție din Codul de procedură penală trebuie interpretată și aplicată, în mod concret, în lumina acestor principii.

Atunci când organul judiciar are dubii cu privire la interpretarea unui text obscur sau chiar cu privire la soluția concretă care ar trebui adoptată într-o cauză penală, trebuie să aibă în vedere toate aceste principii fundamentale, pentru a fi sigur că face o aplicare corectă a legii.

Altfel, o interpretare a legii procesual penale care ar veni în contradicție cu unul sau mai multe principii nu poate constitui o justă aplicare a acesteia, indiferent care ar fi argumentele în favoarea acelei interpretări. Principiile fundamentale trebuie să constituie linii diriguitoare atât pentru persoanele chemate să elaboreze norme în materia procesual penală, cât și pentru cele care trebuie să aplice aceste norme. De aceea, buna cunoaștere și aplicare a acestora constituie o condiție esențială pentru elaborarea unui sistem procesual penal coerent și pentru justa aplicare a legii procesual penale, în concordanță cu marele principiu de drept – **echitatea**.

Or, nu se poate susține că lăsarea nesoluționată a acțiunii civile ar reprezenta un act de echitate față de partea civilă, cu atât mai mult cu cât faptele s-au comis acum aproape 13 ani.

În consecință, în opinie majoritară, Curtea a stabilit că se impune soluționarea acțiunii civile subsecvente acțiunii penale, în sensul de a nu se lăsa nesoluționată această acțiune.

Cu privire la recursul părții civile, aceasta a criticat menținerea sechestrului asigurător până la concurența sumei reprezentând prejudiciul, nu și a penalităților de întârziere și majorărilor, dar și faptul că cererea de instituire a sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile a inculpaților nu a fost soluționată de instanța de apel și a mai arătat că obligația de identificare a bunurilor revine unui executor judecătoresc sau unor organe proprii de executare a părții civile păgubite, acesteia nefiindu-i imputabilă lipsa indicării în mod expres a bunurilor mobile și imobile ce urmează a fi sechestrate, pe considerentul că i-ar fi imposibil să le identifice și că punerea în executare a acestor măsuri revine unui organ sau persoane autorizate în acest scop.

Se constată că prin adresa nr. 561.544/13.12.2007 aflată la f. 85 vol. 37 dosar de urmărire penală, partea vătămată Statul Român prin ANAF a comunicat în baza art. 15 Codul de procedura penală că se constituie parte civilă cu suma de 5.642.696 RON plus obligații fiscale accesorii-majorări, penalități și dobânzi potrivit C. Proc. Fiscală, obligații fiscale ce urmează a fi calculate de la data când obligația a devenit scadentă și până la data executării integrale a plății.

În baza art. 16 Cod procedură penală partea civilă a solicitat introducerea ca părți responsabile civilmente a tuturor societăților comerciale din cauză.

În baza art. 163 Codul de procedura penală a solicitat înființarea sau menținerea măsurilor asigurătorii.

După sesizarea instanței, respectiv a Judecătoriei Ploiești în dos. penal atașat nr. 5047/281/2008, în termen legal, înainte de citirea actului de sesizare, partea civilă Statul Român prin consilier juridic a depus (f. 192) la termenul de judecată din 19.06.2008 o notă de ședință prin care a menționat că își menține constituirea de parte civilă de 5.642.696 RON plus obligații fiscale accesorii - majorări, penalități și dobânzi potrivit Cod procedură fiscală, precum și solicitarea de introducere în cauză că parte responsabilă civilmente potrivit art. 16 alin 1 Codul de procedura penală doar a SC R.A. SA, solicitând instanței să dispună obligarea tuturor inculpaților trimiși în judecată pentru infracțiune fiscală și enumerați în nota de ședință în solidar cu partea responsabilă civilmente la plata sumei de 5.642.696 RON plus obligații fiscale accesorii - majorări, penalități și dobânzi potrivit Cod procedură fiscală. A mai precizat că menține cererea formulată în temeiul art. 163 alin 2, 165 Codul de procedura penală prin care solicită instanței să dispună măsura sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților și părții responsabile civilmente.

Sub aspectul laturii civile, fundamentarea acțiunii civile exercitată în cadrul procesului penal se realizează pe dispozițiile art. 14 Cod Procedura Penală și art. 998 și eventual 1003 Cod civil, respectiv pe răspunderea civilă delictuală solidară în cazul participăției penale. Aceasta presupune că prejudiciul să fie cert și nerecuperat, comiterea unei fapte ilicite și legătura de cauzalitate între prejudiciu și fapta ilicită. Prejudiciul cert presupune că este sigur în ceea ce privește existența să și în privința posibilităților de evaluare.

Văzând concluziile raportului de constatare întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA, Serviciul specialiști aflată la f. 1 și următoarele din vol. 37 u.p., întocmit conform art. 11 alin. 2 și 3 din OUG nr. 43/2002, cu modificările și completările ulterioare în baza rezoluției procurorului din data de 11.06.2007 pe baza actelor contabile ridicate de la societățile din lanțul de facturare, ale notelor de constatare întocmite de organele fiscale, pe baza documentelor contabile ale fiecăreia din societățile din același lanț de facturare, astfel cum s-a stabilit corect de instanța de fond, dar și în rechizitoriu, ale celorlalte înscrisuri contabile depuse în dosarul de urmărire penală, dar și declarațiile martorilor și ale inculpaților astfel cum au fost reținute în apel s-a constatat că prejudiciul cauzat bugetului de stat prin livrările de motorină cu documente însoțitoare false de alte produse petroliere - combustibil lichid ușor tip I, combustibil lichid ușor tip III, petrol distilat, motorină cu destinație specială și white spirt constă în valoarea accizelor, a contribuțiilor la fondul special al drumurilor publice (cota MTR) și la fondul special pentru produse petroliere.

În perioada mai 2000-decembrie 2001 când s-au derulat operațiunile de comercializare a produselor petroliere obligația de a calcula și vărsa sumele privind Fondul special al drumurilor publice revenea producătorului respectiv R.A.R. SA. Obligația calculării și virării sumelor datorate cu titlu de accize precum și cota privind Fondul special pentru produse petroliere era tot în sarcina producătorului respectiv a R.A.R. SA.

Cota MTR datorată a fost stabilită evaluându-se tranzacțiile comerciale precizate în anexele 1-15 la Raportul de constatare în urma aplicării prevederilor Legii nr. 118/1996 modificate prin OUG nr. 35/2000 și Legea nr. 264/2001 ca fiind în cuantum de 39.095.259.321 ROL.

Sumele datorate pentru constituirea Fondul special pentru produse petroliere au fost stabilite în baza prevederilor OUG 249/2000 ca fiind în cuantum de 2.172.179.610 ROL.

Valoarea accizelor s-a determinat în baza OUG nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, HG nr. 212/2000 privind aprobarea normelor metodologice privind tehnica de calcul și formularistica necesară pentru accize la țițeiul și gazele naturale din producția internă și prevederile OUG nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor dar și a prețurilor unitare de vânzare pentru produsul motorină 15 valabile în perioada 1999-2002 comunicate de R.A. ca fiind în cuantum de 15.159.520.916 ROL.

Inculpata B.E.M. a deținut în cadrul S.C. R.A.R. Ploiești, mai înt 稱, funcția de șef al Compartimentului de Desfacere până la data de 01.05.1998, când a fost numită director comercial, iar din data de 01.05.2000 director general și președinte al Consiliului de Administrație al rafinăriei. Realizarea rezoluției infracționale de eludare a prevederilor legale referitoare la achitarea taxei de drum, prin valorificarea de motorină cu documente false de combustibil lichid ușor, luată de inculpata B.E.M. în calitate de director general și, totodată, președinte al Consiliului de Administrație al R.A., în înțelegere cu inculpatul M.F., s-a materializat la scurt timp după realizarea scriptică a noului tip de combustibil denumit CLU tip

Conform înțelegerii cu fosta directoare a S.C. R.A.R. Ploiești, inculpata B.E.M., și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul M.F. a constituit și coordonat o rețea de societăți comerciale pentru distribuția produselor petroliere procurate de la R.A., astfel cum a fost anterior descrisă.

În aceste condiții se pune problema dacă inculpata a acționat în calitate de prepus al comitentului S.C. R.A.R. Ploiești, în exercitarea funcției și a însărcinărilor primite de la comitent.

Potrivit dispozițiilor art. 1000 alin 3 Cod civil comitenții sunt responsabili de prejudiciile cauzate de prepușii lor în funcțiile ce li s-au încredințat. Definitorie este existența raportului subiectiv care își are temeiul în împrejurarea că pe baza acordului o persoană fizică sau juridică a încredințat persoanei fizice o anumită însărcinare iar fapta să fie comisă de prepus în cadrul acestei însărcinări. De esența raportului de prepușenie este ca la momentul comiterii faptei ilicite comitentul să fi avut posibilitatea și autoritatea de a da instrucțiuni, de a supraveghea și controla activitatea prepusului.

În prezența cauză analizând actele dosarului-fișa postului inculpatei B.M., schemele de comercializare a motorinei provenite de la S.C. R.A.R. Ploiești prin intermediul dispozițiilor date de inculpata B.E.M. care în asociere cu inculpatul M.F. a constituit și coordonat o rețea de societăți comerciale pentru distribuția produselor petroliere procurate de la R.A., atrăgându-i în grupare și pe ceilalți inculpați condamnați pentru complicitate la evaziune fiscală, care se coroborează cu declarațiile martorilor detaliate mai sus, în mod corect Tribunalul a apreciat că însărcinarea dată de partea responsabilă civilmente inculpatei B. îmbracă natura unui raport de prepușenie de natură să atragă în sensul art. 1000 alin. 3 răspunderea solidară a R.A. față de partea civilă Statul Român.

Văzând soluția pronunțată pe latură penală pentru infracțiunea de evaziune fiscală inculpații și fiind îndeplinite condițiile răspunderii delictuale prevăzute de art. 998,1003 Cod civil, dar și ale art. 1000 alin 3 Cod civil, incidente la data săvârșirii faptei, au fost obligați, în solidar, inculpații B.E.M.,

M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. și aceștia în solidar cu partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești să plătească suma de 5.642.696 lei RON despăgubiri civile plus majorări și penalități de întârziere care se vor calcula în continuare până la data recuperării integrale a prejudiciului potrivit Cod procedură fiscală către partea civilă Statul Român prin ANAF reprezentată prin DGRFP Brașov.

De asemenea, în baza art. 353 Codul de procedura penală s-a menținut sechestrul asigurător instituit prin Ordonanța procurorului din data de 06.03.2008 (f 244 vol. 37 dos u.p.), asupra terenului în suprafață de 51.401 mp, ce aparține părții responsabile civilmente SC R.A.R. SA Ploiești situat în Ploiești, str. F., înscris în CF NR 5033 (prin conversia CF 5033), nr. top cad 5602 doar până la concurența sumei de 5.462.696 lei (RON).

În mod corect s-a dispus menținerea sechestrului până la concurența acestei sume, deoarece această sumă reprezintă prejudiciul penal, adică o creanță certă lichidă și exigibilă; sumele reprezentând accesorii reprezintă prejudiciul civil și nu este stabilit, acesta urmând a fi calculat precis numai la data plății, dată la care creanța devine certă, lichidă și exigibilă.

În legătură cu cererea de instituire a sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile a inculpaților ce nu a fost soluționată de instanța de apel, instanța de control judiciar are a constata că sechestrul deja instituit este în măsură să acopere prejudiciul penal; în caz contrar, există alte bunuri ale părții responsabile civilmente pentru îndestularea părții civile, situație ce va fi soluționată în ipoteza executării silite.

De asemenea, parte civilă ANAF a mai arătat că obligația de identificare a bunurilor revine unui executor judecătoresc sau unor organe proprii de executare a părții civile păgubite, acestea nefiindu-i imputabilă lipsa indicării în mod expres a bunurilor mobile și imobile ce urmează a fi sechestrate, pe considerentul că i-ar fi imposibil să le identifice și că punerea în executare a acestor măsuri revine unui organ sau persoane autorizate în acest scop.

Curtea are a constata că măsura sechestrului nu se poate dispune cu titlu generic, asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului, ci numai asupra celor identificate și numai până la concurența valorii pagubei, conform art. 163 alin. 2 C. proc. pen. anterior.

Cum în speță, s-a menținut măsura sechestrului până la concurența sumei de 5.462.696 lei (RON), nu se mai poate pune problema instituirii sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpaților, deoarece acesta există deja.

În consecință, recursul promovat de partea civilă este lipsit de temeii și va fi respins.

În ce privește solicitarea formulată de inculpatul D.N. în sensul că este nelegală confiscarea specială de la el a sumei totale reprezentând prejudiciu, deoarece această măsură are la bază doar notele de constatare ale DGFP Prahova, fiind respinse solicitările sale de efectuare a unei expertize contabile din care să rezulte dacă acele sume au fost dobândite de el sau nu, aceasta este fondată, dar pentru alte motive decât cele invocate.

Prima instanță a dispus confiscarea specială de la inculpatul D.N. a sumei de 2.224.799.999 lei ROL, în temeiul art. 118 alin. 1 lit. e Cod penal, arătând că acesta ar fi dispus de bani, aspect nereal, deoarece măsura confiscării în temeiul art. 118 lit. e Cod penal anterior se referă la bunurile dobândite

prin săvârșirea faptei prevăzută de legea penală, dacă nu sunt restituite părții vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia.

În cauză, inculpații au fost obligați, în solidar, și în solidar cu partea responsabilă civilmente, la plata despăgubirilor către partea civilă, astfel că suma confiscată, în mod evident, servește la despăgubirea părții civile și în consecință, nu poate fi supusă confiscării.

Această dispoziție a instanței de fond și menținută de instanța de apel se circumscrie cazului de casare prevăzut de art. 385/9 pct. 17/1 Cod procedură penală, respectiv aplicarea greșită a legii, astfel că acest motiv de recurs al inculpatului este întemeiat și se impune înlăturarea dispoziției privind confiscarea specială a acestei sume de la inculpat, deoarece suma va servi la despăgubirea părții civile.

Cu privire la motivul invocat de Ministerul Public referitor la solidaritatea de plată a cheltuielilor judiciare, instanța are a observa că este lipsit de temei, deoarece în baza art. 191 alin 1, 2, 3, art. 192 Cod procedură penală anterior, instanța de apel a obligat pe fiecare din inculpații B.E.M., M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. în solidar cu partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești să plătească statului suma de câte 4000 lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare, restul cheltuielilor judiciare rămânând în sarcina statului.

Această dispoziție este corectă, modificând dispoziția primei instanțe în acest sens și nu se impune a fi modificată, fiind în acord cu art. 191 alin. 3 Cod procedură penală anterior.

Față de considerentele mai sus expuse, în temeiul art. 385/15 pct. 2 lit. b și c Cod procedură penală se vor admite recursurile promovate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA, ST Brașov și inculpații B.E.M., M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. împotriva deciziei penale nr. 4/28 noiembrie 2013 Tribunalului Brașov, care va fi casată în ce privește soluția de condamnare a acestor inculpați pentru infracțiunea de evaziune fiscală și respectiv complicitate la evaziune fiscală și infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, confiscarea specială a sumei de 2.224.799.999 lei (ROL) de la inculpatul D.N., se vor extinde efectele recursului și cu privire la inculpata B.S., se va desființa și sentința penală nr. 2427/19 decembrie 2012 a Judecătoriei Brașov sub aceleași aspecte și rejudecând în aceste limite:

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. g Vechiul Cod de procedură penală se va dispune încetarea procesului penal pornit împotriva:

- inculpatei B.E.M. pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal și art. 5 Noul Cod penal și a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290 vechiul Cod penal și art. 5 noul Cod penal;

- și inculpaților M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 26 vechiul Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal și art. 5 Noul Cod penal.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. b Vechiul Cod de procedură penală se va dispune achitarea inculpaților B.E.M., M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. și B.S. pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 noul Cod penal.

Se va înlătura dispoziția privitoare la confiscarea specială a sumei de 2.224.799.999 lei ROL de la inculpatul D.N..

Se vor menține restul dispozițiilor deciziei penale atacate.

În temeiul art. 385/15 pct. 1 lit. b Cod procedură penală anterior, se vor respinge recursurile declarate de partea civilă Statul Român prin ANAF, DGFP Brașov, partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești și inculpatul L.M. împotriva aceleiași hotărâri.

Cu aplicarea art. 192 alin. 1 pct. 3 lit. b și alin. 2 Cod procedură penală anterior.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

Cu opinie majoritară.

I. Admite recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA, ST Brașov și inculpații B.E.M., M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. împotriva deciziei penale nr. 4/28 noiembrie 2013 Tribunalului Brașov, pe care o casează, în ce privește soluția de condamnare a acestor inculpați pentru infracțiunea de evaziune fiscală și respectiv complicitate la evaziune fiscală și infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, confiscarea specială a sumei de 2.224.799.999 lei ROL de la inculpatul D.N., extinde efectele recursului și cu privire la inculpata B.S., desființează și sentința penală nr. 2427/19 decembrie 2012 a Judecătoriei Brașov sub aceleași aspecte și rejudecând:

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. g Vechiul Cod de procedură penală dispune încetarea procesului penal pornit împotriva:

- inculpatei B.E.M. pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal și art. 5 Noul Cod penal și a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290 vechiul Cod penal și art. 5 noul Cod penal;

- și inculpaților M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 26 vechiul Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal și art. 5 Noul Cod penal.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. b Vechiul Cod de procedură penală dispune achitarea inculpaților B.E.M., M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. și B.S. pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 noul Cod penal.

Înlătură dispoziția privitoare la confiscarea specială a sumei de 2.224.799.999 lei ROL de la inculpatul D.N..

Menține restul dispozițiilor deciziei penale atacate.

II. Respinge recursurile declarate de partea civilă Statul Român prin ANAF, DGFP Brașov, partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești și inculpatul L.M. împotriva aceleiași hotărâri.

Onorariile avocaților din oficiu S.C. (pentru inculpatul D.N.), O.M. (pentru inculpatul R.R.), F.M. (pentru inculpatul M.F.), P.A. (pentru inculpata B.S.) și M.M. (pentru inculpatul S.I.), în sume de câte 400 lei se suportă din fondurile MJ și se include în cheltuielile judiciare.

Obligă recurenții parte civilă Statul Român prin ANAF, DGFP Brașov, parte responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești și inculpatul L.M. să plătească statului sumele de câte 400 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, restul acestor cheltuieli rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 23 aprilie 2014.

PREȘEDINTE

Simona Franguloiu

JUDECĂTOR

Aurelia Munteanu

GREFIER

Daniela Sandu

aflată în concediu medical

semnează grefier șef secție Daniela Budilean

Red. S.F./13.10.2014

Dact.B.D./16.10.2014

Jud. fond C. Gavrilă

Cu opinia separată a judecătorului Cristinel Ghigheci

În sensul admiterii recursurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA, ST Brașov, de inculpații B.E.M., M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. și de partea responsabilă civilmente SC R.A.R. SA Ploiești împotriva deciziei penale nr. 4/28 noiembrie 2013 Tribunalului Brașov, casării acesteia în ce privește soluția de condamnare a acestor inculpați pentru infracțiunea de evaziune fiscală și respectiv complicitate la evaziune fiscală și infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, confiscării speciale a sumei de 2.224.799.999 lei ROL de la inculpatul D.N., extinderii efectelor recursului și cu privire la inculpații B.S. și a modului de soluționare a laturii civile, desființării sentinței penale nr. 2427/19 decembrie 2012 a Judecătoriei Brașov sub aceleași aspecte și rejudecând:

În baza art. 17 alin. 2 raportat la art. 16 lit. g din noul C. proc. pen. dispune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatei B.E.M. pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal și art. 5 Noul Cod penal și a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 290 vechiul Cod penal și art. 5 noul Cod penal și a inculpaților M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 26 vechiul Cod penal rap. la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal și art. 5 Noul Cod penal.

În baza art. 17 alin. 2 rap. la art. 16 lit. b noul C. proc. pen. dispune achitarea inculpaților B.E.M., M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. și B.S. pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 323 alin. 1 vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 noul Cod penal.

Înlătură dispoziția privitoare la confiscarea specială a sumei de 2.224.799.999 lei ROL de la inculpatul D.N..

În temeiul art. 25 alin. 5 noul Cod procedură penală lasă nesoluționată acțiunea civilă exercitată împotriva inculpaților B.E.M., M.F., M.V., M.S., S.L.A., R.R., B.S., D.N., G.D. și S.I. și a părții responsabile civilmente SC R.A.R. SA Ploiești, de către partea civilă Statul Român prin ANAF reprezentată prin DGRFP Brașov.

Menține restul dispozițiilor deciziei penale atacate.

Respinge recursurile declarate de partea civilă Statul Român prin ANAF, DGRFP Brașov și inculpatul L.M. împotriva aceleiași hotărâri.

JUDECĂTOR

Costel Cristinel Ghigheci

OPINIE SEPARATĂ

Spre deosebire de opinia majoritară, consider că în cauză este incident principiul aplicării imediate a noului Cod de procedură penală, intrat în vigoare la data de 1 februarie 2014.

Din acest motiv, îmi însușesc în totalitate motivarea opiniei majoritare, cu privire la soluționarea pe fond a laturii penale.

Astfel, consider că în cauză se impune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatei B.E.M., pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din vechiul Cod penal și art. 5 din noul Cod penal, și a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 din vechiul Cod penal și art. 5 din noul Cod penal, precum și a inculpaților M.C.S., D.N., Rusus Romeo, G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 26 din vechiul Cod penal raportat la art. 12 din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din vechiul Cod penal și art. 5 din noul Cod penal.

De asemenea, consider că se impune achitarea inculpaților B.E.M., M.C.S., D.N., R.R., G.D., S.I., M.F., M.V., S.L.A. și B.S. pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prevăzută de art. 323 alin. 1 din vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 din noul Cod penal.

Consider însă că în cauză se impune a fi reținute dispozițiile noului Cod de procedură penală, ca temeiuri ale soluției de încetare a procesului penal și de achitare, deoarece regula în procedura penală este principiul aplicării imediate a legii procesual penale noi, acest principiu fiind consacrat în art. 13 alin. 1 din noul Cod de procedură penală.

Singurele excepții de la acest principiu sunt cele consacrate explicit în Legea nr. 255/2013, pentru punerea în aplicare a noului Cod de procedură penală, care prevăd că în anumite situații se aplică legea veche de procedură penală, după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală. Aceste excepții sunt cele referitoare la competența organelor judiciare și la căile de atac, fiind consacrate explicit în art. 7 și art. 9-12 din Legea nr. 255/2013. Doar în aceste cazuri, expres prevăzute de lege, este permisă aplicarea în continuare a vechiului Cod de procedură penală, după data de 1 februarie 2014, pentru considerente de operativitate. În rest, orice act de procedură și orice soluție dispusă într-un proces penal este suspusă legii noi de procedură penală.

Chiar în cauza supusă judecății a fost aplicabilă o astfel de dispoziție derogatorie, respectiv cea din art. 12 alin. 1 din Legea nr. 255/2013, potrivit căreia recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, declarate împotriva hotărârilor care au fost supuse apelului potrivit legii vechi, rămân în competența aceleiași instanțe și se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi privitoare la recurs. Această dispoziție derogatorie, care este de strictă interpretare, se referă doar la dispozițiile legii vechi privitoare la recurs nu la toate dispozițiile vechiului Cod de procedură penală. Era nevoie ca legea să menționeze explicit această derogare, deoarece în caz contrar, s-ar fi aplicat dispozițiile noului Cod de procedură penală, care prevede că în astfel de cazuri decizia pronunțată în apel ar fi definitivă, iar recursurile declarate ar fi fost judecate potrivit regulilor de la recursul în casație, care sunt mult mai restrictive. În ceea ce privește însă soluțiile cu privire la acțiunea penală și a acțiunea civilă, cum ar fi modul de stingere a acțiunii penale sau modul de soluționare a acțiunii civile, acestea vor fi guvernate de dispozițiile noului Cod de procedură penală, care sunt de imediată aplicare.

Din aceste motive, consider că în cauză, încetarea procesului penal și achitarea ar fi trebuit dispuse în temeiul prevederilor noului Cod de procedură penală.

De asemenea, tot din aceste motive, consider că soluția cu privire la acțiunea civilă ar fi trebuit să fie cea prevăzută de art. 25 alin. 5 din noul Cod de procedură penală, care prevede că în caz de încetare a procesului penal pentru intervenirea prescripției răspunderii penale, acțiunea civilă se lasă nesoluționată.

Din moment ce legea de punere în aplicare a noului Cod de procedură penală nu prevede o derogare explicită de la această regulă, referitoare la modul de soluționare a acțiunii civile alăturată acțiunii penale în procesul penal, consider că acțiunea civilă nu mai poate fi soluționată în procesul penal, în cazul în care s-a dispus încetarea procesului penal după intrarea în vigoare a noului cod, pentru prescripția răspunderii penale. Acesta este momentul la care a fost soluționată definitiv acțiunea penală, fiind implicit și momentul la care se apreciază asupra acțiunii civile promovate în cadrul procesului penal.

JUDECĂTOR

Costel Cristinel Ghigheci

Red. C.G./8.09.2014

WWW.JURIL.ro